

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காட்டுப் புராணம்.

இராதாநல்லூர்

சைவ எல்லப்ப நாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

இருநூலாசிரியர் கோத்திரத்தாரில் ஒருவரும்
உடையது கூடம ஐயாறுப் பிள்ளையவர்கள் குமாரரும்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

முத்தப்பிள்ளையவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி.

பெருந்தோட்டம்.

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

நெ. இ. துணையாமிப் பிள்ளையவர்கள்

சருக்கந்தோறும் செந்தவசனத்துடன்

இருநூலாசிரியர் கோத்திரத்தாரி லொருவரும்

இலையமுதுகூடம்

கணபதிடா பிள்ளையவர்கள் குமாரரும்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ சிதம்பரம் பிள்ளையவர்களால்

சென்னை.

பண்டிதரித்திர டிவாலையில்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

1905.

உ

சிவமயம்.

சா த் து க வி.

திருவெண்காட்டுச் சிவாலய தர்மமகர்த்தர்களில்

ஒ ரு வ ரா கி ய

அமராவதிபுனர்

வயி - நாக - ராம - அ.

ஸ்ரீமான்

இராமநாதச்செட்டியார் அவர்கள்

இயற்றியது.

நீர்காத்த சடைமுடியா னுறைதிருவெண்

காட்டுயர்வை நெடிது சைவப்

பேர்காத்த எல்லப்ப நாவலன்முன்

றமிழப்பாவாற் பிறங்கச் செய்தான்

ஆர்காத்த பொழுதுமது மெலிவுறக்கண்

டாற்றாதாய்ந் தச்சிட் டந்தான்

கார்காத்த வேளாளன் பெருந்தோட்டத்

துரைசாமிக் கவிவல் லோனே.

ச ர் த் து க வி க ள்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துவித்வான்

சித்தாந்தசாரம் - அட்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன்,

குலமலிவே ளாளரிற் கா லிங்கராயன்கோதரங் குலவ . வந்து,
வலமலிபிள் ளைப்பெருமா ளையங்கார் தோல்வியுறு வகையிற் படும்,
புலமலிநல் லுயர்சைவ வெல்லப்ப நாவலன்றான் பொலிவற் சொற்ற,
நலமலிவிண் ணமுதநிகர் வெண்காட்டுப் புராணத்தி னயத்தைச்
சூழ்ந்து. (க)

சுவைமிகுசா தனமோர்நற் சைவசிகா மணியாகிச் சிறக்கக்கற்
றே, ரவைமகிழ்விற் பனனாகி வளர்துரைசா மிக்கவிஞ னருத்தங்
கண்டு, நவைநனிக் கிப்பாட பேத்தமாற் றிப்பெருமை நலம்ப
யக்குஞ், சுவைமிகுகத் தியருபஞ் சருக்கந்தோ றுஞ்சேர்த்துத்
தூய்மை செய்ய. (உ)

அந்நாவ லல்கோத்தி ரத்துதித்த பெருஞ்சீர்த்தி யழகின் வாய்
ந்து, பன்னாடும் பரமதயா நிதியாகங் கண்ணுதல்பாற் பத்தி வாய்
மை, சொன்னா யம்பொறுமை சார்ந்தகிதம் பரச்சீமான் சொல்
லின் பந்தேர், நன்னாவ லோர்களிக்க வச்சியற்றிப் பெருங்கீர்த்தி
நண்ணினால். (ங)

சேனனை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சுக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களியற்றிய

எழுச்சிக்கழநேடிலாசிரியவிரந்தம்.

பூவல ரயன்மா னேடியுங் காணுப் புராந்தகன் சரிதையே நா
ளும், ஆவலி னியற்றித் திவ்விய கவிப்பே ரடைந்தொளிர் சைவஸ்
லப்ப, நாவலன் றிருவெண் காட்டுமான் மியத்தை நலஞ்செறி தமிழ்க்
கவிப் படுத்தான், பாவல ரெவரு மனங்களினுடம்புப் பரன்புகழ் பல
நீணர் பாக்கு. (ஃ)

அன்னநா லேயிலே யழுதுகூடத்தி லருந்தவப் பயனென வுதித்
தோன், சொன்னநா வலனன் மரபின்முத் தப்ப தூயவன் விரும்பி
யாங் கதனைப், பொன்னுயர் பெருந்தோட் டத்துரைச் சாமிப் புலவர்
கோன் புதுமது மடையாய்ப், பன்னயங் கணிந்த கத்திய வடிகிற்பர
ப்பினுன் பகரருஞ் சிறப்பால். (உ)

அத்தக்கு சிறப்பு வாய்ந்தநா லேயிலே யழுதுகூடத்துவே ளாள்,
உத்தமக் காலிங் கராயகோத் திரத்தி லுறுசிதம் பரப்பெருநீ தகை
யோன், பத்திமை பலர்க்கும் பரனிடம் வளரப் பரப்புவான் கருதியே
யிர்நாள், இத்தல மதிக்க வெழுதிடா வெழுத்தி லீந்தன நெவரு
மேத்திடவே. (ங)

திருவிடைமருதூர். தமிழ்ப்பண்டிதரும் சைவப்பிரசாரகருமாகிய

கோவிந்தசாமி உபாத்தியாயரென்னும்

சுந்தரமூர்த்திப் பிள்ளையவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன்.

கல்லப்பன்றிருவடியேகருத்திருத்துங்காலிங்கராயனென்னச்,
சொல்லப்பன் கோத்திரத்தார் செய்தவத்தாலவ தரித்துத்தொல்சீர்
வாய்பை, புல்லப்பன் னாளுமுயர்தமிழ்க் கடலின் வரம்புகண்டபுல
வன் னைவ, எல்லப்ப நாவலனு லிசைத்தருணால் பலவுளவாலிவை
கடம்முள். (க)

திருவெண்காட்டுயர் சரிதையொன்றதனுட்பேரன்புசிறத்தலா
லே, மருவெண்காட்டுறு சருக்கவகைகடொறும் வசனடைமாண்பி
ற்செய்தான், கருவெண்காடிற்புத்தகாராளர்குலமணியாக் கவிஞன்
றெய்வத், தருவெண்காட்டுறுதகையபெருந்தோட்டத்துரைசாமித்
தக்கோன்மாதோர். (உ)

இதம்பெறவிந்நூலையறிந் தெவ்வெவரும்பயன்பெறு மாறிதயங்
கொண்டு, நிதம்பரவந்நாவலர் தங்கோத்திரத்திலுதித்தபெருநீர்மை
யாளன், பதம்பெருகுமிலையழுதுகூடமெனுமழம்பதிவாழ்பார்க்ய
சீலன், சிதம்பரவேளெனும்பெரியசெம்மலினிதச்சியற்றித்தெரித்தா
ன்மன்னே. (ங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காட்டுத்

தேவாரப்பதி கங்கள்

உ - ம் திருமுறை,

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

பண் சீகாமரம்.

கண்காட்டுநுதலாணுங்கனல்காட்டுங்கையாணும்
பெண்காட்டுமுருவாணும்பிறைகாட்டுஞ்சடையாணும்
பண்காட்டுமிசையாணும்பயிர்காட்டும்புயலாணும்
வெண்காட்டிலுறைவாணும்விடைகாட்டுங்கொடியானே. (க)

பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினோள்ளநினை
வாயினவேவரம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோளுமைபங்கன்வெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையாரவர்தம்மைத்தோயாவாந்தீவினையே. (உ)

தண்பொழிக்குழ்சண்பையர்கோன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
விண்பொலிவீண்பிறைச்சென்னிவிசிந்தனுறைவெண்காட்டை
பண்பொலிசெந்தமிழ்மலைபாடியபத்திவைவல்லார் [ப்
மண்பொலியவாழ்ந்தவர்போய்வான்பொலியப்புகுவாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ - ம் திருமுறை பண் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்டாய்நஞ்சையுமையார்பங்காவென்றுள்கித்
தொண்டாய்த்திரியுமடியார்தங்கடுயரங்க
ளண்டாவண்ணமறுப்பானெந்தையூர்போலும்
வெண்டாமரைமேற்கருவண்டியாழ்செய்வெண்காடே. (க)

திருவெண்காட்டுத் தேவாரப்பதிகங்கள்.

விடையார்கொடியான்மேவியுறையும்வெண்காட்டைக்
கடையார்மாடங்கலந்துதேதான் றுங்காழியா
னடையாரின்சொனஞானசம்பந்தன்றமிழ்வல்லார்க்
கடையாவினைகளமலோகமாள்வாரே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ங - ம் திருமுறை பண் காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரம்மறையவைவானவரொடு
மிந்திரன்வழிபடநின்றவெம்மிறை
வெந்தவெண்ணீற்றர்வெண்காடுமேவிய
வந்தமுமுதலுடையடிகளல்லரே.

(க)

நல்லவர்புகலியுண்ணானசம்பந்தன்
செவ்வனெஞ்சிவனுறைதிருவெண்காட்டின்மேற்
சொல்லியவருந்தமிழ்பதத்தும்வல்லவ
ரல்லலோடருவினையறுதலானேயே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

ரு - ம் திருமுறை திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்காட்டிப்படியாயதன்பத்தர்க்குக்
கண்காட்டிக்கண்ணினின்றமணியொக்கும்
பெண்கூட்டிப்பிறைச்சென்னிவைத்தான்றிரு
வெண்காட்டையடைந்துயம்மடநெஞ்சமே.

(க)

திருவெண்காட்டுத் தேவாரப்பதிகங்கள். ௩

இராவணஞ்செய்மாமதிபற்றவை
யிராவணம்முடையான் றணையுள்குமி
னிராவணன் றணையூன்றியருள்செய்த
விராவணன் றிருவெண்காடடைமினே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

க - ம் திருமுறை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூண்டுசுடர்மேனித் தூநீருடிச்
சூலங்கையேந்தியோர் சுழில்வாய்நாகம்
பூண்டுபொறியரவங்கா திற்பெய்து
பொற்சடைகளவைதாழ்ப்புரிவெண்ணூலர்
நீண்டுகிடந்திலங்குதிங்கள் குடி
• நெடுந்தெருவேவந்தென துநெஞ்சங்கொண்டாரீ
வேண்டுநடைநடக்கும்வெள்ளேறேறி
வெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (க)

மாக்குன்றெடுத்தோன்றன்மைந்தனாகி
மாவேழம்வில்லாமதித்தான்றன்னை
நோக்குந் துணைத்தேவரெல்லாநிற்க
நொடிவரையினோவவிழித்தான்றன்னைக்
காக்குங்கடலிலங்கைக்கோமான் றன்னைக்
கதிர்முடியுங்கண்ணும்பி துங்கவூன்றி
வீக்கந்தவிர்த்தவிரலார்போலும்
வெண்காடுமேவியவிகிர்தனாரே. (க௦)

சு திருவெண்காட்டுத் தேவாரப்பதிகங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவகைத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்காட்டர் சந்தனமுந்தவளநீறுந்
தழையனுசுங்குறுங்கொன்ற்றமலைசூழிக்
கண்காட்டாககருவரைபோலனையகாஞ்சிக்
கார்மயிலஞ்சாயலார்கலந்துகாண
எண்காட்டாக்காடங்கிடமானின்று
எரிவீசியிரவாடுமிறைவர்மேய
வெண்காடேவெண்காடேயென்பீராகில்
வீடாதவல்வினையைவிட்டலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

எ - ம் திருமுறை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படங்கொணுகஞ்சென்னிசேர்த்திப்பாய்புலித்தோலரையில்வீக்கி
யடங்கலாருரெரியச்சீறியன்றுமுவர்க்கருள்புரிந்தீர்
மடங்கலானைச்செற்றுக்கந்தீர்மனைகடோறுந்தலையேந்தி
விடங்கராகித்திரிவதென்னேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே. (க)

விரித்தவேதமோதவல்லார்வேலைசூழ்வெண்காடுமேய
விருத்தையவேதன்றன்னைவிரிபொழிற்றிருநாவலூர்
னருத்தியாலாருரன்றெண்டனடியன்கேட்டமாலைபத்துந்
தெரித்தவண்ணமொழியவல்லார்செம்மையாளர்வானுளாரே. (ஃ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்திருவிசைப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்டதேயுண்டும் உடுத்ததேயுடுத்து மடுத்தடுத்துரைத்ததே
யுரைத்துங், கண்டதேகண்டுங் கேட்டதேகேட்டுங் கழிந்தனஎடவ
நாளெல்லாம், விண்டதாமரைமேலன்னம் வீற்றிருக்கும் விழாவறுவீ
திவெண்காடா, அண்டரேகாண வம்பலத்தாடு மையனேயுய்யுமா
றருளே. (க)

கோடியமனத்தால் வாக்கினுற்செயலாற் கொடியவைம்புலன்க
ளாலடியேன், நேடியபாவ நரகமுங்கொள்ளா செய்தவம்புரியினுந்
தீரா, வீடியபிரமர் சிரமெலாங்கவர்ந்த விழாவறுவீதிவெண் காடா
ஆடியபாதா வம்பலத்தாடு மையனேயுய்யுமாறருளே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார்க்கு அரசனிட்டவிலங்குநீங்கவேண்டிப்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடிய செய்யுள்.

மத்தனையிருண்டானு மலர்மிசைமன்னினானும்
ரித்தலுந்தேடிக்காணு நிமலனேநீயின்றேகிச்
செய்த்தலைக் கயல்பாய் நாங்கூர்ச் சேந்தனைவேந்தனிட்ட
கைத்தனையீக்கியென்முன் காட்டுவெண்காட்டுளானே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்ற திருப்பாடலைப் பாடிய உடனே, அவ்வதவன நாதரது
திருவுளக் குறிப்பை விநாயகக் கடவுளறிந்து சிறையிலிருந்த சேந்த
னரை விரைவில் விலங்குநீக்கிப் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பால்விநீ
த்தருளினார். இவ்விநாயகப் பெருமான் பெரிய திருவீதியின் நிருதி
திக்கில் வடக்கு நோக்கிய திருக்கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கின்
றனர்.

சருக்கவகராதி.

	பக்கம்.
1—சுவேதவனச்சருக்கம்.	௭
2—திருநகரச்சருக்கம்.	௨௧
3—தீர்த்தச்சருக்கம்.	௩௩.
4—வேதராசிக்கருக்கம்	௪௨
5—சத்தியநல்விரதச்சருக்கம்.	௫௫
6—அக்கினிதீர்த்தச்சருக்கம்.	௬௪
7—சந்திரதீர்த்தச்சருக்கம்.	௬௮
8—ஆதித்ததீர்த்தச்சருக்கம்.	௭௭
9—கவேதகேதுச்சருக்கம்.	௮௩
10—இந்திரன்பழிதீர்த்தச்சருக்கம்.	௮௯
11—ஐராவதசசிவப்பிரியச்சருக்கம்.	௯௩
12—ஐராவதச்சருக்கம்.	௯௭
13—வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்.	௯௯
14—சுவேதச்சருக்கம்.	௧௦௨
15—மருத்துவச்சருக்கம்.	௧௦௮
16—தாண்டவச்சருக்கம்.	௧௨௯
17—இலிங்கச்சருக்கம்.	௧௩௩
18—திருவிழாச்சருக்கம்.	௧௩௬

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௩௫, ௩௭, ௩௯-ம் பக்கங்களின் தலைப்பில் திருநகரச்சருக்க மென்றிருப்பனவற்றைத் தீர்த்தச்சருக்கமென வாசித்துக்கொள்க.			
௩௫	௨௩	வாவர்	வாழ்வர்
	௨௪	கன்னியர்த்	கன்னியர்
	௨௯	புனை	புனை
௬௩	௨௬	மெய்தவம்	மெய்த்தவம்
௮௭	௧௭	றப்பிபிற்	பிறப்பிற்

திவ்யகவி,

சைவ-எல்லப்ப நாவலர்.

வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய சைவ எல்லப்பநாவலர், திருவெண்காட்டின் தென்மேற்கில் ஒருகடிகை தூரத்தில் காவிரியின் வடகரையிலிருக்கின்ற இராதாநல்லூரிலே கார்த்த வேளாளர் குலத்திலே காலிங்கராய கோத்திரத்திலே பிறந்து, உரிய பருவத்திலே நல்லாசிரியரிடத்தே இலக்கண இலக்கியங்களை நிரம்பக்கற்றுப், பின்சமயவிசேட நிருவாணமென்னுஞ் சிவநிகைகளைப் பெற்றதுத், தருமபுராணத்தினத்தில் அக்காலத்திருந்த மகாசந்நிதான மூர்த்திகள் பால்சுத்தாத்துவித் சைவசித்தாந்த நூல்களைக் கேட்டறிந்து வல்லவராய், அம்மகாசந்நிதான மூர்த்திகளால் திவ்யகவிசைவ எல்லப்பநாவலர் என்று பெயர்கொடுக்கப் பெற்றவர். இவர்சிவபெருமானையன்றி மற்றத்தேவர்களைப் பாடாதவர். இது இந்நூற் பாயிரத்தில் (செப்புமியற்றமிழ்க ளெல்லாமரியயனே முதலாய தேவர்க்கோதி ஒப்புவிக்கவறியாம லரனிடத்தே வளைத்து வளைத்துரையா நின்றேன்) என்னும் செய்யுளால் நன்கு புலப்படுகின்றது.

இவரார் செய்யப்பட்ட நூல்கள்: அருணாசலப் புராணம், திருவெண்காட்டுப் புராணம், செவ்வந்திப் புராணம், திருவீரஞ்சைப் புராணம், திர்த்தகிரிப் புராணம், திருச்செங்காட்டன் குடிப்புராணம், திருவாரூர்க்கோவை, திருவருணைக் கலம்பகம், திருவருணையந்தாதி முதலாயின. இவரால் உரைசெய்யப்பட்ட நூல்: சவுந்தரியலகரி.

சிவபெயர்,
திருச்சிறைப்பலம்.

திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

விநாயகர் காப்பு.

சூதரோது சுவேத வனப்பெருங்
காதை தன்னையாங் கட்டுரை செய்திட
மோத கத்தை விரும்பிய மும்மதப்
போத கத்தின் புணைகழல் போற்றுவாம்.

பா யி ர ம்.

சுவேதாரணியேசுரர்.

சொற்கண்டு பசங்கிலியுங் கருங்குயிலுங் கடலுமுதுஞ் சுவைய ருத
கற்கண்டுந் திறையவாக்கு மலர்த்திருவின் பெருமானுங் கமலத்தானு
மற்கண்ட விடம்பிறந்த தலைநாளி லிறவாம லருள்செய் தானைப்[மே
பொற்கொண்டலணையவனைச்சுவேதவனப்பெருமானைப்போற்றுவா

பெரியநாயகியம்மை.

அடையலர்தம் புரமுன்று மடர்த்தபிரான்
புவனமுய்ய வாடா நிற்பான்
பெடைதழுவுஞ் சுவேதவனம் புடைசூழுஞ்
சுவேதவனப் பெருமா னர்தந்
தொடைதிகழு மணிப்புயமுந் திருமார்புங்
குழைத்தகொங்கைத் துணையி னுளை
யிடைசிறிய நாயகியை யருட்பெரிய
நாயகியை யிறைஞ்ச வாமே.

(2)

நடராசர்.

துடிவரத மெரிகனலு முயலகளை
மிதிபதமுந் தூக்குந் தானும்
படிமுழுதும் படைத்தனித்துச் சங்கரித்து
மறைத்தருளும் மான்மைத் தாக

நடநவிற்தி நவ்விவிழிச் சிவகாம
சுந்தரியை நாடி நின்ற
படவரவுங் கொடுவரியும் பழிச்சவரர்
பரம்பரனைப் பரவி வாழ்வாம்.

(க.)

அனோரமூர்த்தி.

சுருகிறமு மணியாலை புனையழகும் வளையெயிறுங் கவினைச், செய்ய
எரிசிகையு நுதல்விழிபு நடைக்கோல் விணையடிபு மிலகவெட்டுக்
கரநிலை பணிபலகை வெண்டலைவாள் கடி தடியேர் குலமேற்று
வெருவமருத்துவணையடரகோரகிவன் னுணைப்பதச்சீர் விளம்புவாமே.

தக்ஷணாமூர்த்தி.

ஞாலமுதிற் புகழ்ப்படைத்த வெண்காட்டி னுன்முகற்ருநாங்க ஞாய்யச்
சீஸமுறு திருவாயாற் பதிபடபா சப்பொருளைத் தெரித்தல் செய்த
கோலமொடு யோகபீடத்தமர்ந்து முத்திமுகக்கைக்கொண்டுதோற்று
பாலவிலோ சனதக்கி னுமர்த்தி பதமலரைப் பழிச்ச வாமே. (ரு)

தலவிநாயகர்.

கரியநா ரண னுக்குங் கரியநா ரணரலித்த கமலத் தார்ச்சு
மரியநா யகரைவலம் புரிந்துசெழுங் கனிவாங்கி யருந்தி னுனைத்
தெரியுநான் மறைமுனிவர்மகம் புரியுமுழக்கமருத்திருவெண்காட்டிற்
பெரியநா யகியலித்த பெரியவா ரணத்தையன்பாற் பேசு வாமே.

சுப்பிரமணியர்

எண்காரும் புனக்குறவர் தமக்குறவர் நெனவணுகியேனல் காத்துத்
தண்காருஞ் சைவலமு மனையருமல் வள்ளிதனந் தருவுங் கோவை
வெண்காடன்றிருமகனைமயிலோனையமர்சிறைவிடுத்தவேளைக் [மே.
கண்காணப்பரவினர் தம்பிறவியெனுப்பெருஞ்சிறையைக்கடப்பர் தா

சுமயகுரவர் மூவர்திருமுறை.

காழிதனிற் பெருமானைக்காட்டியகைத்தமிழ்விசகன் கழற்றாள்போற்
காழியிலே குண்டரிடுங் கன்னிதப்ப வந்தபிரா னடியையேத்திச் [றி
குழியிப் மன்னுரித்தார் துணையான தோழனடித்துணையவாழ்த்தி
வாழியவர் திருமுறைக ளேழையுநம் மனதார வழத்து வாமே. (அ)

க-ச-ரு-எண் ணுவுள் செய்யுள்கள் இரண்டு பிரதிகளிலேயே காணப்
படுகின்றன.

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள்.

இருகுடங்கொண் டொருகுடத்தில் வெண்பொடிபெண்
கொடியாக வெழுவித் தோனைத்
திருவருளாற் பாலருந்தி யேடதனை
யாற்றிவிட்ட தெய்வக் கோவை
ய நுமறையின் றலைக்கொழுந்தை யாசரத்தின்
றனிமுதலை யடியா வாழ்வைப்
பரசமய கோளரியைக் கவுணியர்ஞ்
வாமணியைப் பசுந வாமே. (க)

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

இற்றாணின் மரகதத்தி னொளிபரலு நிநங்காட்ட வெழுநதுகாமன்
விற்றாணி மலரெடுத்த விளையாடுந் திருவாமர் விளங்க வந்தோன்
கற்றாணைப் பிடித்துவன் கடல்கடந்தோ னிருபாத கமல மான
பொற்றாணைப் பிடித்துநடு திடாழி கடந்துகதி புதுத லாமே. (அ)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

இருமுதலையடைந்துநாழுடி யசையவாவனெய் னேந்திப்போந்த
வொருமுதலை நவந்த புரியான வழக்கேற்றி யுரைத்த கோவை
யருமுதலை குழவிதர மறையொழுதுங் கனிவாயா ளுமுதப் பாட
றருமுதலை யடிபணிந்து கருமுதலை வேரினெடுந் சன்ன வாமே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

சுற்றம பலக்கோவைக் தேன்சொரியுஞ் செழுமுகிலை
மற்றொப்பி லாததிரு வாசத்தின் வா ரிதியைக்
கற்றைச சடையான் கருத்துருசுருங் காதலனைக்
கொற்றத் திருவாத ஆனைக்கை கூப்புகுமே. (கா)

திருநந்திதேவர் முதலியோர்.

நந்திமலர்ப் பதம்பரவி யுருத்திபல் கணத்தவர்தா ணனினம்
போற்றி, யைந்துமுகன் பணிவிடைசெய்தப்பாலுமடிச் சார்ந்தாடி
கள் போற்றி, செந்தமிழா கரமுனிவன் பதமிறைஞ்சுத் தாழ்கொடு
தாழ்திறக்கு மாபோற், றந்தையி ருதாள்கற்றிச்சிவன் றுளிப்புருத்த
வன்று டலைமேற்கொள்வாம். (கங)

பட்டினத்தடிகள்.

தம்மகத்திற் செல்வமெலாம் பெய்யென் றெண்ணிச்
சத்தியமெய்ப் பொருளுணர்ந்து தவத்தோர் போற்றச்
செம்மலுக்குத் திருவிசைப்பா விசைத்துத்தெய்வ
சுகாமணியாந் திருவாரூர்ச் செல்வ னுர்க்கு
மும்மணிக்கோ வையும்பகர்ந்து திருவெண் காட்டின்
முதல்வருக்கு மகபூசை முடித்தோர் நாகப்
பைம்மணித்தார் காவிரிப்பூம் பட்டி னத்துப்
பட்டினத்துப் பிள்ளைபதம் பரவு வாமே. (கச)

மெய்கண்டசுவாமிகள்.

மெய்க்கடந்தை யச்சதனாங் களப்பா ளன்றான்
விருப்பமிகுஞ் சிறுவருக்கா வெண்கா டெடுத்தி
முக்குளத்திற் படிந்துதவம் புரியும் போது
மோனியெனு மொருபுதல்வன் முதல்வ னீர்தான்
றக்கபுகழ்ச் சுவேதவனப் பெருமா னென்றே
தனயனுக்குத் திருநாமந் தரிப்பித் தைந்து
கைக்களிறு வரங்கொடுக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்க்
காங்கெய்யு பதிமனையிற் கலப்பித் தானே. (கரு)

பன்னுசிவ சமயநெறி வளர வேண்டிப்
பரஞ்சோதி யடிகளாந்தப் பதியின் மேலி
யன்னுபுகழ்ச் சுவேதவனப் பெருமா னிங்கே
வருகவென விளம்புதலு டவுன நீங்கித்
தன்னிகரி லவனதருள் பெற்றுச் சைவ
சந்தான நெறிதழைக்கத் தமிழ்நூல் செய்தோன்
அன்னையிலன் புடையவன்மெய் கண்ட தேவ
னடியவருக் கடியவர்தா ளகத்திற் சேர்ப்பாம். (கக)

சைவர்.

குற்ற மற்ற திருத்தொண்டர் கூட்டமும்
வெற்றி யாகிய மேருவு மொக்குமே
புற்றி டங்கொள் புராந்தகர்க் கல்லது
பற்றெ வர்க்கும் வணங்குவ தில்லையால். (கஃ)

தெய்வ மாகவொர்தேவரை யுங்கொளே ஞ்
சைவ மானவா தாளிணை போற்றுமோம
வைய மீதினில் வன்றெண்ட னுக்குமுன்
னைய நேவல் புரிந்தன னாதலால்.

(கஅ).

அவையடக்கம்.

உற்றசெய்யுளா லருணைமா நகர்ச்சிறப் புரைத்தேன்
குற்ற மானவை குணத்தவர் பொறுத்துளங் கொண்டா
ரிற்றை நாளும்ச் செருக்கினு லிதையு மிசைத்தேன்
சுற்ற மாந்தருக் கனைத்தையும் பொறுப்பது கடனால். (கக)

வல்லவியற் புலவர்பல சுவிக டோலும்

வழுக்கள்வந்த வகைதேடி மயங்கா வண்ணஞ்

சொல்லினது விதிக்குற்ற மெழுத்தின் குற்றந்

தொடர்நிலைச்செய்யுளின்குற்றந் தொடர்பின் குற்றந்

நல்லதொடை களின்குற்றங் குணத்தின் குற்றந்

நவரசத்தின் குற்றமோ டனந்த குற்றந்

மெல்லையற்ற குற்றமெலா மெளிதற் காண

விலக்கியமா வதற்கிதனை யியம்பு கேணே.

(உய)

செப்புமியற்றமிழ்களெல்லாமரியமனமுதலாயதேவர்க்கோதி
யொப்புவிக்கவறியாமலரனிடத்தேவளைத்து வளைத்துரையாநின்றே
ன், மைப்பரவைதருவிடமு நீறுமென்புமாடரவும் வனப்பாக்கொ
ண்டா, னப்பொறுமையுடையவனென் புன்கவியும்பொறுப்பனென
வறிந்துதானே.

(உக)

அலர்மதியுபென்கவியுங் களங்குறையுங் கலைகுறையுமானக்கா
லும், புலவரெலாமிகமகிழ்தின்னமுதெனவேபயனுக்ரந்துபுகழாநிற்
பர், நிலவுமிழும்திகரவுபுரிபவர்க்கும்விரகியர்க்கு நெருப்பாத்தோ
ன்று, முலகினிலென்கவியழுக்காறுடையவாக்கும் பேசையர்ச்சுமு
வப்பெய்தாதே.

(உஉ)

நூல்வரலாறு.

கனத்திடுமுவாறுபுராணத்தின்மிக்ககந்தபுராணத்துதித்தகதி
கடாமுஞ், சனற்குமரசங்கிதையுமினியஞ்சரங்கிதையுஞ் சங்கரசங்
கிதையுஞ்சோதி, வனப்பிரமசங்கிதையும்கிணைதூரர்க்கும்வயிணவச

ங்கிலையுமந்தமறைபோன்மிக்க, தனிச்சவுரசங் கிதையென்றாமீதி
ற்சங்கரசங்கிதை||ரைத்ததகைமைநாடி. (உந.)

இந்திரகற்பந்தனிலே யமலனாருமிமயயின் 'முகுந்தர்கந்தம்'க்
னிதுசொன்னார், முத்தவரிதிரு வனந்தர்கலேத கேதுமுனிவர் பெ
றும்படிமொழிந்தான்முருகவேளுஞ்,சந்தனஞ்சூழ்மலயமுனிக்குரை
த்தானந்தத்தழிமுழிவன்வசுவரசன்நனக்குச்சொன்னான், சிந்தம
கிழிந்தேசூரர்முனிலோர்க்கெல்லார் திருவெண்காட்டின்கிறப்பைச்
செப்பினாரே. (உச)

குருகுதிசுழ் திருவெண்காட்டிலக்கணமுருகர்ச்சிறப்புங் குளத்
தின்கீரும், பிரமகத்தியகன்றதுவும துவருந துமவன்பாவம் பெயர்ந்
தவாறும், பொருள்கவர்ந்தவினையுடனே குருநாயாட்டிணர்ந்தவி
னையோனவாறுஞ், செருவலியாலந்தகனார் நவேதகேதுவைப்பொ
ருதுகிதைத்தவாறும். (உரு)

சதமகனாற்பழி துடைத்த கதையுமயிராவதத்தின்சாபம்போன,
கதையுமறைச்சிவப்பிரியன்கதையும வியாக்கிரபாதன்கதையும் பா
ரோர்க், கதிபதியாஞ்சுவேதமனனன்பெருங்கதையு மருத்துவனா
ழிந்தவாறும், பதிநடிக்குருதாண்டவமு மிலிங்கமுடன்றிருநாளும்ப
காத்தலுற்றும். (உசு)

நைமிச்சிற்ப்பு.

சந்தனுடவிசுழிடநத்திபுங்கொடுமேபோர்
சிந்துமாளியுமருவிடங்கோபாதிதீத்
தெந்தநாநினுமேவெள்ளேதிகழிடபிபைகோ
ரந்தனார்கன்பயிவிடகை விராரணியம். (உஎ)

வானரங்கன்போய்க்கிழங்குகாய்கனிகொடுவழங்குந
தானீவாரணந்தருக்கனாமுறித்திடஞ்ரமைக்கு
மேனமானவையுமுத துல்லிடம்பலவியற்று
மானவற் புதமுடையதுகை விராரணியம். (உ-அ)

அன்னதாகியதலத்தினிலருந்தவரனேக
ரென்னையாளுடையரன்பணியலா லொன்றியற்றார்
முன்னையாரணச்சவுனகர்முதல்வராமுனிவர்
பன்னிரண்டியாண்டளவுசெய்பகத்தினைப்பயின்றார். (உக)

போதமிக்கவர்செயுமகம் பார்ப்பதுபொருட்டாற்
சூதமாமுனிசடைநிறைமரவுரிதுலங்கக்
காதுமார்புகைகழுத்தினிற்கண்டிலககமழச்
சீதமேனியினீறுவெண்ணிலவெழச் சேர்ந்தார். (ந ௮)

சேர்ந்தசூதரைச்சவுனகர்முதலினோர்கிறப்பு
மீய்ந்தொராசனத்திருத்தினூர்தாங்களுமிநந்தா
ராய்ந்தசூத நுமவரவர்க்கினியசொல்லளித்தார்
வாய்ந்தவேள்வியின்முடிவிலொன்றுரைத்தனர்மறையோர்.
இலகுவாதராயணமுனியருநினாலினீமை
யுலகமானதுபெறவருமறைநெறியுரைத்தோ
யலகிலாதற்குணப்பெருங்கடலிடையமுதே
திலகனேமிகவிரும்பினஞ்சிவன்புகழ்செப்பாய். (ந ௨)

தொல்லையாகியபுராணமுவாறுமுன்சொன்னீ
ரொல்லையாமிதிகாசமுமிருதியுமிசைத்தீ
ரொல்லையேசிவன்படைத்தளித்தழிப்பதுமுரைத்தீர்
நல்லதின்னமுங்கேட்பதொன்றுளதெனநவின்றார். (ந ௩)
யானறிந்ததுபொழிவனும்மிதயத்திலிருப்ப
மானவாறெலாம்வினவுமென்றுரைத்தனரவர்கள்
ஞானமாவதுமுத்திசேர்வழக்கமுநவ்னு
ஞானமன்றியென்றுரைத்தனர்சூதருதுவல்வார். (ந ௪)

ஆகசெய்யுள், ௩௩.

சுவேதவனச் சருக்கம்

வள்ளலாடிதொழுவருமிமையவர்மகுடம்
புள்ளிதாக்கிடவுரைசலாலுதிர்ந்தபொற்போடிகள்
களன்றாமலப்பொடியுடன்படிதலிற்கயிலே
வெள்ளிமீதுபொன்பூசினாலெனுமபடிவிளங்கும். (௧)

அலங்கலீசர்குழலம்பிகைபணிவிடைக்காகத்
துலங்குநாண்மலர்ச்சோலையிற்சுணைகளிற்குழந்து
கலந்தடங்கையர்கால்களிற்கழன்றசெங்கனகச்
சிலம்பினுணிறைந்திடுவதுவெள்ளியஞ்சிலப்பு. (௨)

பீடிகைத்தலஞ்சுவர்த்தலஞ்சாலேகள் பிறவு
மாடகத்தினாற்சமைத்தநல்லிரத்தினத்தாலே
தாடிசுட்பேற்பலகையுத்திரங்களுஞ்சமைத்துக்
கோடிகோடியிற்கோடிதூண்டுகிரினாற்குயிற்றி. (ந)

மரகதத்தினாற்பூத்தலைப்போதிகைவகுத்திட்
டரவாடமணியுத்திரக்கொடுங்கைகளமைத்துப்
பரவுசந்திரகாந்தமுத்திரங்கண்மேற்பரப்பித்
தெரியுமண்டபமுன்தூற்கயிலையின்சிரத்தில. (ச)

அந்தமண்டபத்திடையிலேயராமணியமுத்தூந்
தந்தவர்கிரத்தகட்டரியாசனந்தன்னிற்
சுந்தரத்திருமுகமெலாங்கருணையேசொரிய
மைந்தர்தம்மொடுமணங்கொடுமிருந்தனன்வள்ளல். (ரு)

ஐயனோக்கியதிசைதொறுமிறைஞ்சுவரமரர்
செய்யவாய்மலர்ந்திடுதொறுந்திசைமுகன்றிருமால்
கைபின்வாய்புதைத்தணுகியேவருகுவர்கமலத்
துய்யகாளசைந்திடுதொறுங்கூற்றுவன்முளங்கும். (சு)

வெண்முகிற்கருமுகிலெனவானுமைவிளங்கச்
சண்முகத்தவன்மயூரமுஞ்சதுமுகன்னமு
முண்மயக்கமாவொருதரம்பயந்திடுமொளிக்ருங்
கண்மகிழ்ச்சியாலொருதரநயந்திடுங்கனிக்கும். (௭)

கருந்தடங்கண்ணிதன்னுடனடியவர்களிக்க
விருந்தசெம்மலைப்பொன்மலைவில்லையிமையோர்
மருந்தருந்தருஞ்சருந்தியகருணைமால்வரையைப்
புரந்தராதியர்க்கரியனைநெடியமால்போற்றி. (அ)

உய்யுமாறப்பிறந்திறந்துலைந்திடுமுயிர்கள்
பையமுத்திசோர்நெறியினைப்பகரேனப்பகர்தான்
ஐயனோதுவான் பிறக்குதல்காண்டனஞ்சமுத்தல்
வெய்யதாகியவிறப்பினூறுரைத்தலால்விடார். (க)

பைவிளங்கியபாம்பணையாவெனப்பகர்தான்
வெவ்விடங்களத்தமைத்தவனிப்படிவிளைய
எவ்விடங்களிலைவகளைமுடிப்பதென்றிசைத்தான்
கவ்வாங்ககாணன்முந்நெனவிதூநவில்வான். (௮)

தேரிசனஞ்செயத்திலையிற்செய்யெனிக்க
மரணமாய்விடக்கங்கைகூழ்வாரணசியிலே
யருணைமாநகர்நினைத்திடமுத்தியஞ்செழுத்தும்
பிரணவத்தொடெம்பேர்களுமுரைக்கிலும்பெறலாம். (கக)

அரியஞானமேமுத்திசாதனமெனவருளிக்
கிரியையா லுமாமெனச்சொன்னோரோதமேகிளகருஞ்
சுருதியான்மலைவறமொழிந்தருளெனச்சொன்னான்
பரிதியாயிரங்கோடிதேவச்சக்கரப்படையான். (கஉ)

அரசனுக்கிணையாகுமோபரிசனமனைத்தூந்
தேரியின்ஞானநோகுமோகிரியையின்றிசனம்
பரிசனங்கள்பற்பலபெற்றரசனேர்ப்படைக்குங்
கிரியைப்பற்பலபுரிந்கிடி ன் ஞானமுங்கிடைக்கும். (கங)

தாய்த்தனம்பருந்துடற்பிணியகற்றியேதொலையுஞ்
சித்தசத்தியைப்பண்ணியேகிரியையுந்திரும்பும்
புத்தியுத்தியான்ஞானமாம்ஞானத்தின்பொருட்டான்
முத்திமுத்தியின்பதங்கனோகிரியையாமுடியும். (கச)

நத்தொன்றிரண்டாதியாபிறப்பிலேநனனுக்
கந்தமுத்தியாந்தாரதும்பியவரத்தாலே
சந்தனந்திகழ்திலையோயாசியாதகமு
மந்திரங்ஞானவிலேமுத்தியைவழங்கும். (கரு)

இத்தலங்கணுலன்றியேபெருந்தியெவையுந்
சுத்தமாகியசரியையேமுதலவாந்தொழிலு
பெத்தொத்தொவையுந்நுபவினைவினுப்பலமா
மத்தலங்களுநதாரதடியங்களுண்டதனல். (கக)

நண்ணுபுண்ணியந்தன்னையோர்பலத்தினைநாடிப்
பண்ணினுலதுபிறந்திந்தின்பமேபண்ணு
மெண்ணமின்றியேசெய்தநல்வினைப்பயனெவாக்கு
முண்ணிறந்தகாமியமுதன்மலங்களைமொழிக்கும். (கௌ)

நம்பையோக்கிலுன்னையெவார்க்குதவுவோ ஞான
மிம்மையிற்செய்யலனைத்தையுநதுமேலேற்றித்
தம்மையற்றவர்செயற்கைநஞ்செயற்கையேதானு
மும்மலத்தையுமுக்குநம்பணிவிடைமுடித்தால். (கஅ)

தெரிசனாதுயாங்கன்மகாண்டங்கனின்சிறப்பா
வரியகன்மபானவையெலாமறுத்திடலானுற்
குருதிபட்டதுகுருதியாற்கழுவியேகொளலாம்
விரவுசேற்றையுஞ்சேற்றினாகற்றியேவிடலாம். (௧௯)

பாலிலோசனுவெனச்சொல்லிநடியமாற்பணிந்தா
னுவேபோனனுரைசெய்வானப்படியலக்காண்
காலிலேறியமுன்னையுமுன்வின்னாக்காவர்
கோலிநும்பையுமிருப்பினுலுப்பேரேகொல்லர். (௨௦)

அனையேபோலவேவினைசனும்வினைகனையறுக்கும
வினைகனானவையிரண்டுபாற்படுமெவருவிதமா
நினையுமால்வினைநினைவிலாவினையென்கழம்
புனைபிரண்டினும்விருமபினால்வினைவினைபோக்கும். (௨௧)

குறையால்வருந்தூவியோடையந்திழ்ந்தொயன்
சேறதாருமுன்போலவேகழவிடாசேற்றை
வீறுமிச்சைசேர்வினைகளுந்வினைகளைவிட்டான்
மாறுமிச்சையில்கன்மமேவினைகளைமாற்றும். (௨௨)

பயனைநாடியகன்மநாறுமிறம்பலித்தாற்
பயனைநாடியதயற்றியதொருவினைபலிக்கும்
படனைநாடியவினைகளைநாசமேபண்ணிப்
பயனைநாடிவாவினைசெடுமநுக்கற்பண்ணி. (௨௩)

ஆசையாலெமைவினைத்தலும்புகழ்தலுயறிந்து
பூசைசெய்தலுமுத்தியையுதவுமெப்பொருதுங்
காசிடேழுதற்றலங்களுநதிகளுங்கயிலை
மாசிலாவிமகிரிமுதல்வரைகளுமவழங்கும். (௨௪)

வேறு,

கங்கைநதியமுனைநதிவாணியாறுகருதுசிந்துநன்பதையேகன்
னவேணி,துங்கம்குப்பன்பநதிகோதாவேரிசுதுக்கிரியையதுக்கினிய
சோணவாறு, மங்கரியபொன்முகலிபாலியாறுமறையூரிற்செய்யாறு
மணிமுத்தாறு, பொங்கியவெள்ளாற்றண்டாய்வருகாவேரிபொதிய
வைகைநதியொடுதன்பொருந்தவாறு. (௨௫)

மற்றுமுள்ளதெய்வநதியனேகமிந்தமணிநதியினோருநதியின்பகி
ழ்ந்துழங்கப், பெற்றவர்கள்பிறப்பொழிந்தார்கரைகடோடும்பெரு
கியதேவாலயங்கள்பிறங்குமங்கே, யுற்றவர்கடோழுதவர்கண்ணைத்த
பேர்களுரைத்தவர்கள்தவம்புரிந்தோருயர்ந்ததானம், நற்றவர்கனி
டையளித்தோர்குலத்துக்கெல்லாநாகமில்லைபரகதியைநஞ்சுமோடும்.

தீர்த்தகிரிகாளத்திமலைகேதாரந்திருக்கழுக்குன்றீராமகிரியேம
கூடம், வாய்த்தமுதுகுன்றுகயிலாயங்கந்தமாதனமாணிக்கமலைதிரி
சிராவெற், பேத்தரியநமதுவரைபிறவும்வாழ்த்தியெழுவிடங்கமவீர
ட்டமெட்டுட்போற்றிக், கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநாளருணைவெற்
பிற்கவுரியிடுமணித்தீபங்கண்டான்முத்தி. (௨-௭)

வேதவனங்கழிப்பாலைதலைச்சங்காடு விரிஞ்சிபுரந்தலையாலங்கா
டானைக்கா, வோதருமோரம்புலியூர்முல்லைவாயிலொற்றியூர்திரு
நறைபுரோத்தூர்நல்லூர், பாதிரிசுழ்கனன்னிவனந்திருவாமாத்தூர்
படிக்கரைகண்ணார்கோயிலொல்கோயில், சேதுவிராமேச்சுரந்தென்
னாலவாயில்திருப்புகலூர்திருத்துறைபூர்சேய்ஞ்ஞலாரே. (௨-௮)

கச்சியவந்திகைதுவரைமதுவரைமாயைகாசினகரையோத்திருநகர்கலை
யநல்லூ, ரச்சியபாக்கங்கடம்பூர்வெண்ணையநல்லூரையாமயிலா
டுதுறைநள்ளாரே, டிச்சைதருவாஞ்சியந்தென்குடந்தைசாயக்காடி
டைமருதாவடுதுறைபுள்ளிருக்குவேனூர், கொச்சைநகர்சந்தலகை
காட்டுப்பள்ளிகோட்டாற்றூர்முதலனந்தகோடிதானம். (௨-௯)

இத்தலங்கணமிருக்குந்தானமாகுமிவைகளிறுந்திமுத்தி
யெய்தலாகு, முத்தமமாயிவைகளிற்செய்தவந்தானங்களொன்றுப
த்தாயிரமாகுமுயர்ச்சிதாழ்வால், வத்திரமார்பகடுதுடைசிரமுப்போ
வவந்தமந்திரங்களினுல்வழங்குவோமென், நத்தனுமித்தகைமையெல்
லாமருளிச்செய்தானரவணையிறுயில்பவனீதறைவதானன். (௩-௧)

காசியிலேயிறக்கவென்றூலிறக்கலாமோ கனகசுபைகாணவென்
றற்காணலாமோ, தேசபெறுகமலையிலேசெனிக்கலாமோதிருவெழு
த்தைவிதிப்படியேசெபிக்கலாமோ, ஆசையிறுற்றிரிந்துதிருந்திரயதீ
ர்த்தமாடவென்றலெளிதாமோவருமையன்றோ, பாசமறவெளிதா
னநெறிக்கேமுத்திபலிப்பதனையருளுகெனப்பரமன்சூறும். (௩-௨)

வேதாந்தத்துரைப்பதொன்றுண்டெவர்க்குஞ்சொல்லோர்வி
ரும்புதல்கண்டுனக்கிதனைவிளம்பாநின்றோர், நாதாந்தத்தொளியாய்

நம்முருவமாகிஞானமயமாகுமொருநகருண்டங்கே, கோதார்ந்தபி
 றவாநமதுகூலக்குமியிலத்தலமிருக்குங்கூறுப்போதிற, சேதா
 மற்புதுமலராற்செங்காடாகிச்சிறையளியாற்புகங்காடாந்திருவெண்
 காடு. (௩௨)

மறந்துமதன்பெயருரைப்போர்நினைப்போரங்கேவழிவசத்தா
 னுடந்திடுவேர்ப்பணமாவோர், பிறந்திடுவோரதிலிருப்போரெவரா
 னுலாபநிலாதவரமளிக்கும்பெரியமுதூர், பறந்துவருகொடிகளுக்கு
 மதனைசூழப்பட்டந்தகொடிகளுக்குமுத்திபலிக்குமுதூர், சிறந்ததிரு
 ச்சாயக்காடுதலைச்சங்காடுதிருநாங்கைநகர்புடைசூழ்திருவெண்காடு.

அருமறையின்மணிமுடிமேலிருப்பதாகியவனிமங்கைசெங்கை
 யிற்கண்ணாடியாகிக், கிருவிறந்தாலும்வலச்செவிமேலாகிக்கிளர்ந்
 துந்மதுபதேசங்கேட்குமுதூர், பொருமுகமண்டலவயனூர்மயானமா
 கிப்புராதனமாய்நமக்குமலர்ப்புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமாகிய
 னமுன்றுந்திருக்குளமாமெனவிளங்குந்திருவெண்காடு. (௩௩)

கற்பமெலாமழியாதமுடிந்தநாளிற்கனலாலுங்காற்றாலுங்கலைப்
 புறது, வெற்பணங்கோடினிதுறைவோமதனூலிந்தவெள்ளிமலையினி
 ற்சிறிதுவிருப்பரீத்தோள், சிர்கனமாயேகமுமாய்ப்பலவாய்நாமே
 திருவவதாரஞ்செய்யுந்திருவெண்காடென், றற்புதமாமதனைநினைந்த
 ரியகூத்தையானந்தநடராசனாடினானே. (௩௪)

வேறு.

திவராடினர்கித்தருமாடினர்
 தாவராதிகள்சங்கராடின
 மூவராடினர்முச்சுடராடின
 ஆவிலேறினானந்தராடேவ. (௩௫)

சுத்தவேதச்சுருதிகளாடின
 பத்தாடப்பதஞ்சலியாடினன்
 நித்தனைகனிமலனசஞ்சலன்
 சத்தனானந்தத்தாண்டவமாடவே. (௩௬)

இம்பராடவிருடியராடினர்
 துமபியாறிருதோளவராடினர்
 கம்பைநாயகிகைத்தலங்கொட்டிடச்
 சம்புவானந்தத்தாண்டவமாடவே. (௩௭)

மாயனானந்தவாரிதிமூழ்கியே

யாயகாலங்களாயிரமற்றபி

னேயமாகிப்பரவசநீங்கியே

தூயகோவைத்தொழுதிவைசொல்லுவான். (௩௯)

வேறு.

அத்தலமெத்திசையிலுள்ளதெல்லையெங்கேயாரேதாச்சிரமமிழைத்தரியதான, சித்தியங்கேபெற்றவராரோடையேதுதீர்த்தவகையாவைவினைதீர்ந்தபேரார், சத்தியுடனடிப்பதற்குரிமித்தமேதுசதாசிவமூர்த்திகளிருக்குந்தானமேது, முத்தியைநீரேளிதாகத்தருமாறென்னே முதல்வனெனமொழிகவெனமொழிவதானான். (௪௦)

தில்லைநர்க்கோசனையோரிரண்டதாகுந்தியவனார்திசையாகத்திருவாரூருக்கு, கெல்லையுமுன்றோசனையீசானத்தாகுமெழிற்குடந்தைக்கோசனையீரிரண்டாங்கீழ்பாற், கல்லெனுங்கீழ்குடற்கரைக்கோசனைமேல்பாலாங்காவிரிகளிடையாங்காலாஞ்சரப்பேர், வில்லவனமகாவரங்கமுத்திவாயில்வெண்காடுசிதம்பரமாய்விளங்குமுதூர். (௪௧)

காவிரித்தென்கரைமுதலாமண்ணியாற்றங்கரைவடக்காநூறெனும்விற்கடைமட்டெல்லை, தாவிரிருச்சாய்க்காடுகிழக்காமேற்குதனிநாங்கைநடுக்காலாஞ்சரமதாகும், வாவுபுனற்றிருக்கடவூர்நகர்தென்பாலாவடபுறஞ்சீகாழியெல்லைமருவியாழி, மேவுகரைகீழ்புறம்புள்ளிருக்குவேளூர்மேற்காகவில்வவனம்விளங்குந்தானே. (௪௨)

எழுதடஞ்சூழ்நடுத்தலம்பேரரங்கமாகுமிறைகோயிற்சிதம்பரமமினியநாம, மழகியசங்காரணியந்தென்பாற்பொன்னூரதன்வடபாற்கீழ்க்கரைமேற்கரசுரேச, மழவிடைசூழ்சுவேதவனமிருகாவேரிவடகரைதென்கரைநடுவாய்மதங்கமேற்காத், தழுவுபுனன் * முனிவாசங்கிழக்காவுள்ளதலத்தைமுத்திவாயிலென்றேசாற்றுவாரே. (௪௩)

இப்படியேயறுவகையாந்திருவெண்காட்டுக்கிணையாகவிலையொருகாலிருகான்முக்கால், செப்பினம்பொற்பொதுவருணையாரூர்காசுதெரிசிக்கச்சிந்திக்கச்செனிக்கமாய், வொப்பறுவீடுதவுமவையுதவும்பேற்றையொருக்காலேகணப்போதினுதவுமவ்வு, ரப்பதியிற்பதினாறிவொருபங்கொவ்வாவருமறையிற்புகழ்த்தலமனைத்துந்தானே. (௪௪)

வேறு.

ஆக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமிரண்டாமுதனகராங்காரமென்றுத், தாக்கியவோங்காரமென்றுமவையிலென்றுசிவானந்தச்சபையதாசும், நீக்கமிலாவானந்தக்கமலபலருளத்திலேநிருத்தஞ்செய்வோம், தேக்கியமாதவம்புரிந்தோர்நமதருளாலந்தநடந்தெரிசிப்பாரே.

மற்றதுசாத்துவிதமிராசத்ததுடன்முதமெனமுவகைத்தாய்த்தேன்று, முற்றுமதினமுன்னையதுகவேதவனங்கமலம்மெவள்ளைமுளரியாகு, முற்றவிரண்டாவதுசெங்காடுசெந்தாமரையுளதாமுரைக்கின்மூன்ற்ப், பெற்றதுவோராமனந்தீச்சரங்கரியகமலமலர்பேசுங்காலே. (சக)

'தேரிலிந்தமுவகையாவிளங்குகினுஞ்சிறந்தபெயர்திருவெண்காடா, மோரிலிங்கமூர்த்திபுமாய்நடேசனுமாயகோரனுமாயுறவோமங்கே, பேருலகமுடிவினிலுஞ்சங்காரதாண்டவத்தைப்பெருகச்செய்தோர், தாரணியைப்படைத்திடும்போதுமையவளத்தலத்திலவந்துவமேசெய்தாள். (சஎ)

ஒதுவரமுனக்களிப்போமெனவுரைக்கவுமையவருமுரைப்பானேந்து, பூதமெலாமுடிவிடத்துஞ்சங்காரநடமிதிலேபுரிந்தீரன்றோ, வேதமறப்புலனமெலாமுய்விக்கும்படிக்குநடமிடுவீரென்று, ளாதலிஹப்புலனமுய்வவத்தலத்தேளுநநடமாடினோமே. (சஅ)

அன்றுமுதனவனிருத்தகணமெனும்பேர்ப்படைத்ததுபேரங்கமான, தின்றுமுதற்சங்காரமளவுமகலாதுநடமிடுகையாலே, குன்றரியவனிமுத்தமெனும்பெயரும்படைத்ததொன்றுகோடியாக, நன்றிதனைபுதவுதலாலதுதருமகோடியெனுநாமமாகும். (சக)

மனதாலேயுதையிலேசமைத்ததிலே புறைவமிகமகிழ்ச்சியாகிச்சனகாதியிருடியருஞ்சனகாதியோகிடருந் தவஞ்செய்வார்கள் இனமாகவதனாலேசித்தநக மெனும்பெயருமியல்பாமங்கே புனலாருமுக்குளமுமெழுதமுங்கோயிலுள்ளும்புறம்புங்காணும். (1)

கிருதபுகமதிற்பூசைபுரிந்தனனுமுடன்கூடிக்கிளரும்வேதாமருவுதிரேதாபுகத்தின்மதிகதிரோன்றுவாபரத்தின்மகவானங்கியரியபெருங்கலியுகத்திலானேமுகனறுமுகவனருச்சித்தார்கள் பொருவரியவியாக்கீரமாமுனியுடனேசுவேதனுமுன்புசித்தார்கள். (2)

மாதவனையெனவுரைத்தான் மாதவனும்புகழ்ந்துவெள்ளைவனத்திலாடுஞ், சீதநடந்தமியேனுஞ்சேவிக்குப்படியருளிச்செய்வாயென்றான், நாதனுநன்றெனமகிழ்ந்துபதங்கதலத்திருந்துபின்னைநடம்பாரென்றான், ஆதிமொழிப்படிமதங்கதலத்தடைந்துதவம்புரிந்தானபுதங்காலம், (ருஉ)

நநரணனுந்தவபலத்தால் வெண்காட்டின்மகாவரங்கினடஞ்சேவித்தான், சீரணியுமலர்மகட்டுமனந்தனுக்குஞ்சுவேதவனச்சிறப்பைச்சொன்னான், ஞரணியைச்சுபந்தவனுந்திருமகளுந்விருப்பிடனத்தலத்தேநண்ணிக், காரணகாரியங்கடந்தச்சங்காரநடந்தொழுதுகளிப்புற்றார்கள். (ருங்)

சுவேதவனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசச்செய்யுள் அஃ.

வ ச ன ம்.

எண்ணியவரந்தரும் புண்ணியந்திகளுள் ஒன்றாகிய கோமதிநதிக்கரையிலே, சந்தனச்சோலைகள் சூழ்ந்தஇடமும், யானையுஞ்சிங்கமும் நன்புசெய்யுமிடமும், எந்தநாளினும் யாகமே நடக்கின்றவிடமும், தேவர்களும்முனிவர்களும் பயில்கின்றவிடமும், வானரங்கள் முனிவர்களுக்கும்காய்கனிகிழங்குகளைக்கொண்டுபோய்க் கொடுக்குமிடமும், யானைகள்மரங்களைமுறித்துமுனிவர்களுக்கு இருப்பிடஞ்செய்யுமிடமும், ஆகியபலவற்புதங்கனையுடையநைமிசாரணியத்திலே சிவபணிவிடையன்றி மற்றொன்றையுஞ் செய்யாதவர்களாகிய சவுனகர் முதலியமுனிவோர்கள் பன்னிரண்டுவருஷமளவுஞ்செய்கின்றவோர் யாகத்தினைச்செய்தார்கள் - அந்தயாகத்தைப் பார்க்கும்பொருட்டுச் சூதாமாமுனிவர், அங்கெழுந்தருள, சவுனகர்முதலியமுனிவோர்கள் சூதாமாமுனிவர்க்குச்சிறப்புச்செய்து, அவரையோராசனத்தெழுந்தருளப்பண்ணித் தாங்களுமிருந்தார்கள். சூதாமாமுனிவரும் அவர்களுக்கு இனியவசனங்களைச் சொல்லினார். அந்தயாகத்தின் முடிவில் சபினகாதிமுனிவர்கள் சூதாமாமுனிவரைநோக்கி, வியாசமுனிவரு

டைய அருளிஞாலே உலகம் இனிமைபெறும்பொருட்டு மறைநெறியையுரைத்தவரே! அளவில்லாத நற்குணமாகிய கடலினிடத்துப்பிறந்த வழதமே! திலகம்போன்றவரே! சிவபெருமான் புகழைக்கேட்க யாங்கள் மிகவிரும்பினோம். சொல்லியருள்வீர். முன்னேபதினென்புராணமுஞ்சொன்னீர். இதிகாசமுமிருதிகளுஞ்சொன்னீர். சிவபெருமான் படைத்தளித்தழிப்பதுஞ்சொன்னீர். நல்லதாக இன்னமுங்கேட்பதொன்றுளதென்று சொன்னார்கள். அவ்வார்த்தையைச் சூதமாமுனிவர்கேட்டு, முனிவீர்கள்! யானறிந்ததைச் சொல்லுவேன். உங்களுள்ளத்தில் விருப்பமானவைகையெல்லாம் கேளுங்களென்று கூறவும், முனிவர்கள் ஞானமார்க்கத்தையும் முத்திமார்க்கத்தையும் விரிவாய்க் கூறியருளவேண்டுமென்னச் சூதமாமுனிவர் சொல்லலாயினார்.

முனிவீர்கள்! திருக்கயிலாயமலைபின்மேலுள்ளசுவர்ன்மண்டபத்திலமைந்த சிம்மாசனத்தின்கண் சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளியிருக்கும்போது விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் சிவபெருமானைவணங்கிச் சுவாமி! முத்தியடையுமறின்றிப்பிறந்திறந்துலேகின்றவயிர்கள் எளிதாகமுத்தியடையுமார்க்கத்தைச் சொல்லியருளவேண்டுமென்ன, சிவபெருமான் சர்ப்பசயனா! பிறத்தலினாலும் தரிசித்தலினாலும் நினைத்தலினாலும் மரித்தலினாலும் செபித்தலினாலும் முத்தியுண்டாகுமென்று கூறியருள, ஐயனே! இவைகளை எவ்விடங்களின் முடிப்பதென்று விஷ்ணுமூர்த்திகேட்க, சிவபிரான் எவ்வாறெனின் திருவாரூரிற்பிறத்தலாலும், சிதம்பரத்தைத் தரிசித்தலாலும், திருவண்ணாமலையை நினைத்தலாலும், காசியின்மரித்தலாலும், பிரணவத்தொடுபஞ்சாக்கரத்தையும் நமது திருநாமங்களை யு முச்சரித்தலாலும் முத்தியுண்டாகுமென்று சொல்லி அருளாலும், விஷ்ணுஞானத்தான் முத்திபெறலாம் என்றமகாதேவரீரே, கிரியையாலுமுத்திபெறலாமென்றல்பொருந்துமோ? பிரபலசுருதியாலையும் நீங்கமொழிந்தருள்வீரென்றாலும், சிவபெருமான் விஷ்ணுவே! அனேக பரிசனங்கள் கூடினாலும் ஆராயுமிடத்து ஓரசசனுக்கிணையாவரோ? ஆகார். அதுபோல அனேகங்கிரியைகள் கூடினாலும் ஞானத்துக்கொப்பாகா. ஆயினும் பற்பலபரிசனங்களைப்பெற்றால் அரசனுக்கு இறைமை உண்டாகும். அதுபோலப் பற்பலகிரியைகளைச் செய்தால் ஆன்மாக்களுக்கு ஞானமுண்டாகும். உண்டூரல்லமருந்தானது உடலிலுள்ளநோயை நீக்கியகலும். அதுபோலக்கிரியையும் சித்தசுத்தியைச் செய்துதிரும்பும்.

அச்சித்தசத்தியான் ஞானமுண்டாகும். ஞானத்தினாலே முத்தியுண்டாகும். ஆகவே முத்திக்குக்காரணம் கிரியையாகும். தாரதம்மியவசத்தினாலே நரனுக்கு ஒன்றிரண்டுமுதலிய பிறப்புக்களிலே அந்தத்தின்புத்தியுண்டாகும். சிதம்பரமுதலிய தலங்களும் மந்திரங்களும் திருநாமங்களும் காலவளவிலே முத்தியைக்கொடுக்கும். இந்நான்கு தலங்களன்றி மற்றத்தலங்களுக்கும் கிரியைமுதலாகிய தொழில்களுந் தாரதம்மியங்களினால் விரைவாகவும் மந்தமாகவும் பலனைத்தரும். பலனைநாடியோர் புண்ணியத்தைச்செய்தால் அது பிறந்திறந்தின்பத்தைச்செய்யும் பலனைநாடாது ஒர்புண்ணியத்தைச்செய்தால் அது உள்ளத்திலுள்ள காமியமுதலிய மலங்களை நீக்கும். நம்மைக்கருதிப் புண்ணியஞ்செய்வோர்க்கு ஞானத்தைக்கொடுப்போம். இம்மையிற் செய்யும் செய்கையாவும் எமதுசெய்கையாகக்கண்டு யான் எனது என்னும் செருக்கற்றவரைச்சேர்தல் நம்பைச்சேர்தலேயாம். நம்பணிவிடைகளைச் செய்தால் அவைமும்மலங்களையும் ஒழிக்கும்! என்றுமொழிந்தருள, நெற்றிக்கண்ணையுடையகடவுளே கன்பகாண்டங்களிற் கூறியதெரிசனாதிகளால் கன்மங்களை யொழிக்கலாமென்றால் உதிரக்கறையை உதிர்த்தாலும் சேற்றின்கறையைச் சேற்றாலும் நீக்கலாமன்றோ என்று, விஷ்ணுமூர்த்தவிண்ணப்பிக்க அதற்கிறைவர் விஷ்ணுவேநீகருதியதுபோலல்ல, சாலிலேறியமுன்யாய முள்ளினற்களைவர். இருப்புக்கோலைக் கொல்லர் இரும்பினால் அப்பார். அவை போலவினைகளும் வினைகளையுக்கும் அவ்வினைகளும் அனைகவிதமாக இச்சிக்கும்வினையென்றும் இச்சியாவினை என்றும் இருவகைப்படும். இவ்விருவகைவினைகளாயும் விரும்பினால் வினைகள் வினைகளைப்போக்கும். நீரில் அழுக்குக்கூடிற் செற்றைக்கழுவாது. அதுபோல இச்சைசேர்ந்தவினைகளும் வினைகளைப்போக்கா. அழுக்கில்லாதநீர் சேற்றைக் கழுவுதல்போல ஆசையில்லாதவினைகளும் வினைகளைப்பாற்றும். பயனைநாடிய கன்மங்கள் செய்தனவெல்லாமபலிக்கும். பயனைநாடாதகன்மங்கள் அனைகஞ்செய்யினும் ஒன்றுகூடன்பலிக்கும் பயனையிச்சியாதகன்மம் பயனையிச்சித்த கன்மங்களைக்கெடுத்துச் சித்தத்தைச்சுத்திசெய்து தானுங்கெடும். அன்பினாலே எம்மைத்திடானித்தல் புகழ்தல் பூசித்தல்செய்தால் அவைகளும் முத்தியைத்தரும். எந்தக்காலத்திலும் காசிமுதலிய விசேடதலங்களும் கங்கைமுதலிய விசேடநதிகளும் திருக்கயிலாய முதலியமலைகளும் மந்திரங்களும் முத்தியைக்கொடுக்கும் என்றருளிச்செய்தலும், பின்னும் விஷ்ணுவா

னவரின் எம்பெருமானே! காசியின்மரித்தலும் கனகசபையைக்காணுதலும் திருவாரூரிற்பிறத்தலும் திருவைந்தெழுத்தைவிதிப்படிசெபித்தலும் அன்போடு அரியதீர்த்தங்களில் ஆடுதலும் எளிதல்லவே அரிதாகையால் எளிதாகப்பாசமற்று முத்தியையடையுமார்க்கத்தை அணுக்கிரகம்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்பரமசிவன்சொல்வாரூரீரர்.

திருமாலே! உபநிடதங்களிலே சொல்வதாகிய ஸ்ருதவுண்டு அதை யாவர்க்கும் சொல்லேம்; விரும்புதல்கண்டு உனக்குச்சொல்கின்றோம். அது நாதார்த்தத்தொளியாகி நம்வடிவமாகி ஞானமயமாகும். அங்கே சனனம் நீங்கலாம். அத்தலம் நமது குலக்குடும்பிலிருக்கும். அதன்பெயர் திருவெண்காடு, மறந்தேனார் திருவெண்காடென்று சொல்வோரும், நீனைப்போரும் அங்கே வழிவசத்தால் நடப்போரும் மரிப்போரும் பிறப்போரும் வசிப்போரும் யாவரானாலும் அவர்களுக்கும், பறந்துவருகின்ற காகங்களுக்கும், அதனைச் சூழப்படர்ந்திருக்குந் தாவரமாகிய கொடிகளுக்கும் முத்தியையளிப்பதும், பூமிதேவியின் கையிலுள்ளகண்ணாடி போல்வதும், கிருமிகளும் மரிக்குங்காலத்து வலச்செவி மேலாகவிளங்கி நமதுபதேசத்தைக் கேட்கப்பெறும் பெருமைவாய்ந்ததும், பிரமமயானமானதும், நம்முடைய திருமுகமண்டலமானதும், சோமசூரியாக்கினியென்னு மூன்றுகண்களும் முத்திருத்தீர்த்தமாய் விளங்குவதும், கற்பங்களிலெல்லாம் அழிவடையாததும், அக்கினியாலுங் காற்றாலும் சிதையாததும் ஆகியென்றும் விளங்குவது அத்திருவெண்காடாம்.

அத்தலத்தின் கண்ணே நாம் உமையோடும் இனிதாக வீற்றிருப்போம். அதனாலிக்கயிலாய மலையிடத்தும் சற்றுவிருப்பம் நீங்கினோம். அன்றியும் சிற்கனமாயும் ஏகமாயும் பலவாயும் நாமே திருவவதாரஞ்செய்யுந் தலமும் அத்திருவெண்காடேயாம் என்று சொல்லியருளி அத்தலத்தின் அற்புதங்களை நீனைத்து ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்தருளினார். விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் அந்நிருத்தானந்தக்கடலிலே யனைககாலமழங்கியிருந்து பின்பரவசநீங்கியன்போடும் ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானைத்தொழுது சுவாமி அத்திருவெண்காடு எத்திங்கில் உள்ளது? அதற்கு எல்லையாது? வழியாது அங்கேசித்திபெற்றவரார்? ஓடையாது? தீர்த்தங்களையாவை வினைதீர்த்த

வர்கள் யாவர்? உமாதேவியாரோடும் நீர் நிருத்தஞ்செய்வதற்குக் காரணம்யாது? சிவலிங்கமூர்த்திகள் இருக்குந்தானங்கள் யாவை? முத்தியை எளிதாக அங்கே தரும்வழிஎன்னை? இவற்றைச்சொல்லி பருளவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கச் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள்வாராயினார்.

கேசவா! அத்திருவெண்காடானது சிதம்பரத்துக்குத் தென் கிழக்கில் இரண்டியோசனை தூரத்தில் உள்ளதாயும், திருவாரூர்க்கு வடகிழக்கில் மூன்றுயோசனை தூரத்தில் உள்ளதாயும், கும்பகோணத்திற்குக்கிழக்கேநான்குயோசனை தூரத்தில் உள்ளதாயும், கீழ்சமுத் திற்குமேற்கே ஒருயோசனை தூரத்தில் உள்ளதாயும், உபயகாவிரி பின் மத்தியில் விளங்குவதாயும், காலாஞ்சரம் வில்வவனம் மகாவரங்கம் முத்திவாயில் வெண்காடு சிதம்பரம் என்று அறுவகையாக நிலைபெற்றதாயும் விளங்குவதாம். காவிரியாற்றின் தென்கரைக்கு வடக்காயும் மண்ணியாற்றின் வடகரைக்குத்தெற்காயும் திருச்சாய்க்காட்டிற்குமேற்காயும் திருநாகூருக்குக்கிழக்காயும் இவற்றின் நடுவில் விளங்குவது காலாஞ்சரமாகும். திருக்கடவூர்க்கு வடக்காயும் சீகாழிக்குத்தெற்காயும் சமுத்திரத்திற்கு மேற்காயும் புள்ளிருக்கு வேளூர்க்குக் கிழக்காயும் நடுவில் விளங்குவது வில்வவனமாகும். சப்தரிஷிகளாலியற்றிய ஏழுதடாகங்களின் மத்தியில் விளங்குவது மகாவரங்கமாகும். உபயகாவிரியின் வடகரை தென்கரைகளுக்கு நடுவாய்த் திருநாகூருக்குக் கிழக்காய் முனிவாசத்துக்கு மேற்காய் விளங்குவது முத்திவாயிலாகும். தலைச்சங்காட்டுக்கு வடக்காயும் திருநகரிக்குத் தெற்காயும் சமுத்திரத்துக்கு மேற்காயும்திருக்கடைமுடிச்சுரத்துக்குக் கிழக்காயும் விளங்குவது வெண்காடாகும். அங்கேநாம் எழுந்தருளிபிருக்குந் திருக்கோயில் சிதம்பரமாகும். இவ்விதமாக ஆறுவகையாய் விளங்குந்திருவெண்காட்டுக்கு ஒப்பாக ஒருதலமும் இல்லை, முக்காலஞ்சொன்னோம். சிதம்பரம் தெரிசிக்கவும், திருவண்ணாமலை நினைக்கவும் திருவாரூர் பிறக்கவும், காசி மரிக்கவும் கொடுக்கும்பலன்களை இத்தலம் ஒருக்காலே கணப்போதில் உதவும். வேதத்திலே புகழப்பட்ட தலங்களெல்லாம், திருவெண்காட்டிற்குப் பதினாறிலொருபங்கேனும் ஒவ்வமாட்டா. விராட்புருடனுடையஇருதயத்தலம் ஆங்காரமென்றும் ஒங்காரமென்றும்இரண்டாம்அவைகளுள்ளேஒன்று சிவானந்தசபையதாகும். அதன்கணுள்ள ஆனந்தக்கமலமலரிலேநாம் நிருத்தஞ்செய்வோம்பெருந்

தவத்தினர்கள் நமதருளால் அந்தநடனத்தைத்தெரிசிப்பார்கள். மற்றையதாகிய ஓங்காரமானது சாததுவிதம் இராசதம் தாமதம் என மூன்றுவகைத்தாய்த் தோன்றும். அவைகளுள்ளே சாத்துவிதம் சுவேதவனம் அதற்கு மலர் வெண்டாமரைமலராகும். இராசதம் செங்காடு-அதற்குமலர் செந்தாமரை மலராகும். தாமதம் இராம நந்திச்சுரம். அதற்கு மலர்கரிய தாமரைமலராகும். ஆராயுமிடத்து இம்மூவகையாய் விளங்குகினும் சிறந்தபெயர் திருவெண்காட்டாகும்.

அங்கேஒப்பற்ற இலிங்கமூர்த்தியாகியும், நடேசனாகியும், அகோரனாகியும் உறைவோம், பெரியஉலசமுடிவினும் அங்கே சங்காரதாண்டவத்தைச் செய்தோம். தாரணியப்படைக்குங்காலத்து உமையவள் அத்தலத்தில் வந்து தவஞ்செய்தான். யாம உமையவளே எனக்குவேண்டும் வரத்தைக்கேள் தருவோமென்ன உமையவள் பஞ்சபூதங்கொல்லா முடியுமிடத்துள் சங்கார நடனத்தை இத்தலத்திலே செய்தீரல்லவா? இப்போதும் உலகமெல்லா பூய்யுமபடிக்கு நடனஞ்செய்வீரென்று வேண்ட அதனால் உலகம் உய்ய அத்தலத்திலே ஞானநிநுத்தத்தைச் செய்தோம், அந்நாண்முதல் நவநிநுத்தகணமென்றும் பேரரங்கமென்றும் பெயர்படைத்தது, இன்றுமுதற்சங்காரகாலமளவும் அகலாது நாம்நிநுத்தஞ்செய்தலால் அவிமுத்தமென்னும் பெயரும் படைத்தது. அங்கே செய்யுந்தருமம் ஒன்றுகோடியாய் விருத்தியாதலினால் அத்தலம் தருமகோடியென்னும் பெயரும் பெற்றது. நாம் திருவெண்காட்டை அனாதியிலேயே மனத்தாழ்சிநுட்டித்து அங்கே மிகமகிழ்ச்சியாயுறைவோம். சனகாதி இந்நடியரும் சனகாதியோகியரும் தவஞ்செய்துறைதலால் சித்திரகரென்னும்பெயரும் பொருந்தித் திருக்கோயிலினுள்ளே முக்குளங்களும் புறம்பேசப்ததடாகங்களும் விளங்கும். அத்திருவெண்காட்டிலே கிருதயுகத்திற் பிழமனுப, திரேதாயுகத்தில் சந்திரனுஞ் சூரியனும், துவாபாயுகத்தில் இந்திரனும் அக்கினியும், கலியுகத்திற் கணபதியும் மூருகனும், முன்யுகங்களிலே சுவேதனும் வியாக் கிரபாதமுனியும் பூசித்து வேண்டியவரங்களைப் பெற்றார்கள் என்று சிவபெருமான் சொல்லிய நுருதனும், விஷ்ணுமூர்த்திகேட்டுச் சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து எம்பெருமானே திருவெண்காட்டில் நீ செய்தருளும் திருநிநுத்தத்தைத்தமியேனுஞ் சேவிக்குமாறு திருவருள் புரியவேண்டுமென்ன, சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்ந்து மாதவனே மகங்கராச்சிராத்திற்சென்று நீ தவஞ்செய்து பின்பு

நடனதரிசனஞ் செய்வாயாக என்று சொல்லியருளிநார். விஷ்ணு அத்திருவாக்கின்படி மதங்கதலத்தடைந்து பதினாயிரவருஷந்தவஞ் செய்து அத்தவபலத்தாற் றிருவெண்காட்டையடைந்து திருநிருத்த தரிசனஞ்செய்து தம்முலகடைந்து, இலக்குமிக்கும் ஆதிகேடனு க்கும் திருவெண்காட்டின் மான்மியத்தைச்சொல்ல, உடனே இல க்குமியும் ஆதிகேடனும் நிருத்ததரிசனத்தின்மீது பேராசையுடை யராய்த் திருவெண்காட்டைச்சேர்ந்து திருநடனத்தைத் தெரிசி த்துக் களிப்படைந்தார்கள்.

சு வே த வ ன ச் ச ரு க் க ம்

மு ற் றி ற் று.

திருநகரச்சருக்கம்

மன்றச்சேர்பொதியில்வாழ்வோன்வசவினுக்கிதனைச்சொன்னு றுன்றியகருணைமாயோன்சுவேதகேதுவுக்குச்சொன்னு [ன் னென்றிரண்டொருமுன்றுகிவடசொல்லோர்சருக்கமாகப் பொன்றரும்புராணமெல்லாமுரைக்குமிப்புக்கழத்தானே. (க)

அந்தணீரெனவேயிவ்வாறருளிநூந்தணுளர் புந்திகேசர்களிப்பாற்குதபுராணிகமுனியைவாழ்த்தி மந்தமாருதஞ்சேர்வெற்பிலகத்தியன்வசுவென்பாற்குத் தந்தமாகதையைக்கூறுமெனச்சொலத்தவத்தோன்கூறும். (உ)

மகரசாகரங்களைமும்வளந்தருமுல்கேரேழுஞ் சிகரசேகரவெற்பேழும்பிறவுமேறபரித்தசேடூன் நிகரிலாவினைப்புநீங்கவுசுவெனுந்ருபன்மணமேற் றிகிரிநேருருட்டிமுன்னேபுரந்தனன்செங்கோலோச்சி. (ங)

ஆற்றல்சேர்கனகநாகமரணமானாகமாக மேற்றிகழ்சருமப்போலேவிளங்குமவ்வெந்தன்கீர்த்தி கூற்றைநேரவன்சைவாளோகுடிக்குமொன்னலர்புண்ணீரை மாற்றலர்மடவார்கண்வாள்சொரிந்திடலர்கணீரை. (ச)

வையமிப்படியேயாண்டுவசுவெனுமரசனமைந்தற்
சூய்யுமாமகுடஞ்சூட்டியுறுதியாந்தவத்தைநாடிச்
செய்யுமாறெழுந்துவீடுதருந்தலந்தேடித்தேடிச்
சையமால்வரையைச்சேர்ந்தகாவிரிமருங்கிற்சார்ந்தான். (ரு)

அற்புதத்திருவெண்காட்டையடைந்திடும்பொழுதுகண்ணு
மற்புயவரையுமார்புந்துடித்தனவலமதாகப்,
பற்பலநலமும்வீடும்பலிக்குமித்தலமென்றெண்ணிச்
சிற்பாமுணர்ந்தகோகமுறிவார்சிசுமஞ்சேர்ந்தான். (சு)

காடிகாமகுடஞ்சொல்வார்கனையுட்கரத்தைக்கேட்பார்
மாமறைவிரித்துச்சொல்வார்மலுவறுபுராணங்கேட்பார்
ஓரதூமத்தாற்கண்ணீருகுத்திடுவார்களாகு
மேமாவற்புதங்கண்டிப்பாலெய்தினனிளஞ்சோலைக்குள். (எ)

வேறு.

தங்குமாவனமேற்றலைநீழுறத்
துங்கமாதுளையின்கனிதூங்குதல்
மங்கைமார்முலைபோலவனப்புரச்
செங்குடந்தவஞ்செய்வனபோலுமே. (அ)

நாளிகேளநெருங்கியநாப்பணை
பாளையுடெழுபச்சிளநீரினம்
வாளிபோல்விழிமங்கையர்முத்தணி
தோளிலேறுதுணைமுலைபோன்றவே. (க)

மாண்டசெங்கனிவாழைவளைந்தன
கூண்டுமள்ளரிப்பூறியைக்கொத்தியே
கிண்டதெங்கள்மொருட்டெனக்கேதபாய்
நீண்டகையுறைநீட்டுதல்தோலுமே. (ஐ)

வேறு.

கதிர்ச்சமைகனத்தசாலிகழுத்துறவளைத்தனீரின்
முதிர்ச்சியாயினமோவென்றுபார்த்திடுமுறைமைபோலு
மெதிர்ந்தசெங்கமுநீர்ப்போதிலிறஞ்சிமோந்தசையுஞ்செந்நென்
மதுக்களைநுகர்நீதுதாமுஞ்சமுன்றிடும்வளமையேபோலும். (யசு)

யயிரடர்பழனந்தோறுஞ்செறிபுனற்பரப்பினுந்
கயிரவநடுவிற்காலாலைசயமுட்கமலராசி
யயிர்கொழித்துலவும்பொன்னியாற்றுநீர்க்குளிர்ச்சியாலே
மயிர்களும்பொடித்துமெய்யுநடுங்கிடும்வளமைகாட்டும். (௮௨)

வேறு.

காருறுநெய்தலுங்கரியகாவியும்
பாருறுவாவிற்றுத்திபாயந்தன
சேர்வுறுமதுகரநதீண்டினுமென
நீரிடைமூழ்கியநீர்மைபோலுமே. (௮௩)

கண்ணிறைந்தரும்பவிழ்கமலப்போதினை
வண்ணமெல்லிசைப்பயில்வண்டுசூழ்த
லெண்ணுறுதிருமகனிருக்குமில்லெனப்
பண்ணுறுகின்னரர்பாரிபோலுமே. (௮௪)

முட்டிகழ்தாமரைமுகஞ்சுருக்கியே
கட்டியமுகையினிலிருக்குங்காரனி
வட்டவெண்மதியதன்மணங்கொளாததி
னிட்டமுத்திரையெனவிவிறீரேன்றுமே. (௮௫)

தெளிந்தநீர்வயலடர்செந்நெலிற்களை
களைந்தெறிகாவிக்கருட்பிற்சேர்ந்திடு
முளங்கவர்மாரவேளுலகினைப்பொர
வளைந்தவிற்செறிமலர்வானிபோலவே. (௮௬)

பூனுலாவிவனப்புட்கனியாவையுங்
காணவேயாம்பலிற்கடிதிற்புக்கன
சேணிலாமுகத்தியர்செலவிறீரூற்றிடு
நாணிணுற்றழலிடைநடத்தல்போலுமே. (௮௭)

வேறு.

பூகமுற்றியபழுதின்பொதும்பிற்புகுந்து
மாகடற்கயல்செறிவயலகன்றபின்மன்னன்
சாகரத்துடனுபயகாவிரியுறத்தழவி
யாகமத்திசைமணத்தவெண்காட்டைவந்தடைந்தான். (௮௮)

விட்டுமேவிடித்தலத்தையென்றியமனைவிலக்கி
யிட்டகோடெனவளைந்துமாமணிமதிலிலங்கும்
வட்டவார்கடெனவதிலகழியைமதித்துக்
கிட்டிரீருணும்புயலெனக்கனிற்றினங்கெழுமும் (௨௧)

அகழிகுழம்தில்வானநாடடைந்திடவகழி
புகரினாப்பெரும்பாதலம்புகுதுவான்போந்து
ககனகேதுவுமனந்தனுங்குறுகிடக்கண்டு
சகுனமன்றெனவிடையிலேநின்றபோற்றயங்கும். (௨௨)

உத்தமத்தடத்தம்புயமலையோதிமங்கள்
கொத்திழக்கினாற்கொண்டுவான்கங்கயிற்றுகளிப்பப்
புத்தலர்ச்செறிநாளம்வானவெலம்போயு
மத்தடத்தினுங்கிழங்குமேற்புறப்படாதமையும். (௨௩)

வாய்த்தழுக்குளங்கோயிலுட்டிகழந்திடம்தலைப்
போர்த்தரீரகழ்புறம்பெலாம்வளைந்திம்பொலிவு
தாத்திரிக்கெலாந்தருமமாகியதருதழைப்பப்
பாத்திகட்டிரீர்நிறைத்திடும்பரிசினப்பண்ணும். (௨௪)

வச்சிரத்தினுலக்கியகனகவான்றாதிவி
னுச்சிபிற்செறிவிளக்கின்மேன்முழுமதியுலாவ
வச்சுடர்த்தலையெழுதருபுகையினுடைந்த
கச்சளத்தினைக்களங்கெனப்பகருவர்கலையோர், (௨௫)

வேறு.

மந்தரநிகர்புயமன்னர்வீதியிற்
சந்தனமுறிகளாற்சமைத்தேதாரணங்
கந்தடூர்துளிற்றினைக்கரியமேகமென்
றந்திரதனுவளைத்திருத்தல்போலுமே. (௨௬)

உவாமதிமுகத்தியருலாவும்வாயிலிற்
குவாலெனவரம்பையின்குலத்தைக்கட்டுதல்
கவானெழிறிருடியகள்வராபெனத்
தவாதுறப்பிணித்திடுந்தகைப்போலுமே. (௨௭)

மோசனக்குளிகைநர்முறுவல்வெண்மையும்
பாகமுதொழுகியபவளச்செம்மையு
மாகயற்கருமையும்வானவில்லிடத்
தோகையர்முலைநிகர்குதமாடுவார்.

(உசு)

அண்டருமரகதவரமியத்துறை
யொண்டொடியவர்கரத்துலவுநன்சுழன்
முண்டகவாவியின்முறுவற்போதிடை
வண்டினம்விழுந்தெழும்வளமைகாட்டுமே.

(உஎ)

தப்பிலாவேற்கணுந்தமதுமங்கையர்க்
கொப்பனைப்பஞ்சுதாளொன்றிலுட்டுவா
ரப்பதத்தழகைமற்றொன்றுங்காட்டலா
லெப்பதமெழுதினோமென்றுநாணுவார்.

(உஅ)

ஒப்பனைநாடுதற்கொளிக்கண்ணுடைய
மைப்படாததுறையினுமாதர்வாங்குவார்
துப்புறுகலையெலாஞ்சோதனைப்படு
மப்பொழுதிலங்கியவாவிபோலுமே.

(உக)

கூந்தலையனிழ்த்தலாற்கொங்கைசேர்தலாற்
சாந்தினையுதிர்த்தலாற்றரளஞ்சிர்த்தலாற்
பூந்துகினைகிழ்த்தலாற்புடைத்தலாலவர்
காந்தரைநிகர்த்தனகந்துகங்குளே.

(உரு)

விரிந்தசந்திரச்சிலைமிடைந்தமாளிகை
பொருந்தியநிலவினாற்புனலிறைத்திடல்
வருந்துவர்விரிந்தவர்மதியினுலெனக்
கரைந்துளமுருகியேகலுழ்தல்போலுமே.

(உக)

அளிக்ஞுழன்மடந்தையாகங்கைமேளிய
கிளிக்ஞுலந்தமெதழில்கிளர்ந்துதோன்றிய
பனிக்கறைநிழலினைப்பஞ்சுரத்திடை
யொளித்திடும்பேடையென்றோடிமீளுமே.

(உஉ)

விருப்புடைமடந்தையர்விளங்குகொங்கையிற்
பொருப்பெனுந்தோளிநாற்புழைகவீசுதல்
கருப்புவில்லெடுப்பவன்காட்சிந்தூ
மருப்பிடைவழிந்திடுமதங்கள்போலுமே.

(உங)

தாமரைக்கிருட்டுவான்சசிக்குரண்பக
லாமலர்முகத்தியரளகப்பந்தியின்
மாமதுகரத்தொலிவளையின்பேரொலி
காமருகிலம்பொலிகடலின்மிக்கதே. (௩௪)

கோதையரிப்படிசுவைவீதியும்
வேதியர்வீதியுமேந்தர்வீதியு
மாதிரிவணிகர்வேளாவர்வீதியுங்
காதலின்மிகுதியாற்கண்டுபோந்தனன். (௩௫)

வேறு,

முக்குளத்திலேமுழுகினுனிய மங்கண்முடித்தா
னெய்க்குளத்துடனோதனமாதனேநீர்ந்தான்
மெய்க்குளத்தினில்விழியனை நிமலனைவணங்கிப்
புக்குளத்திலன்பொடுதிருக்கோயிலுட்புகுந்தான். (௩௬)

கள்ளமபுசெண்டாகவனஞ்சிறந்தவெண்காட்டி
னுள்ளிருந்தசெந்தேசனைநேத்திரங்களாலுண்டு
வள்ளையங்குழப்பெரியநாயகியாயுள்வணங்கி
வெள்ளையம்பலகடத்தையுந்தொழுதிஹமீண்டான். (௩௭)

அந்தவூரிலற்புகமெலாம்பார் த்தகாலர்ந்தான்
பந்தபாசமற்றவரிலைக்குடிமெலாம்பார் த்தான்
மந்தமாருதமுறல்செய்பசுந்தமிழ்வரோன்
சந்தனாஸமுனிவராச்செம்பேசார்ந்தான். (௩௮)

படரெலிக்குவெய்யிலைமறைத்திராராப்படத்தால்
விடவராக்களுக்கணியில்கிறைகளால்வீசுவ
கடசுனிற்றினங்கரத்திலெயெழுந்தசீகழத்தா
லடலரிக்கினாப்பாற்றிடுமகத்தியாச்சிரமம். (௩௯)

செந்தமிழ்க்குறுமுனியுடன்பகைமையாற்செருக்கி
வந்தவெற்புமுன்பழிந்ததென்றதுதனைவொறுத்துத்
தந்தலத்தைவிட்டவையுதொழ்த்நனித்தனியே
வந்தவெற்புநீரிகடெனப்பொலிந்தனபாமா. (௪௦)

பார்த்துளந்தொடையணிந்தவளிநுபதம்பரிக்க
வாய்ந்தம்மையாமெனநிறைசடைமுடிவயங்க
வேயந்தவாழியிவ்வுதரத்திலிருக்குமோவென்று
சூர்ந்திடுந்திரிபதகைபோற்புரிமுதூறிகழ. (சக)

பூணத்திருநீற்றினுத்தூளனம்பொலிந்து
நாசதப்பெயர்முனிவனெமலும்படிநயக்க
மூரன்முற்றியமுகத்துடன்வில்லமாமுதற்கீழ்க்
காரணத்துடனுறைகுறுமுனிவனைக்கண்டான். (ச௨)

வித்தகக்குறுமுனியிணையடி யினிவ்வீழ்ந்தா
னத்தன்மன்னனுக்காகியோடாதனமலித்தா
ளித்தலத்தியறடத்தியலுரைத்தருளென்றான்
முத்தமிழுக்கடல்வரவுடனவையொமொழிவான். (ச௩)

தலங்களுக்கொமரசெனப்படுவதித்தலமே
யிலங்குதெய்வநாயகமெனவுரைப்பதிவ்வினிகங்
குலங்கொமர்த்தநாயகமெனப்படுவமுக்குளமே
யலங்கன்மார்நெனையிலவகவாரளவையெகொண்டறிவார். (ச௪)

சந்ததங்களுமொழுவகைப்பிறப்பிணைஞ்சார்ந்து
நொந்துநொந்திருவினைதருட்பயனெலாநுகர்ந்து
வந்துலைந்திடுமுபிர்களுக்கருங்கதிவழங்க
வந்திமேனியானருளிணைத்தலமமைத்தான். (ச௫)

வண்ணவார்கடற்குணதையடைந்திடவளைந்து
நண்ணுகாவிரியிருநருங்கினும்வரநடுவே
புண்ணியங்களைத்திரட்டியோனலரணுகப்
பண்ணினரதற்கொடுவினையுறுவகைபரிந்து. (ச௬)

இத்தலத்துடன்ருணும்வேற்றுமையறவிந்து
முத்திருநெறயாரிடுதலைப்புரிந்தனன்முதல்வன்
சத்யலோகவாசிகளுமித்தலத்திலவந்திறந்தா
ளித்தமாகலாமெனச்சொலிமனத்தினினினைப்பார். (ச௭)

இணையிலாதமால்பதத்தினிலிருப்பவரிதன்
மாணலிலாகியபடுக்கையெநலமெனமகிழ்வார்
தணிவிலிந்திரபுரியினிலிருக்குமாதவருந்
துணையதாமிதற்கிருமியாப்பிறந்திட்டுதுணிவார். (ச௮)

யாகநூறுசெய்பலத்தினற்கிடைக்குமின்னமுதி
 னோகையாமிதிற்குமுழியினிற்சருகூற
 லாகமாருமிப்பிறவிநோய்க்கிதுமருந்தாகும்
 போகமேயலாற்பிறவிநோயமுதினற்போகா. (௪௯)

சொர்க்கமங்கையர்கொங்கையிற்குங்குமத்துகளிற்
 கற்பகப்பீதுமாலையினெழுந்துகட்கணத்தி
 னற்பதிக்கெலாந்தலைமையாமிதிலொருநாயின்
 புற்பதத்தினிப்புறப்படுஞ்சிறுதுகள்புனிதம். (௫௦)

வேறு.

சிறிநிடையரம்பையர்செருக்குஞ்செவ்வியைப்
 பெற்றிடுமதிவிற்பிச்சையுணல
 மற்றொருதலத்திடைமகஞ்செய்வாரினு
 நற்றவமுடையதிற்ககரிற்றேறையே. (௫௧)

புண்ணியபலத்தினற்புடவியாள்வதி
 னண்ணியித்தலத்தில்வாநரங்களாவதே
 யெண்ணமிப்பதியிலேயிறந்தபேர்க்கெலாம்
 விண்ணவர்க்கரசராய்விளங்கலாகுமே. (௫௨)

மெய்த்தவந்தருந்தலமிகவுண்டாயினுஞ்
 சத்தியமிதற்கிணைசாற்றலாகுமோ
 நித்திலம்விலையிலானேர்த்தியாயினு
 முத்தமவராமணிக்குவமையல்லவே. (௫௩)

வேறு.

முனிவர் தேவரிற்றலைவராமுப்பதின்மூவர்
 வினைசெய்கா லுணக்கஞ்சிவெண்காட்டினின்மேவித்
 துனிகொல்பொன்னியிற்படிந்துமுக்குளத்தினிற்றோய்ந்து
 புனையும்வல்லியையமலைநடத்தினைப்போற்றி. (௫௪)

திரமதாகவேபெருந்தவம்புரிந்தனர்சிலநாட்
 பரமனாடகச்சிலையினாழிவிலாப்பதவி
 வரமதானதுநல்கியமறைந்தனன்றேவர்
 புரமதாமெனுத்திருப்பெயர்படைத்ததிப்புரமே. (௫௫)

வேறு.

அந்தவசவிரூபாலுபேருமொன்றுவந்ததென்னவயிலோனென்ன
வந்தவசுமன்னவனே தருமதேவதைபுழியாவரத்தைவேண்டி
யிந்தவசுமதியிலடைந்தித்தலத்தின் முக்குளநீரினிதினாடித்
தந்தவசுக்கொத்தலத்திருந்துமுடித்ததுகோடிதவங்கடானே. (௮)

மன்மதனையெரித்தபிரான் தருமதேவதைக்கெதிரவந்துதோன்றி
நின்மனதின்படியுழியாவரமளித்தோம்வாகனமாநிலையுமீந்தோளு
சின்மயமாய்நாற்பதத்தோடெந்நாளுநீயிருக்குஞ்சிறப்பினாலே
தன்மபுரம்புண்ணியநற்கோடியெனப்பெறுசுவந்தத்தலத்தின்பேரே

வீறுமிந்தத்தலத்திலொன்றுகோடிபெழுதவும்வெள்ளை விடையா
கென்று, ஸீறுபுனைந்தவனுரைத்தபடிவிடையாத்தாங்கியதுநெடியோ
ன்வேதன், நேறுமிமையவர்களம்பொன்டலர்மாரிவிழிமாரிகிரீதனார்
சு, ளேறெனவேதருமம்வந்தாற்பசுபதியாரேறாமலிருந்திடாரே. (௯)

கலித்துயருமொழிந்துதன்மதேவதையார் நிலைபெறுதல்கண்டு,
வேதஞ், சலிப்பறவித்தலத்தடைந்துமுக்குளத்தின்மூழ்கியிறைசரண
ம்போற்றி, யொலித்தனவாண்டெதிர்தோன்றிநான்மறைகாளஞ்சல
ஞ்சலுரகராசன், புலிச்சரணனெனநமதுதிருநடம்பார்த்தனுதினமு
ம்புகழ்வீரென்றான். (நக)

வள்ளலிவைமொழிந்ததற்பினுன்மறைசல்லரிதாளமதங்கம்வீண
யெள்ளரியகுடமுழுவஞ்சிறுதுடிநூபுரத்திலடைந்திசையுண்டாக்கி
வெள்ளைவனப்பொதுநடங்கண்டானந்தம்படைத்தவந்தவேதமேதந்
தள்ளுகையாலித்தலமும்வேதவெண்காடெனுநாமந்தரித்தத்தன்றே.

முத்திரகர்தமோநாசபுரம்பாபநாசபுரமுருகன்பூண்டி, சித்திரகர்
பாதாளகயிலாயஞானவனஞ்சிவானந்தக்கா, டொத்தகணபதிரகர
மாதிரிதம்பரந்திருவருமையூர்மாலார், மெய்த்தலநாயகம்பெரியமயா
னமெனும்பேருடனும்விளங்கிற்றன்றே. (சுக)

இத்தலத்தின்பேரிலொன்றையுரைத்தவர்க்கியாகபலமெல்லாமெ
ய்துஞ், சத்தியஞ்சத்தியமெனவேமுனிவனுரைத்தானவன்பொற்சர
ணம்போற்றி, யுத்தமனும்வசுவரசன்முக்குளத்தின்சிறப்பைவித்து
ரைப்பாயென்றான், மெய்த்தமிழஞ்சந்தனமுந்தென்றலுஞ்சூழ்மலய
முனிவிளம்பலானான். (சுஉ)

திருநகரச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சுருக்கம் உ-ஞ்சுச்செய்யுள் - ௬௦.

வ ச ன ம்.

—*—

இவ்வகையாகச் சூதபுராணிகர் சொல்லுதலும் நைமிசாசனியமுனிவர்கள் அவரைவாழ்த்திசுவாமி, அகத்தியமுனிவர் வசுகாராசனுக்குச் சொல்லியகலாதகளைச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமாமுனிவர் சொல்வாராயினார். முனிவீர்களா! திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட வசுகாராசன் தன்புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்டித், தான் உறுதியுடையவாகிய தவங்களைச் செய்யுமாறுபுறப்பட்டு, போகாத்ததைத் தருநகலத்தைத் தேடிக்கொண்டு, காவிரிநதிக்கரை மார்ச்சுராய் வந்து திருவெண்காட்டைச் சமீபித்தவுடன் தன்வலக்கண்ணும் வலப்புறமும் வலதுபார்புந் துடிக்கக்கண்டு, பற்பல நன்மைகளையும் முத்தியையும் இத்தலந்தருமென்றெண்ணி, யோகமுனிவர்களுடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, காமிகம் மகுடமுதலிய சிவாகமங்கள் ஒதுவோரையும் பவுட்கராகமம் கேட்போரையும் வேதத்தை விரித்துச்சொல்வோரையும் குற்றமற்ற புராணங்களைக்கேட்போரையும் ஓரப்புகையினுற் கண்ணீர்சொரிவோரையும் தெரிசித்துவணங்கிக்கொண்டு, சோலவளங்களையும் வயல்வளங்களையும் திருவிதிச்சிறப்புக்களையும் பார்த்துமகிழ்ந்து முக்குளத்தின் மூழ்கி நயமங்களைமுடித்துநெய்யிறைந்தகுளா னன்முட்பொன்னும்தையோர்க்குத் தானஞ்செய்து திருக்கோயிலினுட்புகுந்து பெரியவாரணப்பிள்ளையாரையும் சண்முகக்கடவுளையும் கவேதவனப்பெருமானையும் பெரியநாயகியாரையும்நடேச பெருமானையும் அகோரமூர்த்தியையுந்தெரிசித்துவணங்கிப் பேரானந்தமுறுத்திருப்பி, பலஅற்புதங்களையும்முனிவர்களுடைய பரண்கலைகளையும் பார்த்துமகிழ்ந்து அகத்தியமுனிவர் எழுந்தருளி இருக்கும் ஆச்சிரமத்தையடைந்து, அகத்தியமுனிவரைவணங்கித்துதித்து, சுவாமிஅடியேனுக்குத் திருவெண்காட்டின் மகிமையையும் தீர்த்தமகிமையையும் மூர்த்தியகிமையையும் உரைத்தருளும் என்று பிரார்த்திக்க, முத்தமிழ்க்கடலாகிய அகத்தியமுனிவர் அவைகளையெல்லாம் வசுகாராசனுக்குச் சொல்லி யருள்வாராயினார்-மாலையணிந்த மார்பினையுடைய வசுகாராசனே இத்திருவெண்காடுதலங்களுக்கெல்லாம் அரசென்று சொல்லப்படுவதாகும். இங்கெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கம் தெய்வங்களுக்கெல்லாம் நாயகமாகும். முக்குளம் நன்மைபெற்ற தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் நாயகமாகும். இம்

மகிமைகளையெல்லாம் அளவையொண்டறிய வல்லவாயாவர்? எக்காலத்தினும் எழுவகைப்பிறப்பினுஞ் சேர்ந்து நொந்து நொந்து இருவினைகள் தரும்பலன்களை யெல்லாம்புசித்து உலைந்திடுகின்ற ஆன்மாக்களுக்கு அரிதாகிய மோகக்ஷத்தைத் தரும்பொருட்டுச் செவ்வானம்போலுந் திருமேனியையுடைய சிவபெருமான் நிருவருளினாலே இத்தலத்தையமைத்தார் - இத்தலத்திலே பாவம்புகுதாதுபடிப் புனலாணாகக் கீழ்த் திசையிலே கடல்பொருந்தவும், காவேரி நதிவளைந்து இருமருங்கினும் வரவுஞ்செய்து நடுவேபுண்ணியங்களைத் திரட்டிச் சிவபெருமான் வைத்தருளினார். முதல்வராகிய நம்மிறைவர் இத்தல்முந்தாமும் அபேதமாயிருந்து முத்தியைக்கொள்ளை கொள்ளும்படி செய்தருளினார் - பிரமலோகவாசிகளும் இத்திருவெண்காட்டில் வந்துமரித்தால் அழிவிலாப்பதம்பெறலா பென்றெண்ணுவார். நாராயணனுலகத்தை யடைந்து சேஷசயனத்திலே சயனிப்போரும் இத்தலத்தின் மணலிற்சயனிப்பதே நலமென்று மகிழ்வார். இந்திரபதம் பெற்றிருப்போர்கள் இத்தலத்திற் கிருமியாகப் பிறத்தற்கு மனந்துணிவார்கள் - நூறு அசுவமேதஞ்செய்து இந்திரபட்டமபெற்றுஉண்கின்ற இனிய அமுதத்தைப்பார்க்கிலும் இத்தலத்திற் சிறுகுழியிலுள்ள சருகூறனீர் மிகவுயிளிதாகும். எவ்வாற்றாலெனின் இச்சருகூறல் நீர் பிறவியோய்க்கு மருந்தாகும் - அவ்வமுதத்தாற் போகமுண்டாமேயல்லது பிறவிரோய்போகாது. சொர்க்கலோகத்துமங்கையர்களுடைய முலைகளினின்றும் புறப்படும் குங்குமப்பொடியினும், அம்மாதர்களணிந்த கற்பகமாலையி னின்றெழும்பாகரந்தப் பொடியினும், இத்தலத்தில் வசிக்கும் ஓர்நாயின் சிறியகாலிற் புறப்படும் மண்தூளி புனிதமாகும். அரம்பைமாதரோடு கூடிச்செருக்குறும்செல்வத்தைப் பெற்றிருதலைப்பார்க்கிலும் இத்தலத்திற் பிச்சையுண்நலமாகும் மற்றொருதலத்தில் யாகஞ்செய்பவரைப் பார்க்கிலும் இந்நகரில்வசிக்கும் தேவநல்ல தவமுடையதாகும். புண்ணியபலத்தினாலே உலகமுழுதும் ஆள்வதைப்பார்க்கிலும், இத்தலத்திற் குரங்குகளாவதே மேன்மையாம். இப்பதியிலே மரித்தோரெல்லாம் தேவர்க்கரசராய் விளங்குவார்கள். முத்தானது விலையில்லா நேர்த்திபெற்றதாயினும் மேன்மையாகிய நாகரத்தினத்துக்கு ஒப்பாகுமோ? ஒப்பாகாது, அதுபோல உண்மைபெற்ற தவத்தைக்கொடுக்குந் தலங்கள் மிகவும் உண்டாமாயினும் இத்திருவெண்காட்டுக்கு உவமானமாகச்சொல்லலாகுமோ? ஆகா, இது சத்தியம்! சத்தியம். முனிவர்களும், தேவர்களும்

றலைமைபெற்ற பன்னிரண்டு சூரியர்களும் இரண்டு அச்சுவினிகளும் எட்டுவசுக்களும் பதினொரு உருத்திரர்களும் ஆகியழுப்பத்து மூவரும், துன்பஞ்செய்கின்ற யமனுக்குப்பயந்து திருவெண்காட்டைச் சேர்ந்து காவிரியினும் முக்குளத்தினும் மூழ்கி. சுவேதவனப்பெருமானையும், பெரிய நாயகியம்மை யாரையும், நேச பெருமானையும், ஆகோரமூர்த்தியையும், வணங்கித்துதித்து அழிவில்லா வரம்பெறும் படிச் சிலநாளருந்தவஞ்செய்ய, சுவேதவனப்பெருமான் இடபவாகனமேற் கொண்டெழுந்தருளியவந்து, முனிவீரகாள்! தேவர்காள்! நீங்கள் விரும்பியவரம் யாது என்றுகேட்டருள; அவர்கள் வணங்கித்துதித்து “எம்பெருமானே எங்களுக்கு அழிவில்லாவரம் வேண்டுமென்ன, அவ்வரத்தைக்கொடுத்து மறைந்தருளினார். தருமதேவதை ஒருக்காலும் இறப்பில்லாத வரத்தைவேண்டி இத்திருவெண்காட்டைச் சேர்ந்து காவிரியினும் முக்குளத்தினும் மூழ்கி இறைவரை நமஸ்கரித்துப்போற்றி அளவில்லாத தவங்களைச்செய்ய சுவேதவனப் பெருமான் தருமதேவதைக் கெதிரேவந்துதோன்றி, தருமதேவதையே நின்மனதின்படி இறப்பில்லாவரமும் நமக்குவாகன மாருகின்றநிலைமையுந் தந்தோம். சின்மயமாய் நாற்பத்ததோடு எந்நாளும் நீயிருக்குஞ்சிறப்பினாலே, இத்தலம் தன்மபுரம் புண்ணியகோடியெனப்பெயர்பெறக்கடவது. இத்தலத்தில் ஒரு புண்ணியம் கோடிபுண்ணியபலனைக்கொடுக்கும். தருமதேவதையே நீவெண்மைபொருந்திய இடபமாவாய் என்று சொல்லியருளத் தருமதேவதை உடனே இடபமாய்வந்துசுவேதவனப்பெருமானைத்தாங்கிப்பேரானந்தமுற்றனுதருமதேவதை துயரொழிந்து நிலைபெறுதலை நான்குவேதங்களுங்கண்டு திருவெண்காட்டைச்சேர்ந்து, முக்குளத்தின் மூழ்கிச்சிவபெருமான் றிருவடிகளைப்போற்றி யொலிக்க, சுவேதவனப் பெருமான் வேதங்களுக்கெதிரே தோன்றி நான்குவேதங்களே! அஞ்சற்க! அஞ்சற்க! பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதனும் போல நமதுதிருநடனத்தைத் தெரிசித்து எக்காலவுடும் புகழ்வீர்களென்று வரங்கொடுத்து மறைந்தருளுதலும், நான்குவேதங்களும் சல்லரி தாளம் மதங்கம் வீணை குடமுழவந்துடி சிலம்பு என்பவைகளிலடைந்து இசையையுண்டாக்கித், திருவெண்காட்டின் மகாசபையின்று சிவபெருமான் செய்யும் திருநடனத்தைத் தெரிசித்து, நித்தியானந்தம் பெற்றன. அக்காரணத்தால் வேதவெண்காடென்னும் பெயர்பெற்றது. அன்றியும்-முத்திகநகர-தமோநாசபுரம் பரீவநாசபுரம் முருகன்பூண்டி. பாதாள கயிலாயம்

ஞானவனம் சிவானந்தக்காடு கணபதிநகரம் ஆதிசிதம்பரம் திருஆர் உமையூர் மாலூர் தலநாயகம் பெரியமயானம் என்னும் பெயர்களை யும் உடையது. இப்பெயர்களுள் இயன்ற தொன்றைச் சொன்னவர் கூளுக்கு யாகபலன்முதலியஎல்லாப்பலன்களும் உண்டாகும். இதுச த்தியம் சத்தியமென்றுசொல்லி யருளலும் இப்படிச்சொல்லிய அக த்தியமுனிவருடைய திருவடிகளை வசமகாராஜன் மீட்டும்வணங்கிச் சுவாமியடியேனுக்கு முக்குளத்தின் சிறப்பையும் விரித்துச்சொல்லீ வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, தமிழ்மணமுந்தெனறல் மணமுஞ்செ றிந்த பொதியலைக்கிறைவராகிய அகத்திய முனிவர் சொல்வாராயி னார்.

திருநகரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

தீர்த்தச்சருக்கம்.

முன்னவரின் முன்னவனை முதலாகத்தி லறுசமயமுதல்விபோ ற்றி, யன்னமுடியறியானே யானந்த நடமெனக்கா வாடுகென்றான், பன்னககங்கணத்தா னுமப்படியானந்தநடம்பண்ணுகின்றான், நுன் னியவானந்தசலங்கண்முன்றில்விழுந்ததொருதுளிகளாக. (க)

முத்துளிகள்விழுந்தவிட முக்குளமாய்முச்சுடரின் முதற்பேர் பெற்றுச், சித்தியெலாமளித்தனகாண்பின் னுகத்தின்மருத்திலனைச் சிதைக்கவேண்டி, யத்திரமொன்றெடுத்துவிழித்தாயிரவாண்டமைந்த னரன்றவர்களுடே, சுத்தசலந்துளித்துளியாமுவகையாவிழுந்ததந் தத்தேதாயந்தன்னில். (உ)

புண்டரிகமண்டபத்தோன்றான்படைத்தவயிர்க ளாய்யும்பொரு ட்டாலிங்கே, யெண்டருமஞ்செழுத்தையிரித்திருக்குடனுச்சரித்தி ருந்தாளிருக்கும்போதி, லண்டர்பிரானேவலிலைநீரமறைக்காயத்தி ரியாமணங்குதோன்றி, முண்டகவேதியனரேகீழ்க்குளமாவிருந்தெ வர்க்குமுத்தியீவேன். (ஈ)

வடகுளநாமகளுமற்றைமடநதைதென்பாற்குளமெனவும்வடிய வமேகொண், டெலுறுநோய்தவிர்ப்பொனவுரைத்துமறைந்தப்படியே யுருவங்கொண்டாள், விடமருவுமிடற்றானும்விடைமையிலெழுந்த

ருளிவிரிஞ்சுனரே, தொடர்புடையம்னுயிர்களுக்குமுகுளரீர் கொடுவி
னையைத்தொலைப்பிப்போமே. (௪)

முக்குளத்திற்படிந்தவர்கண்முவகையாமேடனைகள்மூன்றுந்
தீர்வர், முக்குணமுங்கமுன்றிவெரதற்கடியாகியபாசமுன்றுந்தீர்வர்
மூக்கடமாவுரிபுனைவர்முததலேவெலிபிப்பரராமுன் னூலாவர்
மூக்கணுடைபுவர்குமுமுத்தொழிலுந்தந்தொழிலாமுடிப்பர்தாமே.

வேறு.

அகிலபுவனங்கொல்லாமொருகோலோச்சியானுதற்குநினைக்கி
லந்தவாசண்டாகும், பகைபைதவிர்ந்திடநினைந்தாற்பகைபைதீரும்
பாலகரைவேண்டிலந்தப்படியாமபின்னைத், தொகைபெறேவார்வி
டையுண்டாமிருதாளுண்டாஞ் சுடர்நயனமுன்றுண்டாந்தோணன்
குண்டா, முகவனசமைந்துண்டாமுடியாமுண்டாமுக்குளத்திலொ
ருபோதுமழ்குவார்க்கே. (௫)

பத்திசெய்யுமடியாரைக் கண்டானம்மைப்பணிவதுபோற்பணி
ந்துருகுமபரிவுண்டாகுஞ், சித்தசுத்திமிகவுண்டானமையெப்போது
ஞ்சித்தித்துச்சித்திக்குஞ்செவ்வமுண்டாஞ், சுததவித்தைமுததைம
ளவாரீங்கிச்சுவானுபூதிகமடைந்துதொலையாச்சீவன், முத்தரெனுநி
லையுண்டாந் திருவெண்காட்டின்முக்குளத்தி லொருபோது மூழ்கு
வோர்க்கே. (௬)

களித்திடுமுக்குளத்தை நெஞ்சானினைத்தபேர்கள்அங்கையிலே
மூழ்கிவந்தோர்கதியைச்சேர்வர், தெளித்தவர்கள்மகாபத்தையை
டைவரிந்தச்செழுங்கரைமேலனுவளவுசெம்பொன்றான, பளித்தவர்
கணமையடைவரளித்துமன்னாவாடியபேரானந்தவாழியூடே, குளித்
திவெரஸையிலொருதுளிநீருள்ளேகுடித்திவொர் தாய்முலைப்பாக்குடி
த்திடாரே. (௭)

வேறு.

சையமால்வரைப்பிறந்தகாவிரியின் பசுந்திரைமேற்றவ்முங்காற்
றுப், பையயேயெவருடலிற்படினுமவர்வருணவிதைபதத்திற்சேர்
வர், வைகையாறமார்ந்திமுனைந்திபரவுமவெள்ளைவனத்தின்மூன்று
பெய்கையார்புணர்படிந்தாற்பூதத்தாருடன்கேசரப்புனிதராவார். (8)

முக்குளத்தைப் புரழ்ந்தவர்க்குத்தானபலனியாக பலன்முழுது
ண்டாருமுக்குளத்தைத் தொழுதவர்க்குமுப்பொழுதுஞ்சிவசுசமுடி
த்தபேறு, முக்குளத்தைவலம்புரிந்தான்மூவுலகைவலம்புரிந்தமுழு
ப்பேறுண்டா, முக்குளத்தின்மூழ்கினபேர்கொருநயனருக்குளத்
தின்முனைக்குந்தானே. (ய).

வடக்கதுருத்திரதீர்த்தந் தெற்கதுமாதவதீர்த்தமீருவங்கீழ்பா,
லடுத்ததுவேதிய தீர்த்தமதன்பெயரை பபொதுவிதியாலாறுயுழிபா
திற், றடத்துயர்மூவிலைச் சூலப்படைத்தீர்த்தமினியதன்மதானீதீர்
த்த, மெடுத்ததிரிசுணதீர்த்தமகாரமுதலானதொர்மூவெழுத்தின்மீர்
த்தம். (யக)

கண்ணர்தருஞ்சார்ப்பனுடற் கொடியபிணி நெடிய நபன்காலி
னோத, லெண்ணரியசுவாகையிருகண்ணோறுவுதல்வலியா மெச்சேனாவு
பெண்ணுறா ராமினேராவமுழுகியிங்கேதவிர்த்தனர்காண்டிறவீதிரப்
பண்ணுமருந்திதற்சிறிது பயங்கொண்டார் நமன்பொருட்டாற்பயங்
கொள்ளாரே. (யஉ)

அத்தலத்திலிடைபொறித்தாருடல்விடுத்தாலொருவிடைமேல
ரன்போற்செல்வார், பத்தியினற்பசுவளிதேதார்பசுத்துவந்ல தக்கழி
பபாநிலப்பனவர்க்கீர்தோர், சுததவிதலதரு விருப்பாகையுடையத
தோர்க்கிலைனா தருதொலைதப்பாலே, முத்தியிலெபுருயானை மடகி
ரந்தவர்க்குங்கிடைக்குமந்தமுத்திதானே. (யங)

விடந்தரித்தாரடியவருக்கோதனபாதனமீர்தோர்விமலராவர்
மடஞ்சமைதேதாமடத்துகட்கோரயதயுகஞ்சிவபதத தினாருவிவாழீ
வர், குடந்தரிக்குஞ்சிறியகொடிக்கன்னியர் தீதங்களைத்தானங்கொ
டுத்தபேர்கள், படந்தர்த்தபாமபணையன்பதவியிலெபெராகையபி
லுவாரே. (யச)

உ வ நு.

ஆலயத்திலகிடுவார்ச்சுப்பயனோராயிரமாஞ்
சாலமெழுக்கிடுவர்க்குத்தகைமைபதினாயிரா
மாலைபுணைந்தணிவார்க்குவரும்பலதூறுயிரமாஞ்
கோலினக்கிடுவர்க்குக்கோடிபலன்கொடுத்திடுகே. (யஊ)

ஓரகலில்விளக்கிடுவாருறைவரும்பரிதையாவ
ரீரகலிற்றீபமிட்டாரிலங்குமலரயனுவா
ராரவொருமூவகலிற்சுடரிடுவாரரியாவார்
சேரவொருநாலகலிலொளியிடுவார்சிவனுவார். (௮௬)

பானீயமினிமைதருபழந்தயிர்நெய்ப்ச்சிளநீர்
தேனாழ்செறிந்தபுனல்சிவனும்படியளித்தா
னானூயிரமயுதஞ்சதமகலாயிரங்கோடி
நானூயிரங்கோடிமகாகோடிநலந்தருமே. (௮௭)

மண்ணுலுந்தருவா லுமரன்கோயில்வகுத்தவர்கள்
தண்ணுரும்பிறைமுடியான் நமருடனேயமர்ந்திருப்பார்
எண்ணர்செங்கலிலமைத்தேதார்சிவன்வடிவாயினிதிருப்பார்
பண்ணர்கற்களிலமைத்தேதார்பரமசிவன்பதஞ்சேர்வார். (௮௮)

வேறு.

வேதியனையெனவுரைத்துமறைந்தனன்முக்குளத்திலந்தவிரிஞ்
சன்முழ்கி, யாதியைவெண்காட்டரசைவலம்புரிந்துதவம்புரிந்தான
யுதங்காலஞ், * சோதிவிடைமிசைத்தோன்றியுளக்களிக்கும்வரமேது
சொல்வாயென்னப், பூதமெலாம்படைத்தவயனுபதேசந்தருகவென
ப்புகன்றான்போற்றி. (௮௯)

வேறு.

ராமுயலோனகலவா லரிமூன் மீதினுறையீசன்வடிவாய்மொழிசுவா
னாபதிபாசமணுமூவகையனாதிபுளவாமவையிலாதிசிவமே
ஞானமயமாயளவிலாதவருளாயகிலநாயகமுமாய்நிறைவுமாய்
மானமனவாசகவதீதவுருவோடுசுகவாரிதியின்மூழ்கலுறுமே. (௯௦)

மூலமலவாணவமுமேழுதணமாமிருனாமுடிவருமோகினியுமோ
காலமுதலானபலகாரியமெலாமுதவுகாரணபதாசுமினிமா
னலினுடனாவகையானபலபோகவகைநாடொறுமளிக்குமிவையே
போலவினையானவையுமூவகையினுமிருபோகநுகர்வித்துங்மே.

ஆதியில்விஞ்ஞானகலரோர் மலவராமவரிலானமலபாகமுடையோர்,
சோதியுடனாவதிலே சிறிதபாகமுளதூயவர்களு லிருவரர்,
மேதமறுமீசர்வினையாணவமருதவர்களைபிரனையாகலர்களர், மேத
திலைவபாகமுடையோர்கதியிலாவர்சிறிதோடுமலபாகமுடையார்.

நற்புவனதாரகர்களாமவர்களுடையதினாலினுடனாலுபெயராமற் புதமதானபசவர்க்கமிவையேசசகலராணவமுமாயைவினையுந், தற்பொ திருவார்வினை தலைக்கவருபோதுமறைசத்திவதனப்படுதலா, லொட்க மறவிடடைவர்சற்குருவினாஸ்வழியுபோதிலொருநா லுவகையே.

பொங்கபரமுத்திசிவகண்டர்புவனத்திடைபொருந்துதுலுருத்தி ரபுரந், தங்குதலுமந்திர மகேசுரர்களீசுரர் சதாசிவர்கண் முப்பதமு மார், தங்கரணமற்றெமது சத்திகரணங்கொடுதமைத் தெரிசனப்படு தலா, லங்குநிறைவுற்றமைவியத்தமொடுசற்குணமு மடைதல்பரமுத் தியெனுமே. (௨௪)

ஆகமமெலாமிவைகள் கூறுமெனவோதுதலுமாலிழன்மேவு சிவனைக், ச் காகனகவேதியன்வணங்கியிறைவா தரும கோடியெனுமி ப்பதியிலே, தேகமுடிவாபளவுபே விழுடிபோதுனதசேவடியிவ்வாழ் வருளெனா, வோகையொடுகறியிதிதே தவமியற்றினனுரைத்தவொரு நாறுவயதுப். (௨௫)

காலமுடி விற்பதுமன்மூலிருகுணத்தொடுகலந்து பரமுத்திபுரு தக், கோலவுடலத்தையரனெற்றி விழ்கொண்டழல்கொளுத்தியகல் வித்தருளினான், றுலமிசையேபெருமயானபெனானதித தன்னிலு டல்விட்டவரெலா, மேலையுலகாள்வரெனவோதிவகவோடுமுனிலேறு மொருகாதைபுகல்வான். (௨௬)

திர்த்தச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆச்சு சுருக்கம் ௩-க்குச் செய்யுள்-கவக.

வ ச ன ம்.

—*—

வசுமன்னனை-கிருதயுகத்திலேமாதேவியார்“சிவபெருமானை பிரமவிட்டுணுக்களாலுங் காண்டற்கரிய அடிமுடியை உடையவரே என்று” துதித்து, எம்பெருமானே உம்முடைய ஆணந்தத்திருநிருத் தத்தை அடியேன்பொருட்டு ஆடியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தி க்க, சிவபெருமான் உமாதேவியார் வேண்டுகோளுக்கிசைந்துஇத்தி ருவெண்காட்டிலே நிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது அவருடைய முக்க ண்களினின்றும் ஆணந்தத்தினால் மூன்று துளிகள் சிந்தின. அந்தமூ ன்று துளிகளும் விழுந்த இடம் முக்குளமாய் அக்கினிதீர்த்தம் சூரிய

தீர்த்தம் சந்திரதீர்த்தம் எனப்பெயர்பெற்றுச் சித்தியெல்லாங் கொடுத்தன. அஃதன்றியும் மற்றொருபுகத்தில் மருத்துவசங்கரத்தின் பொருட்டு அகோரசிவனார் அஸ்திரபாணிபராயணமந்து விழித்து நோக்குஞ் சமையத்தில், அவருடைய முக்கண்களினின்றுஞ் சிந்தியபுனிதகீராகிய முத்துளிகளும், முன்னைய முத்திர்த்தத்திற் றனித்தனி சென்றுகலந்தன. பிரமதேவர் தம்மாற்சிருட்டிக்கப்பட்ட வுயிர்கள் கதியடையும்பொருட்டுத் திருவெண்காட்டில் வந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை இருக்கோடும் உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, தேவதேவராகிய சுவேதவனப்பெருமான் ஏவலினால்-காயத்திரியானவன் அந்தப் பிரமதேவருக்கெதிரே தோன்றி, கமலாசனேரநான் அக்கினிதீர்த்தவடிவமாய் அமர்ந்திருந்து யாவர்க்கும் முத்தியைக்கொடுப்பேன். நாமகுஞ்சோமதீர்த்தமாயும் சாவித்திரி சூரியதீர்த்தமாயும் வடிவங் கொண்டு உடலுறுநோயை நீக்குவரென்று சொல்லிமறைந்து தான் சொல்லியபடியே வடிவங்கொண்டான். பின்சுவேதவனப்பெருமான் இடபவாகனமேற் கொண்டெழுந்தருளி வந்து பிரமதேவரைநோக்கிச் சொல்வாராயினார். பிரமனே பாசத்தையுற்ற உயிர்களுக்கு இம் முக்குளநீரால் வினையையொழிப்போம். இம் முக்குளத்தின் மூழ்கினவர் மூவகையாவருகின்ற பாவங்களினின்றும் நீங்குவார் முக்குணவேதனையும் நீங்குவார். மும்மலநீக்கமும்பெறுவார். யானைத்தேதாற்போல வையாராகுவார். முத்தலைச்சூலமேந்துவர். சர்ப்பமுந்நுலராவார். மூன்று கண்களையுடைய உருத்திரர் பலர் தம்மைச்சூழும்படி படைத்தல் காத்தல் அழித்தல்களாகிய முத்தொழில்களையுந் தந்தொழிலாய்க்கொண்டு செய்துமுடிப்பர் - இம் முக்குளத்தில் ஒருபோது மூழ்குவோர் சகலலோகங்களையும் அரசாளரினைக்கில் அவ்வாறே யாளுவர். பகைவரைவெல்வர். சற்புத்திரரைப்பெறுவர். மறுமையில் இடபவாகனமும் இரண்டுபாதங்களும் மூன்றுகண்களும் நான்குதோள்களும் ஐந்துமுகங்களும் முடியிலே கங்கையும் உடையவராவார். அன்றியும் நம்பத்தர்களைக்கண்டால் நாமாகப்பாவித்துப்பணிந்துருகும் பத்திமையுண்டாகும். சித்தசுத்தியுண்டாகும். நம்மைச்சதாசிந்தித்தலால் உண்டாகுஞ்செல்வமும், பெறுவர். சீவன்முத்த நமாவர். முக்குளத்தைநினைத்தவர்கள் கங்காஸ்நானபலன்பெறுவர். முக்குளநீரைப் புரோகூஷித்துக்கொண்டவர் மகாபதத்தையடைவர். இம் முக்குளத்தின் கரையில் சற்பிராமணர்களுக்கு அணுவளவு செம்பொன்னினுந் தானஞ்செய்தவர் நம்மையடைவர் - மூழ்கினவர்கள் ஆனந்த சமுத்திரத்

தின் மூழ்குவார்கள். ஆசமனஞ்செய்தவர்கள் பிறவியில்வாரார். இத் தலத்திற்காவேரிநதியின் அலைகளிலே பொருந்தியகாற்றுஎவருடலிற் பட்டாலும் அவர்வருணதேவன் பதத்தையடைவர். எத்திர்த்தத்தா லும் துதிக்கப்படும் இம்முத்திர்த்தத்தின் காற்று மேலேபட்டால்ஷ த்தமாயாபுவனத்தை யடைவர். இம்முக்குளத்தின் பெருமையை ப்பிறர்க்குக்கூறினவர்க்குத் தானபலன்களுந் யாகபலன்களும் உண் டாகும். இம்முக்குளத்தை வணங்கினவர்களுக்கு முக்காலபூஞ் சிவ பூசைசெய்தபலன்கிடைக்கும். பிரதக்ஷணபசெய்தவர் மூவுலகத்தை யும் பிரதக்ஷணபசெய்த பேற்றையடைவர். நமக்குவடக்கில் உள்ள இம்முத்திரத்தீர்த்தமென்றும் தெற்கில் உள்ளது விஷ்ணு தீர்த்தமென் றும் கிழக்கில் உள்ளது பிரமதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும். அன் றியும் மூவிலைச்சுலதீர்த்தம் தன்பதீர்த்தம் தானதீர்த்தம் முக்குண தீர்த்தம் அகரமுதலான மூவெழுத்தின் தீர்த்தம் எனப்பொதுப்பெ யர்களுப்பெறும். கிருட்டினன் குமாரனாகிய சாம்பனுடலிலே உண் டாகிய கொடியபிணியும், யமன்காலிலுண்டாகிய தேரையும், சுவாகையி ருகண்ணிலு முண்டாகிய தேரையும், எச்சன்றலைவனியும், சூரியன் தன க்குண்டாகிய பெண்ணுருவமும், இம்முக்குளநீரில் மூழ்கிப்போக்கி னார்கள். பிறவ்நோய்க்கு மருந்தாகும். இம்முக்குளநீரில் சிறிது நீரை 'நாரணகாலத்து உட்கொண்டவர்கள் யமனுக்கஞ்சார்கள். இத்திரு வெண்காட்டில் இடபஞ் செய்துவைத்தவர்கள் உடலைவிட்டவுடனே சிவன்போல ஒருஇடபத்தின் மீதேறிக்கொண்டு போய்ச் சிவலோக த்தையடைவர். பிராமணர்க்குப் பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் பசு த்துவத்தைக்கழிப்பர். பூமிதானஞ்செய்தவர் சுத்தவித்தையினமேவ யிருப்பர், கலைகளைத்தானஞ்செய்தவர் பஞ்சகலைகளையுந் தொலைத்து அப்பா லுள்ள முத்தி பிற்புகுவர். அன்னதானஞ்செய்தவர்க்கும் அம் முத்தியாகிய பலன்கிடைக்கும். நம்திருத்தொண்டர்களுக்கு அன்ன முந்திரவியமுங் கொடுத்தவர் மலரகிதராவர், மடங்கட்டி வைத்தவர், ண்மடத்தின் ஒருதாளிக்குப் பதியிரயுகஞ் சிவலோகத்தில் வாழ் வார்கள். குடம்போலுந்தனங்களையுங் கொடிபோலும் இடையையும் உடையகன்னியர்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் சேஷ சயனத்தையு டைய நாராயணன் பதத்தையடைந்து பலபோகங்களையும் அனுபவி ப்பார்கள். இத்திருக்கோயிலிலே திருவலகிடுவார்க்கு மஹைத்தல த்திலே திருவலகிடும்பலனிலும் ஆயிரமடங்குபலனும், திருமெழுக்கி டுவார்க்குப் பதியிரமடங்குபலனும் திருமாலே புனைந்தணிவிப்பார்

க்கு நூறுபிரமடங்குபலனும், அழகியவிளக்கிவிவார்க்குக் கோடிபல னுங்கிடைக்கும். ஓரகலில் விளக்கிவிவாரிந்திரனாவார். ஈரகலில்விளக்கிவிவார் பிரமனாவார். மூவகலில்விளக்கிவிவார் விஷ்ணுவாவார். நாலகலில் விளக்கிவிவார் சிவனாவார். இத்தலத்தில் நபக்கு அபிடேகத்தின்பொருட்டுப் பாணியங்கொடுத்தவர்க்கு நானூறுமடங்குபலனும் மதுரப்பொருந்திய பழமளித்தவர்க்கு ஆயிரமடங்குபலனும் தயிரளித்தவர்க்குப் பதினாயிரமடங்குபலனும் நெய்கொடுத்தவர்க்கு நூறுபிரமடங்குபலனும் இளநீர்கொடுத்தவர்க்குக் கோடி மடங்குபலனும் தேன்கொடுத்தவர்க்கு ஆயிரங்கோடி மடங்குபலனும் சந்தனக்குழப்புகொடுத்தவர்க்கு மகாகோடிமடங்கு பலனுங்கிடைக்கும். சுத்தானன்ம நிலேதித்தவர்கள் தருமத்தையும், முற்கான்ன நிலேதித்தவர்கள் பொருளையும், குளான்னம நிலேதித்தவர்கள் இன்பத்தையும் அன்னத்தைப் பரவதர்போலக் குவித்துவிக்கவகையுடனே நிலேதித்தவர்கள் மோகூத்தையும் பெறுவார்கள். மண்ணினாலே கோயில்கட்டுவித்தவர் நம்சாலோகத்தையும் மரத்தினாலே கோயில்கட்டுவித்தவர் சாமிபத்தையும் செங்கல்லினாற் கோயில்கட்டுவித்தவர் சாளுபத்தையும் கருங்கல்லினாற் கோயில்கட்டுவித்தவர் நம்சாயுச்சியத்தையும் பெறுவர்கள் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். சிவபெருமான் மறைந்தருளுந் தனும் மீட்டும் பிரமதேவர் முக்குளத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து முதல்வராகிய திருவெண்காட்டிழைவரை வலம்புரிந்துவணங்கித் துதித்துப் பதினாயிர வருடந்தவஞ்செய்தார். சுவேதவனப்பெருமான் இடபவாகனமேற்கொண்டு வெளிப்பட்டுப் பிரமனே, நீசையத் தவத்திற்கு மிகமகிழ்ந்தோம் உனக்குவேண்டும் வரம்பாது கூறுவாயென்ன பிரமதேவர் நபஸ்கரித்து வெள்ளையானே வெண்காட்டரசே! வேதநாயகனே விண்ணோர் தலைவனே அடகாரசிவனே ஆன்மநாயகனே அற்புதமன்றி லாடுசேவடியனே யென்று துதித்து அடியேற்கு ஞானேபாதேசஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க உடனேசுவேதவனப்பெருமான்முலக வேன்னும்மாயையொழியும் பொருட்டுக்கூறினார் ததிதிருவுருக்கொண்டபிரமனேபதிபாழும்பசு என்னு முப்பொருளும் அனாதி நித்தியமாய் உள்ளன. அவைகளில் முதற்பொருள் பதியே அப்பதிப்பொருள் ஞானமயமாயும் அளவில்லாத அருளாயும்சகல புலன முதலாயும் சர்வபரிபூரணமாயும் மனவாக்குக்கெட்டாத அதீதவுருவோடு சகசாகரமாகவும் இருக்கும், மூலமலமாகிய ஆணவகீழ்முகுணங்களை யுடையதாகும் இருளைமுடிவரு

ம் மோகினியானது காலமுதலான பலகாரியங்களை யெல்லாந் தருங்
காரணப் பொருளாகும். மாணுது நால்வகைப்பேதத்தை யுடைய
தாய் அறுவகைச்சுவையதாய் விளங்கும் பலபோக வகைகளை எப்
பொழுதும் கொடுக்கும். இவைபோல வினையும் ஆதியான்மிகம்ஆதி
தைவிகம் ஆதிபௌதிகமென்னும் மூன்றின்வழியினால் இப்பதுன்ப
ங்களைக்கொடுக்கும். முதற்கண் விஞ்ஞானகலரென்பூர் ஓர் மலமு
டையரர்வர். அவரில்மலபரிபாக முடையோர் சிவத்திற்கலப்பர்.
சிறிது மலபரிபாகமுள்ள தூயவர்கள் அட்டவித்தியேசுர ரெனப்படு
வர். கன்மமலம்ஆணவமலமென்னும் இருமலமுடையார் பிரளயாக
லர்களாவர். இவரிற்பெரிது மலபரிபாகமுடையார்கதியையடைவர்.
சிறிதுமலபரிபாக முடையார், சுத்தபுவனவாசிகளாய் நூற்றுப்பதி
னெண்மராவா. ஆணவம்கன்மம்மாயையன்னுமும்மலங்களைபுமுடை
யார்சகலரெனப்படுவர். இவர்கள் வினையொழிக்குங்காலத் துச்சத்தி
பதிலால் தளர்ச்சியில்லாமல் சற்குருதிருவருளாழ்முத்தியையடை
வர். அம்முத்தியை யடையும்வழி சரியை கிரியை யோகம் ஞானம்
எனநான்குவகைப்படும். அபரமுத்தி பரமுத்தியென முத்தியிருவ
கைப்படும். அபரமுத்தியாவது ஸ்ரீகண்டபுவனம். உருத்திரபுரம். ம
கேசரபுவனம் ஈசரபுவனம் சதாசிவபுவனம் என்னும்ஐவர்களிடமா
கிய சாலோக சாமீப சாரூபமென்னு முப்பதங்களாம். பரமுத்தியா
வது சீவகரணமொழிந்து சிவகரணமுற்றுத் தம்மையுந் தலைவனையும்
பாசத்தையுங் காணுதலோடு அருட்டெரிசனமுற்றுச் சிவத்தில்தி
யாப்பியமாய்ச்சிவமாந்தன்மைப் பேறுபெறுதலாம்/என்று ஆகமங்
கள் கூறுமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினவுடன்தாமையாசனராகிய
பிரமதேவர்வணங்கி, ஆன்மநாயகரே! தருமகோடியென்னுமித் திரு
வெண்காட்டிலே அடியேன் தேகமுடியுமளவும் இருந்து முடியும்
போது உமதுசேவடிவாழ்வைத் தந்தருளவேண்டுமென்றிரந்துநூறு
வயதளவுந் தவமியற்றிக்கொண்டிருந்தார். இப்படித் தவஞ்செய்து
கொண்டிருந்த பிரமதேவர் காலமுடிவிலே அறுகுணத்தோடு கலந்
துபரமுத்தியடைந்தார். அந்தப்பிரமதேவரது சரீரத்தை அரண் அக்
கினிரேத்திரத்தாற் ருகித்தனர். அக்காரணத்தால் இத்தலம் மகாஸ்
மயானமெனப் பெயர்பெற்றது. இதிலேமரித்தவர்கள் மோகூத்தை
யடைவர்கள் என்றுசொல்லிப் பின்னும் வசுடகாராசனுக்கு அகத்
தியமுனிவர் மற்றொரு சரித்திரம் சொல்லத் தொடங்கினார்.

தீர்த்தச்சருக்க முற்றம்.*

வேதராசிச் சருக்கம்.

முன்னமேயொருகாலத்துமுனிமகன்வேதராசி
யென்னுமோர்மறையோன்கேளிரிருந்தவூர்க்கேகும்போதிற்
புன்னகமுன்றித் தவாழும்பழுமரப்பொதும்பினுடே
துன்னியபொதியின்சோற்றைவைத்துநீர்த்துறையிற்சேர்ந்தான்

புக்குநீர்குடையும்போதுபொதும்புறைபுயங்கநஞ்சு
கக்கினததனுலுள்ளோனைந்ததுகட்டுப்போன
மக்கணத்தவனுங்கண்டானவன்வருமரவத்தாலே
தொக்குடையரவம்போனதெடுத்தனன்பயந்துசோற்றை, (உ)

பையராச்சொரிநஞ்சிதிற்படிந்ததோவிலையோவென்னென்
றையமாவிருக்கும்போதில்வழியிலோரத்தணுன்
வெய்யவான்பசியாலன்னமிரந்தனன்வேதராசி
கையினுலளித்துக்கேளிரிருந்தவூர்கடிதிற்சேர்ந்தான், (ங)

உதவியகட்டுச்சோறோரொற்றிலாக்கட்டுச்சோறு
யதனையுமுணராதுள்ளியருந்தினுனந்தணு
னிதமிலாவிடமுள்ளுறியிறந்தனநிறந்தபோதில்
விதியினுற்பிரமகத்திபிடித்தனன்வேதராசி, (ச)

அச்சமாய்வேதராசியன்றுநாமனித்தவன்ன
மிச்சையாயருந்தும்பார்ப்பானிறந்தனனாகவேணும்
கிச்சயமிதுவென்றெண்ணிநெடுந்துயர்க்கடலின்மூழ்கி
நச்சராவருந்தினர்போல்வருந்தினுடுங்கிப்பின்னர், (ரு)

வேறு.

வேதபாரசுரகர்பாற்சென்றிதுரைத்தனன்வேதராசி
யாதிபாதவத்தோட்சொல்வாரியதீர்த்தங்களாடி
நீதிசேர்தலத்திற்பன்னானிருந்திடினீங்கிப்போமென்
றோதிதுரைத்தவூரையறிகிலேனுரைப்பிரென்றான், (க)

அன்னையிற்சிறந்தோர்சொல்வாரடைந்தநின்பிரமகத்தி
யுன்னைவிட்டெங்கேநீங்குமத்தலத்துறைவாயென்றார்
சொன்னவப்பொழுதேநன்றென்றெழுந்தவர்துணைத்தாள்போற்றி
யின்னிடைநீத்துங்காலால்வலஞ்செய்தானிருகாலாக, (௭)

கங்கையேழுதலாந்தெய்வந்திதொறுங்கலந்துழங்கிச்
சங்கரன்கயிலேபோலுந்தலங்களாயிரத்திலைவகிப்
பொங்குநல்லினையிலேபொன்னியங்கரையினண்ணி
வங்கமேன்மகரம்பாயும்வாரிதிக்கரையைச்சேர்ந்தான்.

(அ)

வேறு.

மச்சமன்கடலினின்மருங்கிற்கேதகை
பச்சைநுண்டுகள்பலபடியவீசுத
னிச்சயமருந்தமிழ்ரிறுத்துமாமுனி
யெச்சிலென்றினியநீற்றைத்தல்போலுமே.

(ஆ)

எழிலுறுந்தியெலாமேற்றுமெங்கணு
நிழலுறுமணிக்கடனிரம்பிடாதது
தழலுறுவடவைதன்னுதரந்தாங்கிய
அழலையிற்சுவறியதொப்பதாகுமே.

(இ)

கற்றைசேர்கதிரெழுகடலினாப்பணை
குற்றமின்றியதுகிர்க்கொடிகள்குழந்தன
சுற்றமாவ்வடவையைச்சூழ்ந்துவாழ்ந்திட
மற்றுளகனற்களும்வளைதல்போலுமே.

(இக)

ஆற்றொடுபொருந்துமவ்வாழிகண்டதன்
மேற்றிசைமேவினன்னவேதராசியும்
நடற்றிசையினுமுழுவையெலாமறத்
தோற்றியதரனுறைசுவேதகானகம்.

(இஉ)

வேறு.

கருதுமப்பதிகண்டகணத்திலே
விரிதலைக்குடரற்றுவீழுந்துமேற்
பிரமகத்திபுலர்ந்துபெயர்ந்ததே
யிரவியுற்றவிடத்திருளென்னவே.

(இங)

காதநாறுகடந்துகணத்திலே
வேதராசியைமேவியபாதகம்
பூதலங்களின்மீதுபுகுந்துபோய்ப்
பாதலங்களின்மீதுபடிந்ததே.

(இச)

கண்டுநெஞ்சுகளித்துநம்பாதகம்
 விண்டவாமெனமெய்ம்மந்நதான்மது
 வுண்டவண்டெனவுண்மகிழ்ந்தான்பல
 தெண்டனிட்டனன்றெய்வவெண்காட்டையே. (யரு)

பாடியாடினன்பாய்புனற்காவிரி
 யாடிமுக்குளத்தாடினன்னபிண
 னீடிநாரணனாழகனான்மறை
 தேடினாடிசேவித்துமீண்டனன். (யசு)

நாவலம்பெருந்தீவினுணுமறி
 யாவிடங்களின்றாயினுமீதுபேரற்
 பாவரீக்கும்பதியிலையிப்பதி
 தேவர்நாட்டுக்குந்தேசிகனாகுமே (யௌ)

இந்தவெல்லையிலயாமுள்ளமட்டுமா
 னந்தத்தாண்டவநாடுவமென்னவே
 சிந்தைசெய்ததிற்செய்கடன்முற்றியே
 யந்தணாளர்க்குமன்னம்வழங்கினான். (யஅ)

வேறு.

தம்மையேநிகர்வார்பன்னசாலையிற்றினமுழ்வைகி
 யிம்மையேமூழ்குவாருக்கெழுந்தியுதவும்பேற்றின்
 மும்மடங்குதவுந்தெய்வமுக்குளத்தடைவின்மூழ்கிச்
 செம்மலைவிதியாற்புசைபுரிந்தனன்றிருவெண்காட்டில். (யகூ)

இப்படியொழுகுநாளிலினியநாண்மலரெய்தாம
 லப்பதிமுடிவினெல்லையனுகியோர்வில்லத்தேறி
 முப்புடையிலைகளெல்லாங்கொய்தும்பொழுதுமுன்னே
 கைப்படைநமனா தூதரிருவரைக்கண்ணிற்கண்டான். (உய)

பருவரால்குதிக்கும்போதுபானேதென்சொரிவெண்காட்டில்
 வெருவராதுலவுமந்தவேதியன்வெகுண்டுநோக்கி
 யொருவராய்ப்பயந்தநாளிலோடியபிரமகத்தி
 யிருவராய்த்தொடர்ந்ததாமென்றிலங்குதோள்குலங்கநக்கான். (ய)

பரவுமோர்விடையின்பின்னேபாலினுக்குழல்வார்போலப்
 பிரமபாதகமேயின்னம்பின்பிடித்துலைகின்றயோ
 வரவழுடணரூரன்பாடித்துகள்பிடித்தென்கையா
 னுரமெலாமுமக்குப்போகவெறியவோவோடுமென்றான். (உஉ)

தூதருமொழிவார்நாங்கள்தொடர்ந்திடுநமனூர் தூத
ராதியாம்பிரமகத்தியகன் றுமூவாட்டைக்கால
மாதவாவவ்வூர்நீங்கிவரவுபார்த்திருந்தோமிங்கே
போதராயுனைக்கொண்டெங்கள்புரத்தினிற்புகுதவென்றார். (உரு)

இருந்தபாற்கடம்பாராபலினியபானலம்பார்ப்பார்பேற்
பரந்தெழுமுனைப்பாராதிப்பதிநலம்பார்த்தோங்கண்டாய்
விரைந்தெமதுடனேபோந்தான்மிகநலந்தருவோமன்றேல்
வருந்துதீநெறிக்கட்கொண்டுபுகுந்துனைவருத்துவோமே. (உச)

நாட்டியகவேதகேதுமுனிவனநாள்.லேவெண்
காட்டிலையிருந்தானன்னாகழுத்திலேகாலபாசம்
பூட்டினூர்நமனூர்சர்புனைமலர்ப்பதத்தாற்கூற்றை
வாட்டினூரன்றேயவவூர்மிதித்திடோமறந்துபென்றார். (உரு)

பாசமாம்பலேகொண்டாவிபறித்திடுநமனூராணை
யிசனூராணையிந்தவிரண்டுமார்கடக்கற்பாலார்
பூசுராவனக்குப்போகாப்பொறியினிபோகவென்று
நாசமாம்படிக்கேழ்வாரியெனுப்படிநகைக்கலுற்றார். (உசு)

வில்லமாமரத்தின்கீழேவிழுந்தனன்மயக்கமாகி
யல்லலாயதுவுநாலேந்தாறுநாழிகையிற்றிந்து
சொல்லுவானமக்கென்காலதூதுவரிணக்கம்பெண்காட்ட
டெல்லியிலிருப்பாரெல்லாஞ்சிவபதத்திருப்பரன்றே. (உஎ)

என்றுகொண்டெழுந்துபின்பார்த்தேகினுனியமன்றுதர்
கின்றனரிதில்வாராதேயெறிந்தனர்நெடியபாசம்
பின்றொடர்புலிகண்டோடும்பினையெனத்தாயைக்காணுக்
கன்றெனவேதராசியனுத்தனன்கனற்கண்ணை. (உஅ)

வேறு.

அடியார்நினைவேயருள்வாய்முறையோ
பொடியார்தொடியார்புயனேமுறையோ
வடிவேனமனூர்மறழீமுறையோ
முடியாழுதலேமுறையோமனைமனோ

துதிசேரடியார் துயராகியபோ
தெதிரேவருவாயிமவான்மருகா
கதியேபதியேகருணையனே
முதியாயினையம்முறைறயோமுறைறயோ. (௩௩)

துனியாமடியார் துணையேமுறைறயோ
கனியேயெனியார் கதியேமுறைறயோ
யினியாரினியாரிலைகாண்முறைறயோ
முனிலேவாரரசே முறைறயோமுறைறயோ. (௩௪)

வேறு.

முறையினுன்மறைறயோன்கூறுமொழிகளை முருகராகுஞ்
சிறுவனார் மழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றுகின்றான்
நிறையிலாரெனினுந்தம்பேரொருதரநினைப்பாருக்குக்
குறையெலாந்தவிர்த்தல்வேலையெனக்கொடியுயர்த்தகோமான். (௩௫)

ஒலமென்பதனைக்கேட்டபொழுதுதன் னுழைநின்றேனைக்
காலனார்வலியிற்கொடியுடையமாகாலன்றனைப்
பாலலோசனத்தினுலேநாக்கினன்பரமன்பார்த்த
சீலமாகுறிப்பைநோக்கியுதின்கிறியசங்கம். (௩௬)

ஊதியசங்கத்தாலேயுடைந்ததுநமனார்சென்னி
துதுவார்செவியுமார்பும்வெடித்தனர் துடித்துவீழ்ந்தார்
மாதிரநடுங்கிற்றுமபர்வாசவன்முனிலேவாரெல்லா
மாதியைநினைந்துவெள்ளிமலையடைந்தபயமென்றார். (௩௭)

அஞ்சலிபுரிந்தார் நம்பனயன்முதற்கடவுளாரை
யஞ்சலென்றருளாநோக்கியமைத்தசெங்கையினுலே
தஞ்சமாயிருக்கநீரேன்சஞ்சலப்படுவீரென்று
நஞ்சமார்மிடற்றினாலுநகையுரிந்திசைக்கலுற்றான். (௩௮)

ஒருதலந்திருவெண்காடென்றுளதுதென்றிசையின்மீதே
யருண்டம்புரிவோமங்கையிருப்பேரைந்தணான்
பொருவிலாவேதராசியெனுமவன்போதுவேண்டித்
திருநகர்முடிவிறீசர்ந்தானவன்றனைச்செறிந்தார்தூதர். (௩௯)

அத்தலத்த னுகவஞ்சியகன் றுநின் றழைத்தார் தூத
ரெய்த் துநொந்திரங்கிவேதராசியுமுறையோவென்றான்
சுத்தியையனந்தகோடித்தழலினுல்வெதுப்பிக்காதில்
வைத்தவருளவுபோலவிருந்ததெம்மனத்திற்றானே. (௩௭)

பணியிடைநமக்குச்செய்யும்பரிசுலம்பதினென்கோடிக்
கணம்திலொருவன்குலக்கையன்மகாலெனென்போன்
இணையிலாநமதுகோபங்கண்டுலகிடுக்கணமென்
றுணர்விலாவியமன்பேரின்முனிவினொலித்தான்சங்கம். (௩௮)

காரணமிதுவேயல்லாற்பிறிதிலைகவல்லேவண்டா
தாரணிதனிலேயன்பர்வருந்தினுற்றலச்சேனழு
மாரணமடையுமன்னுர்மகிழ்ச்சிரம்பகிழ்ச்சியாகு
மேரணியவருநாமுமிரண்டறவிருப்போமென்றும். (௩௯)

ஆவினைக்கொலைசெய்துண்பார்நாய்க்குணவிவார்மற்றுந்
திவினைமிகுதிசெய்வாராயினுந்திருநிட்டார்
நாவிலஞ்செழுத்துச்சொல்வார்தமதுபின்னடந்துகாப்போம்
பூவிளங்குமழப்பின்னேதொடர்ந்திடுப்புளிற்றுவென்னை. (௪௦)

முந்தியவடியான்வாணசுரனெனுமுதல்வன்வேண்ட
மைந்தர்களுடனேகூடிவாயில்காத்திருந்தோப்பன்னுள்
சுந்தரன்றனக்காவீனத்தொழிலெனுந்தூதுசென்றோ
மந்தரஞ்சிறிதுப்பாரோமடியர்தமளவுக்கென்றார். (௪௧)

அத்திமாமுசுத்தேதான்கந்தனுமைதனக்கரிபராவோ
மெத்தியேவணங்குமேழையடியவர்க்கெளியராவோஞ்
சித்தர்சாரணர்தேவாதிதேவர்நம்பணியேநிற்பர்
பத்திசேசடியாரேவுப்பணிவிடைபுரிவோம்பற்றி. (௪௨)

மெய்ச்சிலையனையதிண்டோள்விசயனோடெதிர்ந்தபோரி
லச்சிலையடிமேற்கொண்டோடியவனாதலாலே
கைச்சிலைபுனைந்தேவடனினிதெனக்கரத்தாலீந்த
வெச்சிலைதுகர்ந்தோமின்னமிதனில்வேறெளிமையுண்டோ. (௪௩)

செயலிதுநமக்குவேண்டும்வரமெதுதெரிப்பிரென்று
னயன்முதலிமையோர்சொல்வாரடியர்பேற்கருணைபோலே
துயர்க்கோந்திடுவதேநல்வரமெனத்தொழுதுபோற்றி
வியினுலகடைந்தாமென்றுமொழிந்தனன்வேதன்பாலன். (௪௪)

வசுவெனுமரசனந்தமுனிவனைவணங்கிச்சொல்வான்
கசிவுடனவேதராசிகவற்சியெவ்வகையானீத்தா
னிசைவுறுசமனாந்தாதெதுசெயல்புரிந்தாமென்றான்
றிகைமுதன்புதல்வனீதுசெயலினச்செப்பலானான். (சதி)

அன்றுபெய்ம்மாறந்தவேதராசியாழ்வாணாற்போ
லென்றுபாஞ்செழுத்தோதநலத்தினுமெழுந்துபார்த்தான்
குன்றுகளைனவேதாதர்விழுந்துபுண்குலைந்துதாசு
சென்றதுமறியாராகிக்கிடந்தனர்திறந்தவாயார். (சக)

இவரெழுந்திருக்குமுன்னேபோதுவதியல்பென்றெண்ணிப்
பவனமாமெனவேயோடுமொதுங்குப்பின்பார்க்கும்வெட்டு
மவெரனவெளியைக்கண்டுநடுங்குமிவ்வடைவேசென்று
சிவனுறைகோயிற்சேர்ந்தானடுக்கமுந்துயருந்தீர்த்தான். (சஎ)

வேறு.

பண்காணுமழலைமொழியிடத்துறையும்பெருமானைப்பணிந்தா
ன்றேவர், கண்காணவரியயனுங்காணாததிருவடியுட்கரந்தான்மன்னு,
தண்காடுதனிற்றிரியுங்கரிகருமானமுதலாகத்தவஞ்செய்தேத்தும்,
வெண்காடனிடமானபடியாலேநினைத்ததெல்லாமிசப்பெற்றானே. (ச)

வேறு.

மாதவன்கன்றவாழேமயக்கமற்றெழுந்துகாலன்
றாதரானவரும்பார்த்துச்சுவேதகானனத்தினாலும்
வேதபாரகன்றாலுமவினைந்ததித்துயரென்றெண்ணிச்
சீதவாய்புலரக்காலுங்கரங்களுந்தெற்றப்போனார். (சக)

நாழிசையரையிற்செல்லுநெறியெலாநடக்கமாட்டா
தேழுநாழிகையிற்செல்லப்பயமெனுமிடியினாலே
வீழும்வாளரவமென்னவிழுந்தெழுந்தகன்றுதாங்கள்
வாழுமூர்புகுந்துகாலன்கால்கண்மேன்மறிந்துவீழ்ந்தார். (சூ)

புரண்டுவெய்துயிர்த்துவிம்மல்பொருமலாயழுதார்கூற்ற
னிரண்டுதாதையங்கையாலெடுத்தனைத்திரங்குவானேன்
மருண்டதென்னுரைப்பிரென்றான்மறையவன்கழுத்தின்மேலே
சுருண்டநீள்கயிற்றைவீசிப்பட்டபாடனைத்துஞ்சொன்னார். (சூக)

எங்களைத் தெளிந்தொன்றாகவிரண்டுநாழிகையேழுமுன்ன
முங்களைத்திருவெண்காட்டிற் புகுதுமென்றுரைசெய்தேமோ
திங்களை யணிவானன்பர்சிவனி லுமதிகரன்றோ
வெங்களை நுகர்ந்தாரென்னவிலங்குநீர்பூட்டிக்கொண்டீர். (ருஉ)

சிங்கமோர் மசகங்கண்டாற் சினத்திடாவகையேபோலச்
சங்கரன்முனிவுதும்மேலணுகிடாமையினாற்சார்ந்தி
ரிங்கிவையிருக்கவெண்காட்டெல்லையக்கொடியநாக
வெங்கடுவிடமாக்காண்போநமக்கெதிர்வெள்ளிபோலும். (ரு௩)

ஞானவெண்காட்டைப்பார்க்கநடப்பவரதில்வாழ்வார்க்குப்
போனகழுமுக்கையீவார்புகழுவார்க்குறையுளீவார்
தேனகுமலர்க்காவைப்பார்திருப்பணிபுரிவார்க்கேவ
லானவர்சகடத்தேர்வைத்தவர்க்குநாமஞ்சுவோமே. (ரு௪)

வேதராசிச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சுருக்கம் ச-க்குச் செய்யுள் ௨௬௦.

வ ச ன ம்.

—*—

முன்னொருகாலத்திலே ஒருமுனிவர் குமாரனாகிய வேதராசி
யென்னும் பிராமணன் தன்சுற்றத்தாரிருக்கின்ற ஓர்க்குச்செல்லும்
போது மாரக்கத்தில் இருந்த ஓர் அலமரப்பொதும்பில்தான்சொண்டு
போன பொதிசோற்றை வலநின்றுவிட்டு, அருகிலுள்ள நீர்த்துறை
யையடைந்து, ஸ்நானஞ்செய்யும்போது அவ்வாலமரப் பொதும்பி
லுள்ள ஒருசர்ப்பமானது நஞ்சைக்கக்கி அப்பொதிசோற்றை நனை
த்தது. அதனை அவன்கண்டு வாய்ப்போது சர்ப்பமும் பயந்தோடி
ற்று. வேதராசி பயந்து பொதிசோற்றை யெடுத்து இதில் நஞ்சுபடி
ந்ததோ, இல்லையோவென்று சந்தேகத்திருக்கும்போதில் அம்மார்க்
கமாய்ச் சென்ற ஓர் பிராமணன் கொடும்பசியினால் வேதராசியை
நோக்கி, சுவாமி - எனக்குப் பசிபொறுக்க முடியவில்லை கொஞ்சம்
அன்னந்தருவீரென்று கேட்க, உடனே வேதராசி அப்பொதிசோறு
முழுதும் அவ்வேதியுவிடத்துக் கொடுத்துவிட்டுச், சுற்றத்தாரிருக்
கும் பதியைச்சேர்ந்தான்.கட்டுச்சோற்றை வாங்கியவேதியன் அதில்

நஞ்சுகலந்திருப்பதைப் பெரும்பசியா லறியாமல் உண்டுவிடம் உள் ளுறிஇறந்தனன். அவன் இறந்த அப்பொழுதே வேதராசியைப்பிரம கத்தி பிடித்துக்கொண்டது. வேதராசி மிகப்பயந்து இப்பிரமகத்தி க்குக்காரணம் நாம்கொடுத்த கட்டுச்சோற்றில் நஞ்சு கலந்திருக்க வேண்டும். அந்தப்பிராமணன் பசியினால் அறியாது புசித்து இறந்தி ருக்கவேண்டும். அதுவேயாம். என்றுதெளிந்துநடுங்கி, வேதங்களை யோதி அவைகளின் பொருளை யறிந்த பிராமணப் பெரியோரிடஞ் சென்று, வணங்கி, தான்செய்த குற்றத்தையும், தன்னைப் பிரமகத்தி பிடித்துக்கொண்டு, வருத்துவதையுங் கூற்றிற்கதாயினும் அன்பு மிக்க அந்தப்பெரியோர்கள் வேதராசி படுந்துயருக்கிரங்கி, வேதரா சியே ! நீபுண்ணிய தீர்த்தங்களிலே மூழ்கிப், புண்ணிய தலத்திலே பலநாள் வசிப்பையாயின், இப்பிரமகத்தி நீங்கும் என்றுகூற, வேத ராசி சுவாமிகாள் ! அந்தப்புண்ணியதலம் இன்னதென் றடியே னறி யேன் அதனைத் தெரிவிப்பீர்களென்று பிரார்த்திக்க, அப்பெரியோர் கள் ! அன்பனே, உன்னையடைந்த பிரமகத்தி எத்தலத்தில்நீங்குமோ அத்தலமே புண்ணியத்தலமாகும். அத்தலத்திலே தானே வசிப்பா யென்றார்கள். இப்படி அவர்கள் சொன்ன உடனே வேதராசி நன் றென்றெழுந்து அப்பெரியோர்களுடையபாதங்களை வணங்கிப், போ ற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டு, கங்கை முதலாகிய தெய்வ நதிகடோ றும் ஸ்நானஞ்செய்து, சிவபிரான் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருக்கயிலாய ம்போன்ற அளவில்லாத தலங்களில் வசித்துப்பெருகுகின்றநல்வினை யினாலே காவேரிககரையை யடைந்து, கிழக்குநோக்கிப்போய்ச்சமு த்திரக்கரையைச் சேர்ந்து, அங்கே ஸ்நானம்செய்து கொண்டு மேற் றிசையை நோக்கினான் - நோக்கும்போது வேதராசி யெதிரே தோ ன்னுந் திருவெண்காட்டைக் கண்டான். கண்டவுடனே அவனைப்பி டித்த பிரமபாதகம் - சூரியன் புகுந்த இடத்தைவிட்டு ஓடும் இருள் போல லாடியோடிற்று. வேதராசி பிரமபாதகம் நீங்கியதைக் கண்டு மிகமகிழ்ந்து. திருவெண்காட்டைத் தெரிசித்த பெரும்புண்ணியத்தி னாலேதான் பிரமபாதகம் நம்மைவிட்டுத் தொலைந்ததென்று நினைத் துத், திருவெண்காட்டை நோக்கிப் பரவசனாய்த் தேனுண்ட வண்டு போல உள்ளமகிழ்ந்து பலநமஸ்காரம் செய்துபாடி ஆனந்தக்கூத்தா டிக் கொண்டுவந்து, காவேரிநதியிலுந் முக்குளத்திலும் ஸ்நானஞ் செய்து, பேரன்போடு சுவேதவனப் பெருமானையும் பெரிய நாயகி யம்மைடாரையும் நடேசபெருமானையும் அகோர சிவனாரையும் நமஸ் கரித்துச், சுருதிகளாற்றுகித்து, நாவலம்பெருந்தீவில் யானறியாத் தல

ங்கள் இல்லையாயினும், இத்தலம்போலப்பாவரீக்குந்தலமில்லை என்று புகழீந்து, யானுள்ளவளவும் இத்தலத்திலே சிவபெருமான் செய்தருளும் ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தெரிசிப்பேனென்று கருதிச், செய்ய வேண்டிய கடன்களைச் செய்துமுடித்து, பிராமணர்க்கும் அன்னதானஞ்செய்து ஒப்பற்ற தபோதனர்களுடைய பர்வசாலையில் வசித்துக்கொண்டு, நாடோறும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, முக்குளத்திலே விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, சிவபெருமானைப் பூசித்து வருவானாயினான்.

இவ்விதமாக வேதராசி பூசை செய்துகொண்டு வருகின்ற நாளில் வில்வமெடுத்தற்குரிய நல்லதினம்வர, அத்தினத்தில் வேதராசி திருவெண்காட்டின் எல்லாமுடிவில் இருக்கின்ற ஓர்வில்வ மரத்தின் மீதேறி மூன்றுகிளைகளாயுள்ள பத்திரங்களை யெல்லாங் கொய்திடும் பொழுது, கையின்கண்ணே ஆபுதங்களைத் தாங்கிய யமதூதரிருவரைக்கண்டு, பிரமசத்தியென்று நினைந்துகோபித்துப்பார்த்து, இத்தலத்திற் புகுதற்கஞ்சி ஒருருவாய் அந்நானெனனை விட்டோடிய பிரமசத்தி இந்நாளீருருவாய்வந்து தொடர்ந்ததென்று தோள்குலங்கநகைத்து, பிரமபாதகமே! நடந்துபோகின்ற இடபத்தின் பின்னேபாலுக்கழுதுகொண்டு செல்வார்போல இன்னும் என்னைப்பின்னொடர்த்துழல்கின்றாயோ? இங்கே இனிநிற்பையாயின் சுவேதவனப்பெருமானடியார்களுடைய பாததூளியைக் கையாற்பிடித்து உன்னுடைய வலிமையெல்லாந் தொலையும்படி எறிவேன்ஓடுகளன்றன். யமதூதர்கள் இப்படிச்சொல்லிய வேதராசியைப் பார்த்து, யாங்களய்மதூதர்கள் மாதவனே! நீ திருவெண்காட் டெல்லையை நீங்கும் சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம் இங்கேவா! உன்னையமபுரத்திற்கொண்டுபோய்ச்சேரக்கவேண்டும். சீக்கிரம் எங்களுடன்வந்தால், மிகுந்தநன்மை செய்வோம். இல்லையாயின் துன்பந்தருகின்ற மார்க்கமாய்க்கொண்டு போய் உன்னைவருத்துவோம். முன்னொரு காலத்திலே திருவெண்காட்டில் இருந்த சுவேதகேது முனிவரைப்பிடித்து, எங்கள் யமனாற்பட்டபாட்டை நினைந்து யாங்கள் மறந்தேனும் இத்திருவெண்காட்டில் அடியெடுத்துவைவோம். ஆயினும் யமனுடைய ஆக்கினைக்கும் சிவபெருமானுடைய ஆக்கினைக்கும் தப்பினார் ஒருவருமில்லை. வேதராசியே! போகாத உன்னுயிர் போகக்கடவதென்று உறுத்து வேதராசியின் உயிர் போகும்படி சப்த சமுத்திரங்களும் ஒன்றுய்க்குடி ஒலீத்தார்போல நகைத்தார்கள். உடனே வேதராசி பொறிகலங்கி

வில்வமரத்தின் கீழ்விழுந்து ஐந்தாறுநாழிகையில் மயக்க நீங்கிஎழுந்துநின்று யாதுதவநோக்கித் திருவெண்காட்டுடெல்லையில் வசிப்பவர்தாவரும் சிவபதத்திருப்பார்கள், உம்முறவு எனக்குவேண்டுவதில்லை என்று சொல்லித்திருப்பிப் பார்த்துக்கொண்டு ஓடினான். இயமதூதர்கள் அதனையறிந்து, திருவெண்காட்டிற் புகுதாமற், புறத்தினின்றுகொண்டு நீண்டபாசத்தை வீசினார்கள். வேதராசி புலிக்குப்பயந்தோடும் மான்போலோடித் தாண்டச்சுற்றுகன்றுபோலக் கதறிநெற்றிக்கண்ணாகியகவேதவனுப்பெருமான் யைமுத்து, அடியார்நினைத்தவற்றைக் கொடுப்பவனே முறையேயோ. விபூதியும் சர்ப்பகங்கனைமும் நிறைந்தபுயத்தை புடையவனே முறையேயோ, காலகாலேமுறையேயோ முடிவில்லாத முதல்வனே முறையேயோ. என்று பெய்ம்பறந்து விழுந்தான் வேதராசி கூறிய முறை யிண்டைச் சவேதவனுப்பெருமான் முருகக்கடவுளுடைய மழலை வார்த்தைபோலத் திருச்செவிகாற்றித், தம்பக்கத்தினிற் பகாகாளனை நெற்றிக் கண்ணினிலே பார்த்தருளுதலும் அம்மகாகாளன் சிவபிரான் நிருவுளக்குறிப்புணர்ந்து ஓர்சுறியசங்கத்தை யூதினான். அந்தச்சங்கொலியாலயமன்றையுடைந்தது. வேதராசியை வருத்திய யமதூதர்கள் காதும் மார்பும் வெடித்துத் துடித்து வீழ்ந்தார்கள். திக்குகள் நடுங்கின. தேவர்களும் இந்திரனும முனிவர்களும் பற்றுமுட்டுவோருஞ் சிவபெருமானைத்தியானித்துச், திருக்கயிலாயத்தையடைந்து, அபயமென்று அஞ்சலிசெய்தார்கள். சிவபெருமான் அஞ்சலிசெய்த தேவர்களைத் திருவருளாளேனாக்கி, நாம் அமைத்தகாமே உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருக்கச், சஞ்சலம் என்னையென்று, புன்னகைசெய்து சொல்லியருள்வாராயினார்.

தேவர்களே ! தென்றிசையிற் திருவெண்காட்டுெற்றொரு தலமுண்டு. அங்கே ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்வோம். அங்குள்ள நம்மன்பவனாகிய வேதராசி அத்தலத்தின் எல்லேமுடிவிற சென்று வில்வமெடுக்கும்போது அவனை யாதுதூதர்கள் வருத்தினார்கள். அவன் நம்மையோக்கி, முறையிட்டான். அம்முறையிட்டைக் கேட்டவுடனே காச்சியவேலாயுதத்தைக் காதின்கைக்கப்பட்டவர்க் குண்டாகிய வருத்தம்போல நம்மனத்தில் வருத்தந்தோன்றிற்று. அப்பொழுது நமக்குப்பணிவிடைசெய்யும் பதினெண்கோடிப் பரிகலக்கணர்களுள் ஒருவனாகிய மகாகாளனென்பவன் நமதுகோபக்குறிப்பையறிந்து, யமன்மீது முனிவாகிச் சங்கையூதினான். தேவர்களே ! இதுதான் சத்திரிக

ழ்ச்சிக்குக் காரணம். நீங்களஞ்சாதீர்கள். பூமியிலே நம்பத்தர்கள் வருத்தமுற்றால் ஏழலகமும் நாசமடையும். அப்பத்தர்களுடையமகிழ்ச்சி நம்மகிழ்ச்சியாகும். ஆகையால் நமக்கும் அவர்களுக்கும் பேதமில்லை. பகவினைக்கொலை செய்துண்பவர்களாயி லும் நாய்க்குண விடுவோர்களாயினும், இன்னும் மிகுந்த தீவினைகளைச் செய்வோராயினும், நமதுதிருநீற்றைத் தரித்துப்பஞ்சாக்கரத்தைச் செப்பிப்பார்களாயின் இளங்கன்றின் பிள்ளை செல்லுந்தலையீற்றுப் பிணைவப்பேர் லஅவர்பிள்ளை நடந்துகாப்போம். முற்காலத்திலே வாணசுரனென்னும் அடியவன் வேண்டிக் கொள்ளுதலின் பொருட்டு, மைந்தர்க ளோடுங்கூடி அவனுக்கு வாயில் காத்தோம். நம்தோழனாகிய சுந்தரனுக்கு இழிவென்றெண்ணூர் தூதுசென்றோம். கண்ணப்பனெச்சி லையுண்டோம். விசையன் விஸ்வடியுப்பட்டோர். இவைகளைக் காட்டிலும் இழிந்தவைகள் வேறில்லை. கணபதிசுந்தன் உபைமுதலியவர்க ளுக்கு அரியராயிருப்போம். நாயைவணங்குப ஏழையடியவர்களுக் கு எளியராயிருப்போம். சித்தர்சனும் சாமணர்களும் தேவர்களும் நமக்குப்பணிவிடைசெய்வார்கள். பத்தியயுடைய அடியார்களுக்கு நாம் பணிவிடைசெய்வோம். அடியாமளவில் நாய்பெருமையைப் பாராட்டோம். இதுவே நமக்கு வேலை. உங்களுக்கு வேண்டும் வரங்களைத் தருவோம் கேளுங்கள் என்று சொல்லி யருளுதலும், பிரமன்முதலிய தேவர்கள் வணங்கியெம்பெருமானே! அடியவர்க்குக் கருணைசெய்தல்போலக் கருணைசெய்து எங்கள் துயரத்தை நீக்குவதே நல்ல வரமென்று, தொழுதுவிடைபெற்றுத், தத்தம்பதவிசனை யடைந்தார்கள் என்று அகத்திய முனிவர் சொல்லியருளினார்.

இப்படிச் சொல்லிய அகத்தியமுனிவரை வசமகாராசன் மீட்டுமவணங்கிச் சுவாமி! வேதராசி எவ்வாறு கவலை நீங்கினான். யமதூதர்கள் செயல்எவ்வாறாயிற்று? என்று கேட்கப் பிரம புத்திரராகிய அகத்தியமுனிவர் சொல்வாராயினார். வசுவே! மெய்ம்மறந்து கிடந்தவேதராசியானவன் பஞ்சாக்ஷரத்தை என அம்மஹாதுகின்ற நன்மையினால் எழுந்து, “யமதூதுவர்கள் பர்வதம்போல விழுந்து, ஆபரணங்களழிந்ததும், வத்திரம் விலகியதும் அறியாமல், வாயைத்திறந்துகொண்டு கிடப்பதைக்” கண்டு, இத்தூதர்கள் எழுவதற்கு முன்னே யாம் திருக்கோயிலுக்குச் செல்வதே யியல்பென் றெண்ணிக், காற்றைப் போல ஓடியும், பயந்தும், ஒதுங்கியும், பின்பார்த்தும், வெட்கியும், உருவெனியைத் தூதுவரெனக்கண்டு, நடுங்கியும் சென்று, திருக்கோயிலே

யடைந்து, அச்சமுந்துயரும் நீங்கிப் பெரியபிராட்டியாரை வாமபா
கத்துக் கொண்டருளிய சுவேதவனப்பெருமானைப் பணிந்து, அவரு
டையதிருவுடி நீழலையடைந்தான். இயமதூதர்கள் வேதராசியுமுந்து
சென்றபின்பு மயக்கம்நீங்கி, எழுந்துபார்த்து, வேதராசியாலும் வெ
ண்காட்டினாலும் இத்துயரம் நமக்கு விளைந்ததென்று நினைத்து, யம
லோகத்தை நோக்கி வாய்புலரக் கைகால்கள் பின்ன, இடியொலிகே
ட்ட சர்ப்பம்மேபோலப்பயந்து வழிகளில் விழுந்தெழுந்து போய்த்த
ங்கள் அரசனாகிய இயான்காட்சனின்மேல்மயங்கி விழுந்து புரண்டு
விம்மிப்பொருமி யழுதார்கள். இப்படி விழுந்தழுகின்ற தூதர்களை
இயமனானவன் கையாடுவெடுத்தீணத்தூத், தூதர்களை நீங்கள் இரங்கு
மாறென்னை? மயங்கியதென்னை யுறையுங்களென்ன, அவர்கள்வேதரா
சியின் கழுத்தின்மேலே நீண்டபாசத்தை வீசிப்பட்டபாடுகளை யெ
ல்லாம் சொல்ல, இயமன் அதனைக்கேட்டுத் தூதுவர்களை! எமக்குக்
களைதெளிந்து இரண்டுநாழிகையாயின. நாம்புங்களைத் திருவெண்
காட்டிற் புகுதும்படி சொன்னோமோ? திங்களையணிந்த சிவபெருமா
னிலும் அவரடியார் மேன்மையுடையரல்லவா? சிங்கமானதுகொசு
குடன்எதிர்க்காத வாறுபோலப்பரங்கருணைத்தடங்கடலாகிய சிவபி
ரான் உங்களையோர் பொருட்படுத்திக் கோபியாமையால்வயிருடன்
இங்குவந்து சேர்ந்தீர்கள். இவைநிற்க நாம் ஆலகாலவிஷத்துக் கஞ்
சுவதுபோலத் திருவெண்காட் டெல்லையை அணுக அஞ்சுவோம்.
அஃதன்றியும் திருவெண்காட்டைத் தெரிசிக்கச் செல்வோர்க்கும்
அத்தலத்தில் வாழ்வார்க்கு அன்ன வஸ்திரம் கொடுப்போர்க்கும்,
திருவெண்காட்டைப் புகழ்ந்தவர்க்கு வீடுகட்டிவைத்தவர்க்கும், அந்
கேதிருந்தனவனம் வைப்பவர்க்கும், திருப்பணி செய்வோர்க்கும்,
திருப்பணிசெய்வோர்க் கேவல்புரிவோர்க்கும், திருத்தேர்செய்து
வைத்தவர்க்கும், நாம் அஞ்சுவோம். ஆகையால் இவற்றை யறிந்து
கொள்ளுங்க ளென்று கூறினான்.

வேதராசிச்சருக்க முற்றிற்று.

சத்தியநல்விரதச்சுருக்கம்

ஆழிகரங் கொடுவீசுவலம்புரியாரசலஞ்சலமேல்
வீழவுடைந்தொளிசேர்தரளங்கமேல்விரவுந்தனியூ
ரேழுவிடங்கினுமேன்மைவிடங்கெனயாரும்கீழ்த்தொழர்
ஞாழல்செருந்திருராடலர்சிந்தியநாகைவளம்பதியே. (க)

அந்தவளம்பதியாளுநெடுந்தகையகிலதலம்புகழ்வான்
மந்தரமொன்றிருதிண்கவர்கொண்டுவளர்ந்ததெனுப்புயவேள்
செந்தபனன்குலதீபனிராசசிகாமணிசெம்முகமே
சந்ததமுந்தவருதநெடுந்தகைசத்தியநல்விரதன். (உ)

அன்னவனீதிசெயற்கமரத்திடையந்தணரிற்சிலபேர்
பன்னியபஞ்சமதங்களைவிட்டனர் பஞ்சமிபத்தியினுன்
மன்னியவாணமந்திரம்விட்டனர்முந்திரமேதுகர்வார்
கன்னமிடுஞ்சிலகன்வரெனும்படிகரவுபுரிந்துறைவார். (ங)

பச்சமதுத்தசைநித்திரைபோகமதித்தவையஞ்சினுமே
யிச்சைபடைத்துமடந்தையர்கூடவருட்பொழுதிற்புரிவார்
மெச்சபகற்பொழுதிற்புலர்சோமன்வெளுத்திடுமுத்தரிடங்
கைச்செறிமுஞ்சிசமித்தொடுநற்றவர்கண்டுதொழ்த்திரிவார். (ச)

இங்கிவருக்குண்முதற்றிறமானவீழக்குடையானொருவன்
மங்குமயக்கொடகத்திலிருந்தனன் வழிவருதாய்மறையோ
னங்கம்வியர்க்கநடந்தவினேப்பிலவன்கடைறிப்புதாக்
கங்கைகொடுத்திடுமென்றுவிழுந்திருகண்கள்சுழற்றினனே. (ரு)

வேறு.

விழுந்துமெய்ம்மறந்ததூயவேதியன்விடாய்க்குத்தீயோ
னெழுந்தொருகலசத்தாலேபுதுமதுவெடுத்துவார்த்தான்
பொழிந்திடுமதுவுட்கொண்டபூசுரனெங்கித்தன்வாய்க்
கிழிந்திடுவனிகளொன்றுமின்றியேயெடுக்கலுற்றான். (கூ)

சொக்கினன்கொடியோன்வார்த்தமதுவெலாந்துளிரொன்றின்றிக்
கக்கினன்மறையோன்முன்னேயரற்றினன்கலுழான்றான்
விக்கினுனறைந்தான்சென்னிவெடிக்கவேவரசன்வாயிற்
புக்குநான்படும்பாடெல்லாங்கொன்புகல்வதானுன். (எ)

வேறு.

முன்புறவேடன் ஹாரந்தழரிப்புறவருந்தித்
துன்புறவேகண்டுதுடைக்குமதுகாரணமா
வென்புறவேநின்றதசையெத்தனையுண்டத்தனையு
மன்புறவேயிந்தகுலத்தையாகோவையாகோ. (அ)

சித்தமகீழ்த்தின்பமுறச்செங்கோனடத்தநம
னுத்தமனென்றநாளுபிற்கொடுபோகாமையினான்
மொய்த்தமுதியோர்க்குமுதுமக்கட்சாடிபல
வைத்தகுலதீபகனென்னுகோமன்னுகோ. (க)

வேறு.

கோவெனவரசன்கேட்கக்கூறுபவ்வந்தணுளன்
சேவைபிததலத்திலையான்செய்திடவருப்போகிவ்வூர்ப்
பாவினாரந்தணுளன்கடையினீர்ப்பானம்பேண்டி
மேவினன்சோபித்தேன்வாய்விட்டனன்மதுவையென்றான். (இ)

என்னரசரிமைக்கெல்லாமொழியிதென்றிரங்கியேங்கி
மன்னவனிதற்குமாற்றேதெனச்சாலமனுநூல்வல்லோர்
பொன்னிநுப்பரக்குரீராவுருக்கிவாய்புகட்டிக்கொண்டாற்
றன்னறிவினாதேபுண்டபாதகஞ்சமிக்குமென்றார். (ஈ)

இப்படிபுரிந்தாலுந்தவேதியனிற்றதுபோவ
னப்படிபுரிவேவாமன்றேலரசியலழிவதாகு
மெப்படிநமக்குத்தீமைதவிர்க்கலாமினியென்றெண்ணி
மைப்பட்டர்மயக்கநீங்கவதிட்டரைநினைந்தான்மன்னன். (ஊ)

அருந்ததிக்கிறைவனாருமணுகியேயரசன்முன்னே
பொருந்திரைவனுநெஞ்சிற்கனிப்புடன்பணிந்துபோற்றித்
திருந்துமாதனத்திலேற்றியுரைத்தீனன்செயற்கையெல்லாம்
வருந்துவான்கவற்சிரீங்கவதிட்டமாமுனிவன்கூறும். (ய)

வேறு.

நஞ்சராத்நிரிசடைநம்பனான்முகன்
குஞ்சராத்நிரிக்கருள்கொண்டன்முவரும்
வஞ்சராற்றெழிவருஞ்சைவம்வைதிகம்
பஞ்சராத்நிரமதமுறையிற்பண்ணினார். (யி)

பவமெலாமகற்றியபஞ்சராத்நிரம்
புவனமேல்வையுமிரண்டும்போற்றினாற்
றவமெலாம்பலித்துமேற்சைவஞ்சாரலாஞ்
சிவசமயத்தினுன்முத்திசேரலாம்.

(௮௫)

சுனமிலாதநூலியற்கையைப்புவி
வானவர்மன்னவர்வணிகர்சூத்திர
ரானவர்பயிற்றியதன்றியினருந்
தானவரிராக்கதர்தாமும்பண்ணினார்.

(௮௬)

யாவருந்தமக்கருங்கதியிலேறினா
ராவல்கொண்டிராக்கதரவுணர்மேன்மையாய்த்
தேவரைநலிந்தனர் தேவர்கூடியே
மூவர்முன்படைந்தவைமுறையிட்டோதினார்.

(௮௭)

ஆக்கியகடவுளுமயனைமாயனை
நோக்கியொன்றுரைசெய்வானவுணர்நோன்மையுந்
தேக்கியவிராக்கதர்வலியுஞ்சேரவே
போக்கிடும்படிசிலசமயம்பூட்டுவோம்.

(௮௮)

என்றுகாளாமுகம்வாமமென்பதுங்
கன்றுகாபாலமாமதமுங்கட்டினார்
பொன்றியவருகமும்புத்தநூல்களும்
வன்றிறனெடியமால்வரைந்துகட்டினான்.

(௮௯)

மலரவுன்கொடியசார்வாகமாதியாம்
பலபலமதங்களும்பண்ணினானதி
லுலகையினைத்தும்வீழ்ந்துயர்ச்சியின்றியே
கலகமேபுரிந்துகீழ்க்கதியிற்சேர்ந்தேவ.

(௯௦)

நற்குலத்தவர்க்கிதுநண்ணலாவதன்
றற்பமுமதுவயின்றவனாக்காணினுஞ்
சொற்பலகேட்கினுந்தோயமுழ்கியே
பற்பலகதிரையும்பார்க்கவேண்டுமே.

(௯௧)

காற்றிலேமதுமணங்கலந்துவீசினா
னீற்றிலேமுகியவ்வினையநீக்கலாஞ்
சேற்றிலேயவருடன்செறியிற்சானவி
யாற்றிலேயொருபகலாடத்தீருமே.

(௯௨)

புத்தரையருகரைப்பொருந்தினும்பிழை
யுத்தமநெறிபிலேயொழுகலேகடன்
மத்தியமறைத்துணுமறையினுர்தமைச்
சத்தியவிரதனேதறிக்கவேண்டுமே.

(௨௩)

கள்ளுணவினர்கொடுநாயர்காணர்க
டள்ளியூகோளர்களுணகர்சண்டர்க
ளுள்ளருங்குண்டர்களுநருந்துண்
ரெள்ளுநீர்சிவாலயமிகத்தல்வேண்டுமே.

(௨௪)

மன்னவனவர்களைத்தெரிந்துவண்கிளை
தன்னுடனகரினுந்தவிர்த்தலேகட
னிந்நெறிமுறைசெயாதிருந்தமன்னவன்
றுன்னியநரகிடைத்துளைந்துழிக்குமே.

(௨௫)

மழையும்வளவயல்விளைவுமாய்ந்திடும்
பிழைவருமாதலாற்பிரிக்கவேகடன்
றழைசெவிமழைமதத்தாரைபாய்கவுட்
கழைசுளிபுகர்முகக்களிற்றுடையத்தனை.

(௨௬)

வருணநான்கதினுதித்தவர்கண்மந்திரந்
தரணியிலருந்தின்முன்புரிந்ததானமு
பருமறைதவங்களுழியும்தலா
விருணிறைநரகினுமிருப்பரென்றுமே.

(௨௭)

காலபாசங்களாழகட்டிச்சூதுவ
ராலமாடகமிருப்பரக்குக்காய்ச்சியே
சாலவேயவர்கள்வாய்சன்னின்றுவார்
சூலமர்கனலினுஞ்சுற்றுவார்களே.

(௨௮)

பலபதினாயிரங்கற்பம்பற்களின்
மலையெனவழல்களைச்சொரிவர்மாரீபினுந்
தலையிணங்கதோளினுஞ்சலாகைநாட்டுவா
ரலம்வருசெக்கினிலாட்டுவார்களே.

(௨௯)

மற்றுளவாதையும்வகுத்துக்கறினாற்
சொற்றிடுநாவையுஞ்சுடுமிதன்றியே
செற்றிடுமினவினாற்செவியையாதலாற்
குற்றமானவைகடர்நெறியைக்கூறுவாம்.

(௩௦)

புத்தியாலறிந்ததுபொசிக்கவேயறுஞ்
சித்தமீதுணர்விலாவினைக்குத்தீர்வையுண்
டுத்தமதலத்திலையொழுகினத்தல
மெத்தலமெனி லுனக்கியம்புவாமரோ.

(ருக)

வேதவெண்காடெனுநகரின்மேவியே
யாத்தியாஞ்சிதம்பரமதனிலய்தினுற்
பூதவேதாளநோய்வறுமைபோமகா
பாதகமனைத்துமீவர்பறிந்துபோகுமே.

(ருஉ);

முக்குளந்தன்னிலேமூழ்கிக்காவிரி
புக்கசங்கமத்திலும்படிந்துபூவிலே
மிக்கசாய்க்காடரைத்தொழுதுமீண்டுவந்
தக்குளமூன்றி னுமாடீவண்டுமே.

(ருரு)

முண்டிதஞ்செய்துபின்மூழ்கியற்றைநா
ளுண்டியுந்தவிரந்தரனுறையுங்கோயில்புக்
கண்டர்நாயகரையுமசலமாணையும்
பண்டரங்கனையுமுன்பணிந்துபோற்றியே.

(ருச);

இசுலறவடியருக்கேமமோதனஞ்
சகலமுமுதவிமெய்த்தவமியற்றினு
லகலுமிவ்வினைக ளென்றறியக்கூறியே
முகிலிடைவதுிட்டமாமுனிவனென்கினுன்.

(ருரு)

மறையவன்றனக்குமுன்மதுவைநல்கிய
பொறையிலிதனைநகர்ப்புறத்துநீக்கியே
யறைகழன்மன்னவனந்தனாளேன
டிறைமகிழ்சுவைதகானனத்தினெய்தினுன்.

(ருசு)

அந்தணன்மன்னனையகன்றுகோயிலு
ணந்துமுக்குளத்தினினைதியின்மூழ்கியே
யெந்தையையிறையையிறஞ்சியாபிடை
முந்தியகடவெலாமுடித்துவைகினுன்.

(ரு௭)

நன்பகவொன்றிலேநடுங்கிப்பாதகம்
வன்புடனுகன்றதுமன்னர்மன்னனுந்
தன்பெரும்புகல்வனாந்தருமவாசக
னென்பவன்றனையரசரிமைக்கேவினுன்.

(ருஅ)

தந்தைபால்விடைகொடுதருமவாசகன்
வந்துதன்னகரிடைமருவுஞ்செம்பொனை
யந்தமில்களிற்றினிலரிக்கமன்னவன்
புந்தியின்மகிழ்ந்தரன்பூசைக்கீந்தனன்.

(௩௯)

பத்தியிப்படிபலபலவுஞ்செய்துபின்
சத்தியவிரதனுங்கதியிற்சார்த்தன
னுத்தமவசுவெனவுணர்த்தினுன்முனி
முத்தடக்குளத்தியன்மொழியலுற்றனன்.

(௪0)

சத்தியநல்விரதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௫ - க்குச் செய்யுள் - ௩00.

வ ச ன ம்.

—*—

நாகபட்டினத்திலே சத்தியநல் விரதனென்று ஒரு சோழரா சன் இருந்தான். அவன்மதுநீதியோடு அரசுபுரிந்து வருநாளில், அந்நகரத்துப் பிராமணர்களிற் சிலர்,சத்தியினது பத்தியாலே,சௌ ரம், காண்பத்தியம், சௌமாரம், வைஷ்ணவம், சைவம்,என்னும் ஐந்துமதங்களையும் பழித்துச், சாகத்தேயமதத்திற் புகுந்து, வேத மந்திரங்களை விட்டு, அவைதிகராய்க்கட்டுகுடித்துக் கொண்டு, கன்ன மிடுங்கள்வர்போல மறைந்து திரிவார்கள். அன்றியும் அவர்கள் மச்சம், கள், மாமிசம், நித்திரை, போகம், என்னும் ஐந்தையும் மதித்து, அவையைந்தினும் இச்சைகொண்டு மாதர்கள் தங்களை வந்து கூடும்படி இராக்காலத்தில் அதற்குரியவற்றைச் செய்வார்கள். பகற்காலத்திலே தோய்த்துலர்ந்த சோமனும், உத்தரீயமும், அணிந்து கையிலே தருப்பைப்புல்லையும் சமித்தையும் பிடித்துக்கொண்டு தவத்தினர்கண்டு தொழுப்படித் திரிவார்கள். ஒருநாள் - இவர்களுக்குள்ளே முதற்றிறமான இழுக்குடையவ னொருவன், கள்ளுண்ட பெரும யக்கத்தோடும் வீட்டின்கண் இருக்கும்போது, பரிசுத்தனாகிய ஓர் பிராமணன், சரீரம் வியர்க்கும்படி வழிநடந்துவந்த இளைப்பினால் அக்கொடியோன் வாயிலிற் புகுந்து, கீழேவிழுந்து, தாகத்தின்பொருட்டு நீர்கொடுமென்று சொல்லிக் சண்கழற்றினான். இவ்விதமாய்விழுந்துமெய்முற்றந்த அந்தச்சுத்தவேதியன்தாகவிடாய்க்கு, அக்கொடி

யோனெழுந்து ஒருகலசம் புதுக்கள்ளை எடுத்தது அவன் வாயில் வார்த்தான். அக்கள்ளை உட்கொண்ட பூதேவனாகிய அப்பெரியோன் நடு நடுங்கி ஒருதுளிகள்ளாயினும் வயிற்றிறற்காமற் கக்கி அக்கொடியவன் முன்கூச்சலிட்டு அழுதுவிக்கிச் சென்னி வெடிக்க ஆறெந்து அரசன்வாயிலிற் புதுந்து, அரசனே! நான் படும்பாடெல்லாம் கேளென்று சொல்லலாயினான். முற்காலத்திலே வேடனாற் றுரத்தப்பட்ட புறவானது வருந்திவந்து, அடைக்கலம்புகுத, அப்புறவைக்காக்குமீடுபொருட்டு, அவ்வேடனுக்குத் தன்னுடம்பின் தசைமுழுதையும் அறுத்துக்கொடுத்த வேந்தன் குலத்திற்பிறந்தமன்னவனே! முறையோ! உயிர்களுல்லாம் இன்பமுறுப்படி செங்கோல் செலுத்த, இடமன் உத்தமனென்று அந்நாளிலே உயிர்களைக்கொண்டு போகாமையினால், முதியோர்க்கு மக்கட்சாடி பவவற்றை வைத்த மன்னவன் குலத்திற்பிறந்த அரசனே! முறையோ! முறையோ! வென்று அவ்வந்தணன் முறையிடுதலும், சத்தியநல்விரதன், “அந்தணரே! உமக்கு ஐநேரிட்ட துன்பம் யாது? அதனைக்கூறுமென்ன, அவ்வேதியன்மன்னனே! யான் இந்நாகை நகரிலெழுந்தருளி யிருக்கும் சுந்தரவிடங்கட்பெருமானைத் தெரிசிக்கவந்தேன். வரும்போது தாகவிடாயினால் இவ்வூரி லுள்ள பாதகனாகிய ஒருபிராமணன் வாயிலிற்சென்று, கோபுமடைந்தேன். அப்போது அப்பிராமணன் என்வாயிலே கள்ளைவார்த்தான் என்று கூறுதலும், அரசன் அதனைக்கேட்டு, இரங்கி வருந்தி, மதுநூல்வல்லோர்களைப்பார்த்து, இதற்குப் பிராயச்சித்தம்யாதென்று அகேட்க, அவர்கள் பொன்னையும் இரும்பையும் அரக்கையும் நீராய் உருக்கி வாயில்வார்த்துக்கொண்டால் தன்அறிவில்லாமற்கள் ளுண்ட பாதகம் நீங்கும் என்றார்கள். அதுகேட்ட மன்னவன் இவ்வாறுசெய்வோமாகில் இப்பிராமணர் இறந்துபோவார். இதனைச் செய்யாது விடுவோமாயின் அரசியல் அழியும். நாம்எப்படி இத்தீமையைத்தவிர்ப்போமென்று எண்ணித் தன்மயக்கம் நீங்கும்படிக்குருவாகிய வதிட்டமுனிவரை நினைக்க, அவர் அதனையறிந்து அரசன்முன்வருதலும், அரசன் அம்முனிவரை நமஸ்கரித்துத் தீதித்து ஆசனத்திலேற்றி நிகழ்ந்தவற்றைக்கூற, வதிட்டமுனிவர் சத்தியவிரதன் கவற்சி நீங்கும்படி சொல்வாராயினார்.

“சத்தியநல்விரதனே! கேட்பாயாக! சிவபெருமானும் பிரம தேவரும் விஷ்ணுவார்த்தியும் முறையே சைவம், வைதிகம், பாஞ்சராத்திரமென்னும்மூன்றுமதத்தையுஞ்செய்தார்கள். பாஞ்சராத்திரத்

தையும் வைதிகத்தையும் அனுட்டித்தால் அவைகளிலுள்ள தவங்களெல்லாம் பலித்துச் சைவசமயத்தை யடையலாம். சைவசமயத்தினால் முத்தியைச் சேரலாம். இம்மூன்று சமயத்தையும் பிராமணரும், சூத்திரியரும், வைசியரும், சூத்திரரும் அனுட்டித்ததன்றி, அனுலோமர் முதலாயினோரும், இராக்கதர்களும், அசுரர்களும் அனுட்டித்து, யாவருக்கும் கிடைத்தற்சரிய சதியில் ஏறினார்கள். இராக்கதர்களும் அசுரர்களும் இம்மதங்களை யனுட்டித்தலால் மேன்மையுற்றுத், தேவர்களை வருத்தத், தேவர்கள் திரிமூர்த்திகளிடஞ் சென்று வணங்கித் துதித்து முறையிட்டோதலும், சிவபிரான் பிரமதேவரையும் விஷ்ணுமூர்த்தியையும் பார்த்து, அசுரரிராக்கதருடைய வலிமைதொலையும் படி சில மதங்களை நாம் செய்வோமென்று சொல்லிக், காளாமுகம், வாமம், காபாலமென்னு மதங்களைக்கட்டினார். விஷ்ணு, சமணம், பவுத்தமென்னு மதங்களைக்கட்டினார். பிரமதேவர், சார்வாகமுதலிய மதங்களைக்கட்டினார். உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாம் அம்மதங்களில் விழுந்து மேன்மை பெறுதலின்றிக் கலகம்விளைத்துக்கொண்டு கீழ்க்கதியையடைந்தன.

ஆதலால் பிராமணர், சூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரரென்னும் நற்குலத்திலே பிறந்தவர்க்கு இக்கள்ளுண்டல் பொருந்துவதன்று. சிறிதே னுங்கள் ண்டவரைக்கண்டாலும், அவர்வார்த்தைகளைக்கேட்டாலும், நீரிலே ஸ்நானஞ் செய்து அநேகந் திபங்களைத் தெரிசித்தல் வேண்டும். கள்ளினற்றங்காற்றேடு கலந்து வந்துமேற்படிந்த தாயின், விழுதியினிலே ஸ்நானஞ்செய்தால் அப்பாவம் நீங்கும். கட்டுடித்தவரைப் பரிசித்தால் அப்பாவம் கங்கையாற்றிலே ஒருதினம் மூழ்கப்போம் - புத்தசமயத்தையும் சமண சமயத்தையும் அனுட்டித்தலும் பாவமாம். உத்தமமாகிய பஞ்சராத்திரம் வைதிகம், சைவமென்னுஞ் சமயங்களை யனுட்டித்தலே முறைமையாம். வேந்தனே! மறைந்து கள்ளுண்ணும் வேதியர்களை மன்னன் தண்டித்தல் வேண்டும். கள்ளுண்ணினரும், கொடுநோயரும், காணரும், கோளரும், குணகரும், சண்டரும், குண்டரும், ஊனருந்துபவரும், எள்ளுணரும் ஆகிய இவர்களைச் சிவாலயத்துக்குத் தூரத்தே நீக்குதல் வேண்டும். ஆதலால் அரசன் அவர்களை யாராய்ந்தறிந்து கிளைகளோடும் நகரத்திற்குப்புறம்பே நீக்குதல் முறைமையாம். இம்முறைமையைச் செய்ய யாதிருந்தால் மழை நீங்கும்; விளைவுகெடும்; அநீசன் கொடிய நரகங் குளிலே யழுந்துவான். மேலாகிய நான்குவருணத்திற் பிறந்தவர்கள் கள்ளுண்பார்களாயின், முன்செய்த தானபலன்களும், மந்திரபலன்

களும், தவபலன்களும் கெடும். இஃதன்றியும் இருணிறைந்த நரகத் தையும்டைவார்கள். நரகத்திலே அவர்களை யமதூதர்கள் காலபாசங்களாற்கட்டி, விடத்தையும், இரும்பையும், பொன்னையும் அரக்கையும், காய்ச்சி அவர்கள்வாயிலே வார்ப்பார்கள். அக்கினிநிறைந்த சூலத்தலையில் வைத்துச் சுழற்றுவார்கள். அநேகபதியிரம் கற்பகாலம் பற்களிலே மலைபோல அக்கினியைச் சொரிவார்கள். மார், பிணுந் தோனினுந் தலையினும் அக்கினியிற்காய்ச்சிய இருப்புச்சலாகைகளை நாட்டுவார்கள். செக்கிவிட்டு அரைப்பார்கள். சத்திய நல்விரதனே! அவர்களை யமதூதர்கள் செய்யும் மற்றைத் துன்பங்களையும் விரித்துச்சொல்லுமிடத்து, சொல்கின்ற நாவையும், கேட்கின்ற காதையுஞ்சும். ஆதலாலவைநிற்க இனிப்பாவம் போகும் நெறியைச் சொல்லுவோம். அறிந்து கள்ளுண்டபாவம் அனுபவத்தைக் கொடுத்தே நீங்கும். அறியாது கள்ளுண்ட பாவம் உத்தம தலத்திலே வசித்தால் நீங்குதல் உண்டு. அந்த உத்தமத்தலம்பா தெனில் ஆதிசிதம்பரமாகிய திருவெண்காடேயாம்.

அத்தலத்தையடைந்தால் பூதநோயும், வேதாளநோயும், வறுமைநோயும்போம். மகாபாதகங்ளெல்லாம் வேரோடுங் கெடும். அங்குள்ள முக்குளத்திலே மூழ்கிக்காவிரி நதிபுகுகின்றசங்கமத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து சாயாவனேகாரைத் தொழுது மீண்டுவந்து அம்முக்குளத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்தல்வேண்டும். பின்னாள்முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு மூழ்கிஉபவாசஞ்செய்து திருக்கோயிலிற்புகுந்து, பெரியவாரண விராயகரையும் சுவேதவனப் பெருமாளையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் நடேசப்பெருமானையும் அகோரசிவனாரையும் வணங்கித்துதித்துச், சிவனடியார்க்குப், போசனமும் பொன்னும் ஆடைமுதலிய பலவுங்கொடுத்து மெய்தீவஞ்செய்தால் இப்பாவம் நீங்குமென்றுகூறி, வதிட்டமாமுனிவர் ஆகாயத்திற் போயினார். குருவாகிய வதிட்டமாமுனிவர் கூறியவற்றையெல்லாங்கேட்ட சத்தியநல்விரதமகாராசன், முன்வேதழன்வாயிற் கள்ளை வார்த்த பாதகனை நகருக்குப்புறத்தே நீக்கிவிட்டு அறிவில்லாது கள்ளுண்டபிராமணனோடும் திருவெண்காட்டையடைந்தான். அரசனோடுவந்த பிராமணன், விளங்குகின்ற முக்குளத்தினும், காவிரிநதியினுமூழ்கிச், சுவேதவனப்பெருமானையும், பெரியபிராட்டியாரையும் தொழுதுதுதித்து, அவ்விடத்தேசெய்யவேண்டிய கடன்களையெல்லாஞ்செய்துமுடித்து, வைகுதலும், ஒருபகற்குள்ளே யவனுடைய

பாதகம் நீங்கிற்று. அரசர்க்கரசனாகிய சத்தியநல்லிரதன், தன்முதன்மைந்தனாகிய தருமவாசகனுக்குத் தன்னரசரிமையைக்கொடுத்து, நாகையம்பதிக்கனுப்பிவிட்டுத் தான்நாடோறும் முக்குளத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, திருவெண்காட்டரசரைப் பணிந்துகொண்டிருந்தான். தருமவாசகன் தந்தையின் கட்டளைப்படி தன்னகரையடைந்து செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு, அளவில்லாதயானைகளின்மேற்பொன்னையேற்றிப், பிதாவாகியசத்தியநல்லிரதனிடத்தனுப்பச், சத்தியநல்லிரதன் மனமகிழ்ந்து, அப்பொன்களையெல்லாம் பத்தியினால் சுவேதவனப் பெருமான் பூசனையின்பொருட்டுக்கொடுத்து, அளவற்றபணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டிருந்து, முத்தியையடைந்தான் என்று அகத்தியமகாமுனிவர் வசுகமராசனுக்குச் சொல்லிப், பின்புமுக்குளமகிமையைச் சொல்வாராயினார்.

சத்திய நல்லிரதச் சருக்க முற்றிற்று.

அக்கினிதீர்த்தச் சருக்கம்.

முன்னகுடனென்பவனைமூரியரவாகச்
சொன்னமுனிபின்னுமொருதூயகதைசொல்வான்
தன்னிகரில்வானவர்கடானவர்கண்முன்னாண்
மின்னிலகுபொன்னுலகின்மீதமர்வினேத்தார். (க)

அன்றமரழிந்தமரரங்கியையழைத்தே
யொன்றுபுரியென்றனருரைத்தருளுமென்றான்
மன்றவெமதொன்பொருளைவைத்திடுகயாமே
வென்றுவரிவிப்பொருளைமீளவுதவென்றார். (உ)

போற்றுவெனக்கனலிப்பொற்குவையெடுத்தே
வேற்றுருவுகொண்டுபலமேவியமைவுற்றான்
காற்றெனநடந்தமர்கடந்தமர்வென்றார்
தோற்றனர் கடானவர்கடுன்பமொடுசென்றார். (ஈ)

கூடியிமையோர்முதல்கொடுத்தபொருள்கொள்வான்
தேடியழலோனிடையெறிந்தனர்கடையோ
னோடினனொளித்தனனொளிக்குமதுகண்டே
வாடினர்களுடினர்கள்வானுலகமெங்கும். (ச)

வேறு.

சினத்தாருக்குவமையிடுஞ்செங்கனலோ நெழுமுனிவோர்தே
விமார்கள், கனத்தா ரஞ்சமந் துவளர்முலைக்காகவருந்தினன்முற்கால
க்தாடே, மனத்தா லுரினைப்பரியவிமையவர்தம்பொருட்கொடின்று
மறைந்தான்மன்னு, தனத்தாசைபிடித்திழுத்தான்மிக்கவொளிபடை
த்தவர்க்குந்தப்பலாமோ. (ரு)

கிளருமொழியந்தகனும்வருணனும்வெள்விடையோனுங்கிழ்பா
லோனு, மளகைநகரதிபதியும்வாயுவுடனிருதிமுதலானபேருங், கள
வுடையகனலவன்போந்திசை நாடிவளைந்து கொண்டார்கண்டார்த
ண்டார், வளருமிருபுவகவேயொரியுடையோர்தமையெவரான்ம
றைக்கலாமோ. (சு)

பூந்தார்மென்புயத்தசைய முடியசையவமரலொம்புலர்ந்துசொ
ல்வார், சேர்ந்தாரையழிப்பவனெநறிகளெல்லாங்கருநெறியாச்செ
ல்லுவோனே, வீந்தார்போற்கண்டதெல்லாதுகர்வானெயெழுமுனிவ
ர்விரும்புமாதர், சாந்தாருமுலைவிரும்பிக்க முவாதபழிபடைத்தது
கணனே. (எ)

தீயவனென்றறியாமற் றாயவனென்றுனைமிகவுந்தெளிந்தோமு
ன்றன், மாயமெலாம்விடுகவெமதரும்பொருளைத்தருகவென்றுவலி
திற்கொண்டே, காயமிசைக்கண்படைத்தேதான்முதலாயதெவரெலா
ங்களிததுப்போன, ராயபொருளிழந்தமையா லுருவமெவாமழலா
ணமூலானீனே. (அ)

எந்நாளுங்கனலாலே பொன்னுருகிக்கரைந்துகரைந்திடுமல்லா
மற், பொன்னுலேகன லுருகிக்கரையுமொருபுதுமையும்பொழுதே
கண்டோம், மன்னுவத்தழலவன்கண்சொரிந்தபுனலனைத்தும்வெள்
ளிவடிவமான, வன்னுடொட்டின் றளவுமகங்களுக்காகாதபடியகற்றி
ணரே. (க)

நம்பிவைத்தபொருட்கவர்ந்தபாதகத்தான்மெலிந்தவெழுநாவி
ணனு, மும்பருக்குமறிவரியானஞ்செழுத்தைவிதிப்படியேயுரையாநி
ன்றான், வம்பலர்தேனிதழியினன்கதிரிடத்தேதோன்றிவெள்ளைவன
த்திற்சோதி, யம்பலத்துண்டங்காணி லுனக்குவினையகலுமெனவரை
ந்துபோனான். (ஊ)

ஐயனுஞ்செங்கதரிடத்தின்மறைந்ததற்பின்சுவேதவனத்தழுவோ
ன்மேவிப், பையவருகா விரியின்முக்குளத்திற்படிந்துமையப்பணிந்
துபாரோ, ருய்யநடித்தருள்வாணைத்தொழுதுதிருவெண்காட்டி லுறை
பெம்மாணைக், கையிலொருகிறுமாணைத்தரித்தருளும்பெருமாணைக்க
ண்டு வாழ்த்தி. (௮௧)

தன்றடந்தின் கையிலொரு பன்னசாலையுஞ்சமைத்துத்தவத்தி
னாலும், பொன்றருமர்ச்சனையா லுட்பலகாலங்கழித்ததற்பின்புனிதனா
ரைத், துன்றியவத்தடங்கையினிலையாக்கித்தன்பெயமாற்றுதித்தா
ன்வன்னி, மன்றுடையான்மழவிடைமேலெழுந்தருளிச்சொரியலுற்
ருள்வரத்தின்மாரி. (௮௨)

பாதகமுமிலேயுதுநுகர்ந்தா லுமுனக்கதனற்பழியுண்டாகா,
வேதநெறியுனக்காகத்தேவருக்குன்முதமாகவேள்வியாக, வாதவரா
லுனைவணங்குமறையவாநம்பதமடைவரல்லாதோர்கண், மாதருடன்
புணர்ந்ததெல்லாமன்னையரைச்செறித்ததினூர்வன்மையாக. (௮௩)

எட்டிலொருபங்காகி யெமதநெற்றிக் கண்ணாகியிருப்பாயெ
ன்று, மட்டதிகை தன்னிலொருதிக்காகவெனவுபொழிந்தபலன்
போனான், மட்டவிழுங்குமுழவிடங்கர்வெண்காட்டடைப்பயனியதில்வல
ஞ்செய்தேத்தித், தட்டறுதன்பதியடைந்தாயவருக்குமசமுடித்துத்
தலைமையானான். (௮௪)

அக்கினிதீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் - க்குச் செய்யுள் - நடகச.

வ ச ன ம்.

—*—

“வசமகராஜனே! முன்னுளிலே பொன்னுலகின் கண்ணேதே
வர்களுடைய அக்கினிகளுட்போர்செய்தார்கள். அப்போரிலே தேவர்கள்
தோற்று, அக்கினிதேவனையழைத்து, அக்கினிதேவனே! நீங்கள்
பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு காப்பாற்றுவாயாக. யாங்கள் அசுர
ர்களை யெதிர்த்துப்போர்செய்யச் செல்கின்றோம். யாங்களே வென்
றுவந்தால் இப்பொருளை மீளக்கொடுவென்று ஒப்புவித்தார்கள்.
அவ்வாறே காத்துத்திருக்கின்றேனென்று அக்கினிதேவன் பொற்

சூரியலைப் பெற்று, வேற்று வடிவம்பல்கொண்டு அடங்கி இருந்தான். தேவர்கள் மிக்கனிறைவோடு சென்று, அசுரர்களைச் செயித்துவந்து கூடி, முன்கொடுத்த பொருள்வாகுமாறு அக்கினிதேவனிடத்துச் செல்ல, அவன் தேவர்கள் வந்ததறிந்து, ஒடியொளித்தான். அவன் ஒளித்ததைக்கண்டு, இயமனும், வருணனும், சசானனும், இந்திரனும், குபேரனுமுதலாகிய தேவர்கள் அக்கினிதேவன் போகின்ற திசையைநாடி வளைந்துகொண்டு, அவனைக்கண்டு, சேர்ந்தாரையழிப்பவனே ! நெறிகளெல்லாம் கருநெறியாகச் செல்வோனே ! கண்டவற்றையெல்லாம் புசிப்பவனே ! சப்தரிஷிகளுடையபத்தினி மார்க்கின் தனங்களை விரும்பி, நீக்கக்கூடாதபழியைப் படைத்த தறுகண்ணனே ! உன்னைத்தீயவனென்றறியாமற் றாயவனென்று மிகவுந் தெளிந்தோம். உன்மாயமெல்லாம் விடக்கவாய். எமது அரும் பொருளைத் தருவாயாகவென்று வல்தில் அப்பொருளைப் பற்றிக் கொண்டுபோயினார்கள். அக்கினிதேவன் அப்பொருளை இழந்தமையால் உருகியமுதான், அவன்கண்களினின்றுஞ் சொரிந்தநீரெல்லாம் வெள்ளி வடிவமாயின. அதனால் அந்நாண்முதல இந்நாளளவும்வெள்ளியையாகங்களுக்காகாதபடி நீக்கினார்கள்.

பின் அக்கினிதேவன் நம்பிவைத்த பொருளைக் கவர்ந்தபாதகத்தினால் வாடிச், சிவமுலமந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தைவிதிப்படியே செபித்தான். சிவபிரான் சூரியனிடத்தே தோன்றியருளி, “அக்கினியே! நீ திருவெண்காட்டிலே பிரகாசம் பொருந்திய சபையின்கண்ணே நாம்செய்யும் திருநடனத்தைத் தெரிசிப்பவரானால் உனக்கு இப்பாவம் நீங்கு” மென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். சிவபெருமான் திருவாக்கின்படியே, அக்கினிதேவன் திருவெண்காட்டைச்சேர்ந்து, காவிரியினும் முக்குளத்தினும் ஸ்நானஞ் செய்து, பெரியவாரணப் பிள்ளையாரையும், முருகக் கடவுளையும், சுவேதவனநாதரையும், பெரிய பிராட்டியாரையும், நடேசப்பெருமானையும், அகோமூர்த்தியையும் நமஸ்கரித்துப் போற்றித் தன் தடாகக்கரையில் ஒருபன்னசாலை செய்து, அதிலிருந்துகொண்டு, தவத்தினாலும் அர்ச்சனைபினாலும் பலகாலங்கழித்துப், பின் அத்தடாகக்கரையில் தன்பெயரால் ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தியைத் தாபித்துப் பூசித்தான். சுவேதவனப்பெருமான் இடபவாகனமேற்கொண்டெழுந்தருளிவந்து, அக்கினிதேவனை நோக்கி “அக்கினியே! உன் பூசனைக் குமிக மகிழ்ந்தோம். நீ எதைப் பூசித்தாலும் உனக்குப் பாவமும்

பழியுமில்லை. வேதநெறி யுனக்கேயாகுக. தேவர்களுக்கு உன்முக மாக யாகங்கள் நடக்குக. அன்போடு உன்னை வணங்கும் பிராமணர் கள் நம்பத்தையடைவார்கள். உன்னை வணங்காத பிராமணர்கள் மனைவியரைப்புணர்ந்த தெல்லாம் தாயைப்புணர்த்தினும் கொடிதா குக. நீ நம்முடைய அட்டமூர்த்தங்களுள் ஒன்றாகியும் நெற்றிக்கண் ணாகியும் விளங்குவாயாக. அட்டதிர்க்கில் ஒருதிக்கு உனக்காகுக” என்று வரங்களைக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். அக்கினிதேவன் திருவெண்காட்டை வலஞ்செய்து துதித்துத் தன்பதியையடைந்து, டாவருக்கும் யாகங்களை முடித்துத் தலைமை பெற்றான்.

அக்கினிதீர்த்தச் சருக்கமுற்றிற்று.

சந்திரதீர்த்தச் சருக்கம்.

வன்னிதடத்தின்பெருமைவிரித்துரைக்க மனமகிழ்ந்துவசவர்ம ன்ன, னின்னமொருதடத்தியல்புமொழிந்தருள்வாயெனமுனிவனி சைப்பான்முன்னே, யன்னமிசைவருவார்க்குமனத்தினில்வந்துதித் தவரீரைந்துபால, நுன்னுமிந்தப்பதின் மருக்குளத்திரியென்றெரு முனிவனுயர்ச்சியானான்.

(க).

வேறு.

சந்திரனத்திரிதனதுகண்ணிலே
வந்தனன்றந்தையுமனமகிழ்ச்சியாய்
முந்தியவாரணமுறைவழாமலே
யைந்திருகருமமுடைகிற்பண்ணினான்,

(உ)

அவியுனுமமருக்கமுதநல்கென
நவிலுதல்போலவின்னமுதநல்கினான்
சிவனதுசீகாமணியாகுஞ்செம்மலென்
றுவகையிற்சிகாமணியொன்றுகுட்டினான்,

(ஈ)

மலர்கொள்செவ்வந்திமாமாலையானெனத்
தொலைவில்வண்டாமரைமாலையுடனா
னுலவுமீமொண்கலையுடையனென்றவற்
கலகிலெண்ணெண்கலையறிவித்தானரோ.

(ஊ)

மட்டிலா மகிழ்ச்சியால்வளர்த்துமைந்தனைச்
கிட்டியென்றுரைத்தனன்றிருவெண்காட்டிலே
கட்டியமாசணக்கச்சையான்பதங்
கிட்டினுலவ்வரங்குடைக்குமென்றனன். (ந)

சொல்லியதந்தையத்தொழுதுதானுறை
யெல்லையினகன்றுகாவிரிபுக்கெய்தியே
நல்லெண்காட்டினுணுகிழுக்குளத்
தொல்லையிற்படிந்தரனுமையவர்முத்தினான். (சு)

சோமபுட்கரிணியின்மருங்கிற்சோதியா
நாமரைச்சோமநாயகரைநாட்டினான்
முமரையுற்பலஞ்சாதிசெண்பகப்
பூமலர்பலகொடுபூசைபண்ணினான். (எ)

ஒருபதினயிரம்வருடமுண்ணுழித
தருமையிற்பெருந்தவமனைத்துமபண்ணினான்
நிருவுளமகிழ்ந்தரன்சித்தர்சாரண
நிருமருங்கினும்வரவேற்றிலெய்தினான். (அ)

போற்றினனிமகரன்போற்றுவான்றனை
யேற்றினன்மிகமகிழ்ந்தியம்புவாநுனக்
காற்றல்சேர்வீரமுமழகுமாண்மையுந்
தொற்றமுமனோகரச்சுடருநல்கினோம். (க)

பணிவுடனமர்த்தம்பசியுநீக்குவா
யிணையிலாநமதுமெய்யெட்டொன்றாகுவாய்
மணிமுடிதனிற்சிகாமணியுமாய்த்தின
மணியுடனமதுகண்மணியுமாகுவாய். (ஐ)

எனச்சொலியிவன்றனக்கிரசவேள்வியும்
வனப்புடனடத்துவீமணமுஞ்செய்வியென்
றனப்பரியவனுடனறைந்துபோயினான்
றனைத்தொழுமவர்க்கெலாந்தளர்ச்சிநீக்குவான். (யக)

உடுபதிதனக்குமுவொன்பதாகிய
மடநடைமகளிரைமணமுங்கூட்டுவித்
தடலுறுமகமுடித்தருனிலேதியன்
றடமிகுசத்தியவுலகிற்சார்ந்தனன். (யஉ)

அத்திரிகண்ணில்வந்தான் கண்ணனவன்
வித்தகாண்டத்துதன்னுலகின்மேவியே
சித்தான்மேழமுகொண்டுதேவியர்
முத்தணிமுகிழ்முலைமுகட்டின்முகிழ்கினான். (ய௩)

மாபுதியிப்படிமயங்குநாளிலே
தீமதிமேலிடக்குருவின்றேவியைத்
தூபதிமுகத்தியைத்தொடர்ந்துகூடினான்
காமனுமிர்தியுங்கலந்ததென்னவே. (ய௪)

சீதளவிமகரன்குருவின்றேவியை
யேகமிறன்னகத்திடையிலவைத்தன
னாதிபிற்குருவுடன்படித்ததாசும
மாதுடன்படித்ததுமதனவேதமே. (ய௫)

இந்திரபுரோகிதனிமையவர்க்கெலாஞ்
சந்திரன்கொடுமையத்தனையுஞ்சாற்றினா
னந்தரதலத்திடையமரங்கூடியே
வந்திவையுரைத்தனரங்கபதிக்குமே. (ய௬)

வாசவன்றினகரர்வசுக்கள்வானவர்
தேசிகன்செருக்துணையாகச்சேர்ந்தனர்
நாசமிறயித்தியரரக்கர்நாகரும்
பூசலிவிமகரன்னுணைக்குப்போயினார். (ய௭)

பெருவரங்களைமுனம்பெற்றபெற்றியா
லிருவரும்பொருதனரெல்லையற்றநா
ளொருவருமிடைந்திலருஞ்சீயந்தது
பருவரல்கண்டுதான்பதுமன்றோன்றினான். (ய௮)

போரினைநிறுத்தியேபுண்டரீகனுந்
தாரையைவிடுகெனச்சசிகுக்குக்கிறினான்
பூரணவிமகரன்பொருந்தவல்லேனா
மாரனங்கையிற்சிலைவளைவுகண்டுமே. (ய௯)

வானவர்போரையும்வளைந்துகொண்டெதிர்
தானவர்போரையுந்தடுப்பதன்றியே
தேனுறுமலரவர்க்கெனிணுந்திண்கொடி
மீனவர்போரினைவிலக்கலாகுமோ. (௨0)

பொதியவிழ்மலரவன்புகன்றசொர்க்கொ
மதியவனுடன்படான்மறுத்துக்கூறினான்
பிதிர்படுகுபேரனுப்பேரனாதலால்
விதியவன்பின்னருப்தினம்பலுற்றனன்.

(உக)

கவிமகன்வெள்ளிபாற்கற்றதண்டகன்
கவிமகன்மகளுடன்கரந்துகூடினா
ன்வனொருசாபமிட்டனனத்தண்டக
னவமுறநாடுமாரணியமானதே.

(உஉ)

உரிமையிற்புணர்ந்தவரொன்பதிற்றுமூன்
றரிவையருனக்குளரமுதம்போலுவார்
பருவமும்வளமையுப்பயிர்ப்புமுள்ளவர்
திருமகளுநவமுஞ்சீருப்பூண்டவர்.

(உ௩)

கலந்துடனிருக்கவுங்கசிவுறுதூநீ
பலந்தருதேசிகன்பன்னிக்காவதே
னலந்திகழ்பசங்கழைநடுவினிற்சூயவே
மூலர்ந்ததோர்நாணையுவந்ததொக்குமே.

(உ௪)

என்றிவையுடன்படவியம்பினானிவ
னென்றியவிமகரனுயிரைநீக்கியே
நின்றவர்போலவடனனைநீக்கினான்
சென்றவடேசிகனகத்துச்சேர்ந்தனள்.

(உ௫)

குருமனையிடத்தினிலுறையுங்கோல்வனை
கருவயிறறிலகியகாலமாதலா
லருவெனுமருங்குல்கண்டறியலானது
திருமுகமண்டலந்திங்கள்போன்றதே

(உ௬)

கலவியில்கியகலைமதிப்பிரான்
றலையளிபெய்துறத்தழுவுநாளிலே
நிலவொளிதழும்புறநின்றபோலிவள்
விலகருமேனியுய்வெண்மையானதே.

(உ௭)

பனிமதியுரத்தினிற்பகலிராவெலார்
தனதடமுந்தவேதைத்தேபாதினி
லனையவனடுக்களங்குத்ததாமெனக்
கனதனமுகங்களுங்கருமையானவே.

(உ௮)

கிளர் தருபுதனவக்கிரகத்தொன்றென
விளைதலையறிந்துதான்வினவுவேமென
வளவறுகரியபாம்படுத்ததாமென
வொளிர்தருமுதரமீதுரோமபந்தியே. (௨௯)

கண்டனன்றேசிகன்கனன்றுநோக்கியே
யெண்டநம்பிறன்பொருளிதனைகீக்கென
விண்டுரைமொழிந்தனன்வெகுண்டுதாரையு
மண்டனில்விடுத்தனள்வயிற்றின்கர்ப்பமே. (௩௦)

மைந்தனதெழுச்சியும்வளமுங்கண்டவ
னிந்திரபுரோகிதனெடுத்துக்கொண்டனன்
சந்திரனிடையிலேதடுத்தவாங்கினான்
கந்தரமுழக்கெனக்கலகமிக்கவே (௩௧)

அதிர்ப்பதுதவிர்த்தயன்வளைநோக்கியின்
றுதித்தநின்மதலையார்க்குரியனென்றனன்
மதித்துளநாணிணன்மதலைகண்டுநான்
விதிக்கவேவாவுண்மையைவிளம்புகென்றனன். (௩௨)

சாபமேயிடவருந்தனயன்வெவ்விய
கோபமேதடுத்தயன்கூறுவான்குல
தீபமேபன்னியர்திலதமேயினிப்
பாவமேவிடாதுமெய்பகருகென்றனன். (௩௩)

தற்புடைமடந்தைதன்மகனைக்கைக்கொடு
நிற்பெறுதாதையுநிலவென்றன
ளற்புதங்கண்டவன்புதல்வற்கந்தண
னற்புதனென்றொருநாமம்பண்ணினான். (௩௪)

மருவியபாலனைப்பற்றிமாமதி
யிரவியையேந்தியதென்னவேந்தியே
பரிவுடன்வளர்த்தனன்பயின்றதாரையைக்
சூரவனுமகத்தினிற்கொண்டுபோயினான். (௩௫)

தக்கதேசிகன்புணர்தாரையென்பவள்
ஒக்கவேமுயங்கியவிழுக்கையுன்னியே
துக்கசாகரத்தினிற்றுளைந்துமுழ்கினான்
மிக்கசாகரத்தினிற்றுதிக்கும்வண்மதி. (௩௬)

விண்ணிலுமொருமொழிவிளம்புமிந் துவே
பண்ணியகொடுவினைபாறவேண்டினு
லெண்ணிடுஞ்சுவேதகானகத்திலெய்தினுற்
புண்ணியமிகவரும்பாவம்போகுமே. (௩௭)

நம்புககடிதினினடக்கவென்றது
சம்புவின்சரணமேசரணமாய்நினைந்
தம்புலியெனுமவனணைந்துசேர்ந்தனன்
செம்புலியதனினுன்றிருவெண்காட்டையே. (௩௮)

அடைந்துகா விரியினிலரன்கண்ணீரினிற்
படிந்துகைதொழுதருந்தவங்கள்பண்ணினுன்
விடந்திகழ்மிடற்றினுன்வெள்ளையேற்றின்மேன்
மடந்தையுந்தாணுமாய்வந்துதோன்றினுன். (௩௯)

தொழுதுளமகிந்தனன்கருதிபாடினா
னிழுதெனவுருகினுனிந்துவென்பவன்
மழையெனமதிக்குநல்வரங்கள்சிந்தினுன்
விழுதெனுஞ்சடைமிகைசுவெள்ளந்தாங்கினுன். (௪௦)

சொல்லரும்பாதகக்கடலுந்தூர்த்தன
மெல்லையிலின்பமேயென்னுமீந்தன
மல்லியந்தடத்துநீரருந்தினுர்தமக்
கொல்லையிற்சிறுவர்வந்துதிப்பரென்றனன். (௪௧)

மார்கழிப்பெளரணமாசிப்பூரணை
சோர்வீறுகார்த்திகைச்சோமவாரநாள்
ஏர்மலிகிரணநாளிதனின்மூழ்கினு
லார்தருபரிமகமயுதமொக்குமே. (௪௨)

எனவருள்செய்துமையிறைவனைகலு
மனமிகமகிழ்ந்துமாமதியுந்தன்பதி
தனிவினிதடைந்துவெண்டாரகைக்கெலாம்
புனிதநற்றலைமையேபொருந்திமேவினுன். (௪௩)

சந்திரதீர்த்தச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆசச் சுருக்கம் ௭ - க்குச் செய்யுள் - ௩௨௭.

வ ச ன ம்.

—*—

இவ்விதமாக அக்கினி தீர்த்தத்தின் பெருமையை அகத்திய முனிவர் சொல்ல, வசுமகாராசன் கேட்டு, மகிழ்ந்து, சுவாமி ! இன்னுமொரு தடாகத்தின் பெருமையை உரைத்தருள வேண்டுமென்றுகேட்க, அவ்வகத்திய முனிவர் சொல்வாராயினார். வசுவரசனே ! பிரமதேவருடைய மனத்திற்குன்றிய புத்திரர் பதினமருள் ஒருவராகிய அத்திரிமுனிவருடைய கண்ணிலே சந்திரன் வந்து பிறந்தான். அத்திரிமுனிவரும் மிகமகிழ்ந்து, வேதவிதிப்படி பத்துக் கருமங்களையுஞ் செய்து புதல்வனாகிய சந்திரனை வளர்த்து, அச்சந்திரனைப்பார்த்து, மைந்தனே ! நீதிருவெண்காட்டிற் சென்று, சிவபெருமானை நோக்கித் தவம்புரிந்து வரப்பெற்றுச் சிருட்டி செய்வாயென்று கூறினார். சந்திரன் தந்தைசொற்படியே, திருவெண்காட்டையடைந்து காவிரியினும் முக்குளத்தினும் ஸ்நானஞ் செய்து, சுவேதவனப்பெருமானையுப்பெரியநாடகியம்பையாரையும் நடேசப்பெருமானையும் அகோரமூர்த்தியையும் நமஸ்கரித்துப் போற்றிச், சந்திரதீர்த்தக் கரையிலே சோமநாயகரைத் தாபித்துத், தாமரை செங்கழுநீர் சாதி சண்பகம் முதலாகிய பல மலர்களைக் கொண்டு பூசித்துப், பதினாயிரவருடம் தவஞ்செய்தான். சுவேதவன நாதர் இடபவாகனமேற்கொண்டு வெளிப்பட்டுச், சந்திரனை நோக்கி அன்பனே ! உன்தவத்திற்கு மிகமகிழ்ந்தோம். உனக்கு ஆற்றல் சேர்ந்த வீரமும், அழகும், ஆண்மையும், தோற்றமும், மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற கிரணமும் கொடுத்தோம். தேவர்களுடைய பசியை நீக்குவாய். தினமணியாகுவாய். நம்முடைய அட்டமூர்த்தங்களில் ஒன்றும் திருமுடிபுற் சிகாமணியும் சண்மணியும் ஆகுவாய், என்று பலவீரங்களைக்கொடுத்தருளிப், பிரமாவை நோக்கிப், பிரமனே ! இச்சந்திரனுக்கு இராசகுய யாகமும் விவாகமுஞ் செய்வி யென்று திருவாய்ப்பவந்து மறைந்தருளினார். பிரமதேவர் சிவபெருமான் றிருவாக்கின்படியே சந்திரனுக்கு அசுவதி முதலாகிய இருபத்தேழு பெண்களையும் விவாகஞ் செய்வித்து, இராசகுய யாகத்தையும் முடித்துத் தம்முலகஞ்சேர்ந்தார். சந்திரன் மேன்மை பெற்றுத், தன் பதியை யடைந்து, மன்மதனைத் தோழமை கொண்டு, தேவிமார்க ளுடைய முல்முகட்டில்லுழங்கிப் போகங்களை யனுபவிப்பானுயினான். இப்படி

இன்பமனுபவிக்கு நாளில் மாமதியானவன், தீர்த்தமே லிட்டதனால்
காமனும் இரதியுள் கூடினாற்போலக் குருமணிகியாகிய தாரையைக்
கூடி அவளைத் தன்னில்லத்தழைத்து, வைத்துக்கொண்டான். சந்திரன்
செய்த கொடுமைகளைக் குருவாகிய வியாழபகவான் தேவர்க
ளுக்குச் சொல்லுதலும், தேவர்கள் இந்திரனிடத்துக்கூற, உடனே
சந்திரனோடு போர்செய்தல் குறித்து, இந்திரனும், சூரியர், சூருப் பசு
க்களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் வியாழபகவானுக்குப் போர்த்து
ணையாகச் சென்றார்கள். சந்திரன் இதனையறிந்து, அசுரர்களையும்,
இராக்கதர்களையும், நாகர்களையும் போர்த்துணையாகச் சேர்த்துக்
கொண்டுவந்து, எதிர்த்தான். இருபக்கத்தார்களும் அளவில்லாதநா
ட்போர்செய்தார், பெரியவழக்களை முன்னே பெற்றிருக்குந் தன்மை
யால், ஒருவரையினர் தோற்றினர். உலகம் அப்போரின்ால் வாட்ட
மடைகின்றதைப் பிரபதேவர்கண்டு, அவ்விடத்தே தோன்றி, யுத்தத்
ததிறுத்தித், தாரையை விடுவாயாகவென்று சந்திரனுக்குச் சொல்
லுதலும், சந்திரன் அதற்குடன்படாது மறுத்துக் கூறினான். சந்திரன்
போரதைவினால் பிரபதேவர் பின்னும் சொல்வாராயினார் - சந்
திரனே! சக்கிரனிடத்தே கல்விசுற்ற தண்டகன் அச்சுக்கிரன்பகளைக்
காவரிட்புணர்ந்தான். அதனைச் சக்கிரனறிந்து சபிததலும், அத்தண்
டகன் கேட்டையடைந்தான், அவனுடைய நாடும் காடாயது. இதனை
பறிவாயாக, நீவிவாக்கு செய்துகொண்ட இருபத்தேழு மங்கையர்
களும் அமுதம் டோல்வாராயார், பருவமும் வளமையும் பயிப்ப
முள்ளவராயும், திருமகள்போல உருவமும் சீரும் உள்ளவ ராயும்
- ன்ணையகலாதி கலந்திருக்கவும் நீ அவர்களிடத்தே யன்புணவயா
மல், ஆசாரியன் மனைவியிடத்தே ஆசைசெய்வதானது, கரும்பின்
மத்தியில் நிற்கின்ற காய்ந்த நாணலை விருப்பிய தொக்கு மென்று,
- டன்படுப்படிப் பிரபதேவர் கூறினார். இப்படிப் பிரபதேவர் சொ
ல்லிய வார்த்தைகளைச் சந்திரன் கேட்டுத், தாரையை விடுத்தான்.
தாரையும் கருப்பத்தோடு வியாழபகவானிடத்திற் போயினான். தா
ரவயிறிற் றிருக்குங் கருப்பத்தை வியாழபகவான் கண்டு கோபித்
தத், தாரையே! இக்கருப்பம் பிறன் பொருளாகும். இதனை விடுவா
யன்றுகூற, அவளும் கோபித்துத், தன்வயிறிற் றிருந்த குழந்தை
யப் பூமியில் விடுத்தாள். பூமியில் விடுத்த அம்மைந்தனது எழுச்
சையையும் அழகையுங்கண்டு விருப்பமுற்று, வியாழபகவான் எடுத்து
கொள்ளுதலும், சந்திரன் அதனை யறிந்துவந்து தடுத்து வாங்கி
)ன். அப்பொழுது மோகாமக்கம் போலக் கலாவி -

பிரமதேவர் அவ்விடத்தே தோன்றிக், கலகத்தை நீக்கிக், தாரையை நோக்கி, இன்றுபிறந்தநின் மைந்தன் யார்க்குரியன்? சொல்வாயென்ன, அவன் ஒன்றுஞ்சொல்லாது நாணி நின்றான். அதனை அம்மைந்தனறிந்து, தாயே! நீ உண்மை கூறுயாயின் உன்னை யான் சபிப்பேனென்றான். சாபமிட வருகின்ற புத்திரன் கோபத்தைப்பிரமதேவர் தூத்துப், பின்னுந் தாரையை நோக்கிக், குலதீபமே ! பன்னியர்திலதமே ! இலிப்பாவ மேவிடாது உண்மையச் சொல்வாயென்னலும், தாரைதன் மகனைக் கரத்தி லேந்திக்கொண்டு மைந்தனே! உன்னைப் பெற்றபிதா சந்திரனென்றான். பிரமதேவர் அப்புத்திரனுக்குப் புதனென்று பெயரிட்டார். சந்திரன் புதனைக் கையிலேந்திக்கொண்டுபோய்த், தன்னிருப்பிடத்தைச் சேர்ந்து, அன்போடும் வளர்த்தான். வியாழபகவானுந் தாரையைத் தன்னில்லத்திற் கழைத்துக்கொண்டுபோயினார். பின்பு சந்திரனானவன் ஆசிரியன் மனைவியாகிய தாரையைப் புணர்ந்த கொடும்பாதகத்தை நனைந்து, வருந்தும்போது ஆகாயத்தில் ஒருவாக்குத்தோன்றிச், சந்திரனே! நீசெய்த கொடும்பாவம் நீங்கவேண்டுமெவயாகில், திருவெண்காட்டை யடைவாயாக. அடைந்தால் புண்ணியம் மிகவுமுண்டாம். பாவம் நீங்கும். இதனை நம்பி விரைவில் நடக்குக. என, சந்திரன், இவ்வாகாய வாக்கைக் கேட்டவுடனே சுவேதவனப் பெருமான் நிருவடிகளையே புகலிடமாக நனைந்து, திருவெண்காட்டைச் சேர்ந்து, காவிரியாற்றினும் முக்குளத்தினும் மூழ்கிச், சுவேதவனப் பெருமானையும் பெரிய நாயகியம்மையாரையும் நடேசப்பெருமானையும் அகோர மூர்த்தியையும் வணங்கிப் போற்றி அரியதவங்களைச் செய்தான். * சுவேதவனப் பெருமான் பெரியநாயகி யம்மையாரோடும் இடபவாகனமேற கொண்டெழுந்தருளி வந்து, சந்திரனே ! உன்தவத்திற்கு மிகமகிழ்ந்தோம். உன்னுடைய கொடும்பாதகத்தை நீக்கினோம். அளவில்லாத இன்பத்தை என்றும் உனக்குக் கொடுத்தோம். உன்தடாக நீரை அருந்தினார்க்குச் சற்புத்திரப்பேறுண்டாம். மார்கழிப் பவுரணையிலும், மாசிப்பவுரணையிலும், கார்த்திகைச்சோமவாரத்திலும், கிரகன்காலத்திலும் இத்தடாகத்தில் மூழ்கினார்க்குப் பதியுயிரம் அசுவமே தப்பலன்கிடைக்கும்/ என்றுவரங்கொடுத்து மறைந்தருளினார். சந்திரன் மனமகிழ்ந்து, தன்பதியை யடைந்து, நடந்திரங்களுக் கெல்லார் தலைமைபெற்று விளங்கினான்.

சந்திரதீர்த்தச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதித்த தீர்த்தச் சருக்கம்

— ௨௨௮ —

தரைக்கதிபதியேயென்றுசாற்றினானைவேந்த
னிரக்கமாயிரவிதீர்த்தத்தியல்பையுமுறைப்பீரென்றான்
வரைக்குறுமுனிவன் கூறுமன்னவாமுன்னமேயோ
ரரக்கனிப்புவிக்கேவாழ்ந்தானவன்பெயர்வீத்துன்மாலி. (௧)

உள்ளுணர் தவங்கள்செய்யவுலகெலாந்தேடித்தேடி
வெள்ளையம்பலத்தினோவித்தவஞ்ஞெய்தான்வித்துன்மாலி
வள்ளலும்விடையிறுந்நென்றிமகிழ்ந்தனன்வரங்கெனென்றான்
பிள்ளைவெண்பிறையான்முளிற்பணிந்திவகேசலானான். (௨)

வெய்யவனையேமேனிவிளக்கமுடிவனைப்போலச்
செய்யமால்வரையைச்சூழ்ந்ததேருமொன்றரிப்பாயென்று
னையனுமாக்கர்கோவுக்காயிரங்கதிருஞ்சோதி
வையமும்வானஞ்சூழும்வரங்களுமளித்துப்போனான். (௩)

செஞ்சுடர்ப்பரிதிசூழந்திசைக்குமாரானகோணத்
தெஞ்சலிறனதுதேர்கொண்டிருளொலாமகற்றுகின்றான்
மஞ்செனத்தினிந்துவின்றவிருளொலாய்ந்துபோன
வைஞ்செழுத்துரைப்பாருள்ளத்தாணவவிருளாமென்ன. (௪)

முளரிபோதவிழ்ந்துகண்ணிருகுத்தனமுடைவிடாமற்
குளிரவாயொருகாலத்தாந்திறந்திடுகுழுதராசி
தெளிவிலாருறவின்கண்ணுமருளிராந்திருவின்கண்ணுங்
களவினார்மனத்தின்கண்ணுமொளித்தனகங்குழற்காடு. (௫)

காசினிதனிலேபோனகங்குலிப்படிபோகாம
னேசமாய்விதைக்குமேலேநிறுத்திவைத்ததுவேபோல
வோசைசேருயிரைக்காக்கவுடலைவிறுணவுகொள்ளும்
வேசிமார்மனங்கடோறுமிருந்தனவிரிந்தகங்குல். (௬)

சோகமுந்துயருமின்றித்துணையுடன்பிரிப்பாரின்றிக்
கோகமும்பெடையுங்கூடியிருந்தனகுறவில்லாதே
மாகமீதுடுக்கடோன்றாதொழிந்தனமாலைகாலை
யேகமாயளவிடாதேயிருந்தனபகலதாகி. (௭)

கன்மமானவைகட்கெல்லாங்கரியுமாய்க்கண்ணுபாகி
நன்மதிதானுபாகியுலோகநாயகனுமான
தொன்மைசேர்க்கதிரோற்கிதுபொழிந்தனர் துறக்கத்தோர்கள்
வன்மையாற்குறுத்துப்பாணுமுக்கினுன்வயிரத்தேரை. (அ)

எதிர் தரவெதிர்ந்துவெய்யோனிதர்க்கதனுடலமெல்லங்
கதிரினுற்கொளுவிவெய்யகணைசொற்றுளையாநின்ற
னதிருமோராழித்தண்டோரக்சாபாபலறிவீழ்ந்தா
னுதிரியாய்த்தகனாய்ப்போனதே நியவுநுளைத்தண்டேர். (க)

விண்ணவர்க்குனிவர்க்கேற்றவெய்யவன்மகிழ்ச்சியாகிப்
பண்ணுமபரித்தேருநுதிரித்தனப்பண்ணுபோல
முண்ணிடவிழந்தனித்துன்மாலியிப்பதியிலெய்தி
யெண்ணருங்காலம்பூசைபுரிந்தனவிழவன்னுனில். (ங)

அருளுடையிறவன்றேன்றியன்பனையஞ்சேலஞ்சே
லிருளுடகதிரோனுகியெழுபரித்தேரிலேறி
மருநறவுலாவுகென்றுவரங்கொடுத்தமுல்வெற்பாகி
யுருளுடையேறித்தேறையழித்தனனுங்காரத்தால். (யக)

தேரினுமிழிந்துமுன்னேசெய்தநல்வினையாலிந்தச்
சூரியதடத்தின்முழக்கிக்கோயிலைச்சூழ்ந்துவீழ்ந்து
பாரினிலிருகான்முக்காற்புகழ்ந்துபன்மலருஞ்சாத்தி
யோரிலிங்கமுந்தன்பேராலமைத்தனனுகம்வாழ. (யஉ)

ஆலையமருங்கிற்றன்பேராகியதடத்திற்பன்ன
சாலையுஞ்சமைத்துமிக்கதவம்பலபுரியாநின்றான்
மேலிடுந்தவத்தின்வெம்மைபொருதுககனைத்துவ்வெப்ப
மாலயன்மகவான்றேவரனைவரும்வருத்தபானார். (யங)

சன்னிதிமருங்கிற்சார்ந்துசங்கராபோற்றிப்போற்றி
கன்னலந்தயனைக்காய்ந்தகண்ணனேபோற்றிப்போற்றி
பின்னலஞ்சடைமேற்பிள்ளைப்பிறையணிபெரியோம்போற்றி
பொன்னதிமுடியாய்போற்றிபுண்ணியாபோற்றிப்போற்றி. (யச)

அழிவினமுதலேபோற்றியறிவினாச்சிநியோர்செய்த
பிழையெலாம்பொறுப்பதென்றுப்பெரியவர்கடனேஉன்றே
வழுவியாதவனார்செய்தமடமைநீபொறுப்பாயெங்கண்
மொழியெலாமறுப்பாயல்லைவனப்பலயொழியலுற்றார். (யரு)

தனக்கதிபிழைகள் கோடிசைலமத்தனை செய்தா லு
மனத்திடைபொறுப்பான் றனனை வணங்குநல் ஷியார்தம்பாற்
றினைத் துணையெனினுங்குற்றஞ்செய்யினும்பொருதசெய்யல்
கனந்தகிரி றைவன் செய்தகொடுமையாற்கரந்தூகின்றான். (௮௬)

என்னது கொடுமையாலேயிரங்கிலானி றையோனென்றென்
றுன்னியங்கடலினுப்பண்டவஞ்செய்தா னுலகந்தீந்து
வன்னியின்கொடுமையாலேவருந்தியநிலைபைகண்டு
பின்னருடுமையோரெல்லாங்குழுமினாற் பிறங்குவானில். (௮௭)
மந்தணமுடித்துவித்துன்மா லிபா லடைந்தா ளன்ன
ளிந்திரன்முதல்வரானதேவரை யெதிர்கொண்டேத்திப்
புந்தியான்மகிழ்துவந்தவா றுநீர்புகல்வீரென்றான்
வந்தகாரியமீதென்றுமகபதிபொழிவதா னான். (௮௮)

சங்கமர்க்குரிமையானதகைநமயாற்றலைமைதன்ன
லெங்கலிவொருவனல்லா னுன்னையேரெண்ணலாயோ
வங்கவையிருக்கவீசற்கலரிமே லிருந்தசீற்றம்
பொங்குறவகைநாஞ்சொல்லிப்பணிந்திடப்போதுகென்றான். (௮௯)

இனனுபக்கினனையானுலெக்துமப்படியேயீவி
ரனைவருநினைத்தவெல்லாமெனக்குமதடுத்ததாசுந்
துனியறவருகவென்றுசவேதகானகத்தினண்ணி
வினைகெடத்தொழுதான்றேவர்பெருடன்வித்தான்மாலி. (௯௦)

வேறு.

கள்ளிருக்குமலர்ச்சோலைதகமுருணைநகர்க்கருணைக்கடலேபோற்றி
யெள்ளிருக்குமிடமன்றிபுனதுருவாந்திருக்குடந்தையிறைவாபோற்
தெள்ளிருக்குமறைபுகழுமயிலாடுதுறையிலுறைசிவனேபோற்றி [றி
புள்ளிருக்குவேளுராவெண்காட்டிந்பரஞ்சுடரேபோற்றிப்போற்றி.

நற்கபிலையிடத்தானேவலஞ்சுழியினடித்தானேநப்பாபோற்றி
சிற்கனமாயேகழுமாப்த்திருவாலவாயுறையஞ்செல்வாபோற்றி
நிற்குணனேநிரஞ்சனனேதிருவாலங்காட்டிலுஹற்கிபலாபோற்றி
பொற்கனகசபையானேதிருவெண்காட்டுறைவானேபோற்றிப்போற்றி.

வேறு.

பிழைபலபொறுப்பவன்பிறைமுடிப்பவ
னுழைசெறிகரத்தவனுமையிடத்தவ
னழல்விநிறத்தவனமரர்காணவே
மழவிடைமிகையிலேவந்துதோன்றினான். (௯௩)

கண்டனரிமையவர்கலந்துவாழ்த்தின
ரண்டருங்கனற்கதிரவனும்போற்றியே
யெண்டரும்பிழைபொறுத்திடுகவென்றனன்
வண்டமரிதழியான்மகிழ்ந்துகூறுவான். (௨௪)

வேறு.

இட்டமூதிரம்வலதுகண்மணியுமாயிரங்கி
யட்டமூர்த்தியிலொன்றுமாயுலகனித்தருளுன்
பட்டமீதினின்மூழ்கினுல்வயிற்றுநோய்பதினெண்
குட்டமானவைபிறவுளபிணிகளுங்குறுகா. (௨௫)

மயலுறாமலுன்னுதயமுன்கார்த்திகைமாசி
சயமதேதருமருக்கவாரங்கள்சத்தமியி
லயர்வுறமலேழமூழ்கினுலகைவேதாள
முயலகன்வலியகன்றுபோதினைத்ததுமுடியும். (௨௬)

என்றுபானுவுக்கருள்புரிந்திமையவரெவர்க்கும்
வென்றிமிக்கருள்விடைகொடுத்தரக்கர்கோவினுக்குத்
தன்றுணைப்பதமலர்கொடுத்தரனுமாதவனுட்
சென்றுபுக்கனனெனவகத்தியனுரைசெய்தான். (௨௭)

ஆதித்ததீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் அ - க்கு செய்யுள் ௩௫௪.

வ ச ன ம்.

—*—

என்றிவ்விதமாக அகத்திய முனிவர் சொல்லியருளுதலும் வசு
மகாராசன் சுவாமி ! ஆதித்த தீர்த்தத்தின் மகிமையுஞ் சொல்லியரு
ளுமென்றுகேட்க, அவ்வகத்தியமுனிவர் சொல்வாராயினார்.

வசுமகாராசனே ! முன்னொருகாலத்திலே வித்துன்மாலி என்
னும் இராக்கதனானவன் திருவெண்காட்டைச் சேர்ந்து, அரியதவங்
களைச்செய்தான். சிவபெருமான் இடபவாகனமேற் கொண்டு
தருளிவந்து, நீவிரும்பிய வரம் யாது? என்று கேட்டருள; அவ்வித்
துன்மாலி வணங்கித்துதித்து, எம்பெருமானே! சூரியனைப் போன்ற
மேனிவிளக்கமும், அவனைப்போல மேருமலையச் சூழந்தே ரொன்
றும் அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளும் என்றுபிரார்த்திக்கச், சிவபெ

ருமான் அவ்வரங்களைக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். வித்துன்மாலி சூரியன் சூழந்திசைக்கு மாறான கோணத்திலே தனது தேரைச்செலுத்திக்கொண்டு இருளையெல்லாம் அகற்றுதலும், இருளெல்லாம் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபிப்போ ருள்ளத்தினின்றும் ஆணவ இருள் நீங்குதல் போல நீங்கின. ஆகாயத்திலே நமசித்திரங்கள் தோன்று தொழிந்தன. மாலைகாலங்கள் வேறுபாடின்றி ஒருபடித்தாகி யிருந்தன. இப்படி யிருக்குந் தன்மையைத் தேவர்களெல்லாரும் சூரியனிடத்துச்சொல்லச், சூரியன் கோபங்கொண்டு தன்வயிரத்தேனைவித்துன்மாலிக் கெதிரேசெலுத்தி, அவ்வித்துன்மாலியின் உடலை யெல்லாந் தன்கிரணங்களாற் கொளுத்திக், கரீரகனிநிலே துளைத்தலும், வித்துன்மாலியும் அலறிப்பூமியில் விழுந்தான். அவன் ஏறிய ஒருருரோத்தேரும் உடைந்தது பின்தேவர்கள் முனிவர்கள் போற்றிச், சூரியன் மகிழ்ச்சிபட்டா முன்போலச் சஞ்சரித்தான். பூமியில் விழுந்த வித்துன்மாலி இததிருவெண்காட்டை யடைந்து, வேறுவாய்கிய சுவேதவனப் பெருமான் நிநவடிகளில் எண்ணெல்லாத காலம் பூசித்தான் சுவேதவனப்பெருமான் அவ்வித்துன்மாலிக்கெதிரேதோன்றி அன்பனே! அருந்தே அஞ்சாதே. இருளே நீகருங்காணங்களை யுடையவனாகி, எழுபரித்தேரிலேறி, மயக்கம் நீங்கச் சஞ்சரிப்பாயென்று வரங்கொடுத்துப், பின் அக்கினி மலையாகிச் சூரியன் தேரை உங்காரத்தால் அழித்தலும், சூரியன் தேரினின்றும் இழிந்து, முன்னேசெய்த புண்ணியபலத்தினாலே திருவெண்காட்டை யடைந்து, சூரியதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, திருக்கோயலை வலஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத்துதித்துத் தந்தடாகக்கடம்பில் தன்பெயரால் ஒரு சிவலிங்கந்தாபித்துப் பூசித்து, அருகே ஒருபர்ணாகைசெய்து அதிலிருந்துகொண்டு மேம்பட்டபலவாகிய தவங்களைச்செய்தான். அத்தவத்தின் வெடமையைப் பொறாமல் உலகமெல்லாம் வெம்புதலும், விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் வருந்தமுற்றுச், சுவேதவனநாதர் சந்நிதானத்தையடைந்து, நமஸ்கரித்து நின்று, அதித்துச், சூரியன்செய்த பிழைகளையெல்லாம் பொறுத்தருளுமென்று பிரார்த்திக்கவும், (தமக்குக் கோடிபலவளவு பிழைகள் செய்தாலும் பொறுப்பவரும், தம்மைவணங்கும் மெய்யடியாரசளுக்குத் தீனையளவு பிழைசெய்தாலும் பொறுதவருவாகிய) சுவேதவனநாதர் சூரியன்செய்த கொடுமையால் மறைந்து நின்றார். இப்படித்தேவர்கள் பிரார்த்திக்கவும் என்கொடுமையாலே சிவபிரான் மறைந்து நிற்கின்றார்

என்று, சூரியன் எண்ணிப், பின்னரும் அக்கினியின் மத்தியிலேநின்று
தாவஞ்செய்தான். அவ்வக்கினியின் கொடுமையாலே உலகம் மிக
வும்வருந்திய நிலைமையை இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கண்டு,வானு
லகத்திற் கூடி ஒருசூழ்ச்சிசெய்து முடித்துக்கொண்டு,வித்துன்மாலி
இடத்துச்செல்ல, அவ்வித்துன்மாலி தன்னிடத்து வருகின்றதே
வர்களை எதிர்கொண்டழைத்துத் துதித்து மனமகிழ்ந்து, என்னிட
த்து நீங்கள்வந்தகாரியம் யாதென்றுகேட்க, உடனே இந்திரன்
வித்துன்மாலியே! சிவபெருமானுக்கடிமையான தகைமையாலும்,
தலைமையினாலும் எங்கனிலில் ஒருவனென்றெண்ணாமல் உன்னேவே
ராக எண்ணலாமோ எண்ணலாகாது. அவை நிற்கச், சிவபெருமா
னுக்குச் சூரியன்மீதுருக்கின்ற கோபம் நீங்கும்படி துதித்துப்ப
ணிதற்கு நாம்செல்வோம் வருவாயாகவென்றான். அவ்வார்த்தை
யைக்கேட்ட வித்துன்மாலி, இந்திரனே சூரியன் உங்கள் இனத்த
வனுனல் எனக்கும் அப்படியேயாகும்,நீங்கள் நினைத்தவையெல்லாம்
எனக்கும் ஒத்தனவாகும். என்றுகூறி, இந்திரன் முதலிய தேவர்க
ளோடும் திருவெண்காட்டைச்சேர்ந்து,சுவேதவனப்பெருபான் சந்
நிதானத்திற் சூரியனுடையபாவம் நீங்கும்படிநமஸ்கரித்துப்,பலனித
மாகத்துதித்தான்.இப்படிவித்துன்மாலிதேவர்களோடும் துதித்தபோ
து, சுவேதவனநாதர் இடபவாகனமேற்கொண்டெழுந்தருளிவந்து,
நமஸ்கரித்துநிற்குஞ் சூரியனேநோக்கிச் சூரியனே! உன்பிழையைப்
பொறுத்தோம், நீ நம்முடைய வலதுகண்ணும், அட்டமூர்த்தங்களி
ல்ஒன்றும் ஆகி உலகங்களைக் காப்பாயாக. உன்தடாகத்தில் மூழ்கினு
ர்க்கு, வலிற்றோடும், பதினெண்வகைக்குட்டங்களும், பிறவுமுள்ள
நோய்களும் நீங்கும், கார்த்திகை மாசிமாதங்களில் வருகின்றஞாயிற்
றுக்கிழமையிலும், சப்தமிதிதியிலும், நீயுதிப்பதன்முன் சந்தேகப்
படாமல் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுக்கு, அலகையும் வேதாளமும்முய
லகன்வலியும் நீங்கும், நினைத்தவையெல்லாமுடியும், என்றுவரங்கொ
டுத்தருளித், தேவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, வித்துன்மாலிக்குத்
தம் திருவடிமீதிலுயிரித்துச், சூரியனிடத்துப்புருந்தருளினார். என்
று அகத்தியபகாமுனிவர் சொல்லியருளலும்,வசுமன்னன்வணங்கிச்
'சுவேதகேது முனிவர் சரித்திரத்தைச் சொல்லியருள வேண்டுமென்
னவினாவ அவ்வகத்தியமுனிவர் சொல்வாராயினார்.

ஆதித்ததீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

சுவேதகேதுச் சருக்கம்.

முச்சுடரின் றடத்தியல்பும்பா தகங்கடவீர்ந்தமைபுமுனிவன்கூற
விச்சையுடன்மகிழ்ந் தருகிவசவுரைப்பானெழுபுவனமெதிர்த்தேயாடு
மெய்ச்சுடரைப்பணிந்தவர்கள்சிறப்பனைத் துந்தெளியவீனி விளம்புபூ
ன்ற, னச்சுபசுந்தமிழ்முனிவன்குவேதகேதுவின்சரிதநவில்வதானான்.

அருமறையின்முடிவுணர்ந்தகிவயோகத்திலகனுத்தால்கினென்
றோது, மொருமுனிவனெங்காலஞ்சிறுவீருக்காத்தவமுயன்றனுலக
த்தூடே, பொருவரியகிவனவனுக்கெதிர்தோன்றியுனக்கினியபுதல்வ
னீந்தோ, மருவுமந்தப்புதல்வனுக்குவயதிருநான்கெனவுரைத்துமறை
ந்துபோனான். (உ)

சொன்னபடியொருபுதல்வன்பயந்தனனப்புதல்வனுக்குச்சுவே
தகேது, வென்னுமபிதானமிசைத்தாரணநூலாகமநூலிரண்டுமேபா
தித், துன்னரியமந்திரத்திரகலைகளைத்திணையுமுபதேசித்தான், முன்
னியநற்றவப்பலத்தாற்சிறுவனெறிமுறையறிவான்முதியனான். (ங)

வேறு.

மகவிடத்துமனதுபற்றிமகிழுநாளின்மைந்தனுந்
தகரவித்தைதனதியற்கைதாதைகூறுகென்றனன்
மிகுதிபெற்றதகரவித்தைவிதமிரண்டுமைந்தனே
யிகழ்வதற்றவாதிபூதமான்மிகங்கொன்னவே. (ச)

அதுவிரிக்கின்முன்னதானவாதிபூதமதுவிராட்
டிதயபுண்டரீகமானவெல்லைதில்லையதனிலே
நதிவிளங்கமதிதுளங்கநகைதுளும்பிவழியவே
கதிரனந்தகோடியன்னகடவுளாடுநடனமே. (ரு)

மற்றையாதியான்மிகத்தின்வகையுரைக்கின்மனிதர்தன்
குற்றமற்றவிதயபுண்டரீகஞானகுசுரமா
முற்றவீதிரண்டுகுறதொன்றுமானத்ததா
மற்றையொன்றுவாசகத்ததென்றுகூறுமறைகளே. (சு)

மானதங்களைத்தருபம்வாசகங்கள்சத்தமா
மானவிவ்விண்டுதானுமருவுதன்னொடுருவமா
முனமற்றசத்தபேதவுருவமன்னவுருவமா
மினமற்றசத்தபேதவுருவநாதமேழுமே. (ஸ)

அருத்தருபிலுருவமாவதானஞானதாண்டவ
மருத்தருபிலுருவமாவதளவிலாதசின்மயம்
நிருத்தபிவ்வியண்டிதத்தூர்கழுமுன்னைநனைநிறை
கருத்திலைந்துவன்னமாகவெழுதுமைந்தகாணலே. (௮)

ஆடகப்பொன்னம்பலத்திலாடல்காணிநாடலா
நாடகத்தைநாடஞானநகரின்மேவுகென்றனன்
மாடமுற்றதில்லைகாணமகிழ்சுவேதகேதுவுங்
காடுவெற்புநாடசன்றுகாவிரிக்கனையதினன். (௯)

ஆறுசண்டுகைமருங்கிலாலயங்கள்கண்டுபோ
ரேறுகொண்டகொடியர்தில்லையில்லைகண்டுபரவினான்
வீறுகெண்டைமீனுகண்டுமேல்விழுந்தபூசதந்
தாறுகொண்டசந்தசைந்ததண்டலைக்குண்மேவியே. (௧௦)

துய்யவீதியிற்புகுந்துகுழவந்துய்யையிளிற்
செய்யகங்கையிற்படிந்துதிவ்யலிங்கவடிவமா
மையனைப்பணிந்துநாமுபயனுமாலுமமரநும்
வையமுட்பிழைக்கநஞ்சும்வல்லிதாள்வணங்கினான். (௧௧)

வருபுயங்கன்கண்டபோதுவரமளிக்குமன்றிரீ
நிருபுயங்கனரிடுபுயங்கமெழுதூறுதிகழவே
யொருபுயங்கர்புலிவணங்கவுருகியன்பர்மகிழரீ
டருள்புயங்கநடனமாடுமமுதைநின்னுபருகினான். (௧௨)

செங்கையொன்றின்றவங்கிதிருதிசென்றுகனலேவா
ரங்கைதங்குதுடிமுழக்கெண்டகோளமதிரவேரீ
பங்கயம்புரைந்தசெங்கையபகற்றவாளராக்
கங்கணம்பொருந்துமோர்கைகதியிதென்றுகாட்டவே. (௧௩)

பரிபுரங்கள்கலகலென்றுபதாபுத்திலைசயவே
புரிமருங்கினுந்திமார்புபுரிமுதுநூலிலங்கவே
திருமுகம்புன்முறுவல்லிந்தவாடுகின்றதேனைநல்
லருண்முகந்துசொரியுமங்கணரசைநின்னுபரவினான். (௧௪)

இந்நடத்தையிதயபுண்டரீகமீதினெழுதியே
யந்நகர்க்கணவைகுநாளிலவனுயிர்க்கமைந்தநான்
முன்னடுத்ததுதெளிந்துமுனிகவேதகேதுவு
மின்னலுற்றகாலமவெல்லதேதினென்னவெண்ணினான். (௧௫)

வேறு

நைய்யுமா முனிவனு ஞானமேன்மையா
லுய்யுமா றி துவெனவுறு திநோக்கியே
யையன்வாழ்வு ஸ்டயகா லஞ்ச ரத்திலே
வெய்யகாலன் றனைவெல்லேமவினான்.

(ய௭)

ஆலயம்புதூந் துமுக்குளத்திலாடினான்
சூலியைக்கன்னியைத்தொழுதுபோற்றினான்
காலனையுதைத்தகாற்கடவுள் வைகிட
நாலிருசெங்கலாற்கோயினாட்டினான்.

(ய௮)

வயதுநாலிரண்டதாய்மாயுநாள்வரச்
செயலெலாஞ்சிவன துசெயலதாகவே
யயர்விலா திருந்தெழுத்தைஞ்சமோதினான்
புயமெலாமந்தகன்பாசம்பூட்டினான்.

(ய௯)

வெங்கயீறதுதனைக்காலன்வீசவு
மங்கமுநடுங்கிலனந்தமாமுனி
சங்கரனருச்சனைதவிர்குதேயென
மங்கினனவெனதிர்வள்ளனோன்றினான்.

(ய௯)

மண்டுபோரந்தகன்வலியைநீக்கியே
யண்டரானவர்தொழுவந்தமாமுனி
கண்டபாசத்தையுங்கழற்றியேகினான்
தொண்டர்பாசங்களைத்தூரக்குந்தோன்றலே.

(௨௦)

தூயவன்மறைந்தபின்சுவேதகேதுவு
நாயகன்றிருநடநாடவேணுமென்
றாயமாதவஞ்செயவந்தநாளிலே
மாயவன்கருடன்மேல்வந்துதோன்றினான்.

(௨௧)

வீறியமுனிவனுமிகுத்தவன்பினால்
மாறிருவடிமலர்வணங்கியத்தினான்
ஏறியகருடனிலிழிந்துமாமுனி
தேறிடமுனிவனுச்சிரமஞ்சீரந்தனன்

(௨௨)

செய்தவப்பலத்தினர்சேர்ந்தமாடனை
யெய்தியேமுனிவனுமிறைஞ்சிக்குறுவான்
மைதிகழ்மிடற்றினன்மணிரடந்தொழு
துய்வதற்கொருவாழுதவுகென்றான். (௨௩)

தவமறமுனிபுடன்முகுந்தன்சாற்றுவா
னவனீமேற்சிவன்புரியாடலொன்பதிற்
புவனமுமேத்திடப்புனிதனாவான்
கவுரிதாண்டவத்தவெண்காடுதன்னிலே (௨௪)

சிதம்பரநடனமுன்சேனித்தேன்பெய்யுன்
னதம்பெறுகவுரிதாண்டவத்தநாடுதற்
குதங்கனேமுதலவாமுயர்ச்சியாருடன்
மதங்கராச்சிரமமாமதனில்வைகினேன், (௨௫)

அசிதரன்கேவலன்கபிலனங்கிரா
வசமதிகாசிபன்வதிட்டன்கண்ணுவன்
சசிபெறுமத்திரிசனகன்கோதமன்
பசுபதிநாரணமுனிவன்பார்க்கவன். (௨௬)

சவுனகன்சுதீட்டிணன்சத்திகந்தனு
மவுனபார்க்கவன்சதானந்தன்மாரிசன்
கவுசிகனூரோடசன்கவுற்சன்காலவன்
தவமுயன்றனர்நடந்தன்னைக்காணவே. (௨௭)

நிற்குணவடிவமாய்நிருத்தஞ்செய்தலாற்
சிற்சபைமுத்தியேயளிக்ஞஞ்செவ்வுமு
மற்புதமுத்தியுமளிக்ஞமித்தலஞ்
சற்குணமுடன்புரிதாண்டவத்தினால். (௨௮)

*இத்தலந்தனின்மகாவிலிங்கமொன்றுள
துத்தமத்துத்தமமுவமையற்றது
சத்தியஞ்சத்தியந்தனைவணங்கினாற்
பத்தியற்றவர்களும்பாசநீங்குவார். (௨௯)

இதுதனைப்பகிர்ந்துநான்கெல்லையாகவே
முதலளவிரண்டுடன்முன்றுநான்கெலும்
விதமதிற்பயின்றவர்வீடுபெற்றுமுன்
பதவிகளுக்கினும்பயிலுவார்களே. (௩௦)

இந்திரன் றன்பழியிதனி னீக்கினான்
முந்தியவுகந்தனின்முனி முனிந்திடு
தந்தநான்குடையிடுஞ்சாபந்தீர்த்ததென்
றந்தணன்புதல்வனுக்கறியக்கூறுவான்.

(௩௬)

சுவேதகேதுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் கூ - க்கு செய்யுள் ௩௮௫.

வ ச ன ம்.

—*—

உத்தாலகமுனிவர் புத்திரப்பேற்றை விரும்பிச், சிவபெரு
மானோடுகூடுகிறபொழுது தவஞ்செய்தார். சிவபெருமான் இடப
வாகனமேற்கொண்டெழுந்தருளியவந்து, உத்தாலகனே! உனக்கு ஒரு
சற்புத்திரனை யிந்தோம். அப்புத்திரனுக்கு வயது எட்டென்று
சொல்லி மறைந்தருளினார். சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய வரச்சி
ன்படியே உத்தாலகமுனிவர் ஒரு புத்திரரைப்பெற்று, அந்தப்புத்தி
ரருக்குச் சுவேதகேதுவென்றுபெயரிட்டு, வேதசிகரமங்கனையும்,
மந்திரதந்திரமங்கனையும் போதிக்க, அச்சுவேதகேதுமுனிவர் முற்
ற்பிழிற்செய்த தவபலத்தினாலே, அந்தூல்களையெல்லாம் கற்றுண
ர்ந்து, வயதிற்குரிய ராயினும் கல்லியறிவொழுக்கங்களாற் பெரியர
யினார். ஒருநாள் சுவேதகேதுமுனிவர் தந்தையாரை நமஸ்கரித்துத்,
தகரவித்தையினியல்பை உபதேசித்தருளவேண்டுமென்று கேட்கத்,
தந்தையாராகிய உத்தாலகமுனிவர், மைந்தனே! பரங்கருணைத் த
டங்கடலாகிய நடேசப்பெருமானுடைய இலக்கணங்களை உண்மை
நூல்வாயிலாக அறிந்து, நல்லொழுக்கத்தின் வழவாது கிடைக்கொண்
டு, அவருடைய விளக்கத்துக்கு இடமாகிய திருவுருவைவிராட்புருட
னாகிய பிரமாவினது பிரமாண்டசரீரத்தின் இருதயகபலமாகிய தில்
லையிலே நாடோறுப் விதிப்படி அன்போடு தெரிசித்துக்கொண்டு வந்
தவர், அந்நடேசப்பெருமானைத்தமது பிண்டசரீரத்தினது இருதய
கமலமாகிய தகரத்திலே தியானித்துத் தரிசித்துப், பாசநீங்கி முத்தி
யடைவர், இதுவே தகரவித்தை என்று உபதேசித்துச், சிதம்பரத்
திற்குச் செல்வாயென்றார்.

சுவேதகேதுமுனிவர் அவ்வாறே சிதம்பரத்தையடைந்து, சிவ கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து திருமூலட்டானேகரமைப்பணிந்து சிவகாமியம்மையாமை வணங்கித் தீர்ப்பெருமானைத் தெரிசித்துப் பேராணந்தழுந்து, அந்நடேசன் பெருமானைத்தமது பிண்டசரீர்த்தி னது இருதயகமலமாகிய தகமத்தினும் தியானித்துத் தரிசித்துக் கொண்டு, அச்சிதம்பரத்திலே வசிக்கின்ற நாளில் தம்முயிருக்கமைந்த எட்டுவயதும் முடியுங்காலம் சமீபித்ததனை அறிந்து, வருந்திப் பின்பு, ஞானமேன்பயயினாலே, திருவெண்காட்டில் இப்போனைவெல்லலாமென்று அறிந்துகொண்டு, தீதம்பரத்தினின்றும் நீங்கித், திருவெண்காட்டைச்சேர்ந்து, திருக்கோயிலிணுட்புகுந்து, முக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சுவேதவனப்பெருமாளையும் பெரியபிராட்டியாரையும் வணங்கித்துதித்து ஒரு சிவலிங்கம் தாபித்துப், பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றநாளில் எட்டுவயதும் முடிந்து இறக்கும் நான்வருதலும், சுவேதகேது முனிவர் தம்சொல்லற்று, எல்லாம் சிவச்செயலாகச், சோர்வின்றியிருந்து, திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, இயான் வந்து, அம்முனிவருடைய புயமுழுதினும் பாசத்தாப பூட்டுதலும், அதற்குச் சிறிதும் அவர் நடுங்காமல் சிவபூசை தவிர்கின்றதேடென்று வருந்தினார். இப்படியாக வருந்துகின்ற சுவேதகேது முனிவருக் கெதிரே சுவேதவனப்பெருமான் தோன்றியபொழுது, மண்ணையா வலிமையை நீக்கி, அம்முனிவரைப்பூட்டிய பாசத்தையுங்கழற்றி மறைந்தார், சுவேதவனப் பெருமான் மறைந்தபின்பு சுவேதகேதுமுனிவர் திருவெண்காட்டிலே சிவபெருமான் றிருநிறத்தத்தைத் தெரிசித்தற்கன்புற்றுத், தவஞ்செய்தார், அப்பொழுது விஷ்ணுமூர்த்தி அங்கே வந்துதோன்றி, சுவேதகேதுமுனிவர் அவ்விஷ்ணுமூர்த்தியின் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்துச், சுவாமி. இத்தலத்திலே சிவபெருமானது திருநிறத்தத்தைத் தரிசித்துய்வதற்கு ஒரு வரம் அருளுமென் னு வினாவ், விஷ்ணுமூர்த்தி சொல்வாராயினார்.

சுவேதகேதுவே! சிவபெருமான் பூமியின்கண்ணே செய்கின்ற ஒன்பதுதாண்டவத்திற் கௌரி தாண்டவத்தை இத்திருவெண்காட்டிற்செய்தருளுவர். யான்முன்னே சிதம்பரநிருத்தத்தைத்தெரிசித்தேன். இத்தலத்திலே கௌரிதாண்டவத்தைத் தெரிசித்தற்கு மதங்கராச்சிரமத்திலிருந்து தவஞ்செய்தேன். அசிதரன், சேவலன், கபிலன், அங்கிரா, வசமதி, காசிபன், வதிட்டன், கண்ணுவன், அத்திரி, சன

கன், கோதமன், பசுபதி, நாரணமுனிவன், பார்க்கவன், சவுனகன்
சுதீட்டிணன், சத்தி, கந்தன், மௌனபார்க்கவன், சதானந்தன், மாரி
சன், கவுசிகன், உரோமசன், கவுற்சன், காலவன் என்னுமுனிவர்க
ளும் இக்கௌரிதாண்டவத்தைத் தெரிசித்தற்குத்தவஞ் செய்தார்
கள். சிவபெருமான் நிற்குணவடிவமாய் நிருத்தஞ்செய்தலினால் சித்
ம்பரம் முத்தியைமாத்திரமே கொடுக்கும். சற்குணவடிவமாய்த்
தாண்டவஞ் செய்தலினால், இத்திருவெண்காடு செல்வத்தையும்
மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கும், இத்தலத்தில் உத்தமத்தில் உத்தம
மாயதும், ஒப்பில்லாததும், ஆகிய மகாலிங்கம் ஒன்றுண்டு. பத்தி
ற்றவர்களேயாயினும் அம்மகாலிங்கமூர்த்தியைவணங்கினால், பாசநீ
ங்கி முத்தியடைவர். இதுசக்தியம். சத்தியம். இத்தலத்திலே சரி
யை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களினாலும்
வழிபாடு செய்தவர், பாசநீக்கம்பெற்றுச் சாலோக சாமீப சாரூப
சாயுச்சியமென்னும் நான்கு பதங்களையுட்பெறுவர்.

சுவேதகேதுச்சருக்க முற்றிற்று.

இந்திரன்பழிதீர்த்தசருக்கம்

முன்னைநாளிலேயிந்திரனை னும்பகைமுடிக்கத்
தன்னேநேரிலாதவன் றுவட்டாவெனுந்தபதி
யின்னலாகியவஞ்சகமகத்தினையிழைத்தா
னன்னவேள்வியிலுதித்தனனவிடத்திலோரவுணன். (க)

ரித்தனித்தமோரம்பிடைதூரமேநிமிர்ந்து
சுற்றமப்படிவளர்ந்தனன்விருத்திராசுரனை
றுற்றநாமமும்விருத்தியாற்றறித்தனனுலகிற்
பெற்றதின்கிரியையேதோர்நெடுங்கதைபிடித்தான். (உ.)

வளைந்துநீளெயிறிரண்டுமாமேருவில்வளர
வளக்கரேழுமொன்றானபோற்சுடர்விழியகல
விளக்கும்வானகமடைபடவளர்த்தனன்மெய்யைத்
துளக்கவானவர்சதமகர்கிவன்செயல்சொன்னார். (ஈ.)

பகையுரத்திடுமுன்னமேயழிப்பதுபரிசென்
றிகன்மதித்தெழுந்திந்திரனீரிண்டெயிற்றுப்
புகர்முகப்புழைக்கரத்தயிராவதப்பொருப்பின்
சிகரமொத்தமத்தக்கத்திவ்வச்சிரங்கொடுசென்றான். (ச)

கண்டெதிர்த்தவன்சுழற்றினன்கதையினைக்கதையின்
சண்டவாயுவினவிசையினுற்கிரியெலாஞ்சாயந்த
தெண்டிசாமுகத்திபங்களுங்குருதிநீரோடுத்த
வண்டகூடமுனசிதறினதமரர்வெந்நடைநதார். (ரு)

வேறு.

விண்ணிலோடினார்விரைந்துபின்னுள
கண்ணினிலிந்திரன்கண்டுவெம்பகட்
டணணன்மேலுமைத்துவந்தவுணன்மைக்கதை
தண்ணிலாவச்சிரப்படைபிறழ்வினான். (கூ)

புரந்தரன்மீளவுங்குவிசமபோற்றில
னிருந்தடம்புயத்தினிலெறிந்துவாட்டினான்
வரிந்திடுமொழுதமதற்குமுன்னமே
விரிந்திடுநிமிர்ந்திடுமெருவென்னவே. (௭)

ஆண்டுநூறுயிரமமர்விளைத்தலுங்
காண்டகுவிருத்திரன்கழுத்தவீழ்ந்தில
நீண்டிவன்வளர்ந்திடுமெழுச்சியேதென
மாண்டபன்மகத்தினுன்மனத்தினெண்ணினான். (அ)

வெவ்வியமகமுனஞ்செய்தவேலையில்
வவ்வினராகுதிபதியுமங்கியு
மவவிருவருமிவனாகத்தாகியே
யிவ்வுடல்வளர்த்தனரென்றுதேறினான். (கூ)

தேறினவிந்திரன்றிங்களங்கியை
வீறுறவழைத்திவன்மெய்யைவீட்டுநீ
ரேறுகபுறம்பெனவேத்தினுவன்
கூறலுமவழியிலைகுதிக்கவென்றனர். (ரி)

வழியதுதிறந்திடுவருகுலோமென
மொழியையுமவிரித்தனர்முனியுமிந்திரன்
பழிபடும்குவிருத்திரனபாழிவாயிரு
க்பழிபடவஞ்சுக்ககிரியைசெய்தனன். (ஹ)

விருத்திரன்பாழிவாய்விரித் துவிண்ணின்மேற்
கரத்தையுமெடுத்தனன்கணக்கிலாதநா
ளருத்தியான்மதியமுமங்கியும்மவன்
புரத்திலுமகன்றுதம்புரத்திலெய்தினார்.

(யெ)

அன்னவரகன்றபின்னவுணர்கோமகன்
றன்னதுவளர்ச்சியும்வலியுந்தாழ்ந்தன
முன்னமேயெறிந்திடுமூரிவச்சிரஞ்
சென்னியையரிந்துகீழ்த்திசையிலிட்டதே.

(யீந)

வரமதாசலத்திறைமகிழ்ந்துபோயினான்
றிமதாமிமையவர் திரண்டுவாழ்த்தினார்
முரணியேபவுணனைமுன்புசெற்றிடும்
பிரமபாசகமவன்பின்பிடித்ததே.

(யச)

அப்பழிதொடர்தலுமஞ்சிவாசவ
னிப்பதியடைந்துதன்னிடம்பைநீக்கினான்
ஒப்பறுமுனிவவென்றுரைத்துவெண்கரி
மெய்ப்பழிதுடைத்ததும்விளம்பலாயினான்.

(யஇ)

இந்திரன்பழிதீர்த்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௨ - க்குச் செய்யுள் ௪௦௦

வ ச ன ம்

—*—

முற்காலத்திலே துவட்டாவென்னுந் தபதியானவன் தன்பகை
வனாகிய இந்திரனை அழிக்கும்பொருட்டு, ஒருகொடிய யாகுத்தைச்
செய்தான். அந்தயாகத்தினின்றும் விடம்போல ஒரு அசுரன் பிறந்
தான். அவ்வசுரன் தினந்தினம் ஒரு அம்புசெல்லுமிடயரம் நிமிர்ந்து
சுற்றுப்பக்கமும் அப்படியே வளர்ந்து, விருத்திராசுரனென்னுங்
காரணப்பெயர்பெற்றான். அவ்விருத்திராசுரனைக்கண்ட தேவர்கள்
நடுங்கி, அவன் செயலை இந்திரனிடத்திற் சொல்ல, இந்திரன் அவ
னோடு போர் செய்தல் கருதி வெள்ளையானமேற்கொண்டு வச்சிரா
யுதமேந்திச் சென்றான். இந்திரன் வருதலை விருத்திராசுரன் கண்டெ
திர்ந்துத் தண்டாயுதத்தைச் சுழற்ற அத்தண்டாயுதத்தின் சண்ட

வாயுவின் விசையினால், மலைகளெல்லாம் சாய்ந்தன, திக்குயானைகள் உதிர நீரைச் சொரிந்தன. அண்டகூடம் சிதறியது. தேவர்களெல்லாரும் ஆகாயத்தில் ஓடினார்கள். இந்திரன் தேவர்கள் தோற்றோடுவதைக் கண்டு, வெள்ளையானையை நடத்திக்கொண்டு, விருத்திரனுக்கெதிரே சென்று, அவன் கையிலுள்ள கதாயுதத்தை வச்சிரத்தாற்றாளிப்படுத்திக் கைகளை யறுத்தான். அக்கைகள் அறுக்குந்தோறும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தன. இப்படி நூறுயிரவருடம் இந்திரன் போர்செய்தும் விருத்திராசுரன் இறந்திலன். பின்பு இந்திரன் விருத்திரன் வளர்ச்சிக்குக் காரணம் யாதென்று ஆலோசித்துத் (துவட்டாயாகஞ் செய்தகாலத்திலே சந்திரனும் அக்கினியும் ஆகுதியைவவ்வினார்கள். அதனால் அவ்விருவரும் இவனுடலிற் புகுந்து, இவ்வுடலை இப்படி வளர்க்கின்றார்கள் என்று) தெளிந்து, சந்திரனையும் அக்கினியையும் அழைத்து, நீங்கள் இருவரும் இவ்விருத்திரனுடைய உடலைவிட்டுப் புறஞ்செல்ச என்றுதுதிக்க, அவ்விருவரும் யாங்கள் வெளிப்படுதற்கு வழியில்லையென்றார்கள். அதுகேட்ட இந்திரன் விருத்திரனுடைபாழிவாயானது இருகிழிபடும்படி ஒரு வஞ்சகக்கிரியை செய்தான். உடனே விருத்திரன் பாழிவாயை விரித்துக் கையை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு, கணக்கில்லாதநாள் நின்றான். அக்காலத்திலேசந்திரனும், அக்கினியும், அவ்விருத்திரனுடைய உடம்பினின்றும் நீங்கித் தம்மிடஞ் சென்றார்கள். பின்பு விருத்திரனுடைய வளர்ச்சியும் வலிமையுந் தாழ்ந்தன. அப்பொழுது இந்திரன் வச்சிராயுதம் விருத்திரன் தலையையறுத்துக், கீழ்த்திசையில் இட்டது. உடனே தேவர்கள் கூடிவாழ்த்த இந்திரன் தன்பதியையடைந்தான். பின்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற பிரமபாதகம் இந்திரனைப் பிடித்துக்கொண்டது. இந்திரன் பயந்து, திருவெண்காட்டையடைந்து, முக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சுவேதவனப்பெருமானைப் பணிந்து தன்பாதகத்தை, நீக்கிக்கொண்டான்.

இந்திரன் பழிதீர்த்த சருக்க முற்றிற்று.

ஐராவதச்சிவப்பிரியச்சருக்கம்.

— 122 —

பொன்னுலகிடத்தின்முன்னேபுரந்தர்பவன்போந்தான்
முன்னியபவனிகாணமுனி துருவாசன்சேர்ந்து
தைந்நிறைகனகமாலையுறையாகத்தந்தான்
மன்னவனதனைவாங்கிவாழணத்தலைமேல்வத்தான். (சு)

வெண்கரியதனைக்காலால்மிதித்துறுத்தெறிந்ததங்கே
கண்கனல்செரியநோக்கிமுனிவன்கனைறுகறுந்
தண்பொலிகனகமாலையுறுத்தெறிதலாலே
மண்புடைமதமாய்க்காட்டுவாழணமாகவென்றான். (௨)

மோகமானதுபோயானைமுனிவனைதரியுறிகந்ததர்
சோகநீங்குவதென்றென்றுதுதிக்கையாவணங்கிச்சொல்ல
நாகமேயுனதுசாபநடுக்கமுநதிருவெண்காட்டி
லேகினுலாமென்றோதிமுனிவனிருக்கைசேர்ந்தான். (௩)

வெங்கயமுனிவன்சொன்னிதியினூற்றிருவெண்காட்டோர்
பங்கயமடுவின்மீதேவிழுந்துதன்பயங்கடர்ந்து
மங்கையர்முலைநீர்கோட்டுமழைமதம்புழைக்கையாட
வங்கயமனந்தகாலங்கழித்ததாரணியந்தோறும். (சு)

பற்புலபிடிகள்சூழப்பயமறத்திரிந்ததிப்பால்
முற்கலையோகிதந்தமுனிசிவப்பிரியனென்பா
னற்பகற்புரிவதெல்லாமரனருச்சனைகளாகுங்
கற்பதைஞ்செழுத்தேயாகுங்கேட்பதாகமங்களாகும். (௫)

மைந்தனுமறிவான்முற்றுமரித்திடாவரத்தையடித்
தந்தையைப்பணிந்துசாவாவரந்தருதலமேதென்று
னந்தமாமுனிவன்குறுமரனுறைதிருவெண்காட்டின்
முந்தியேயுறைவார்க்கெல்லாமுத்திமுத்தினத்திலாகும். (௬)

ஆதலாற்றிருவெண்காட்டிலமர்கவென்றருளிச்செய்தான்
ருதைசொற்படியேயந்தமுனிவனத்தலத்திலெய்திச்
சோதியைத்தொழுதுசைவத்துறையவடிசூழல்ல
மாதவமுடித்தான்சித்தவடதருமருங்கிற்பன்னான். (௭)

ஒருபகற்பொழுதுமுன்சொல்லுயர்க்நிறுலாவுங்கானத்
தரியபூர்த்தடத்திப்புக்கோராயிரங்கமலங்கொய்து
பெருகியசுமையாக்கொண்டுமீண்டனன்பிடியோடந்தப்
பொருகரிவரவுகண்டுகடிதின்றீபோவதானான். (அ)

ஒடியமுனிவன்றன்னைத்தொடர்ந்தடர்ந்தொருகைவேழங்
கூடியங்குவன்றன்மார்பிற்குத்தினகொடியகோட்டால்
வாடியமுனிவன்விழந்தான்மயக்கமுமுடனேநீங்கித்
தேடியமலர்விடாதேயெழுந்தனன்றுவட்சியோடே. (க)

எழுந்தவனிதர்த்துள்ளேயிறையவனெழுத்தோரைந்து
மழுந்தியகடினத்தாலேயடற்கரிமருப்புறாம
விழிந்ததக்களிற்றின்றியவயிற்றின்றிலிர்த்தமாரி
'பொழிந்திடப்பழையதானனைவுடன்பொருமிற்றன்றே. (ஈ)

முனிதருவாசனிட்டசாபமோமுடியக்கானே
மினஞ்சிவப்பிரியன்சாபம்குகிலோவென்னுமென்று
மனங்கரைந்தவனையெய்திப்பணிந்துகைமமதமாக்கூறுஞ்
சினங்கொடுன்றனைநான்செய்தபிழையெலாந்தீர்க்கவேண்டும். (உ)

பொதிசடைமுனிவாவென்றுபலபலபுகழ்பபோதி
னதிமதியணிவாரன்பனகைபுரிந்துரைப்பானீயு
மதமுடைமையினாலுந்தாமதகுணமுடைமையாலு
மிதமகிதங்கள்பாராதெமக்குநீயிடுக்கண்செய்தாய். (ஊ)

இடுக்கணீயெமக்குச்செய்தவியல்பினானக்குப்பாவ
மடுக்குமேயெனவென்றஞ்சியிருந்தனமதுவேயல்லா
னடுக்கம்பேறிலேபோகென்றுமுனிவரனவின்ருவேணிக்
கடுக்கையானிருந்தகோயிற்குறுகினன்கமலத்தோடே. (ஐ)

திருத்தமுன்றினிலுமாடிச்சிறந்தபொன்னியிலுமுழ்கி
வாய்த்தசம்புவைத்தெண்ணீரான்மீலையாழமுதாற்சாந்தா
லாத்தநூன்முழைவழாமலருச்சனைபுரிந்துரித்த
நாத்தமுட்பேறுமாறஞ்செழுத்தையுநிலுன்றான். (ய)

பூசணியிரண்டுபோதும்புரியுமந்நாளிலோர்நாட்
டேசுடனிலிங்கமீதிற்றிருவுருதெரியத்தோன்றி
யீசனுங்கரங்களாரவவன்றனையிறுக்கபுல்வி
மாசிலாலிலிங்கத்துள்ளேயவனுடன்மறைந்துபோனான். (ஐ)

தினகரன்மதியங்குடுத்தினத்திலைவகாசிதன்னில்
முனிவரனிறையைசசேர்ந்தானாதலான்முருகன்போல்வா
யனையதிங்களில்நாளிலவரடிவணங்குவார்கள்
புனையலர்சொரிவாரெல்லாஞ்சிவகதிபுகுதுவாரோ. (யசு)

ஐராவதச்சிவப்பிரியச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் யக - க்ருச் செய்யுள் சகச

வ ச ன ம்.

—*—

முற்காலத்திலே பொன்னுலகின்கண்ணே இந்திரன் பவனிவந்தபோது அப்பவனியைக்காணும் பொருட்டுத், துருவாசமுனிவர்வந்து, கையுறையாக இந்திரன் கையினிடத்தே கனகமாலையைக் கொடுக்க, அவ்விந்திரன் அதனை வாங்கி வெள்ளையானையின் தலையின் கண்ணைத்தான். அவ்வெள்ளையானையானது அம்மாலையைக் காணினால் மிதித்து அடாததெறிய, அதனைத் துருவாசமுனிவர்கண்டு மிகக் கோபித்து, வெள்ளையானையே நீ பூமிபினிடத்தே மதம் பொருந்திய காட்டுயானையாகக் கடவாயென்று சபித்தலும், அவ்வெள்ளையானை நடுங்கி, அம்முனிவரைத் துதிக்கையால் வணங்கிச், சுவாமி! அடியேனுக்கு இச்சாபப்நீங்குவது எக்காலமென்று பிரார்த்திக்கத், துருவாசமுனிவர் யானையேநீ! திருவெண்காட்டிற்கென்று சிவபெருமானை வணங்குவையாயின், இச்சாபம் நீங்குமென்று கூறித்தம் மிருப்பிடத்திற் சென்றார். பின்பு வெள்ளை யானையானது திருவெண்காட்டில் ஒரு தாமரைமடுவில் விழுந்து, பயம் நீங்கி மழை போலும் மதநீர்சொரியப், பலபெண் யானைகளோடுகூடி, ஆரணியந்தோறுந்திரிந்து, அநேக காலங்கழித்தது.

இப்பால் சிவப்பிரியமுனிவர் தந்தந்தையாராகிய முற்கலயோகியாரைப்பணிந்து, பிதாவே! சாதல் இல்லாதவரந்தரும் சிவத்தலத்தைச் சொல்லியருளும் என்று பிரார்த்திக்க, முற்கல முனிவர்மைந்தனே! திருவெண்காட்டில் வசிப்போருக்கு முத்தினத்தில் முத்திசித்திக்கும், அத்தலத்திற்குச் செல்வாய் என்றார். பிதாவின்வார்த்தைப்படியே சிவப்பிரியமுனிவர்திருவெண்காட்டையடைந்து, சுவேதவனப்பெருமானைத் தொழுது, ஞானமயமாகிய ஆலவிறுக்கத்தின்கீழே சைவசமயத்தோர்கள்சூழ, நல்லமகி தவத்தைப் பலநாட்செய்தார்.

ஒருநாள் சிவப்பிரியமுனிவர் முன்சொல்லப்பட்ட வெள்ளை யானை சஞ்சரிக்கும் காட்டில் உள்ள ஒருதாமரைத் தடாகத்திற் சென்று ஆயிரந்தாமரை மலர்கொய்து கொண்டு திருப்பி வரும்போது, அவ் வெள்ளை யானையானது பெண் யானையோடும் வருதலைக்கண்டு, விரைவோடுஞ் சென்றார். அப்பொழுது வெள்ளை யானை நெருங்கிக், கொம்புகளினால் அம்முனிவருடைய மார்பிலே குத்த, அவர் வாடிவிழுந்து, உடனே மயக்கம் நீங்கித் திருப்பூங் கூடையைக்கவிடாதெழுந்தார். அந்த யானையின்கொம்புகள், அம்முனிவருடைய இருதயத்திலே சிவபிரானுடைய திருவைந்தெழுத்து அமுர்தியிருக்கின்ற கடினத்தால் அமுர்தாமல், அந்தயானையின் முகத்திற்குநேயமுந்தி வயிற்றிற்செல்லுதலால், இரத்தம்மழைபோலப்பொழிந்தது. பின்பு அவ்வெள்ளையானை முன்னினைவு பெற்றுத், தருவாசரிட்ட சாபமோ முடியக்காணும், இன்னும் இம்முனிவருஞ் சாபமிடில் யாதாய்முடியுமோவென்று, மனங்கரைந்தழுது, அச்சிவப்பிரிய முனிவரைதது திக்கையால் வணங்கிச், சுவாமி! அடியேன்பிழையைப்ப் பொறுத்தருளுமென்று, பலவாகப் புகழ்ந்தேத்தியது. அப்பொழுது அம்முனிவர் நகைபுரிந்து, வெள்ளையானையே ! நீமதமுடைமையாலுந் தாமத குணமுடைமையாலும் இதம் அகிதம் பாராமல் எமக்குத் துன்பஞ் செய்தாய். இப்படி எமக்குத் துன்பஞ்செய்தலால் உனக்குப் பாவம் வருமேயென்று வருந்தி யிருக்கின்றோம். அதுவே யல்லது உன்னைச் சபியோம். போவாயாகவென்று சொல்லி, அங்குநின்றார் தாமரை மலரோடுத் திருக்கோயிலைச் சேர்ந்து, முக்குளத்தினும்காவிரியினும் ஸ்நானஞ்செய்து, சிவபெருமானைச் சிவாகமனிதிப்படி 'பூசித்துத்' தினந்தோறும் நாவானது தழும்பேறுமாறு திருவைந் தெழுத்தைச் செபிப்பாராயினார். இவ்விதமாகச் சிவப்பிரிய முனிவர் இரண்டுகால முஞ் சுவேதவனப்பெருமானைப் பூசைசெய்து கொண்டு வருகின்ற நாளில் வைகாசி மாதத்து அமாவாசை தினத்தில் இறைவராகிய சுவேதவனநாதர், சிவலிங்கத்தி னின்றூ தேகபொருந்திய திருமேனிகொண்டு தோன்றியருளிச், சிவப்பிரிய முனிவரைத் திருக்கரங்க ளால் இறுகத்தழுவிச் கொண்டு, அவரோடும் சிவலிங்கத்தி னுள்ளே மறைந்தார். ஆதலினால் வைகாசிமாதத்து அமாவாசையில் சுவேதவ னப்பெருமான் நிருவடிகளையுஞ் சிவப்பிரியமுனிவர்திருவடிகளையும் வணங்குவோரும் பூசிப்போருஞ் சிவகதியடைவர்கள்.

ஐராவதச்சிவப்பிரியச்சருக்க முற்றிற்று.

ஐராவதச்சுருக்கம்.

தகுஞ்சிவப்பிரியன்செய்தசெயலென ஐராவதேழுநூற்
பகர்ந்தமால்யானைசெய்கைபகருவோமபரிந்துகேளாய்
முகந்தவிழைந்துங்கோட்டுக்குருதிபோய்முறிந்துமார்பிற்
புகுந்துடலனைத்தும்வாட்டவளைந்ததப்புழைக்கையானே. (க)

பையவேவயிற்றிற்கட்டிப்பரம்பியகுருதிக்கட்டி
துய்யபுட்கரத்தினுலெசொரிந்திடும்பொழுதுதொண்ட
ரையநீரடியிற்சூட்டுமலர்களைழித்தோமென்று
கையதாமலர்பெய்கூடையினிற்சொரிகபலம்போலும். (க-)

நோவொருவகையானீங்கினுணங்கியகேள்வியாளர்
மாவடதருவின்கீழிலுறைந்தனர்மகிழ்ந்துபோற்றி
மூவறுபுராணாலும்வரிடைமுறையாற்றேர்த்து
தாபதரெனவேதித்தந்தவங்களைப்பிரித்ததன்றே. (கஉ)

தன்பெயாதனாலந்தத்தலத்திலோரிவிக்கநதாபித்
தன்புகையொவிரீர்மாலையெடுத்தருச்சனையுப்பண்ணி
யன்புடன்வழுஞ்செய்ததந்தநாளதனிலோர்நாட்
பொன்புரைசடையினுலுந்தோன்றினுன்புலவர்போற்ற. (கச)

ஆனையின்சூபரீக்கியவிரட்டியதனைவிக்கி
யானைமாழகனையின்றவணங்கொருபுறத்திற்காண
வானைமேற்கொண்டென்னையனருண்மழைபொழியாநின்றான்
யானையும்வணங்கியேத்தியடியில்வீழ்த்தெழுந்துகூறும். (கரு)

விழியிடந்துமக்குச்சாத்துமேகமேவியினர்முன்னாள்
பொழிமதக்கரியைக்காத்தபொருளைவடியேற்கென்று
மழிவிடாதனித்துச்சாபமகற்றுமென்றுரைத்துப்போற்ற
வழிபெருங்கருணைவாரிமழையெனவரங்களிந்தான். (கூ)

உப்புதைபிரண்டுகோடுமுதரம்விட்டெழுந்துநான்காப்
பெப்புறப்பழையசாப்பப்பெயர்ந்திடலினைகடந்ததோம்
தப்பநின்றதத்துழற்கியதினுறைதலைவனரை
நட்டபுடன்வலஞ்செய்வார்க்குப்பரசுகிறங்குவோமே. (கௌ)

வரங்களிப்படியேநல்கிமறைந்தனன்மறைந்தபின்னர்
பெருங்களிப்புடனேவிண்ணிலடைந்ததுபெருங்கைவேழ
மருங்கதியிதுபோனஸ்குந்தலமிலையாதலாலே
கரங்களிர்கனிபோலையன்றிருநடங்காணலாமே.

(௮)

தவம்புரிசுவேதகேதுமுனிவனையெனவுஞ்சாற்றிச்
சிவந்ததாமரைபோற்கண்ணன்மதங்கராச்சிரமஞ்சேர்ந்தான்
உவந்திடுகையீதென்றுவசவுடனுரைத்துப்பின்னும்
நவம்பெறுபுற்காலன்றன்கையினைநவிலவதானான்.

(சு)

ஐயிராவதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௨௨ - ச்சுச் செய்யுள் ௪௨௫

வ ச ன ம்.

—*—

திருவெண்காட்டில், வெள்ளையானையானது, சிவப்பிரியமுனி
வரைக் கொம்பிறை குத்தியபொழுது, அக்கொம்புகள் அம்முனிவர்
மார்பிலழுந்தாது, தன்முகத்திலழுந்தி, மார்பிற புதைதலால், உதி
ரம்பெருகியொழுக, வாடிப் பின்பொருவகையால் அந்நோய் நீங்கி,
மகிமைபொருந்திய ஆலவிருகுகத்தினடியில் தவஞ்செய்யும் பெரி
யோர்களை வணங்கித்துதித்துப், பதினென்புராணங்களையும் அவர்
களிடத்தே கேட்டறிந்து தவஞ்செய்தது. பின்பு அவ்வெள்ளையானை
ஈசானதிகையில் தன்பெயரால் ஒருதடாகமமைத்து, 'அத்தடாகக்
கரையில் ஒருசிவலிங்கந்தாபித்து, தூபம் தீபம் நீர் மாலை முதலியன
கொண்டு அன்போடும் பூசித்து, வலஞ்செய்து கொண்டுவருகின்ற
நாளில் ஒருநாள் சுவேதவனப் பெருமான் பெரியநாயகி உம்மையா
ரோடும் இடபவாகனமேற் கொண்டெழுந்தருளிவந்து வெள்ளையா
னையே ! உன்பூசைக்கு மிகமகிழ்ந்தோம். உனக்கு உள்ளேபுதைந்த
இரண்டு கொம்பும் வயிற்றினின்றெழுந்து, நான்குகொம்புகளாய்
விளங்கவும், துருவாசனிட்ட சாபம் நீங்கவும் வரந்தந்தோம். உன்த
டாகத்திலே மூழ்கி உன்றறாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமூர்த்தியைப்
பூசித்து வலஞ்செய்வோர்க்கும் மேலான வரங்களைக் கொடுப்போம்,
என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். வெள்ளையானை பெருந்
கிழ்ச்சியோடும் விண்ணுலகடைந்தது. அரிதாகிய கதியை இத்தலம்

போலக்கொடுக்கும் தலம்வேறில்லை. ஆதலால் இங்கே சிவபெருமானது திருநிருத்தத்தைத் தெரிசிக்கலாம். சுவேதகேது முனிவனே ! தவஞ்செய்வாயாக. என்றுகூறி, விஷ்ணுமூர்த்தி மதங்கராச்சிரமத்தை யடைந்தார். சுவேதகேது முனிவருத்திருநிருத்த தரிசனத்தின் பொருட்டுத் தவஞ்செய்தார் என்று அகத்தியமுனிவர் வசநன்னனுக்குச் சொல்லிப் பின்பு வியாக்கிரபாதமுனிவர் சரித்திரத்தைச் சொல்வாராயினார்.

ஐராவதச்சருக்க முற்றிற்று.

வியாக்கிரபாதச் சருக்கம்.

உத்தமர்க்கெலாமுத்தமனொருவன் முன்னுகத்தின்
மத்தியந்தினனெனும்பெயர்மாதவன்பயந்த
புத்திரன்புலிக்காலனிப்புவியிலெப்பொருளிற்
சத்தியப்பொருளறிந்ததன்வழியிலேசார்ந்தான். (க)

அயர்விலாதநன்னெறியிலேநடந்திடுமவனை
முயலகன்வலிபிடித்ததுமுன்னுளவீனையாற்
றயன்னொற்பெறுந்தாதையுமன்னையுஞ்சலித்துப்
பயமதாயதுதவிர்த்திடுஞ்செயலெலாம்பணித்தார். (உ)

பிள்ளையின்மையேதீமையாம்புதல்வரைப்பெற்றுந்
றெள்ளிதாயினன்றன்றெனிலதனிநுந்தீதா
மொள்ளிதாகியபுதல்வனுக்கிடுக்கண்வந்துற்றுந்
கொள்ளையாகியதீதினிற்றீதெனக்குலந்தார். (ங)

எந்தைதல்வினைபுரியவுந்தீர்கிலாதிருக்க
மைந்தனொந்துளம்வருந்தினுன்வருந்தியமகனைத்
தந்தைகூறுவான்வருந்தலைவருந்தலைதனயா
சிந்தையான்மகிழ்ந்திறைவன்வெண்காட்டினிற்செல்வாய். (ச)

அன்றுகின்பிணியகலுமென்றொருகதையறைவான்
சூன்றிருஞ்சிறையரிந்தவன்மலரவன்கோயிற்
சென்றுமுன்னமேசெம்பொலுந்முசியுஞ்சினத்தால்
வென்றிகொண்டதற்கிடர்கொடுத்தமையெலாம்விரித்தான். (ஃ)

மறையினுனவற்குரைசெய்வானியான் றரும்வரத்திற்
குறைவிலாமையாலவுணருமுனக்கிடர்கொடுத்தார்
பிறையுலாவியவேணியானருள்வரம்பெற்றா
லிறையிலையவர் வலியெலாந்தடுப்பையென்றிசைத்தான். (சு)

மீனினத்துடன்செறிபுனல்விளங்கியசுவேத
கானனத்துநீபெருந்தவம்புரியெனக்கருணை
யானனத்தயனுரைத்தனனுரைத்தலுமமர்
கோனனத்தனைப்பணிந்துநன்றெனவிடைகொண்டான். (ஏ)

கவுரிதாண்டவம்புரியும்வெண்காட்டினிற்கலந்து
நவமதானவோரிலிங்கமத்தலத்திடைநாட்டித்
தவமதானதுபுரிந்தனவன்புரிதலத்தைப்
புலவமுய்யநின்றாடினும்மகிழ்ந்தெதிர் போந்தான். (அ)

புரந்தரன்றொழுதிறைஞ்சினுன்புராந்தகன்புகல்வான்
வரந்தரும்படிக்குரையெனமகபதிமகிழ்ந்து
பரந்தசெம்பொனை நமுசியைப்பாகனைவலனைச்
சுரந்துணித்திடும்படைதருகெனவுரைசெய்தான். (க)

அமலேனாதுவான்வன்முதலவரையென்பதனால்
நமுசிதன்னைவெண்ணுரைபிலுற்சிறையெனநவிறிச்
சமரின்மற்றுளபகையையுந்துணியெனச்சாற்றி
யுமையிடத்தினுன்மறைந்தனன்பலவரமுதவி. (ஐ)

மின்பறிந்தபொன்னுலகிலமகபதிமேவி
வன்புகொண்டவெண்ணுரையினுமுசியையாற்றித்
தென்புலங்கரிலவுணரையடக்குவான்றெதிசி
யென்புகொண்டவச்சிரஞ்சமைத்தமர்கடந்திருந்தான். (ஐக)

வேறு.

மீண்டுமப்பதியினின்மேவியிந்தான்
பூண்டுமுகுஞ் சத்திடைப்புனலின்மூழ்கியே
தாண்டவப்பரையும்பணிந்துசந்ததம்
நீண்டவப்பழிகளுக்கியேகினுன். (ஐஉ)

வியாக்கிரபாதச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசச் சருக்கம் லக் - க்குச் செய்யுள் ௨௩௭

வ ச ன ம்.

—*—

அரசனே! முன்னுத்திலே மத்தியந்தின முனிவருடைய புத்திரமாகிய வியாக்கிரபாதமுனிவர், உண்ணப்பொருள்சிவபெருமானே யென்றறிந்து, நல்லொழுக்க வழியிலே நடப்பாராயினார். இத்தன்மைமராகிய வியாக்கிரபாதமுனிவரை முன்னை வினையால் ஞாலகன் வலிபிடித்து வருத்தியது. தந்தையுந் தாயும் புத்திரர்க் குண்டாகிய முயலகன் வலியைக்கண்டு, மிகவருந்திப் பயந்து, அபமுயலகன்வலி நீங்குதற்கு வேண்டுஞ்செய்கைகளை யெல்லாம் செய்துப், அது நீங்காதிருத்தலினால் வியாக்கிரபாதர் மனநொந்து வருந்தினார். வருந்துகின்ற புத்திரரைத் தந்தையமாகிய மத்தியந்தின முனிவர் நோக்கி, மைந்தனே வருந்தாதிரு, வருந்தாதிரு. திருவெண்காட்டிற் சென்று சிவபெருமானே வழிபடுவையாயின், அப்பொழுதே நின்முயலகன் வலிநீங்கும் என்றுசொல்லி, ஒருகதை சொல்வாராயினார்.

முற்காலத்திலே இந்திரன் பிரமதேவரிடத்திற் சென்று, செம்பொன்னென்பவனும் நழுசியென்பவனும் தனக்குச் செய்த துன்பங்களை யெல்லாங் சொல்லப், பிரமதேவர்கேட்டு, இந்திரனே! யாங்கொடுத்தவரத்தினலே, செம்பொன் முதலிய அசுரர்கள் உன்னை வெற்றி கொண்டார்கள். நீதிருவெண்காட்டிற் சென்று, தவம்புரிந்து, சிவபெருமானிடத்திலே வரம்பெற்றால், அவ்வசுரர்களுடையவலிமையை யெல்லாங் கீணப்பொழுதிலே நீக்கலாமென்றார். இப்படிச் கூறிய பிரமதேவரை இந்திரன் வனங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருவெண்காட்டைச் சேர்ந்து, ஒருசிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்துத் தவஞ் செய்தான். சுவேதவனப்பெருமான் இடபவாகனமேற் கொண்டெழுந்தருளிவந்து, இந்திரனே! உன்தவத்திற்கு மிகமகிழ்ந்தோம். வேண்டியவரங்களைக் கேட்பாயாக வென்றலும், இந்திரன் நமஸ்கரித்துத் துதித்து, எம்பெருமானே! செர்பொன்னையும் நழுசியையும் பாகனையும் வலனையும் சிரந்துணித்தற்கு ஆயுதந்தந்தருளு மென்றான், சுவேதவனப்பெருமான் இந்திரனே! வலன் முதலோரை என்பினாலும், நழுசியை வெண்ணுரையினாலும், கொல்லுவாய். போரினிடத்தேமற்றப் பகைவர்களையும் அழிப்பாய் என்று வரங் கொடுத்து மறைந்தருளினார். பின்பு இந்திரன் பொன்னுலகத்தைச் சேர்ந்து.

வெண்ணுறையினாலே நமுசியைக்கொன்று, ததீசிமுனிவருடையளவு ப்பினால் வச்சிராயுதஞ்செய்து, போரினிடத்தே அகரர்களை யெல்லாமழித்துச், செயம்பெற்றிருந்தான், மீட்டும் இந்திரன் திருவெண்காட்டையடைந்து, முக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சுவேதவனப் பெருமானையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் நடுசபெருமானையும் அகோர மூர்த்தியையும் பணிந்து, பெரியபழிகளையும் நீக்கிக் கொண்டு பகிழ்ந்து சென்றான்.

விவாக்கிரபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

சுவேதச் சருக்கம்.

துவாபரயுகத்தினிற் சுவேதனென்பவன்
றிவாகரகுலத்தினிற்சிறக்கத்தோன்றினு
னவாவினிலவன்புணர்பவள்கலோசனை
தவாதவன்புதல்வன்வாதாவிதாகுமே.

(க)

உலகினைத்தனயனுக்குதவிமின்னுடன்
றலைமவானப்பிரத்தத்தின்மேவினான்
பலபகற்றவமிவன்பண்ணுநாளிலே
யிலவிதழ்ச்சுலோசனையிறுதியெய்தினான்.

(உ)

புலோமிசையிவளெனப்புனைந்தபேரெழிற்
சுலோசனையிறந்தநாட்சுவேதனென்பவன்
விலோசனங்களினெடுவெள்ளந்தாங்கினான்
கலோலமீண்டியகருங்கடல்களென்னவே.

(ங)

காவலன்சுவேதனுங்கவற்சிரீங்கியே
சாவறவரம்பெறுந்தலத்தைநாடியே
யாவருமிறப்பீர்களிமைக்குமுன்னமே
மூவரினொருவனைமுடிவிலாதவன்.

(ச)

படைப்பவனளிப்பவன்படைத்தயாவையுந்
துடைப்பவன்றுடைத்தவச்சுடலைமீதிலே
நடிப்பவனொருவனைநடனைவென்றவ
னடுத்தவர் தமக்குமெய்யழிவுநீக்குவான்.

(ரு)

தருகுவன்வரமுயர் தலத்திலே தவம்
புரிசுவமெனவெண்பொன்னியாற்றின
திருகரைமருங்கினுமெல்லைகண்டி லான்
கருதியபடியிலெவண்காட்டையெய்தினான்.

(௬)

ஏற்றாமுக்குளத்திடையிற்காவிரி
பூற்றினின்முழ்கியாறணிந்தவண்ணலை
போற்றியவ்விடைத்தவமபுரியுநாளிலே
கூற்றுவனவனெதிர்குறுகித்தோனறினான்.

(௭)

சூலுடைநெடுமுகில்சொரிந்தமின்னெனக்
காலனுங்கயிறவன்கழுத்திற்பூட்டினான்
சாலவண்ணடுங்கியேதவஞ்செய்கோமசர்
ஓலமென்றிறைவனையுருகர்புல்லினான்.

(௮)

வேறு.

சமனுரைத்தடுமென்னைபுன்னிடசங்கரன்கொல்லிலக்குவான்
சிமயமொப்புடையாளிதன்னையொர்சிந்துரந்தடைசெய்யுமோ
கமலொத்தனைமாயரெத்தனைகனகவாசவர்தம்முட
னமரரெத்தனையெனதுகையினிலழிவுபட்டனரையனே.

(௯)

இறுதிநாள்வரின்முட்கிழிக்கிலுமெவருமாவியிழப்பர்மே
லுறுதிநாளுளதாயின்வச்சிரமுருவினார் கருமுய்வர்கா
ணறுதிவீரர்களாயினுந் துணையற்றதீனர்களாயினு
மறலியாரெதிராகிலுங்கிலர் வருகமன்னவவருகவே.

(௧௦)

வேல்பிடித்தகைவேழராசிவிலக்கினுலும்விலங்கிடேன்
சால்வரத்தனராகிவந்துதடுப்பராயினுமீள்கிடேன்
கால்பிடித்துவணங்கிநெஞ்சுகரைப்பரேனுமிரங்கிடேன்
றேனுமெத்தவரோதடுப்பவர்கொல்லுசொல்லுகவேதனே.

(௧௧)

என்றுகூறியிடிப்பதென்னவிடித்துவாயையெயிற்றினுற்
றின்றுகையைநிலத்தறைந்துசிவந்தகண்ணழல்சிர்தவே
நின்றெதிர்த்தெதிர்சென்றகாலனைநில்லடாவினநில்லடா
நன்றுநன்றுனெழுச்சியென்றுநகைத்துமன்னவனைவினுவான்.

(௧௨)

பாரெடாவநுபின்றி கடியபாதமென்றுணைபாசாரம்
நாரெடா தினியோடுதினவழிநான்வராமலிருக்கவும்
வேரெடாகெடவந்தென்னனிசாரமெண்ணெவெருட்டரீ
யாரடாகடிதோட்டாகொலையந்தகாகொலையந்தகா. (௧௩)

முப்புரத்தைநகைத்தெரித்ததிஷ்டவருக்கருள்செய்தவ
னெப்பொருத்தரிலாதவன்பவரோகவீரவபித்தியன்
மைப்புரத்தவர்தேடநின்றவன்மங்கைபாதி யன்மாரவே
ளப்பட்டர்த்தவனன்பனுணையஞ்சுவேனலனந்தகா. (௧௪)

சித்தசன்பகையானசந்திரசேகரன்கருணாகரன்
பத்தவற்சலனம்பிகாபதிபண்டரங்கநடித்தவன்
நித்தனற்புதனீலகண்டனிராமயன்சிவனின்மல
னத்தனன்பனுனக்குவன்படராதுதூரநில்லந்தகா. (௧௫)

கஞ்சமண்டபமன்டுமங்கையர்கட்டிவைத்தகழுத்துறால்
நஞ்சபிஞ்சுவிடாமல்வாரியினஞ்சருந்தியநாயகன்
வஞ்சிபங்கனகண்டபூரணன்வள்ளலெண்ணைவளர்த்தன
னஞ்சுவேனலன்வந்துபாரினியந்தகாகொலையந்தகா. (௧௬)

பச்சிரத்தரிணத்திணைமெய்பற்றிமார்பிடைபற்றவே
சச்சைகொட்டியபூதநாயகர்தாளெனக்குளதாதலால்
முச்சிரத்தையெடுத்தடர்த்துமுறுக்குபாசமிறுக்கிரீ
யச்சுறுத்துவதென்னடாகொலையந்தகாகொலையந்தகா. (௧௭)

வஞ்சகந்தவர்பஞ்சபாதகர்வள்ளல்பாதமறந்தபேர்
வெஞ்சமர்க்குணையஞ்சவாரினிவெள்ளையம்பலீதிலே
சஞ்சரிப்பவர்நீறணிந்தவரசைவர்தம்புகழ்சாற்றுவே
ரஞ்செழுத்தினைநெஞ்சமுத்தினரஞ்சவாரலரந்தகா. (௧௮)

நித்தனூரையடைந்தபேர்களுநித்தரானமைநினைகிலா
யத்தனூடியார்கடம்மடியார்களாணைய்கன்னுபோ
மத்தனையெனவுசைய்தானமன்மன்னிவந்துபிடித்தனன்
பத்தவற்சலன்வீரபத்திரர்பலரொடங்கெதிர்தோன்றினான். (௧௯)

கட்ககேடகம்மில்லுவாளிகணிச்சிருலமெடுத்தடர்ந்
துட்குமாறுதரத்தினையோடியாவியொழிந்தனன்
புட்பதந்தனும்வாணுளார்களுமலரின்மாரிபொழிந்தனர்
நட்பொடஞ்சலிபண்ணிமன்னவனண்ணியன்புடனவினுவான். (௨௦)

வேறு.

ஆழிகடைந்தோனுமயனுபகபதியும்
வாழியுனதுமணிவாயில்காத்திருக்கப்
பூழிபடுநாயிற்புழுவிந்கடையான
வேழையுமேயற்கேனிரங்கியெதிர்வந்தாயே. (௨௧)

துன்பகலும்வண்ணஞ்சுரர்முனிவர்சாரணர்க
ளன்புடனினேறத்தவருட்கடைக்கண்பாராதாய்
புன்புலவுநாறும்புழுவைப்பொருளாக்கி
யின்பகனமேனியனெயென்கருதிவந்தாயே. (௨௨)

கன்னற்றெளியேகனியேகடலமுதே
பொன்னித்துறையிற்செறிந்தபுதுமணியே
யன்னப்பெடையையிடத்தாளும்பெருமானே
யென்னைப்பொருளாக்கியென்கருதிவந்தாயே. (௨௩)

இப்படியேகூறியிறஞ்சுமவன்சென்னியின்மேன்
மெய்ப்பிறையுநீரும்விளங்கியதுகந்தரத்தே
மைப்படிவமானதொருமானுமழுவுமிரு
கைப்புடைபுஞ்சேர்ந்ததொருகண்ணுதலிற்காட்டியதே. (௨௪)

தேவருலகிற்செழுந்தேன்மலர்மழையாற்
பூவுலகமானதந்தப்புண்டரிகக்கண்ணு
மேவுமலர்வேதியனும்கண்ணவருமிந்திரனும்
யாவருமெம்மான்புகழையெண்டிசையும்பாடினார். (௨௫)

வேறு.

கன்னியொருபுறத்திருந் துஞ்சிலேவேளையெரித்ததுதற்கண்ணு
போற்றி, வன்னிவடிவெனப்பொலிந்துங்கங்கைமங்கைபுண்ணுமண
வாளாபோற்றி, யன்னமிகுஞ்சாய்க்காட்டில்வெண்காட்டிலகலாத்நவம
லாபோற்றி, பொன்னிரதியுடையானேசென்னிமீதியுடையானேபோ
ற்றிபோற்றி. (௨௬)

ஏகனுமாயிருந்து முயிர்க்குயிராகியெவ்விடத்துமிருப்பாய்போ
ற்றி, யாகமவேதாந்தமற்று மளப்பரிதாயதீதமு மாமரசேபோற்றி,
பாகமுறும்பசுத்துவத்திற் பரப்பொழிவருட்பொழியும்பரமாபோ
ற்றி, போகமதிகாரலயமுவிடத்துமகலாதபுனிதாபோற்றி. (௨௭)

ஆலமுதலுந்தியெங்களுருயிர்காத்தனித்ததுபோலருளிநாலே,
காலனுயிர்கொடுத்தருளிப் பிழைபொறுப்பாயெனத்தொழுதார்கரு
ணையாகிப்பாலவிழியவனுமந்தக்காலனுயிர்கொடுத்துமுன்னைப்பதவி
யிந்தான், மாலயனுமிந்திரனும் விடைகொடுத்தம்மாச்சிரமமருங்கு
சேர்ந்தார். (௨௮)

இப்புறியென்கவேதனிங்கேவரம்பெறலாற்சுவேதவனமெனப்
பேராகு, முப்பதினான்றவமுழுதலினுற்சித்திவனமுதற்பேராகு,
மைப்பரவுதிருமிடற்றார்மகிழ்தலினுற்சிவப்பிரியவனப்பேராகுந், தப்
பரியகாலன்வலியுழித்தலினுற்பெயர்காலஞ்சரமதாகும். (௨௯)

இந்நகரின்பெயரிலொன்றை நினைத்தாலும்வினையகலும்டுக்கணி
ங்கும், பன்னகந்தேன்விலங்கலகையகனற்றிவிடமுதலாம்பயமுந்
திரு, மன்னவனையெனவுரைத்தான்மலயமுனிவனைவகவுழ்வணங்கிக்
கூறும், பொன்னகரிலமரரிங்கேயொளித்தகதைபினைவெனியாப்புகல்
வாயென்றான். (௩௦)

சுவேதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் - ஐசங்குச் செய்யுள் ௪௬௭

வ ச ன ம்.

துவாபரயுகத்திலே சூரியகுலத்திலே சுவேதனென்பவன் பிற
ந்து, சுலோசனையென்னு பாதை விவாகஞ் செய்து கொண்டு, இவ
வுலகமுழுதையும் அரசாண்டவருகின்ற நாளில் வாதாவி யென்னும்
ஒருபுத்திரனைப் பெற்று, அப்புத்திரனுடைய கல்வியறிவினையும் அழ
கினையும் ஆண்மையினையுங்கண்டுமகிழ்ந்து, அவனுக்குத் தன்னரசாட்
சியைக்கொடுத்து விட்டுச், சுலோசனையுடன் வானப்பிரஸ்தாச் சிர
மத்தையடைந்து, பலநாள் தவஞ்செய்து வருகின்றநாளில் சுலோச
னைமரணமடைந்தாள். அப்பொழுது சுவேதன் என்னன்பிற்கிசை
ந்த கற்புள்ள மனைவியே! யிறந்தாயோ இறந்தாயோவென்று, கடல்
போலக் கண்ணீர்சொரிந்தழுது, பின்கவற்சி நீங்கிச், சாவில்லாதகூ
ந்தரும் சிவத்தலத்தைச் சேர்ந்து தவம்புரிவோ மென்றெண்ணிப்
புறப்பட்டுக், சாவிரியாற்றின் இருகரையிடத்துந் தான்கருதிய வரந்

தருந்தலத்தைக் காணாதவனாய், அவ்வாத்தைக் கொடுக்குந் திருவெண்காட்டைச்சேர்ந்து, முக்குளத்தினுங் காவிரியினும் ஸ்நானஞ்செய்து, சுவேதவனப் பெருமானையும் பெரியபிராட்டியாரையும் நேசப் பெருமானையும் அகோரசிவனையும் நமஸ்கரித்துப் போற்றி, ஒருசில லிங்கந்தாபித்துப் பூசித்துத், தவம்செய்தான்.

இப்படித்தவனா செய்தும், அளவில் ஒருநாள் இயமன் குறுகிச், சுவேதன் கழுத்திலே பாசத்தைப் பூட்டுதலும், அச்சுவேதன் மனம் நடுங்கித், திருநீலகண்டனே ஓலம். சந்திரசேகரனே ஓலம். கங்காதானே யோலம் என்று சிவலிங்கமூர்த்தியைத் தழுவிக்கொண்டான். அப்பொழுது இயமன், சுவேதமன்னனே! என்னை உன்னுடைய சங்கரனோ விலக்கவல்லன். யாளியை யானைதடை செய்யுமா. எத்தனையோ இந்திரர்களும் எத்தனையோ பிரமர்களும் எத்தனையோ நாராயணர்களும் எத்தனையோ தேவர்களும் என்னையினால் அழிவுபட்டார்கள். மாளும் நான்வரின் சிறியமுட்கிழிக்கினும் எவரும் உயிரிழப்பர். மேலே உறுதிநாளுண்டாயின், பெரிய வச்சிராயுதம் பட்டுருவினாரும் பிழைப்பர். வீரத்தின் மிகுந்தவர்களாயினும், துணையில்லாத எளியவர்களாயினும் யான் எதிர்ப்படிற் பிழையார்கள். வேலைப்பிடித்த கையினையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் வந்து விலக்கினாலும் விலகேன். மிகுந்தவலிமையையுடையராய்வந்து தடுப்பாராயினுமீனேன். காலேப் பிடித்துக்கொண்டு வணங்கி மனத்தைக் கரைப்பவராயினும் இரங்கேன். என்பின்வருவாயாக. வருவாயாக. என்று இடிபோலக்கூறிக் கண்களினின்றும் அக்கினிப் பொறிசிதற எதிர்த்தான். இவ்விதமாக எதிர்த்த இயமனைப்பார்த்துச், சுவேதமன்னன் நகைசெய்து, கொலைத்தொழிலையுடைய அந்தகா! அந்தகா! சுவேதவனப் பெருமான் றிருவடிகள் எனக்குத் துணையாகும். இவ்விடம் விட்டு ஓடு. உன்வழிக்கு நான்வராமல் இருக்கவும், என்னிடத்திலே வேரோடுங்கெடும்படி வந்தது என்னவிசாரம். என்னை வெருட்டுதற்கு நீ ஆரடா! சீவபிரானுக்கு அன்பளுகிய யான் உனக்கு அஞ்சுவேணுல்லேன். என்னிடத்தில் உன்ஆக்கினை செல்லாது. தூரநிலம் வஞ்சகத்தரும், பஞ்சபாதகளும், சுவேதவனநாதர் திருவடிகளை மறந்தவரும் உன்னுடைய கொஞ்சமருக்கஞ்சுவார்கள். திருவெண்காட்டிலே சஞ்சரிப்பவரும், திருநீறணிந்தவரும், சைவர்களுடைய கீர்த்தியைச் சொல்வோரும், திருவைந்தெழுத்தைச் செபிப்போரும் உன்கொடுஞ் சமருக்கஞ்சுவாரல்லர். சுவேதவனப்பெருமானுடைய அடியார்க்கடியார்மேலானே,

என்னைத்தொடராமல் அகன்றுபோ. அறிவில்லாதவனே என்று சொல்ல, இயமன் அதனைக்கடந்துவந்து, அச்சுவேதமன்னனைப்பிடித்தலும், உடனே பக்தவற்சலராகிய சுவேதவனநாதர், பல வீரபத்திரர்களோடும் அங்கே தோன்றி, வான், கேடகம், வில், அம்பு, மழை, சூலம் என்றும் ஆபுதங்களைத் திருக்கரங்களி லேந்திக், காலன் அஞ்சும் படி, தூரத்தினார். அக்காலன்பயந்தோடி, விழுந்திறந்தான். தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தார்கள், சுவேதமன்னன் அன்போடும் நமஸ்கரித்துத் துதித்தான். அப்பொழுது அச்சுவேதமன்னன் சிரசின் மேற்பிறையுங் கங்கையும்கழுத்திலே கருகிறமும், இருகரத்திலும் மானும்மழுவும், நெற்றியிலோர் கண்ணுந் தோன்றப் பெற்றுச், சிவசாரூபத்தையடைந்தான். விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் சுவேதவனப் பெருமானை நமஸ்கரித்துக், காலனுயிரைக் கொடுத்தருளு மென்று பிரார்த்திக்கச், சுவேதவனநாதர் காலனுக்கு உயிரைக் கொடுத்து, முன்பதவியையும் ஈந்தருளினார். விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் விடை பெற்றுக்கொண்டு, தம்மாச்சிரமங்களை யடைந்தார்கள். இத்தலம் சுவேதராசன் வடம்பெற்றமையால் சுவேதவனமென்றும், முப்பது நாளிற்றவமுடிதலினுற் சித்திவனமென்றும், சிவபெருமான் மகிழ்ந்திருத்தலினுற் சிவப்பிரியவனமென்றும், காலன்வலியுழிதலினால் காலஞ்சரமென்றும் பெயர்பெறும். இப்பெயர்களி லொன்றை நீனைத்தாலும் வினைகளுந்துன்பங்களும் நீங்கும். பாம்பு, தேள், விலங்கு, பேய், முயலகன்வலி, நெருப்பு முதலியவைகளா லுண்டாகும் பயமுர்த்தியும், என்று சொல்லிய அகத்தியமுனிவரை வசமன்னன் வணங்கித், திருவெண்காட்டிலே தேவர்கள் ஒளித்திருந்த கதையைச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று கேட்க, அம்முனிவர் சொல்வாராயினார்

சுவேதச்சருக்க முற்றிற்று.

மருத்துவச் ச்ருக்கம்.

மலர்ந்தகமலாலயத்தின்மயிலுலவுந்திருமார்பாவசுவேமுன்ன [னச் சிலம்புரிந்தகொடுகினைபோலமரருக்குவிடம்போலநெடுங்குற்றென் சலந்தரனென்றோரசுரன் றோன்றினனெண்கிரி பொருதுஞ்சலியாவீ பலங்கருதினெடுங்காலம்பிரமாவை நினைந்துதவம்பண்ணினானே. [ரன்

முண்டகனுமெதிர்தோன்றித்தவமொழிவாய்வரந்தருவொமொழிவாயென்றான், கண்டகனுப்பணிந்துரைப்பான்சுமரசுராமற்றுளவுபி. ரின்கணத்தினாலுந். தண்டருந்தீவிடத்தா லுமிறவாமலெனக்குவரந்தருவாயென்றான், புண்டரிகமவரோ னுமவையறித்துத்தனதுகிற்புகுந்தானன்றே. (௨)

வேறு.

பேருலகதனிற்சாகாவரம்பெறுப்பெருமையாலே
மேருவையலைப்பனேமுலேவலையக்கலக்கியைந்து
தாருவைமுறிப்பன்விண்ணோர்தலைவனையெவன்வையிற்
பேருகும்வடிவாளேந்தியுலகெலாம்புடையாரிப்பன். (௩)

பிரமணமுனிந்துசத்யவுலகினைப்பெயர்த்தான்மாயன்
புரமதுபுகுந்துமலைப்புறங்கொடுத்திடப்போர்செய்தான்
வரமதின்முதிர்ச்சியாலேமயக்கமுங்கனிப்புமாகிப்
பரமனாருறையும்வெள்ளிப்பருப்பதம்புகுதுன்றான். (௪)

அவுணரையழைத்துதுங்கட்கரியயனிமையோர்கோமான்
சிவனிடவெறுக்கையீவேன்செருத்துணையாகிலென்று
னுவகையாலவரவ்வாறேபுரிவமென்றுடன்சென்றார்என்
கவனவெம்பரிமாவான்றேர்நிறையுடன்கனித்துச்சென்றான். (௫)

அமலனும்விடைமேற்றேன்றியவுணனேயுனதுமேனை
யமபுரமிசையிற்சேர்த்தற்கமைத்தநாளின்றேருவென்றான்
சமனிகரவுணன்சொல்வான்சமரிலேசொல்லவதல்லா
லிமகிரிமருகனாரேயிறுதிநாளிசையேனென்றான். (௬)

சங்கரன்பதத்தினாலோர்துகிரியைச்சமைத்துத்தீயா
விங்கிதுதலையின்மேலேயெடுத்திடும்வலியுண்டா னாந்
பொங்கியவுனதேவெற்றியெனநகைபுரிந்தான்மீயோ
னங்குதுபுரிவனென்னவாழியினருகிற்சேர்ந்தான். (௭)

காணுனிவிரலாலீசன்கணத்திலேசமைத்தவாழி
யானதையெடுத்தான்வெற்பையரக்கனன்றெடுத்தாற்போலப்
பூரிநைகனத்தின்மீதேயணந்திடும்பொழுதிற்றீயோ
னானுவறுத்துத்தள்ளியிரவீபோலுதித்தாழி. (௮)

மற்றுளவவுணரெல்லாமாய்ந்தனருங்காரத்தாற்
சுற்றிநின்றிமையோரெல்லாஞ்சொரிந்தனர் மலரினீசானை
பெற்றனங்கருணைவள்ளம்பிழைத்தனமெனவுஞ்சொன்னார்
கொற்றமுண்டகத்தினுமுருந்தனுங்குலிசத்தானும். (க)

ஆழியிலறுப்புண்டான்மெய்க்குருதி லீடங்கா தாழி
யேழினுங்கலந்த தூரோரவரவரகிற்சேர்ந்த
தூழியங்கனலைமானுந்திகிரியையறுதல்வேண்டி
வீழியம்பதியின்பாயவருச்சனைமிகவுஞ்செய்தான். (ங)

செய்யதாமரையின்போதோராயிரந்தினமுமேந்தி
யையனீரடிகளான தாமரைமலரிற்சாத்தி
யுய்யுமாபுரிந்தானப்போதொன்றிளையொளித்தானைய
னைய்யுமாமலரோனறாதமலர்குறைந்திடுதல்கண்டான். (ஙக)

ஒருமலர்குறையலாமோவெனமனமுருகிக்கண்ணாற்
திருமலரிடந்துபோதோராயிரந்திகழ்ச்சாத்திக்
கருமலங்களைவாயென்றுபரவினன்கருணையாலே
நிருமலன்விடையின்வந்தானீறுவெண்ணிலவுகால. (ஙஉ)

மண்ணிடந்தவனுமீசன்மலரடிமிகைசயில்வீழ்ந்து
பெண்ணிடம்புரிவாயெங்கள்பிழைபொறுத்தருள்வாயென்றான்
விண்ணிடந்தயனாந்தேடும்விடையினன்மொழிவானுன்றன்
கண்ணிடந்ததற்குமாறுமுதவிநாங்கண்டிலோமே. (ஙங)

எமக்கிளையெனவேயென்றுமழிவிலா திருப்பாயாவுஞ்
சுமக்குமீவாளரவுமுன்றன்பாயலாய்த்துலங்கவெட்பா
லமைத்தகண்மலரினாலேயம்புயனிழியானென்றுஞ்
சமைத்தபேர்ப்பெறுகவென்றுசக்கரப்படையுமீந்தான். (ஙச)

வேறு.

சலந்தரனழிந்தபின்றனுவின்பாலுரும்
புலந்தனரொருவருமபுவனத்தின்றியே
பலந்தருகமிகன்பதைத்துமுன்னமே
புலந்தவர்மீள்வதற்குபாயமெண்ணினான். (ங௫)

புதல்வரையழைத்தவர்புரோகிதஞ்செய்வான்
கதமிஞ்சலந்தரன்களேபரத்தினை
யெதிரொடுகடைந்தனனென்புநாட்டியே
புத்தியையமரர்முன்கடைந்ததொப்பவே. (ங௬)

கறங்கெனச்சுற்றியகளேபரத்திலே
மறங்கெழுமருத்துவன்வந்துதோன்றின
னிற்றந்திமவுணருமெண்மடங்கதாய்ப்
பிறந்தனரமரரைப்பிடித்தபாவமே, (௨௭)

திங்களினிலவெனச்சிரித்துவெள்ளியு
மங்கவர்க்குறைபதியருளிப்போயினான்
பொங்கியவவுணர் தம்புவனஞ்சேர்ந்தன
ரெங்கணும்பரவியவிருட்களென்னவே (௨௮)

செருத்துவந்தனையினுற்றிருந்துதோளினான்
மருத்துவன்சாநிலாவரத்தைநாடியே
கருத்திலன்பொடுதவங்கனவிப்பண்ணினான்
பெருத்தவன்பொடுவரம்பிரமனக்கேவ, (௨௯)

தீயிடையருந்தவஞ்செய்யுநாடாரு
காயிரவருடமாயருந்தினான்சிலே
நேயமோடருந்தினெனடிதுநாளெலாம்
வாயுசுவயருந்தினான்வருடமாயிரம், (௩௦)

பண்டிமாதவஞ்செயுமருத்துவற்கெதிர்
புண்டரீகப்பசும்பொகுட்டின்மேவிய
வண்டநாயகனெழுந்தருளியுன்மளங்
கொண்டதேதுளததுகூறுகென்றனன், (௩௧)

தானவருலகெலாந்தரிக்குமாற்றலும்
வானவீர்கணங்களைவருத்துவன்மையு
மூனிறையுயிரினாலுயிர்களற்றதால்
மேனிமேற்கழிந்திடாவரமும்வேண்டுமே, (௩௨)

ரித்தமாகியவரநீங்கிமற்றைய
வெத்தனையுளவையாவநல்கினே
மத்துவாவனைத்தையுங்கடந்தவண்ணலே
சத்தியநிலைவரந்தருவனென்றனன், (௩௩)

வரமினந்தருகுமருத்துவாவினி
யரனடியவர்க்கிடரளித்திடாவிடி
லுரனுடனிருப்பையென்றோதியோதிமப்
புரவியன்சத்தியவுலகிற்போயினான், (௩௪)

உளமகிழ்மருத்துவனுலகிலுள்ளதன்
கிளையுடன்செறிந்துவானுலகங்கிட்டியே
வளமைகொண்டிருந்திரன்வலியைநீக்கினு
னளகையரதிபதியரசுமாற்றினான். (௨௫)

கூற்றுவன்பதவியைக்குலைத்துப்பாவக
னேற்றமும்விலக்கினுனிர்விசந்திரன்
ரோற்றமும்மடக்கினுன்சுரர்களஞ்சியே
நாற்றிசையிடத்திலுநடுங்கியோடினார். (௨௬)

திக்குறையாலர்கள்சென்றுநான்முகற்
கக்கணத்தவன்செயலனைத்துங்கூறினார்
தக்கபங்கயத்தனுந்தாமுமாகவே
மைக்கடற்றுயிலுமான்மருங்குநண்ணினார். (௨௭)

மடநடையவர்பதம்வருடபாகணப்
படமணிவெயில்விளிபாயன்மீதிலே
மிடலொடுமுகிலெனவிழித்துறங்கிய
கடவுளையிடையவர்கண்டுபோற்றினார். (௨௮)

வெற்றிகொளாழியான்விரிஞ்சன்செங்கையைப்
பற்றியோராசனத்திருக்கப்பண்ணினான்
முற்றவுமிந்திரன்முதலினோர்க்கெலா
மற்றுமோராசனமளித்துவைகினான். (௨௯)

பதுமரேயிவரொடெம்பக்கனீர்வரும்
விதமுணர்ந்திலமெனவிரிஞ்சன்கூறுவா
னதிகளானவைக்கெலாநலமதாகிய
கதிகளாவதுபெருங்கடலதல்லேவா. (௩௦)

ஊத்ததுபிறிதிலைமருத்துவப்பெய
ரந்தகன்கொடுமையாலமரர்யாவரு
நொந்தனரவரவரோவுதீர்த்தரு
ளிந்திரைமகிணையென்றுகூறினான். (௩௧)

கயவர்கள்வலியுடன்களித்துவாழ்குவ
தியலுடைநலத்தினரிடுக்கட்டேகதுவே
சயமிகுகொடுப்புலிதருக்கிச்செல்வது
பயமுறுபசுக்கனின்பாவமாகுமே. (௩௨)

இடர்செயுமருத் துவற்கிறப்பிலாவரங்
கொடுத்ததுமில்பெனவிரிஞ்சன்கூறினான்
படப்பருமணியரப்பாயலான்பகை
அண்டத்திடுநெறியினைச்சொல்லலாயினான்.

(௩௩)

வேறு.

ஆதியுடனித் துயரனைத்தையுமுரைத்தா
னீதிவழுவாவகைநினைத்ததுமுடிப்பான்
போதுமெனவானவர்புரந்தரன்விரிஞ்சன்
யாதவர் கடங்களுடன்பாதவனெழுந்தான்.

(௩௪)

விண்ணிலுநிழிந்தனர்சுவேதவனமெய்திப்
புண்ணியரிருக்குமனைபோலுநகர்புக்குப்
பண்ணிலுமுக்குளமணிப்புனல்படிந்தார்
கண்ணுதல்பதத்தின்மிசைகண்மலரைவைத்தார்.

(௩௫)

போற்றினர்பணிர்தனர்கள்பூமழைபொழிந்தார்
சாற்றினர்கடங்குறைதடக்கைமழுவானு
மேற்றின்மிசையெய்தியுமதினன்லுமொழிப்போ
மாற்றல்செய்மருத்துவனதாண்மையுமழிப்போம்.

(௩௬)

இவ்வனசர்முன்னமனிதியிட்டபடியேனும்
தெவ்வரழிவாரும்துசிறதனைதவிரநதே
யவ்வளவுமில்விடையமர்ந்துறையுமென்றான்
வெவ்வினைதவிர்த்தருள்குவேதவனநாதன்.

(௩௭)

நச்சுபுகழித்தலமுநாமுமவடிவொன்றே
யிச்சுகுழிக்கிடையெழுங்கிருமிமேலே
வச்சிரம்விடுத்தினுமாய்தலரிதாகும்
முச்சுடர்நினைந்ததுமுடித்ததலமீதாம்.

(௩௮)

காலுனையுதாதவராகுநாலுமிதில்வாரார்
சீலமறுநாய்பகைமைநீமைமிடிசேரா
நாலுமறைமூதவநயந்ததலமீதா
மேல்விதிவேலுறையுமென்றிறைமறைந்தான்.

(௩௯)

அந்நகரின்னவர் களவ்வுருவமாறிப்
பண்ணர் லீசாலைமிசைப் பறம்பயின்றா
ரிந்நகரநல் தெனனிந்த னிருக்கும்
பொன்னகரம்வந்து குடிபுச்செயல்போலும். (சய)

யாயமதியிற் பொலியருத்துவனுமின்னே
நாயகனிருக்குகரத்துவெநாளிற்
யூயமகபற்றதுதொலைந்தபலேசை
வாயமறைவீடியவழிந்ததவமெல்லாம். (சக)

யாவர்கணமக்கெதிரெனப்பலவிசைத்துத்
தேவர்களொளித்ததிசைசென்றறிமினென்றே
மேவுபலதுதரைவிடுத்தனன்விடுத்தோர்
மூவுலகுநாடினர்கண்முற்றியெதிராகாணர். (சஉ)

சாரணருரைத்தனர்கடங்கன்செயலெல்லாம்
வீரனும்வெறுத்தனன்வெறுத்துவெநாளி
லாரணரவைக்கிடையகன்றனுமத்தா
னாரதன்மருத்துவனைநாடியெதிராவந்தான். (சந)

அந்தமுனிவற்கெதிரணந்தடிபணிந்தே
முநதவரிபாசனமுசுட்டின்மிசைவைத்தான்
நந்தையெனதன்னைதமாதானவர்களைல்லாம்
வந்ததினூரிக்கெதிராகிழ்ச்சியுளதென்றன். (சச)

வேறு.

பொன்போலுந்தவமுனிவன்வறகுரைப்பான்பதினாறுபுவனத்
துள்ளே, நின்போலநினைத்தசெயனமுடித்தவராருளரிதுவிற்கவீரா,
முனபோலமகிழ்ச்சியின்றி முகமடலுந்தகருமெனமொழிவாயெ
ன்றான், மின்போலுஞ்சடாவடிவேனமருத்துவனுமுனிவனுடன்விள
ம்பலானான். (சரு)

வினைபகையென்றிருவகையுங்குறையிடந்தாமழங்கிடபோல்
கிழமங்காட்டு, மெனவறிகுஞ்சலந்தாணர்குலத்துதித்தாங்கரங்களி
ரண்டிருந்தமென்னே, சினவிமையோர்சிறுபகையைமுடிக்குநெறிய
றியாமறிநிந்தேனென்றே, மனமுருகிற்றெனவுரைத்தான்பருத்துவ
ற்குறாதனுமகிழ்ந்துகூறும். (சசு)

புண்காட்டுநெடுவேலாய்புலவரெலாம்புலியிடத்துப்பொன்னிசூழும், வெண்காட்டிலொளித்தனர்காண்கருங்காட்டிலொளித்துவழிபுயல்வங்குபோல, வண்காட்டுமுனதுபெருங்கிளைகளெல்லாமொருவரின்றிவளைந்துகடி, வெண்காட்டைவளைந்ததெனத்தொடர்ந்தடுக்கெவனமுனிவனியம்பிப்போனான். (சௌ)

கேட்டளவிலுணர் பதிரகைபுரிந்தானிருபுடமுங்கிரிசுள்போல, வாட்டமறவளர்ந்தவவன்முகமலர்ந்ததொருகரியவனப்போலே, வீட்டியதனனமைச்சருடன்கிளைஞாகளாமேமுகத்திருப்பார் தமைய்க்குட்டுகெவன் ஹைத்தனனங்கவருரைததபடியவுணர் குழுமினோ. (சஅ)

அரிமுகவன்புலிமுகவனமலைமுகக்கன்கருட்காதனட்டகோணன், கரிமுகவனபணைக்காலன்மேதிமுகனகரமுகத்தான்கனலிற்கண்ணன், பரிமுகவன்புகைகறித்தன் விரிகேசன்பருவயிறன் பலலம்போல்வான், எரிமுகவன் ஞானிமுகனெனுநலைவந்திரணுவந்தாரிரண்டுமோடி. ()

ஓரொருவற்குளநெடுநகேரொருகோடியிரி நுகோடியுலவாவேழமேருலவுமிழளிகளிரி நுகோடிபதாதிகணுவிரண்டுமோடி. பாருலகினிடங்கிடையாதெனநெருங்கியே நுநதனமுற்படைகளாகக்காருலவுமருதுவனாநெடுஞ்சேனை நூறுவெள்ளங்கலதவன்றே. ()

எடுத்தபலகொடிநிரையாலிரவிடறைநதிருளபர்ந்தவிருட்டிலேமின்பொடித்ததெனவிளங்கியனபடைக்கலங்களுரைசுவெழுபுலிங்கராசியடுத்தகணப்பறைமுழவஞ்சல்லரிபல்லரிசங்கவதாபபாண்டம்* வெடித்ததெழுகடன்முழக்கமடங்கியதுசெவ்விப்பட்டவேழ்ராசி. ()

சேனையெழு தூளியினாலிரவியொலித்ததுவிடையின்செருக்குபோரிற்றானவர்கிறந்துதனைப்பிளந்திவாரெனபறைநததனமையோறு மாணிகளின்கரடமெல்லாநதூளடைந்தவாணைமதவருவியாலே மாநிலமேற்றமுடங்காதிருக்கமுன்னேபரிகரித்தவகைமையோனம்.

குதிரைகளின்காற்றாநிகடலேழுங்கலநதிலங்கொண்டபோது கதிகளைந்துந்தரங்காட்டநிலம்போதாதெனவிடஞ்செய்காட்டிபோடபுதியநெடுந்தேரிலெழுபாரசுபடலங்கனெனுபடியற்களுடே [லும் யதிரகவனகுரகதவாய்விடாழிகளேபலம்போலவடைந்தவன்றே.

ஏறுவலிமருத்துவனார் பெருஞ்சேனைக் கடல்பரம்பியெழுந்து பொன்னி, யாறுதனிற் புகுந்தநந்தநாரதனும்வெண்காட்டிலுணர்ந்து.

போற்றி, வீறுகின்றவமரருக்குமருத்துவனாற்பொருள்வரவைவிரித்தா
னந்த, ஸ்ரமுகின்றகடலாடுமதுகாணநினைந்துபுலியூரைச்சேர்ந்தான்.

இமையவர்களிருந்திருந்தவிடங்களெல்லாந்திருவெண்காட்டினை
வாவென்பார், சமனுருளவுதைத்தானேபுவனமுய்யநடித்தானேசர
ணியென்பார், உமையவள்பங்குடையானேசுவைவனப்பெருமானே
புயிரேயென்பார், தமையுணர்வார்க்கெளியானேயெனவுரைப்பாரா
கமனத்தினர்சகித்தார். (ருரு)

அந்தகரழியாமல் விடைவீரன்கடோதரன்போடுமாரகாவன்,
றந்திமுகனறுமுகவன்வயிரவன்மாசாத்தனுபோழ்சத்ததாதும, வந்தி
னிதுகாத்திருக்குமபெருவாயினன்கிளைப்புமனைநதுகொண்டா, ரிந்த
நெடுஞ்சேனை யெல்லாபழிந்திடக் கீழ்த்திசையில்தெய்வையெழுந்த
தன்றே. (ருசு)

முப்பதியோசனையகலைப்பதியோசனை கீளமுகமபத்தாகுஞ்,
செப்பியோசனையுயரமொருநூனோசனையாகுஞ்சிவப்பார்சண்கள்,
ஒப்பறுயோசனையமையமருப்பொருபத்தோசனையிலுயரமாகு.
மிப்படியேயெதித்தோன்றவெள்ளிரலைநடந்தெனன்கவிற்பன்றே.

வேறு

பெருதுகிம்புரிமருவுகொப்பிருபிறையெனுமபடி கிளரவே
கிரணசங்கிலிசாமரம்பலகண்கிணித்தொகைபுரளவே
சரணநூபுரமணிசதங்கைகள்சலசலஞ்சலசலெனவே
பொருகாம்புடைபடநந்ததுபுனிதரேவியவிடபமே. (ருஅ)

ரண்கிளைக்குநுனிக்குரத்திலவளைச்சுழுத்துவளைக்குமேல்
னின்ஞீளிக்குபருப்பினுறவெட்டுமுட்டுமவெருக்கொள்க
சண்கழற்றுமுயிர்ப்புனிற்புகைகா லுநீடுகடற்களோ
ரெண்பதிற்றுமடங்கொலித்திடுமெனதையேவியவிடபமே. (ருக)

வெற்பொரெட்டுகணைக்குவிட்டுவிழக்கரித்திரள்வீழவே
யற்புதச்சரணத்துகட்களிலலைநிலப்படவவிரம்ணிச்
சற்பமுற்றகழுத்தடிச்சுடிதளர்வுறக்களதெளதமா
நற்பொருப்பெனவிடைபிவ்வத்தாமபரேறியவிடபமே. (ருய)

நிற்குமோடும்வளைக்கும்வாலைமிர்த்துரோமநெறித்திடும்
பொற்குளம்பின்மிதிக்குமானவர்புனைபதாதிபுமிரதமும்
விற்கைவீரர்சள்போர்தடுக்குமெதிர்க்குமவன்னிவிழித்திடுந்
தெற்கிலந்தகனவுணராருயிர்தின்னுதின்றுதெவிட்டேவ. (கக)

வேறு.

மடிக்குமிருபதமர்க்குநிறையவும்விழித்ததெனவிழிசிவக்குமே
நடிக்குமிரு செவியசைக்குமுது கிணைநடுக்குமணிமயிர் பொடிக்கும்
வாய், துடிக்குமையெனுமுரிப்புநசைவொடுசுருக்குமுதரமிந்நிலத்
திலே, கிடக்குமவனையமுருப்பு நான்கொடுகிளப்புமவரெதிர்கிட
டுமே. (ககஉ)

வேறு.

நிருதர்விரிதலைநெரியவிருபுயநெடியவுடனெறநெறென்ப
பரியதுடைகளிலடைசுநெடுவிடைபவுரிபலபலசுழலுமே
யருணரளவிலருதயநிகரெனவவர்கள்குருதியிலைவுறு
மிரதவுருளைகளதனைநிறைநிரையிடறிமுகிலிடையெறிபுமே. (ககங)
கொடியமதகரிவயிறுசொரிசுடர்குதிரைசொரிசுடர்கொடிகள்போல்
விடையெழுமுவதும்வளைதலவுணர்களவிசிறுமவலைகளைநிகருமே
நெடியதலைவர்கடலைகுணிதவினிற்றுமவரமுநீர்மையாற்
படியிலிரிதருமிவுளிபலபலசவினிரைதிரிபான்மையே. (ககச)

அறிவிலவுணர்கள்குருதியலைபுனலமர்செய்களமெனும்வயலிலே
நிறையவரவரவவர்கடையொடுநிணவெள்ளளறுடனீட்டேவ
தறுகண்மறவர்கடுவசநிரைநிரைதழைகளிடுவனவாகவே
மறவிபடையெனுமுழவர்க்கிழ்வறமருவியுழுதிடுமன்னியே. (ககரு)

வேறு.

படுதானவருதிரங்கடல்பரிசைத்திரள்கமடம்
விடுதேதர்கலன்மணிநித்திலமீனாபுதமாகுந்
கொடியேதிரைபவளங்குடர்கொழுமுனைவெண்ணுரையா
மடர்சாமரைநிரைசைவலமணிபேரணியலவன். (ககசு)

தாரோடிகல்பொருமால்விடைதரியார்வடிவாளின்
நேரோர்விடையுருவாமெனநிழலாடியபொழுதிற்
பாருழதனுடன்யார்பொருபவரென்றதிபயமுந்
ரோரோர்விடைகொடுதானவர்வருகின்றமைபொக்கர். (ககஎ)

படுபேயடர் குருதிக்கடல்படிந்தேறியபொழுதின்
வடிவார்முகமிசைசெம்மைகொண்மருப்பாகியவிரண்டு
மடுதானவருயிர்வாபுவையருந் தும்படிவிடையா
நெடுமாசுணமிருநாண்வயுரிட்டுஞ்செயல்காட்டும். (காஅ)

அமராடுதல்வினையாடுதலாகத்திரிவிடையி
னிமையாகொளிர்மருப்பாகியவிரண்டிற்செறிகுடர்க
ணமுனர்படைவருவாயிலைலமாம்வகைநவமாய்த்
தமராவிடைமுணித்தோரணஞ்சமைத்தாலெனத்தயங்கும். (காசு)

புல்லார்படைதானிப்படிபொடிபட்டினின்றோ
ரொல்லாமொருகுழுவாய்த்திரண்டெய்தார்படையெறிந்தார்
கொல்லாரயில்குலமபலகுந்தங்கொடுகுத்திக்
கல்லார்வரைபலவீசினர்நுழைத்தார்பகவமுமுள். (எய)

தணியாவமர்தன்னுல்லிடைதளாநதேவிமூச்சிற்
கணநாதர்கள்பலர்தோன்றினர்கணமா மழைபொழிந்தார்
மணியோசையிலிடப்பெயர்மகவீரனங்குரித்தான்
துணியாவடிவார்கொண்டெதிர்நுள்ளிச்சமர்தொடுத்தான். (எக)

ஆர்த்தார்தரியலர்சென்னியையறுத்தானனல்விழியாப்
பார்த்தானவருடலங்கொடுபரவைக்கடலெல்லாந்
தூர்த்தான்பகைநெடுங்காட்டினைக்கணப்போதினிற்சட்டான்
வேர்த்தான்மருத்துவனாற்பெருப்படைவீரருமவீழ்ந்தார். (எஉ)

தோளற்றனருடலற்றனர்நுடையற்றனர்சிலர்வா
ணாற்றனர்செவியற்றனர்நகையற்றனர்சிலபேர்
தாளற்றனர்விழியற்றனர்சரணற்றனர்சிலபேர்
வாளற்றனர்பொரவந்துபின்வாயற்றனரெவரும். (எங)

வேறு.

பெருத்தகுறைத்தலையாடவேதாளமாதாளம்பிடிக்கும்போர்க்குண
னெருத்தரசன்கொம்புவைத்துத்தமரிரத்தமிறைக்கையிலுமிறவாவண்
மருத்துவனாற்பரிகரித்துத்திரிகையினுஞ்சிலர்சிலர்க்குவயிற்றோலு
கருத்தழியாச்சிலர்சிலர்க்குத்தலைநோவுடாய்மிகவுங்கவலைகூர்ந்தார்.

வேறு.

கேரடிகோடிகொடும்படைவீரர்க
ளாடல்வாசியவர்களிற்பாதியாம்
வாடிவாணிபம்வாசியிற்பாதியா
மோடுதேர்களுவானின்றபாதியே.

(௭௫)

கூலகேயர்நிறைத்தகவசர்க
ணீலமால்வரையன்னநிருதர்கண்
ஞாலமீதினுறைபவர்நாகர்பா
தாலமீதுறைதானவர்கற்றவே.

(௭௬)

மாமருத்துவன்மால்விடைநெறியிற்
ரோமரத்திற்புடைத்தெதிர்துள்ளினான்
நீமடுதகண்ணேறுசினத்தவன்
பூமுடிக்கிடகோடுபுடைத்ததே.

(௭௭)

வாளிகோடிமழையெனச்சொதினான்
றாளியாகத்தூகைத்ததுமால்விடை
தாளிரண்டினுமவாளகொடுசாடினா
னாள்மென்னவொடிந்ததுநாந்தகம்.

(௭௮)

கொம்புகொண்டகலையெனக்கொல்விடை
கொம்புகொண்டவன்மார்பைக்குடைந்து
கொம்புநற்கடலுடுதிளைத்தது
னம்பரத்திலவனையெறிந்ததே.

(௭௯)

வேறு.

யோசனைபூற்றுக்கப்பபால்விழுந்தபின்னொருவரத்தான்
மாரமுதுவாரமீங்கிவாரிதிக்கீரையைச்சேர்ந்தா
னேசமாமயனென்றோதுமவுணனநிலையிற்றேன்றி

சனைவனங்கியின்னுடவரங்கேளென்றியம்பிப்போனான்.

(௮௦)

நலமெனவெழுந்தானைநதுநடுத்தழல்வளர்த்துநாப்பண்
மலைவறத்தவமேசெய்தான்வள்ளலுமறைந்துநின்றான்
றலைதனையறுத்துப்பின்னுந்தழலிடைபுரிந்தானங்கே
கலைமதியணிசுவாணந்தோன்றினன்கணங்கள்சூழ.

(௮௧)

மருத்துவனெழுந்தான்சென்னிவளர்ந்ததெம்பிறவிநாய்க்கு
மருத்துவனையான்ரூளில்வணங்கினான்வணங்கினான்க்
கருத்துவந்தான்க்குவண்டும்வரமெதுகழறுகென்றான்
கருத்துவந்தனைகணிக்கிக்கதிருங்காட்சியானே. (அஉ)

அங்கைவாளெடுத்துச்சென்னியரிந்தழற்கவியாயிந்தான்
செங்கைமான்மழுவாய்தேவர்கிங்கமேதிருவெண்காட்டி
னங்கைநாயகனையாண்டநடப்பனேநமன்போற்சிறுந்
துங்கீரல்விடைநான்கொல்லச்சூலமொன்றளிப்பாயென்றான். (அ)

கற்றைவார்சடையான்சொல்லான்கயிலேபோல்விடையின்மீதே
பற்றிநாமிருக்கையாலுமறத்தினைப்பாவம்வெல்லுங்
கொற்றமொன்றிலாமையாலுங்கொல்லுதலரிதானாலும்
வெற்றியைத்தருமிச்சூலமெனவளித்தனைந்தான்வெற்பில். (அச)

இனைப்பருஞ்சூலங்கைக்கொண்டெழுந்தனனும்பேய்கள்
கணப்பறைபெற்றாலென்னக்களித்தனன்காலகேயர்
துனைப்படுமவுணர்வெள்ளமிருசுதந்தொடர்ச்சென்றான்
மணிக்ஞரல்விடையுந்தீயோன்வரவுபார்த்தெதிர்ந்ததன்றே. (அரு)

வலைகள்சங்கிலிகள்பாசவகைகளாற்பிணித்துவலைத்
தலைசெறிமருப்பைநூலுகோடிபேர்சலிப்பித்தார்கள்
பலதுகளாகநூறிப்பந்தபாசத்தைநீக்கி
யலைவிலாத்ததுகணேற்றையவுணர்கண்ணேனுகொண்டார். (அசு)

ஒருபதுவெள்ளமானேறருபயகோட்டொருகைவேழ
மிருபதுவெள்ளம்வாசியிரிபுபதிற்றுவெள்ளம்
பொருபடையவுணர்நூலுவெள்ளமுன்புடையிற்குழந்து
வெருவரும்படிபேர்செய்துவெருட்டினர்விலக்கினார்கள். (அஎ)

வச்சிரப்படைவாள்வாளியுலக்கைகூர்மழுநாராச
முச்சிரப்படைகடம்மால்வருத்தினர்முதுகில்வாலின்
மெய்ச்சிரநடுவிலேநீயழுத்தினானந்தம்வேலைப்
பச்சிரத்தங்களாலேநனைந்ததப்பசுவின்மேனி. (அஅ)

கூசுவதன்றியேறுங்குரகதங்களிறுதேரை
வீசியேபுல்லார்தம்மைமேய்ந்ததுசிலபேர்வலைத்
தேசுறப்பற்றிச்சுற்றித்திரிந்தனர்கடலினுப்பண்
வாசுகியதனைப்பற்றிமந்திரந்திரித்தாரென்ன. (அக)

வாலினுலெறிந்ததொன்னுமாதிரிந்தோறுமீழ்ந்தா
ரோலமாய்விடையின்கீர்த்தியுலகெலாமுரைப்பாரென்னச்
சாலவேயவுணரெல்லாமிறந்ததுதனைக்கண்டந்தச்
சூலவாயுதத்தைக்கொண்டுமருத்துவன்வளைத்தான். (கூய)

சூத்தினுனென்றையேறுங்குளம்பினுற்குத்திக்குத்திச்
செத்தினுலெனவேசெய்ததவுணனுஞ்சிவனையெனறு
மத்தினுற்றயிர்போலுள்ளமறுகினுன்றெறிந்தான்மாதோ
பத்தினுற்சிவன்பேர்சொல்லியெறிந்தனன்பாணிக்குலம். (கூக)

அலகிலாத் திருப்பேர்சொல்லியரனளித்திடுஞ்சூலத்தைப்
பலபடவெறியக்கண்டுமபரமனூர்பலித்தாரென்றுந
தலையிறக்குடனேநின்றதவுணனுநதடங்கைவாளா
லுலைவுறச்செவிகோடெல்லாமறுத்துடலுறுசெய்தான். (கூஉ)

அறிவுடைமுனிவர்வாரேரற்றிரைமுதார்க்கண்ட
பறவையும்கிலங்குங்கண்ணீருகுததனபரவைபோலச்
சிறுபறையுடனேயந்தமருத்துவனசெருக்கிமீண்டு
சூறியுடையவுணர்வமமினமரரைக்கொணாகவென்றான். (கூங)

அடலினுந்திருவெண்காட்டையணைநதுமாமுனிவர்தேவர்
படருறப்பிணித்துரோமரிரையெலாமபறித்தார்கையாற்
சஷடகளைப்பறித்தார்தேவர்முனிவாகடளர்ந்தெங்கோவே
கடல்விடதுகார்தகாளகண்டனேமுறையோவென்றார். (கூச)

வேறு.

என்றனர்களென்றளவிலெள்ளிடையிலெண்ணைய
நின்றதெனநிற்குமவனீண்முனிவுகொண்டான்
மன்றவெதிராமுனிவைவாவெனவழைத்தே
துன்றவுணர்தோண்முடிதுணித்துவருகென்றான். (கூற)

கோலவெரிசூஞ்சியொட்கோரவடிவாகிப
பாலவிழிசெங்கனல்பரப்பமழைமேகம
போலவொளிகாலநிறைபூணினெடுகண்டா
மலைபுடைசூழலுளவாளையிறிலங்க (கூற)

வேறு.

துடிமணிபலகைவாள்சூலம்வெண்டலை
கடியிருநாகன்கெணுங்கரத்திற்பற்றியே
யிடரலைகடப்பதிப்படியென்பாரென
வடியிணைநடந்தசீராகத்தோன்றவே. (கூஎ)

கிளரொருமூர்த்தியாயவணக்கிட்டினு
ரளவனுபயம்பிடித்தவுணன்மாண்டுபோ
யொளியிருவாயவருநிலொன்றினன்
வளைதருதாணையுங்கூடமாய்ந்தவே. (கூஅ)

வேட்டதுதருமன்விடையிறோன்றினன்
ரோட்டலரிமையவர்கொரிநதுவாழ்த்தினர்
கேட்டதுதருகுவங்கிளததுமென்றனன்
வாட்டமிலிமையவர்வணங்கிக்குறுவார. (கூக)

இத்தலத்தகோரமாமிறைவனாரிருந்
துத்தமவரங்கனையுதவுமாறநுள்
வித்தகவென்றனர்விமலன்கூறுவா
னத்திரவகோரமாமவரைநோக்கியே. (ரா)

வேறு.

வஞ்சனையலகைகோய்வழகமதீர்த்ததிடு
மஞ்சலிபுரிந்தவர்க்கருள்புரிந்திடுஞ்
செஞ்சபைப்பிரணவச்சிலைப்பின்பங்கரி
லெஞ்சலில்கர்மபீடத்திலெய்துமே. (ராக)

எனச்சொலியிருடியரிமையவர்க்கெலாந்
தனித்தனிபிணிமையதாகச்சாற்றிறீர்
நினைத்தவித்தலத்திலிருந்தங்காட்டுவோ
மினிதவம்புரிந்திடுமெனவுங்குறினன். (ராத)

அவ்விடைமாலயனனுக்கூறுவார்
செவ்விடைதளர்ந்ததுதீர்த்திடுமென்றனர்
வெவ்விடநுனக்கிலவிடபமேயிதி
லிவ்வடையாளமோடிருத்தலேவண்டுமே. (ராகஉ)

பூசனையிவ்வடைக்குதவிப்போற்றினான்
மாசறுமெனச்சொலிமறைந்துபோயினான்
பூசுரர்வடிவுடன் புரந்தராதியர்
நாசமிலவனடநாடிவைகினார்.

(௩௪)

பந்தமில்வியாக்கிரபாதனையெனத்
தந்தையுங்கூறினான் றவமியற்றினான்
லந்தவெண்காடனையருளுவானுனக்
கிந்தமாமுயல்கனிட்டுநீருமே.

(௩௫)

போதுகவென்றனன்பலியினக்கமாம்
பாதனுந்தாபதையப்பணிந்துப்பல
காதமுங்கடந்துபோய்க்காவிரிப்புடை
வேதவெண்காட்டி னுள்விரும்பியெய்தினான்.

(௩௬)

மருத் துவச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆசச்சருக்கம் - யரு - கருச் செய்யுள் நுகை

வசனம்.

—*—

வசனே ! சலந்தராதரன் பிரமதேவரை நோக்கி நெடுங்காலந்த
வஞ்செய்து, தேவர் அசுரர் முதலிய உயிர்க்கூட்டங்களாலும், அக்
கினியாலும் விடத்தாலும் சாகாதவர்பெற்று, இந்திரனையும் பிரம
தேவரையும் விஷ்ணுவையும் போர்செய்து வென்று, அவர்கள் பத
ங்களையுங்கைக்கொண்டு, பின்சிவபெருமானே போர்செய்தல் கரு
தித், திருக்கயிலாய மலையையோக்கிச் செல்லும்பொழுது, சிவபெரு
மான் இடபவாகனமேற் கொண்டுதோன்றிப், பூமியின்கண் திருவடி
துனியிரலால் ஒருசக்கரத்தைச் சமைத்துச் சலந்தரனே ! இச்சக்
கரத்தைத் தலையின்மேல் எடுப்பையாயின், வெற்றி உன்னுடையதா
மென்றுகூற, அச்சலந்தரன் அச்சக்கரத்தைப் பெயர்த்தெடுக்கும்
பொழுது, அதுகழுத்தளவில் வருஞ்சமயத்து, அவனை அறுத்துக்
கீழேதள்ளியது. சலந்தரன் பின்வந்த அசுரர்களும் உங்காரத்தினால்
இறந்தார்கள். விஷ்ணுமூர்த்தி அந்தச்சக்கராயுதத்தைப் பெறும்
பொருட்டுத், திருவிழிமிழலையிற் சென்று, தினம் ஆயிரந்தாமரை
மலர்கொண்டு சிவபெருமானைப் பூசைசெய்யும் நாளில் ஒருநாள் சிவ

பெருமான் ஒருமலரை ஒளிக்க, விஷ்ணு ஒருமலர் குறையலாமோ வென்று, மனமுருகித் தங்கண்மலரைப்பறித்துப் பூசித்துத் துதித் தார். உடனே சிவபெருமான் இடபவாகனமேற்கொண்டு வெளிப்பட்டு, விஷ்ணுவே! நீ எமக்கு ஒப்பாக எந்நாளும் அழிகில்லா திருப்பா யாக. ஆதிசேடன் உனக்குப்பாயலாய் விளங்குக, எமக்குக் கண்மல ரைச் சாத்தியதனால் தாமரைக் கண்ணென்றும் பெயர்பெறுக. என்று திருவாய்மலர்ந்து, சக்கரத்தையுங் கொடுத்து, 'மறைந்த ருளினர்.

சலந்தரன் இறந்தபின் உலகத்திலே ஓர் அசுரமில்லாமல் இறந் தொழிந்தமையால், அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன் வருந்தி, முன்னிறந்த அசுரரெல்லாரும் மீள்வதற்கோருபாயம் கினைந்து, புத்திரரையழைத் துச், சலந்தரன் களேப் பரத்தினை எலும்பை நாட்டிக்கடைய, அக்க ளேபரத்தினின்றும் மருத்துவன் வந்துபிறந்தான். இறந்த அசுரர் களும் முன்னிலும் எண்மடங்காய்ப் பிறந்தார்கள். சுக்கிரன் கண்டு மகிழ்ந்து, அவ்வசுரர்கள் வசித்தற்கு நகரங்களை யமைத்துக்கொடு த்துப் போயினான்; பின்பு மருத்துவன் சாவில்லாத வரம்பெறவே ண்டிப், பிரமதேவரைநோக்கி அருந்தவஞ்செய்யப், பிரமதேவர் அவனுக்குச் தோன்றி உனக்குவேண்டும் வரங்களைக்கேள் தரு வேமென்ன மருத்துவன் வணங்கி, அசுரபுவனங்களை யெல்லாந்தா ங்கும் ஆற்றலும், தேவர்களைவருத்துகின்ற வலிமையும், உயிர்ப்பொ ருள்களாலும் உயிரற்றபொருள்களாலும் சாவில்லாதவரமும், தந்த ருள் வீரேன்கேட்கப் பிரமதேவர் மருத்துவனை! சூதலில்லாத வரத்தைச் சிவபெருமானொருவரே தருதற்குரியார். நாம்தருதற்குரி யோமல்லோம். மற்றவர்களைத் தந்தோம். சிவனடியார்க்குத் துன் பஞ்செய்யாவிடிற் சாவில்லாதிருப்பையென்று கூறித், தம்முலகம் டைந்தார், இவ்விதமாகவரம்பெற்ற மருத்துவன்மகிழ்ந்து, அசுரர்க ளோடுங் கூடிவானுலகமடைந்து, இந்திரனைவென்று, அவன்செல் வத்தைக்கவர்ந்துகொண்டு, பின்புதிக்குப்பாலகர்களைச் செயித்துச் சந்திரசூரியர்களுடைய தோற்றத்தையும் அடக்கினான். தேவர்கள் பயந்து நாற்றிசையிலும் ஓடினார்கள், அப்பொழுது திக்குப்பாலகர் கள் பிரமதேவரிடத்திற்சென்று, மருத்துவன்செய்யுந் துன்பங்களை யெல்லாஞ் சொல்லி, அந்தப்பிரமதேவருந் தாங்களுமாகத் திருப்பாற் கடலையடைந்து, விஷ்ணுமூர்த்தியை வணங்கிச் சுவாமி! மருத்துவ ன்செய்யுங் கொடுமைகளை நீக்கி யருளுமென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணு

மூர்த்தி, பிரமணே ! தேவர்களை ! திருவெண்காட்டிற்சென்று, சிவ பெருமானிடத்தே இத்துன்பங்களை யெல்லாம் கூறினால், அக்கடவுள் நினைத்தவற்றையெல்லாம் முடிப்பார். அங்கே செல்வோம் வருவீராக வென்று தேவர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருவெண்காட்டைய டைந்தார். இவ்விதமாக வந்த விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் சுவேதவ னப் பெருமான் றிருவடிகளில் நமஸ்கரித்துத் துதித்துத், தங்குறை களை யெல்லாம் கூறுதலும், சுவேதவனப் பெருமான் இடபவாகன மேற் கொண்டெழுந்தருளிவந்து, தேவர்களை ! உங்கள் துன்பங்க ளைப் போக்குவோம், மருத்துவன் ஆண்மையை அழிப்போம். அவ் வளவும் இத்தலத்திற்றானே இருங்கனென்று சொல்லி, மறைந்தருளி னார். சுவேதவனப் பெருமான் மறைந்தருளியபின் தேவர்கள் வேற் றுவடிவங்கொண்டு பர்ணசாலைகளில் இருந்து தவம்புரிந்தார்கள்.

அக்காலத்திலே மாயமதி நகரத்தில் வாழ்கின்ற மருத்துவன், தேவர்கள் ஒளித்திருக்கின்ற திசையை யறிந்து வருப்படி, பலதூதர் களையனுப்ப, அத்தூதர்கள் மூன்றுலகினுந் தேடித் தேவர்களைக் காணாதவராய், மருத்துவனிடத்தேவந்து, அவுணர்கோமானே ! தேவர்களை யெவ்விடத்தினுங் காண்கிலாமென்றார்கள். அவ்வார்த் தையைக்கேட்டு மருத்துவன் வாட்டமுற்றிருக்கையில் நாரதமகா முனிவர் அவனிடத்திற் சென்று, தேவர்களெல்லாரும் திருவெண் காட்டில் ஒளித்திருக்கின்றார்கள்; போய்வீண்டு கொள்வாயாக, வென்று கூறிப்போயினார். பின்புமருத்துவன் பெருமகிழ்ச்சியுற்றுச், சிங்கமுகன் புலிமுகன் மலைமுகன் முதலிய இரண்டுகோடிசேனை வீரர்களை நால்வகைச்சேனைகளுடன் முற்படையாகச் செல்லும்படி விடுத்துத், தான்தூறுவெள்ளஞ்சேனைகளுடன் திருவெண்காட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான். இவ்வாறு புறப்பட்ட மருத்துவன் சேனை காவிரி யாற்றங்கரையில் வந்தபொழுது, நாரதமுனிவர் திருவெண் காட்டிலடைந்து, சிவபெருமானை வணங்கிப், பின்தேவர்களுக்கு, மருத்துவன் வரவையுரைத்துப் போயினார். தேவர்கள் அவ்வார்த் தையைக் கேட்டவுடன் பயந்து, திருவெண்காட்டிற்றைவரைப் பிரார் தித்துத் கொண்டிருந்தார்கள், அச்சமயத்தில் சுவேதவனப்பெரு மானுடைய ஏவலினால் இடபதேவர் முப்பதுயோசனை அகலமும், ஐம்பது யோசனை நீளமும், பத்துயோசனை நீண்டமுகமும், நூறு யோசனை யுயரமும், அரையோசனை விசாலமுள்ள கண்களும், பத் துயோசனை நீண்டகொம்புகளும் பொருந்திய ஒருதிருமேனிகை

11ண்டு, கீழ்த்திசையிற்றோன்றி, மருத்துவன் சேனைகள் அழியும்படி போர்புரிவாராயினார்.

இடபதேவர் அசுரசேனைகளை வளைத்துப், பதாதிகளையும் இரதங்களையுங் குளம்பினால் மிதித்து, வீரர்கள் செய்யும் போரைத்தடுத்தார். அன்றியும் அசுரர்களுடைய தலைகளும் புயங்களும் உடல்களும் நெறநெறி வென்று நெரியும்படித், துடைகளினால் நெருக்கியும் தேருருளைகளை வரிசைவரிசையாகக் காலினால் இடறி ஆகாயத்தில் எறிந்தும், யானைகளையும் குதிரைகளையுங் குடல் சொரியும்படி கொம்பினாற் குத்தியும் காலினால் மிதித்தும், அசுரசேனைகளைப் பொடிபடுத்தியபோது, இறவாதூன்ற அசுரர்களெல்லாரும் ஒருங்கு கூடி, இடபதேவர்மீது பல ஆயுதங்களை யெறிந்து, வேல்கூலங்களினாற் குத்திப் பலமலைகளை வீசினார்கள், அப்பொழுது இடபதேவருடைய மூச்சினின்றும் பலகணநாதர்கள் தோன்றி, அசுரர்மீது பாணமழைகளைப் பொழிந்து வருத்தினார்கள். அந்த இடபதேவருடைய மணியோசையில் இடபவீரன் தோன்றி, வாஸ்கொண்டு மருத்துவன்சேனை வீரசளுடைய தலைகளையறுத்து வீழ்த்தினான். பின்பு மருத்துவன், சேனைவீரர்கள் எல்லாரும் இறந்தமையைக்கண்டு, கோபமுற்றுக், கோடிகோடிபடை வீரர்களும் மற்றுமுள்ள படைகளும் காலகேயர்சனும் சூழுவந்து, இடபதேவரெற்றியில் தோமராயுதத்தால் அடித்தான். இடபதேவர்கோபித்து அவன்றலையிற் கொம்பினாற் புடைத்தார். பின்புமருத்துவன் கோடிபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். இடபதேவர் அவைகளை யெல்லாம் காலினாற் றுகைத்தார். இவ்வாறுமருத்துவனும இடபதேவரும் போர்செய்யும்போது, இடபதேவர் மருத்துவனை மார்பிற் கொம்பினாற் குத்தித், தூக்கி, ஆகாயத்தில் எறிந்தார். மருத்துவன் நூறுயோசனை தூரத்திற் கப்பால் விழ்ந்து, துயரம் நீங்கிச் சமுத்திரக் கரையைச் சேர்ந்தமாத் திரத்தில் மயனென்னும் அவுணன் அங்கேதோன்றி, மருத்துவனே! சிவபெருமானைவணங்கி, இன்னும் வரம்பெற்றுக் கொள்வாயென்று சொல்ல, அதனைக்கேட்டுச், சிவபெருமானை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்தான். சிவபெருமான் எதிர்தோன்றி, மருத்துவனே! உனக்கு வேண்டும் வரம்பாது சொல்வாயென்ன, அம்மருத்துவன் வணங்கித்துதித்து, எம்பெருமானே! திருவெண்காட்டிலே என்னை வருத்தமுறுவிக்கின்ற இடபத்தைக் கொல்லுதற்கு ஒரு சூலாயுதம் ஈந்தருளுமென்னச், சிவபெருமான், மருத்துவனே! இடபத்தின்மீது யாம்

விரும்பி இருத்தலாலும், தருமத்தைப்பாவம் வெற்றிகொள்ளாதா கையாலும் நீ அந்த இடபத்தைக் கொல்லுதல் அரிது ஆகும். ஆயினும் இச்சூலம் வெற்றியைத்தரும், என்று ஒரு சூலத்தைக் கொடுத்தது மறைந்தருளினார்.

மருத்துவன் சூலாயுதத்தைப்பெற்று மகிழ்ந்து, காலகேயர்களும், இருநூறுவெள்ளம் அசுரசேனைகளுள் சூழவந்தான், இடப தேவரும் மருத்துவன் வரவுபார்த்தெதிர்த்தார். எதிர்த்த இடபதேவரை நூறுகோடி அசுரர்கள் வலைகளாலும் சங்கிலிகளாலும் கட்டி, வாலையுங் கொம்பையும் பிடித்து அசைத்து வருத்தினார்கள். அன்றியும் பத்துவெள்ளம் தேரும். இருபதுவெள்ளம் யானையும், நாற்பது வெள்ளங் குதிரையும், நூறு வெள்ளம் அசுரரும் பக்கத்திற் சூழ்ந்து அஞ்சும்படி போர்செய்து, இடபதேவரை வெருட்டி விலக்கினார்கள். இடபதேவர் அச்சமின்றிக், குதிரைகளையும் யானைகளையும் தேர்களையும் கொம்பினாற் குத்தி வீசியெறிந்து, அசுரர்களையும் கொன்றார் சில அசுரர்கள் இடபதேவருடைய வாலைப்பிடித்துச், சுற்றித்திரிந்தார்கள். அப்பொழுது இடபதேவர் வாலினால் வீசியெறிதலும், அசுரர்கள் திசைகள் தோறும்போய் விழுந்து இறந்தொழிந்தார்கள். இப்படி அசுரர்களெல்லாரும் இறந்ததன்மையை மருத்துவன் கண்டுகோபித்து, இடபதேவருடன் போர்செய்து, அவருக்குச் சிறிதும் ஆற்றாமல் மனமயங்கிப், பின்தெளிந்து பெருங்கோபங்கொண்டு, கையிலுள்ள சூலாயுதத்தைச் சிவநாமங்களைச் சொல்லிப்பிரயோகித்தான். இப்படிமருத்துவனால் விடப்பட்டு வருகின்ற சூலாயுதத்தை இடபதேவர் கண்டு, இது சிவபெருமானாற் கொடுக்கப்பட்ட சூலமென்றறிந்து தலையிறக்கோடும் நின்றார். அப்பொழுது மருத்துவன் கையிலுள்ள வாலினால் அவ்விடபதேவருடைய செவியையும் கொம்பையும் அறுத்து உடலிற்காயஞ்செய்து, செருக்கடைந்து, மீண்டு அசுரர்களை நோக்கித் தேவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டுவருமாடி ஆக்ஞாபித்தான். அவ்வாறே அசுரர்கள் திருவேண்காட்டில் இருக்கின்ற முனிவர்களையுந் தேவர்களைப் பிடித்துக் கட்டி, ரோமங்களை ழுசடைகளையுங் கையினாற் பறித்துவருத்துஞ் சமையத்தில், அம்புனிவர்களும் தேவர்களும், வருந்தித், திருவேண்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானே ! கடலிறேன்றிய விடத்தையுண்டகாளகண்டனே ! ஒலம்ஒலம் என்றார்கள். அப்பொழுது சுவேதவ்னப் பெருமான் மருத்துவன் மேற் பெருங்கோபங் கொண்டார்.

உடனே அக்கோபம் எதிர்வருதலும், சுவேதவனப் பெருமான் அதனையழைத்து, அசுரர்களைச் சங்கரித்து வருகவென்றார். அக்கோபம் அழகியளரிபோலுஞ்சிகையுடனே அகோரவடிவாகி ஓநற்றிக்கண் அிக்கினியைப் பரப்பதிருமேனி நீருண்டமேகம்போல் ஒளிவீச ஆபரணங்கள் பிரகாசிக்கக் கண்டாமலைபுடைசூழ ஒளிபொருந்திய கோரதந்தங்கள்விளங்கத் துடி, மணி பலகை வாள் சூலம் வெண்டலை கடி என்பவைகளை எட்டுத் திருக்கரத்தினும் பிடித்துக் கொண்டெருந்துடிருத்துவனைக் கிட்டலும், அமருத்துவன் அகோரமூர்த்தியைக் கண்டு, அளவற்ற பயப்பிடித்து, இறந்து ஒளியுருவமாகி, அவ்வகோரமூர்த்தி திருஉருவிற சேர்ந்தான், அவனைச் சூழ்ந்த சேனைகளும் கூட இறந்தன. அப்பொழுது சுவேதவனப் பெருமான் இடபவாகனமேற் கொண்டெழுந்தருளித், தேவர்களே! நீங்கள் விருமபிய வரங்களைக் கேளுங்கள் தருவோமென்னத், தேவர்கள் நமஸ்கரித்து, எம்பெருமானே! இத்திருவெண்காட்டில் அகோரசிவனார் நீக்கமின்றி இருந்தருளி வரங்களைக் கொடுக்குமாறு அருள்செய்யுமென்று பிரார்த்திக்கச், சுவேதவனநாதர் அத்திர அகோரசிவனரை நோக்கி வஞ்சனை பிசாசு நோய் வறுமை இவைகளை நீக்கி, அஞ்சலிசெய்தவர்க்குள்புரிந்து கொண்டு, சபையின் வாயுதிசையில் கூர்மாசனத்தில் விற்றிருப்போகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளித், தேவர்கள் முனிவர்களுக்கெல்லாந் தனித்தனி இனியவசனஞ்சொல்லி, உங்களுக்கு இத்தலத்திலே நிருத்ததரிசனங் காட்டுவோம் தவஞ்செய்யுங்களென்று கூறி, இடபதேவரைநோக்கி இடபமே! உனக்குத் துஷ்பயிலலை, நீயித்தலத்தில் இவ்வடையாளத் தோடிருத்தல் வேண்டும். உன்னைப்புகித்துப் போற்றினார்க்கு வினைநீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நிருத்ததரிசனத்தின் பொருட்டுப் பிராமண வடிவங்கொண்டு அத்தலத்திலே தவம்புரிந்தார்கள். என்றமத்தியந்தின முனிவர் வியாக்கிரபாதருக்குரைத்து, மைந்தனே நீயும் அங்கே தவஞ்செய்வையாயின் சுவேதவனநாதர் அருள்புரிந்து இம்முயலகன் வலியை நீக்குவார். ஆதலால் திருவெண்காட்டிற் சேர்வாயென்றார், வியாக்கிரபாத முனிவரும் பிதாவைப் பணிந்து அன்போடுந் திருவெண்காட்டை யடைந்தார்.

மருத்துவச்சருக்க முற்றிற்று.

தாண்டவச் சருக்கம்..

நாற்பதிற்றொன்பதாநற்குலத்தரே,
 டேற்புறுமுக்குளத்திடையின்மூழ்கினான்
 பார்ப்பதியுடன்வளர்பாசுத்தாணையுள்
 சீர்ப்பொலிநடத்தையுஞ்சேவைபண்ணினான். (க)

இலைக்குடிலுற்றனளிவிங்குமரத்ததியத
 தலத்திடைநாட்டிடாதவத்தைநண்ணினான்
 நிலைப்படுமுயல்களீங்கிடாபையான்
 மலைச்சிலையவன்முன்னேவருந்திக்குடலவான். (உ)

மறந்துநின்றிநுபட்டயாவழுத்தியாவரும்
 பிறந்திறந்துலைந்திடுமபிணியைமாற்றுவை
 முறிந்தவோரிலையைநன்முளரித்தாளில்லைத்
 திறைஞ்சுவார்சிவகதியேறவைப்பபையோ. (ங)

அணுவளவெனினுநிறணிசுவர்வினைப்
 பிணிகளைநதவர்கவ்பின்பிடித்துவாழ்வை
 மணியணியடியார்தம்மணிமுடிக்களை
 யிணையறுகங்கைவையெடுத்துவைப்பபையோ. (ச)

நின்பெருநலமவைநெடியபாபியா
 மென்பிணியகற்றினுலீனாராகுபோ
 அன்பரையாளுதலாருஞ்செய்வர்கள்
 வன்பரையாளுதல்வன்மையல்லேவா. (ந)

என்றிவைபுகலுவானெதிரிற்றேற்றாரர்
 நின்றவன்முயல்கப்பிணியைநீக்கியே
 வென்றிகொள்பதத்தினுன்பித்தித்தகோரனார்
 பொன்றருங்கரத்தினிற்கொடுத்துப்போயினார். (ஈ)

பாவமாறிடுபுலிப்பதத்தினுருடன்
 நேவாத்தலத்தரன்சேவைபண்ணினு
 மாவலிற்சங்கனுமாநடந்தொழுக
 காவிரித்திருந்திக்கரையிண்ணினான். (ஐ)

அங்கவன்பெருந்தவமதனிற் பண்ணினான்
சங்கவாரணியமத்தலத்தினிற் பெயர்
பொங்கியவாசகியரவம்போந்தும
தங்கராச்சிரமமேற்றவமுடித்ததே.

(அ)

நாகமாபுரமெனுநகரமத்தலத்
தாகியநவ்விரண்டரவமன்றியும்
பாகசாதனன்முதற்பாலவெண்மரு
மேகமாநடந்தொழுவியற்றினார் தவம்.

(ஆ)

வேறு.

இடமெனத்திருவெண்காட்டிலிருந்தருந்தவங்கள்செய்தார்
நடமிதிற்காண்பதெந்தநாளெனக்கவலும்போதில்
வடதிசைமருங்கேகோடிவலம்புரிமுழக்கத்தோடே
கடலொலிமடங்கவார்க்குங்காகளமுழக்கங்கேட்டார்.

(இ)

வசையிலாமுதல்வன்வந்தான்மாலயற்கரியான்வந்தா
னசலமாதிடத்தான்வந்தானடியவர்க்கெனியான்வந்தா
னசையுமால்விடையான்வந்தானிறையவன்வந்தானென்று
திசைதொறுமுழக்கங்காட்டுந்திருச்சின்னவோசைகேட்டார்.

(ஐ)

நாவலன்மொழிக்காத்தாதுநடந்ததாளிணையான்வந்தான்
மேவியாழப்பாணர்க்காகவிறகெடுத்தருள்வான்வந்தான்
சாவிலாநிலைமைநல்குஞ்சங்கரன்வந்தானென்று
திவினைபறிக்கவுதுந்திருச்சின்னவோசைகேட்டார்.

(ஓ)

கற்பகமலர்கடுவக்கனகசாமரங்கள்வீசப்
பற்பலகவிகைகுழப்பல்லியங்குழமியார்ப்பச்
சொற்பெறுசுருதிபாடச்சுவேதகானகத்தின்மீதே
சிற்றபன்விசம்பினெய்தித்திருநடங்காட்டினானே.

(ஔ)

அவிழ்ந்தசெஞ்சடைமேனீருமம்புலிக்கொழுந்துமாடக்
கவிழ்ந்தசெங்கையின்மேலிட்டகங்கணப்பணிநின்றாடச்
சிவந்தமுண்டகத்தாள்வீசிச்சிறுதுடிமுழக்கஞ்செய்யத்
தவம்பயின்முனிவர் காணத்தாண்டவமாடினானே.

(ஐ)

கண்டனர் களித்தார் ஞானக்கண்ணினால்வாரிவாரிக்
கொண்டனர் நடத்தானந்தக்கோதிலாவமுதையள்ளி
யுண்டனர் றிவினோடேயுறங்கினர் மலங்கண்மூன்றும்
விண்டனர் திருக்கூத்தாடியோய்ந்தனன் விடையின்பாகன்.

(ஐ)

தாண்டவந்தொழுதபேரைத்தனித்தனியழைத்தெங்கோமான்
வேண்டியதளிப்போழுங்கள்ருத்தினைவிளம்புமென்றான்
ஆண்டவனுரைத்தபோதிவடிவொழுதமர்சொல்வார்
பூண்டின்னடத்தையிந்தத்தலத்திலேபுரிவாயென்றும். (ய௬)

நானநாட்டத்தாற்காணுநடத்தினைநரர்கடாழு
மேனைநாட்டத்தாற்காணவினிவரமருள்வாயென்றான்
வானநாட்டவர்கள்சொல்வரமளித்தருளிநான
மானநாட்டியத்தையிந்தத்தலத்தினிலாடினானே. (ய௭)

வாசகியரவஞ்சங்கள்புளிப்பதன்மதங்கனென்னுந்
தேசிகன்சுவேதகேதுவாணியன்றிருமால்வேத
னாசையப்புரப்போர்திங்களருணரெண்வசுக்கள்பூமா
னோசைகொள்சுருதியையனடந்தொழுதுலகையுற்றார். (ய௮)

வேறு.

ஓகையினுந்சுவேதவனச்சிறப்பதனைவினவினர்க்குமுரைத்தபேர்
க்குஞ், சோகமனும்பிணியகலும்பகையழியும்வறுமையெனுந்துயர்ந்
தீரும், யாகமெல்லாமுடித்தபலன்றானமெலாங்கொடுத்தபலமெல்லா
ஞ்சேரும், போகமுண்டாமுத்தியுண்டாமெப்போதுபழியாதபுகழு
ண்டாமே. வேறு. (ய௯)

ஆத்தியந்தமாய்க்கதையெலாமுடித்தியலறிவான்
மாத்தியந்தினனுரைத்தனனென்றனவகவுந்
தீர்த்தமுள்ளனவிவிங்கமுள்ளனவெலாந்தெரியத்
கோத்தசெந்தமிழ்முனிவனைகூறெனக்கூறும். (௨௦)

தாண்டவச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சுருக்கம் ய௬ - க்குச் செய்யுள் ௩௯௯

வ. ச. ந. ம.

வியாக்கிரபாதமுனிவர், திருவெண்காட்டில் நாற்பத்தொன்பது
பிராமணர்களோடு முக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சுவேதவனன்
தரையும் பெரியபிராட்டியாரையும் நடேசப்பெருமானையும் அகோர

மூர்த்தியையும் சேவைசெய்து, பர்ணசாலையில் வசித்தக்கொண்டு ஒருசிவலிங்கந்தாபித்துப் பூசித்துத், தவம்புரிந்தார். அவ்வியாக்கிரபாதமுனிவர், முயலகன்வலி தன்னைநீங்காமல் வருத்துதலினால் வருந்திச் சுவேதவனப்பெருமான் சநிதானத்தை யடைந்து, வணங்கினின்று, சுவாமி! யாவராயினும் மறந்தேனும் உம்முடைய திருப்பெயரைச் சொல்லின் பிறப்பிறப்பை மாற்றுவீர். கிள்ளிய ஓர்பத்திரத்தை, உம்முடைய திருவடியிற் சாத்தி வணங்குவாரைச் சிவகதிபிற்சேர்ப்பீர். அன்னுவளவேனும் திருநீறணிவாருடைய வினைகளைப்போக்கி, அவர்களின்னை உலாவுவீர். உம்முடைய பெரியநன்மைகள் இவைகளாகும். பெரும்பாவினாகிய என்பிணியை யகற்றினால் ஈனமாகுமோ என்று துதித்துக்கொண்டு நிற்கும்போது, சுவேதவனப் பெருமான், எதிரேதோன்றியருளி வியாக்கிரபாதமுனிவரைப் பிடித்திருந்த முயலகப்பிணியை நீக்கித்திருவடியினால்மிதித்து, அகோரசிவனார் திருக்கரத்திற்கொடுத்து மறைந்த நுனிநார். பிணியீங்கிய வியாக்கிரபாதமுனிவரோடு, தேவர்களும், சுவேதவனப்பெருமானைச் சேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சங்கன் அன்போடுந் திருநிருத்தந்தெரிசித்தற்குக், காவிரிநதிக்கரையை யடைந்து, அருந்தவஞ் செய்தான். அவ்விடம்சங்கரணியமென்றுபெயர்பெற்றது. வாசுகியாகிய அரவம் வந்து, மதங்கராச்சிரமத்திற் றவஞ்செய்தது. அவ்விடம் நாகமாபுர மென்றுபெயர்பெற்றது. இந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகரும் நிருத்த தரிசனத்தின்பொருட்டுத் தவஞ்செய்தார்கள்.

இவ்வாறாகத் திருவெண்காட்டிலிருந்து தவன் செய்தோர்கள், இத்தலத்திலே சிவபெருமானது திருநடனத்தைத்தரிசிப்பது எந்தநாளென்று கவலும்போது, அவர்கள் காணாமற்பொருட்டுத், திருவெண்காட்டின் ஞானசபையிலே, கற்பக மலர்கள் சொரியப் பொற்சாமரங்கள்வீசப், பல்வாத்தியங்கள் குழம்பியாரவாரிக்கச், சிவபெருமான், சடையின்மேற் கங்கையும் பிறையும் ஆடவும், கவிழ்ந்த திருக்கரத்திலிட்ட கங்கணமாகியபாமபு நின்றாடவும், துடிமுடிக்கஞ்செய்யவும், சிவந்ததாமரை மலர்போலும் திருவடியை வீசித்திருநிருத்தஞ்செய்தருளிநார். தேவர்களும்முனிவர்களும்ஞானக்கண்ணினாலே சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தெரிசித்துப், பரவசராய் முழுவலங்களும் நீங்கினார்கள். தேவர்கள் வணங்கி, எம்பெருமானே ! இன்றுமுதல் எக்காஸமும் இத்தலத்திலே இஞ்

ஞான நடனத்தைச் செய்தருள்வீர். ஞானக் கண்ணினாலே தரிசிக்
கூம் இந்நடனத்தை மனிதர்களும் மற்றைக்கண்ணினுற் றரிசிக்குப்படி
அருள்புரிவீர் என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதற்குச்சிவ
பெருமான் உடன்பட்டருளி, அன்றுதொடங்கித், தேவர்கள்
முனிவர்கள் முதலாயினோர்களும் தரிசித்துவணங்க, இத்திருவெண்
காட்டிலே எக்காலமும் ஞானநிருத்தத்தைச் செய்தருள்வாராயினார்.
திருநிருத்ததரிசனஞ் செய்த தேவர்முனிவர் முதலாயினோர் தம்மு
லகமடைந்தார்கள் என்று அகத்தியமுனிவர் கூறுதலும், வசுகா
ராசன் வணங்கிச் சுவாமி தீர்த்தங்களை எல்லாவற்றையும், சிவலிங்க
மூர்த்திகள் எல்லாவையும், தெரியும்படிச் சொல்வெண்டு மென்று
வினாவு, அம்முனிவர் பெருமான் சொல்வாராயினார்.

தாண்டவச்சருக்க முற்றிற்று.

இலிங்கச் சருக்கம்.

சோமேசர்கனலீசர் சூரியேசர் துலங்கயிராவதவீசர்கவேதகே
து, நாமேசர்வருணேசர்கணபதிசர்நடேசருடன்வியாதேசர்கருட
வீசர், யாமீசர்கபிலேசர்மனுவின்பேராமீசர்சிவப்பிரியேசரியக்கவீ
சர், பூமேவுவேதேசர்பத்தநாதர்புனிதர்திருக்கோயிலுள்ளும்புறம்பு
ஞ்சேர்ந்தார். (௧)

சந்திரபுட்கரிணியின் சீழ்ப்புறஞ்சோமேசர்தழற்குளத்தின்கீழ்
ப்புறமத்தழற்பேரீசர், செந்துபனதடமேற்குச்சூரியேசர்திருக்கோயி
ற்கீசானத்திக்குத்தோன்று, முந்தயிராவதவீசர்கவேதகேதுமுனிவ
னுக்குநினைத்தவெல்லாமுடித்தவீச, ரெந்தைதிருக்கோயிலுக்குளீசா
னத்திலிருப்பர்பத்தநாதருமேற்கெய்தினாரே. (௨)

இத்தகையசோமேசர் வடபாலாகவிறைவிதிரு முன்னாகவிமை
யோர்சூழுஞ், சித்தவடங்கிளருமநத்தானந்தா னுஞ்சிவலோகந்தனி
லுமிகச்சிறந்ததாகு, மத்தலத்திற்புரிந்தசெபமொன்றுதானூரூயிர
மாமொருதவமுமயுதமாகு, முத்தமாமொருதானங்கொடுத்தாலந்த
வொருபலமுங்கோடி பலமுதவுந்தானே. (௩)

மாசியிலேகாதசிகளிரண்டிலந்தவாணிதட மூழ்கியுபுவாசம்பண்ணி, யிசெரெழுத்தைந்தையும்வடத்தின்கீழேயிருந்திருமூவாயிரகீர் வெண்ணிப்பின்னர்த், தேசுபெறுதுவாதசியிலுதயமாகத்தினகரனார் தோற்றுமுனந்தீர்த்தமூழ்கிப், பூசுரர்பன்னிருவருக்கோதனமுமீந்து பூசைமுடித்தரணைவலம்புரிந்துபோற்றி. (ச)

பாரணம்புண்ணினர்க்குமுத்திபலிக்குமீம்மைப்பயனுண்டாம்ப தினுபாலுண்டாந், தாரணியிலிவைபுரியவறியோராநூற்சந்தத மைந்திதழுத்தினைநாத்தழம்பவேத்தி, லாரணனாணனறியாத்திரு வெண்காட்டிலானந்தசபையினடமாடுகின்ற, காரணகாரியங்கடந்த மலர்ப்பதத்திற்கலந்திவர்பிறவியிலேகவிழ்ந்திடாரே. (சு)

அரணியமேற்றிசைபதனிற்சயம்புலிங்க மவரருகேபிரமலிங்க மைந்தோடைந்தா, மரணியற்குவடபாலாப்புலிக்காலண்ணலமைத் தலிங்கஞ்சேவிப்பார்க்கசுவமேத, மரணியற்குமேற்புறத்தின்மதங்க நா தரவரருகேயேழிலிங்கமமரர்பூசை, நிருதிதிக்கினுக்கேசரவரைச்சே ரநிகழிலிங்கம்பதினறுவாநிலைகொண்டாரே. (சு)

அரகரமாங்கடைமுடியென்றிடு தானத்திலரகரேசுரருறைவரவ ரைச்சேரப், பொருவில்கிருத்திரநாதரவர்முன்னாகப்புண்ணியபுட்கரி ணியுண்டுபொன்னித்தென்பா, லொருவாசிபிச்சுரநாதரவரிசானத்து ரோமசமாமுனிபேராலுறையுமீச, நிருமருங்கிற்சங்கேசர்நாகநாதரி வர்க்குமுன்னேமகதீர்த்தமிலங்குந்தானே. (எ)

எண்ணியமார்க்கண்டர்கண்டார் காலகாரியெனுமிலிங்கம்பிறப் பொழிக்குமிவரிசானம், வண்ணமகாமயானமங்கேவேதநாதர்வடமே ற்கேநடரங்காவடபாலாக, நண்ணுமரிச்சுரமுன்னேதிகிரிதீர்த்தநம்ப ர்வடபுறம்பயோகநாதர்முன்னே, புண்ணியகாவிரிமுதலாமூழ்கப்பாவ ம்போக்குமணிகன்னிகையாம்பொய்கைதானே. (அ)

போகிபுனைவாகீசர் கோயிற்கூழும்பொய்கையுமே நிருடியராற் புனைந்தாகுங், கோகன்கத்திருவாணியுமையாள்கன்னிகுவிசன்முத லாயனந்தகோடிபேர்க, ளோகையுடன்றொழுதலிங்கம்படிந்ததீர்த்த முளவவையிலோரொன்றேயுதவும்பேறு, யாகபலந்தானபலம்பயோக த்தாலேயிசைந்தபலமியாவருக்குமெளிதாயெய்தும். (க)

இலிங்கச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்க ௮௭ - க்குச் செய்யுள் ௬௩

வ ச ன ம்.

—*—

சோமேசர், அக்கினீசர் - சூரியேசர் - ஐராவதீசர் - சுவேதகேதீசர் - வருணேசர் - கணபதீசர் - நடேசர் - வியாதேசர் - நகுடவீசர் - யாமீசர் - கபிலேசர் - மதுவீசர் - சிவப்பிரியேசர் - இயகீகவீசர் - சுவேதேசர் - பத்தநாதர் - என்னும் சிவலிங்கமூர்த்திகள் சுவேதவனப்பெருமான் திருக்கோயிலின் உள்ளிலும் புறம்பிலுமிருக்கின்றார்கள்.

இவர்களில், சந்திரதீர்த்தத்தின் கீழ்ப்க்கத்தில் சோமேசரும் அக்கினிதீர்த்தத்தின் கீழ்ப்க்கத்தில் அக்கினீசரும் சூரியதீர்த்தத்தின் மேற்கே சூரியேசரும் - திருக்கோயிலின் ஈசானதிக்கிலே ஐராவதீசரும் - திருக்கோயிலினுள்ளே ஈசானத்தில் சுவேதகேதீசரும், மேற்கிற்பத்தநாதரும் இருக்கின்றார்கள்.

சோமேசருக்கு வடபாலாகவும், பெரியபிராட்டியார் திருமுன்னாகவும் ஞானமயமாகிய ஆலவிருகூழ் விளங்கும். அந்தத்தானம்சிவலோகத்தினும் மிகச்சிறந்தது. அவ்விடத்திற் செய்த செபம் ஒன்று நூறுபிரமமாகும். ஒருதவம்ப தினுயிரந்தவமாகும். ஒருதானங்கொடுத்தால் கோடிதானபலன்கிடைக்கும். மாசிமாதத்து ஏகாதசிகள் இரண்டிலும் அந்தச் சந்திரதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து உபவாசப்பண்ணி, அவ்வாலவிருகூழ்த்தின் கீழேயிருந்து, திருவைந்தெழுத்தை ஆறுபிரமீருச்செபித்து, பின்பு துவாதசியில் சூரியோதயத்தின் முன்னே அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, பன்னிரண்டு பிராமணருக்கு அன்னதானங்கொடுத்துப், பூசமுடித்துச், சுவேதவனப்பெருமானைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத்துதித்துப், பின்பு பாரணம்பண்ணினவர், இம்மைப்பயனையும் பதினாறுபத்திரையும் மோகூத்தையும் பெறுவர். இவை செய்தற்கு வறியவரானால் அவ்வாலவிருகூழ்த்தின் கீழிருந்து எக்காலமும் திருவைந்தெழுத்தை நாதமும்பச் செபிக்கின் அவர் சுவேதவனப் பெருமான் திருவடியிற் கலப்பார்.

மேற்றிசையிலே திருக்காட்டுப்பள்ளியில் சுயம்புலிங்க மூர்த்தியாகிய ஆரண்யேசரும் அவரருகே பிரமேசர் பதினமரும்விளங்குகின்றார்கள். ஆரண்யேசருக்கு வடபாலாகத் திருப்புலீச்சுரர் உறை

கின்றார். அவரைச் சேவிப்பவர்க்கு அக்ஷமேதப்பலன் கிடைக்கும் அந்த ஆரண்யேசுரருக்கு மேற்புறத்தில் மதங்கீசரும், அவரருகே தேவர்கள் பூசித்த ஏழுசிவலிங்க மூர்த்திகளும் விளங்குகின்றார்கள். நிருத்திக்கில் நாகேசரும், அவரைச் சேரப் பதினாறு சிவலிங்கமூர்த்திகளும் உறைகின்றார்கள். திருக்கடை முடிச்சுரத்திலே அரகரேசுரர் உறைகின்றார். அவரருகே கிருத்திரநாதர் வீற்றிருக்கின்றார். அக்கிருத்திர நாதர்க்கெதிரே புண்ணிய புட்கரிணிஉண்டு. காவிரியின்தென்பாலில் சிபிச்சுரநாதரும் அவரீசானத்தில் உரோமச முனீசுரரும் உறைகின்றார்கள். இவ்வரோமசமுனீசுரருக்கு இருபருங்கிலும் சங்கேசரும் நாகநாதரும் விளங்குகின்றார்கள். இவர்க்கு முன்னே மகதீர்த்தம் விளங்கும். மார்க்கண்டர் பூசித்த மூர்த்தி காலகாரீசுரர் இவரீசானத்தில் மகாஸ்மயானம் அங்கே வேதேசர் வீற்றிருக்கின்றனர். வடமேற்கில் நடராங்கா, வடபாலில் அரீச்சுரத்தில் அரீச்சுரர் விளங்குகின்றார். இவர்க்கு முன்னே சக்கரதீர்த்தம் விளங்கும். வடபுறத்தில் யோகீசுரர் விளங்குகின்றார். இவர்க்குமுன் மணிகர்ணிகையென்னும் பொய்கைவிளங்கும். கவேதவனப்பெருமான் திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற ஏழுதீர்த்தங்களும் அகத்தியர் - ஆங்கீரசர் - கௌதமர் - காசிபர் - புலத்தியர் மார்க்கண்டர் - வசிட்டர் - என்னும் ஏழுமுனிவர்களாலும் இயற்றப்பட்டன.

இன்னும் உமா தேவியார் - தூர்க்கை - இலக்குமி - சரசுவதி - இந்திரன்முதலாகிய அனந்தகோடிபேர்கள் ஸ்நானஞ்செய்த தீர்த்தங்களும் பூசித்த சிவலிங்கங்களும் பலவுள்ளன. அவைகளில் ஒவ்வொன்றே யாகபலன் தானபலன் யோகபலன்களை யாவர்க்கும் எளிதிற் கொடுக்கும்.

இலிங்கச்சருக்க முற்றிற்று.

திருவிழாச் சருக்கம்.

இந்திரன் றன்னுலகிடத்தில் வரசுவெண்காட்டி ஹைவரளித்தாரெனவேயெண்ணிப்பூவில், வந்துமயன்றனைக்கொடுபொற்கோயிற் கட்டிமண்டபங்கோபுரஞ்சாலைமதி லுண்டாக்கி, முந்துதிருவிழா நடத்த முனிவோர் விண்ணோர் முதலவரைவரவழைத்துமுறையான்மாசி, யிந்துவளர்துவாதசியிற்புனர் பூசத்திலேற்றினர்க்கினியகொடி யேற்றினேன்.

மருவிரண்டாந்திருநாளிலழகர்சோமமண்டலத்திற்பவனிவந்தார் மதலையான முருகுரும்போதாயனமா முனிவாசத்தனமுனிவரெலாந் தொழுவணைந்தார்மூன்றாநாளிற், கருதிரவிமண்டலத்திலமர்ப்போற் றக்கவுதமாச்சிரமதனிற்கலந்துசேர்ந்தா, திருவினையுமறத்திருநாணுலா நாளிலிந்திரனூர்தருஞ்சிவிகைடேறிவருே. (௨)

ஐந்துருரோசத்தளவாமெல்லைகுழவவனியுய்யத்தேவர்கணையக னார்மேவிப், புந்திமகிழ்தங்கராச்சிரபஞ்சேரப்புண்டரிகாரணியனூ ர்புலிக்காலண்ணல், வந்தெதிர்கொண்டார்பதங்கதலத்தீசர்வரவெ திர்கொண்டிடக்கனகமண்டபத்தி, லெந்தைமகபூசையுங்கொண்டிரு ந்துநாங்கையிடையளத்தற்கரியவர்பாலெய்தினுே. (௩)

இன்னமுதமுதற்பூசைபலவுங்கைக்கொண்டிப்பாலாய்காகேசரி டத்திலெய்தி, நன்னெறிசேர்தசவிலிங்கமருங்கிலெய்தினாற்சக்தரக் கணபதிபானண்ணியோக, மன்னவரெண்யோகசர்மருங்கிலெய்திம ருவுநாகரித்தானமருங்கின்மேவி, யன்னமுதற்பூசைகொண்டார்பெ ருநதோட்டத்திலராயிராவதனாமருச்சிததாரே. (௪)

வாய்த்தபொன்னித்தென்கரையில்வந்துமுல்லைவனநாதர் பூசிக் கமகிழ்ந்துசங்கம், பூத்தகடற்கரையணைந்துகலிக்கா மூரிற் பொரும தனையெரித்தவாபாற்பொருந்தியென்பு,கோத்தணிவார்சாய்க்காட்டி ன்மருவிப்பூசைகொண்டுசங்கமுகதீர்த்தங்கொடுத்தாநல்லோ, ரேத்த கத்தியாச்சிரமம்புகாருடெய்தியெழிற்பலவனிச்சுரத்துமெய்தினுே.

ஆரமுதிவ்விடங்கடொறுமருந்திமெல்பாலடைந்துதிருவலம்புர த்திலமர்ந்துகொன்றைத், தாரணியுமவரையங்கேறினுவிமற்றைத்தலை ச்சங்காட்டினிலடைந்துதலைவனூரை, யேரணிபுநகரிடையினிதுத்தி மற்றையிலங்குபிரமீச்சுரத்திலெய்திமிக்க, வாரணஞ்சூழ்திருக்காட் டுப்பள்ளிமேவியகன்றுதவேதாரணியத்தணுகினுே. (௫)

மடக்கொடிபங்காளர்வலம்புரியும்போதில்வலம்புரிந்தோர்சிவ பதத்தின்மருவிவாழ்வார், இடுக்கணறவலம்புரிந்தோர்கனகத்தானமீ ந்தவர்கள்கிவனுலகிலிருப்பார்சார்ந்து, தடக்கையினுல்விசிறிதந்தோர் தண்ணீர்ப்பந்தல்சமைத்தவர்களிந்திற்றஞ்சுந்தலைவராவ, ரடிக்கடிநா மூரைப்பதென்னவலஞ்செய்யேவார்கட்கடிக்கடியோர்மகபலமுண்டா ருந்தானே. (௬)

மற்றையஞ்சாந்திருநாளில்விடைமேற்போந்து மதங்கருக்காவா
ருநாண்மகிழ்ந்தானேறிச், கொற்றமிகுமதங்காளித்தருண் ஞானப்பூங்
கோதைமணம்புணர்ந்தருளிக்குஞ்சாத்தி, நற்றவர்குழங்கரில்வலம்
புரிந்தேழாநாணவமணிப்பொற்றேரின் மிசைநணியெட்டாநா, நூற்
றபவனியிலரக்கன் கயிலைமேவியுயர்ந்தவியாக்கிரதானத்துகந்துசேர்ந்
தார். (அ)

அவ்விருளினடேசரும்பல்லியங்களார்ப்பவரம்பையர்சேவித்தி
டவேழகம்பார்ச்சுக்கஞ்சு, செவ்வியனஞ்சுவேதநெடுங்கே துவாழாச்
சிரமமதிலடைந்துதிருச்சாந்துசாத்தி, நவ்வியுடன்முத்திவரமுதவிய
ந்தநள்ளிநுளிற்றிப்பதெரிசனமும்பண்ணி, யிவ்வியற்பொழுதிவிந்தர்
விமானத்துடையெழுந்தருளித்திருக்கோயிலெய்தினேரே. (க)

மிக்கவொன்பதார் திருநாட்பரியிலேறியாக்கிரனூராச்சிரமயி
சையிற்சேர்ந்தார், தக்கபத்தாந்திருநாளிற்றிர்த்தநல்கித்தனித்துவச
மிறக்கிவைத்தார்சாய்க்காட்டாரு, முக்கணற்குப்பங்குனியில்விழாவு
ண்டாக்கிமுடித்தனன்பங்குனிமுதலாமுறையினாலே, நக்கருக்குமகபூ
சைநடத்திவேந்தனோடாறுந்திருநாளையடத்தினேனே. (ங)

வேறு.

மேதினிமிகவும்வாழிவேதவெண்காடுவாழி
யாதிநூலனாதிநூலாமமலனூலிரண்டும்வாழி
நீதிசேரரசன்வாழிநீறுபைந்தெழுத்தும்வாழி
மாதீவர்முனிவர்வாழிவையமேல்வானம்வாழி. (யக)

வேறு.

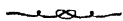
பாலன்றமிழ்நீரகனும்வாழியேபாடுந்தமிழரசர்பாதம்வாழியே
ஞாலம்பிகழ்பரமந்தோழன்வாழியேநாளும்பரமகுருநாதன்வாழியே,
மேலுந்திருமுறைக னோழும்வாழியே வேதங்களுமிறைவர்தூலும்
வாழியே, காலஞ்சரமமரு மீசர்பேரிலே காலிங்கனுரைப்புராணமும்
வாழியே. (யஉ)

திருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் - யஅ க்குச் செய்யுள் கூயச

வ ச ன ம்,

இந்திரன் திருவெண்காட்டில்வந்து, சுவேதவனப்பெருமானுக்கு மயனைக்கொண்டு பொற்கோயில் கட்டுவித்து, மண்டபங்களும் கோபுரங்களுஞ் சாலைகளும் மதில்களும் உண்டாக்கித், திருவிழா நடத்துதற்குத், தேவர்முனிவர் முதலாயினோரை வரவழைத்துச், சிவாகமவிதிப்படி மாசிமாதத்தில் பூர்வபக்ஷ தவாதசிதிதியும் புனர்பூசநக்ஷத்திரமும் கூடியசபதினத்தில் (சங்கம பேரி எக்காளம் பூரி தாளம் முழவு குடமுழா சின்னம் படகம் முதலியவாத்தியங்களுடன் தேவதூந்துமி முழங்கவும், உருத்திரகணிகையர் நடிக்கவும் வேதவொலி முழங்கவும் சிவனடியார்கள் அரகரவெனக் கூறி அஞ்சலித்தேத்தவும்) சுவேதவனப் பெருமானுக்கு, இடபக்கொடியேற்றினான்.

இரண்டாந்திருநாளில் சுவேதவனப்பெருமான் சோமமண்டலத்திலே பவனிவந்தார். சுப்பிரமணியக்கடவுள், முனிவர்களெல்லாரும்வணங்கித் துதிக்கப் போதாயன முனிவாசத்துக்கு [நெய்தல்வாயிலுக்கு] எழுந்தருளினார்.

மூன்றாந்திருநாளில் சூரியமண்டலத்தில் சுவேதவனப் பெருமான் எழுந்தருளிக் கௌதமாச்சிரமத்திற்குச் சென்றார்.

நான்காந்திருநாளில் சுவேதவனப் பெருமான் இத்திருவெண்காட்டுக்குச் சுற்றிலும் உள்ள ஐந்து கூப்பின்தூர எல்லையை வலம் புரியும்பொருட்டும், உலக முழுதும் உய்யும் பொருட்டும், இந்திரன் வேண்டுகோளுக்கியைந்து அவனாற்செய்வித்தபல்லக்கில் எழுந்தருளி மதங்கராச் சிரமமாகிய திருநாங்கூரைச் சேர்ந்த மாத்திரத்தில் புண்டரீ காரணியத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்புவீச்சுரர் எதிர்கொண்டழைத்துப் பூசிக்கப் பெற்று, பின் அங்கு நின்றும் புறப்பட்டபொழுது மதங்கேசர் எதிர்கொண்டழைக்கச் சென்றும் கனக மண்டபத் தெழுந்தருளி அம்மதங்கேசரால்மக பூசை

செய்யப் பெற்று, பின் அளத்தற்கரிய பெருமாள்பாற் சென்று அவராற் செய்தபூசையைக் கைக்கொண்டு, பின்நாகேசரிடத்தெய்தி அந்நாகேசராற் பூசிக்கப் பெற்று, பின்பு தசவிலிங்கத்தானத் தடைந்து, தசவிலிங்கேசரார் பூசிக்கப்பெற்று, அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டு நாலாயிரக் கணேசரிடத்திற் சென்று அக்கணேசராற் பூசிக்கப்பெற்று, பின்பு நரசிங்கத் தானத்தை யடைந்து நரசிங்கமூர்த்தியாற் பூசிக்கப்பெற்றுப், பெருந்தோட்டத்திற் சென்று ஐராவதீசரார் பூசிக்கப்பெற்று, அங்குநின்றுப் புறப்பட்டுக் காவிரி நதியின் (வடகாவிரி) தென்கரையில்வந்து முல்லைவன நாதராற் பூசிக்கப்பெற்று, கடற்கரையை யடைந்து கலிக்காமுரிந்ேசர்ந்து கலிக்காமீசரார் பூசிக்கப் பெற்றுச், சாயாவனத்திற் சென்று, சாயாவனேசரார் பூசிக்கப்பெற்றுப், பின்பு சங்கமுக தீர்த்தங்கொடுத்து, அதன் பின்பு அகத்தியாச்சிரமத்தையடைந்து அகத்தீசரார் பூசிக்கப் பெற்றுக், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை யடைந்து பல்லவனீச் சுரத்தைச்ேசர்ந்து பல்லவனீசரார் பூசிக்கப்பெற்றா. இவ்விடங்கள்தோறும் அன்னமுதலாகிய பூசைகளைக் கொண்டருளினார். இப்பால் சுவேதவனப்பெருமான் திருவலம் புரத்தையடைந்து வலம்புர நாதராற் பூசிக்கப்பெற்று, வலம்புர நாதரை அங்கே நிறுத்தி, பின்பு பிரமீச்சுரத்தை (இலையமுதுகூடம்) அடைந்து பிரமீச்சுரார் பூசிக்கப்பெற்றுத் திருக்காட்டுப் பள்ளியைச்சேர்ந்து ஆரண்யேசரார் பூசிக்கப்பெற்றுத் திருவெண்காட்டையடைந்து, திருக்கோயிலிற்ேசர்ந்தருளினார். சுவேதவனப் பெருமான் பஞ்சக்குரோசவலம் புரியும்போது வலம்புரிந்தவர்களும் அப்பொழுது பொன்னைத் தானஞ்செய்தவர்களும் சிவலோகத்தை யடைந்துவாழ்வார். விசிறிகொடுத்தோருந் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தோரும் இந்திரனுக்கு மேலானபதத்தை யடைவர். வலஞ்செய்வோர்களுக்கு ஓவ்வோரடிக்கு ஓவ்வொருயுக பலன்கிடைக்கும்.

ஐந்தார்திருநாளிற் சுவேதவனப் பெருமான் இடபவாகனத்தின் மீதெழுந்தருளிப் பவனிவந்தார்.

ஆறாந்திருநாளில் மதங்கமுனிவர் பொருட்டு, சுவேதவனப்பெருமான் இடபவாகனத்தின்மீ தெழுந்தருளி மாதங்கராச் சிரமத்தையடைந்து, மதங்கமுனிவரானித்த ஞானப் பங்கோதை யார்மையாரைத்திருமணஞ் செய்துகொண்டருளிக் திருவெண்காட்டிற்கு வந்து யானைவாகனத்தின்மீ தெழுந்தருளிப் பவனிவந்தார்.

ஏழாந்திருநாள் சுவேதவனப்பெருமான் நவமணியிழைத்த திருப்பொற்றேரில் எழுந்தருளிப் பவனிவந்தார்.

எட்டாந்திருநாள் சுவேதவனப்பெருமான் சுயிலாயவாகனத்தின்மீ தெழுந்தருளி வியாக்கிரபாத மாத்சிரமத்தையடைந்தார். அன்றிரவில் நடுசப்பெருமான் பலவாத்தியங்கள் முழங்க அரம்பையர்கள் நடிக்க எழுந்தருளிச், சுவேதகேது முனிவராச் சிரமத்திற்சென்று திருச்சாந்து மாதர்க்கொண்டு சிவகாமியம்பையாரோடும் மூத்திவரங்கொடுத்துத், தீபதரிசுஞ்செய்து, விடியற்காலையில் இந்திரவிமானத் தெழுந்தருளித் திருவீழிபிறப் பவனிகொண்டு திருக்கோயிலை யடைந்தருளினார்.

ஒன்பதாந்திருநாள் குதிரைவாகனத்தின்மீ தெழுந்தருளி வியாக்கிரபாதராச் சிரமத்திற்குச் செனார்.

பத்தாந்திருநாள் தீர்த்தங்கொடுத்தருளி இடபக்கொடியை இறக்கினார். பின்புஇந்திரன், பங்குனிமாதத்தில் திருச்சாய்ச்காட்டில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவபெருமானுக்குத் திருவிழாச்செய்தான். சுவேதவனப் பெருமானுக்குப் பங்குனிமாத முதலாகச் சிவாகம ஸ்திப்படி இந்திரன் மகாபூசையை நடத்தி நாள்தோறும் திருநாளேச்செய்தித்தான், என்றிவ்விதமாக அகத்தியாபீகாமுனிவர் சொல்லி முடித்தலும் வசுமகாராசன் கேட்டுப் பேரானந்தமுற்று, அர்முனிவர் பெருமானை வஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத் துதித்து அவர்பால் மீடைபெற்று, அகத்தியாச் சிரமத்தினின்றும் புறப்போந்து காசிரிமீல் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனப் பெருமானிற்குக் கோயிலையடைத்து முக்குளத்தின் மூழ்கி, திருவெண்ணீரும் உருத்திராக்க மாலையும்

பூண்டு நியதிமுடித்துத் திருவைந் தெழுத்தைச் செபித்துக்கொண்டு
 சிரமிசைக்கூப்பியகரத்தனாய்ச்சென்று, மூத்தபிள்ளையாராகியபெரிய
 வாரண விநாயகப் பெருமானைப் பணிந்து அவர் அருள்பெற்று, இளை
 யபிள்ளையாராகிய சண்முகப்பெருமானது நாண்மலர் நிகருந்தாண்ம
 லரைத் தன்னீண்முடிமிசைநிலவப்பணிந்து அவரனுக்கிரகமும் பெற்
 றுச், சுயம்பிரகாச பரஞ்சோதியாகிய சுவேதவனப் பெருமானைப்
 பணிந்து, பிரமனுக்கருளிய பிஞ்ஞகாபோற்றி அமரர்க்கரியனே
 போற்றி அடியார்க்கெளியனேபோற்றி யென்று துதித்து, பலவகை
 யாகப்பாடி ஆனந்தக்கூததாடிப், பெரியபிராட்டியாரையும் நடேசப்
 பெருமானையும், அகோரப்பெருமானையும் அன்போடு வணங்கித்
 துதித்து, பலகாலம் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து சுவேதவனப்
 பெருமான் றிருவடி நிழலையடைந்தான். என்று சூதமுனிவர் நைமி
 சாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லியருளினர்.

திருவெண்காட்டுப்புராணம்

முற்றிற்று.

